

گولبرڻ ڀڙڪ

له ووتاره کان شهيد

ماموستا عبداللہ قہ سري

کوکر دڻو می
یوخاری عبداللہ

پیدا چوونو می
حسن بابکر



مفتی اقرأ التفتاحی

2008 - 1428

www.iqra.ahlamontada.com

منتدی اقرا الثقافی

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

ئامادەکردنى: بوخارى عبد الله

گولبزيړيك له وتاره كانى شهيد

ماموستا عبدالله قهسرى

پيداجوونه وهى: م. حسن بابكر

ههولير - ۲۰۰۷

ناوی کتیب: گولبزیڼیک له وتاروکانی شهید ماموستا عبدالله ههسری

- نامادهکردنی: بوخاری عبد الله

- پیداجوونهوهی: م. حهسهن بابکر

- نهخشهسازی ناودهوه: ههردی

- بهرگ: بوخاری عبد الله

- ژمارهی سپاردن: (١٢١٣)

- بهشی یهکههه

چاپی یهکههه ٢٠٠٧

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا

تَبْدِيلًا﴾ الاحزاب/ ۲۳

گولبزیږیک له وناره کانی شههید ماموستا عبدالله قهسری

پیشک‌شه

➤ به گیانی شههید ماموستا عبدالله قهسری و هاوه لانی.

➤ به سهرجه م بانگه‌واز کارانی ریځای خوا (سبحانه و تعالی).

➤ به خوینه رانی به‌ریز و سه‌تگین.

پيرست

پيرست	۵
پيشه كې به پينووسى ماموستا على باير	۷
نهم كتيبېه:	۱۱
نیشانه كاني پروادار	۱۳
يه قين	۳۹
پاريزكاري (التقوى)	۶۵
شوگرى خودا	۸۷
نيعمه ته كاني خودا به سهر نينسانه وه	۱۱۱
دلى نينسان	۱۳۳
مرگه وت و نويزى جه ماعه ت	۱۵۳
مافه كاني منداډ له سهر باوك و دايكى (۱)	۱۷۵
مافه كاني منداډ له سهر باوك و دايكى (۲)	۱۹۳
توره بوون	۲۱۵
شهرم و شكو	۲۳۹
مردن	۲۶۱
ژيانى نيو گوږ	۲۸۳
به هه شت و نيعمه ته كاني	۳۰۵
دوزه خ و ناخوشيه كاني	۳۳۱

پیشه کی ماموستا علی باپیر

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسول الله محمد وآله أجمعين من الصَّحْبِ والأزواج والقراة والتابعين لهم بإحسان الى يوم الدين.

یه کیك له یاساکان (سَنَن)ی خوا که له ژيانی به شهردا دایناون نهو هیه، که هر کاتیک مروژ بو به بهنده (عَبْدٌ)یه کی بو خوا صولحاوو خوی به ئیمان و کرده وی چاک رازنده وه، خوی به به زده یی و کار به جی له لای خه لکی ناسمان و زهوی خو شه ویستی ده کات و ریزو حورمه تی بو پیدا ده کات، وه که فرمویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ۹۶- مریم، واته: بیگومان نهو که سانه ی ئیمانیا ن هیناود و کرده وه باشه کان نه نجام دده دن، خوی خاودن به زده یی خو شه ویستیان بو دهره خسینی.

پیغه مبه ری خواش ﷺ لهو باره وه فرمویه تی: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ فَلَانًا فَأَحِبَّهُ فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانًا فَأَحِبُّوهُ فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يَوْضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ) متفق عليه عن أبي هريرة.

واته: بیگومان هر کات خوا به ننده یه کی خوشویست بانگی جو پرائیل ده کات و پیی ده فرموی که من فلانه که سم خوش ده وی توش خوشت بوی، جو پرائیلش خوشی ده وی، پاشان جو پرائیل له ناسمانی بانگ ده کات که: خوا فلانه که سی خوش ده وی نیو هس خوشتان بوی، نیدی خه لکی ناسمانیش (که فریشته کانن) خوشیا ن ده وی، پاشان خو شه ویستی و قبول کرانی بو ده خریته سه رزه ویش...

هه روه ها (عبدالله ى كورى عه عباس) خوا له خوۍ و بابى رازى بى
گوتوويه تى:

(إن للحسنة نوراً في القلب وضياءً في الوجه وقوة في البدن وسعة في الرزق ومحبة في قلوب الخلق)، واته: به راستى چا كه كردن مايه ى رووناكى نيؤ دل و كه شيى پرو و هيژى جهسته و فراوانى بږيو و خوښوسترانه له دلى خه لكيدا، جا من پيموايه كه براى خوښه ويستم (ماموستا عبدالله) قهسرى ى شهيد - ان شاء الله تعالى - هه چهنده بهس خوا په نهانزانه و به بنده كانى ناشنايه، يه كيك بوو لهو جوړه بنده نه ى خوا كه خواى به خشر قبوول و خوښه ويستى و ريز و حورمه تى بو خستبووه دل و دهر وونى خه لكيه وه و له هر كوښه ك بووبى خه لكى دهر و بهرى خوښيان ويستود و هزيان به تيكه لى و نزيكى كردوه، هر بويه ش كاتيك كه خوۍ و چوار پيشمه رگه حيمايه كه ى به ناهق كوژران و هه واله كه به نيؤ خه لكى كوردستاندا بلاويؤوه مه گهر چوڼ دنا هه رماليك ناشنايه تبيان بهو ماموستا ديندار و دلسؤزه بووبى تازيه يان بو گرت و بوۍ خه مبار و دلته نگ بوون.

ئينجا دياره هوكارى كى گرنكى له سهر ناستي كى فراوان ناسران و خوښوسترانى (ماموستا عبدالله) ش برى تى بوو له وتاره كانى كه هه فتانه له مزگه وتى مه لبه ندى رانيه راسته وخو پيشكه شى خه لكى كى زورى (پانيه) و دهر و بهرى ده كردن و، پاشان له پرى كه ناله كانى راگه يان دهنه وه به زور به ى شار و شاروچكه و گونده كانى كوردستاندا په خش دهبوون، هر بويه ش كاتيك هاوسهر و كوره كانى ماموستا راويژيان پيكر دم و بړوكه ى كوكر دهنه وه ى

گولبژیریک و تاره کانیان خسته پروو، پشتگیریم کردن و رینماییشم کردن که چۆن چۆنی بهو کاره ههلسن.

جا خویننه ری به پیر!

ئهم کتیبه ی بهرده ست گولبژیریک و تاره کانی (ماموستا عبدالله) ی قهسریه که کاکه (بوخاری) کوری ژیرانه و چالا کانه له کاسیته وه هیناونه سهر کاغزه و تایپی کردوون و نایهت و فهرمووده کانیسی (تخریج) کردوون و، برای به پیریشم (ماموستا حسن بابکر) کاتیکی باشی تهرخان کردوه بۆ چاپیدا گیرانه وه و ورده دهستکارییه کی هه ندیک وشه و رستهش که جیاوازی نیتوان شیوازی ناخاوتن و نووسینیش دهنوازی، ههر چهنده مۆرکی شیوازی ناخاوتن و وتاردان ههر ماوه ته وه و دهستکاریی نیه پروکی و تاره کانیس نه کراوه.

خوا پاداشتی ماموستا حسن بابکر و کاکه بوخاریش بداته وه و ئهم بهرهمهش بکاته مایه ی بهرچا و پروونی زیاتری مسولمانان، تاکو (ماموستا عبدالله) ش له م ریه شه وه خیر و پاداشتیکی دیکه ی بۆ بچی وه ک پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: (اِذَا مَاتَ الْاِنْسَانُ اَنْقَطَعَ عَمَلُهُ اِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ اَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ اَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) رواه مسلم.

واته: مۆف که مرد کرده وه ی (چاکی) ده پیر مه گهر له سی ریا نه وه: خیریک درێخواهین و بهرده وام، یان زانیاریه ک که که لکی لیوه ربگیرئ، یان مندالیک چاک که بۆ ده پاریته وه.

جا نومیدم وایه ماموستا عبدالله له ههر کام له م سی ریه وه خیر و پاداشتی بۆ بچی، چونکه: ۱- (کۆمه لئ نیسلامی) که ماموستا مه لا عبدالله یه کیک بوو له مشوورخۆرانی ماندوو و دلسۆزی، پرۆزه و خیریک بهرده وامه و، ۲-

وتاره کانیشی سوپاس بو خوا شتيکی زور چاک و به سووديان تيدايه و هه تا
تيستا له تهلزيون و راديويه کاني کومه لي نيسلامييه وه سوودي باشيان لي
بينراوه و له مه و دواش نهم گولڤڙيڙيان به شيوهی کتيبش ده که ونه به رده ستي
خوينه ران، ۳- وه له خوا به زياد بي منداله کانیشی خواناس و باشن و هيواي
چاکتر بوون و گه شه کردن و به ره و پيشچوونيشيان لي ده کري، که بيگومان
دايکيان خوا پاداشتي بداته وه، له و باره وه کاريگه ربي زوري هه يه .

خواش به که رهم و به زه يي بي سنووري خو ي پله و پايه ي نه و برا دل سو ز و
خوشه ويسته مان به رز تر بکاته وه و دامه ز راوي و راو دستاوي زياتریش به
هه موو لايه کمان ببه خشي و سه ره نجامان خير بکات.

عه لي باير

۹ رمضان ۱۴۲۸

۲۰۰۷/۹/۲۱

هه وليږ

نهم کتیبه :

نهم کتیبه ی بمردهستان (کولېژېریک له وتاره کانی شهید ماموستا عبدالله ی قهسری) له (۱۵) پازده وتاری جومعه ی ماموستا عبدالله پیکهاتوه، که له سالانی (۱۹۹۹ تا ۲۰۰۳) له مزگهوتی مهلبه ندی (۵) ی کومه لئی نیسلامی له رانیه خویندوونیه وه که له و ماوده دا ناوبراو مالئی له (رانیه) بووه.

وتاره کانی ماموستای شهید جوراوجورن و ههریه که یان رهنگدانه وهی نه و بارودوخ و ههل و مهرجهن که تایبته بووه به ژیان و ههلسوکوهوتی نه و خه لکه ی ماموستا له نایاندا ژیاوه، جار جاریش له و سنوره درچوه و هیندیک مهسه له ی دیکه ی گرنگ و گشتی باس کردوون و ههلویتنی نیسلامی له مهر کیشه و قهیران و رووداوه کان خستوته پروو.

ناوهړوک و کاکلی وتاره کانیشی له وتاری یه که می جومعه دا باس کراون، بویه وتاره کان ته نیا وتاری یه که می جومعه ن و وتاری دووه میان نه نو سراون.

ماموستا عبدالله وپرای زور شینوازی دیکه ی کاری نیسلامی توانیویه تی له پئی وتاردانی رۆزانی جومعه وه دهوری خوی ببینی و چه مکه نیسلامیه کان روون بکاته وه و له بهرانبهر کاری تیکده رانه و چه واشه کارانه ی ناحه زاندا نیسلامی راسته قینه به خه لکی ناشنا بکاو دریبخات که نیسلام مایه ی به خته وه ری دنیا و دواپوژی هه موو مروقایه تیبه به تیکرای گهل و نه ته وه کانه وه.

نهمه ش به هوئی زیره کی و لیته اتوویی ناوبراوه بووه که له و بواره شدا لیزانانه بابته تی گونجاوی بۆ وتاره کانی هه لېزاردوه و نه وه ی پیویست بووبی حه کیمانه

له سهر مینېر باسی کړدوه و وتاره کانی به ثایهت و حه دیس و به سهرهاتی راستی میژوویی و به لگهی روون و ناشکراو ژیرانه به هیز کړدوون و رازاندوونیه وه .

هه ربویه نهو خه لکهی گوینگری وتاره کانی ماموستا بسوون به تامه زرړویییه وه له کاتی وتاردانیدا سهرنجی خوی و قسه کانیا نی داوه و تام و چیژیان لی وهرگرتوه .

نهو هی واشی کړدبوو قسه و وتاره کانی ماموستا عبدالله ی شهید نه و نه ده کاریگریان هه بی، نهو بوو که پیچه وانهی قسه کانی خوی ره فتاری نه ده کړد و نهو هی به خه لکی ده گووت له خیر و چاکه پیشت خوی به کړدوه و جبه جیی ده کړد و هه لسوکه وت و ره وشت و ثاکاره کانی نمونه یه کی زیندووی به رزی قسه کانی بوون .

بهو هیوایه نه م به ره مهی ماموستا که پاش وه فاتی ده که ویت به رده سستی خوینه ران سوود به خش بی و خوی به خشنده بوی بخاته تاته رازووی خیرانیه وه و پاداشتی نهو که سانه ش بداته وه که کم و زور ده ستیان هه بووه له به چاپگه یان دینیدا .

حسن بابکر

۱۰ رمضان ۱۴۲۸

۲۰۰۷/۹/۲۲

هه ولیر

نیشانه کانی پروادار

﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۖ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۖ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۖ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۖ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ ۳۶-۴۰ الشوری

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَغِيْثُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ
اَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مِنْ يَّهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مَضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ
لَهٗ... نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، شَهِادَةٌ تُنْجِيْ قَائِلَهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ
مَالٌ وَلَا بَنُوْنَ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ وَنَشْهَدُ اَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ
وَرَسُولُهٗ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَتَصَحَّ الْاِمَّةُ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحُجَّةِ الْبَيِّضَاءِ، لَيْلُهَا كَنَهَا رَها، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ صَلَآةً وَسَلَامًا اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ، اَمَّا
بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهِ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ وَطَاعَتِهٖ، وَلُزُوْمِ اَوْامِرِهٖ وَكَثْرَةِ
مَخَافَتِهٖ، فَاِنَّ التَّقْوٰى شَعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدَثَارُ الْمُتَّقِيْنَ وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ سُبْحٰنَهٗ وَتَعَالٰى فِيْ
وَفِي النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

ثيماندارانی بهر پیر، شویڼکه وتوانی پیغه مبهری پی شه و امان حه زره تی
موحه محمد ﷺ، سه لامی خوی په روه ردگار تان له سه ربی له م روژه پیروژه دا،
هیوادارین خوی په روه ردگار بمانخته ژیر ره جه تی خوی و له گونا هه کانی
رابردو و مان خو شبیت و عومری داهاتو و مان پر له خیر و بهر هکات بکات.

خو شه ویسته کان: دیاره نیمه ی نینسان دوو ژیاغان له پی شه، هم ژیا نی دنیا
و هم ژیا نی دواړو ژ، ژیا نی دنیا بو خزه تکر دن به ژیا نی دواړو ژ، ژیا نی
دنیا وه کو پردیک وایه نینسان به سه ریدا ده پری ته وه بو دواړو ژ، ژیا نی دنیا

هۆکار (وسیلة) و ریځایه بۆ که یشتن به ژيانی دواړوژ که بریتیه له بههشت و رهزابوونی خوا یا دۆزهخ و تورېبوونی خوا، خوا په نامانېدا، نیمه ی مسولمان مه بهست (غایه) ټکی زوړ گه ورده مان هدی، نامانچیکې زوړ گه ورده مان هدی که بریتیه له رهزابوونی خوا، نهو نامانچ گه ورده ش ته نهها به وه دیته دی که ژيانی دونیا له خزمه تی نهو نامانچ گه ورده دا دابنیت، ژيانی دونیا زوړ بی نرخ و سوکه له بهرامبر کیش (وزن) ی ژيانی دواړوژدا، بویه پیوسته نهو بزاین که به چی نه توانین ژيانی دواړوژمان مسوگر بکهین؟، به چی نه توانین نهو مه بهست (غایه) گه ورده که بریتیه له خوا له خۆ رازیکردن وهدی بهینین؟، زوړ گه ورده نینسان خوا لیتی رازی بی!!، پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) روژیک به نه بوکه کری صدیقی فهرموو: خودای په روهردگار به هوئی هه زه تی جوپرائیل وه سهلامت لی دهکات، ودحی ناردوو و ددهرموی من لهو رازیم ثایا نهو له من رازییه؟!، نه بوکه کر (خوالی رازی بی) دهستی کرده گریان و فهرمووی: جا من چیم هتا له خوا رازی بم یان رازی نه بم؟!، زوړ گه ورده نینسان خوا لیتی رازی بی و سهلام و رهحه تی خۆی بۆ بنیرئ!!، خودا په یام (رسالة) ی گه ورده و پر له بهرکه تی خۆی که قورثانی پیروژه بۆ بنیرئ و بهرهمه ندی بکات بهو قورثانه!!، نزیککی بکاته وه لهو قورثانه، بیخاته ژیر رهحه تی خۆی، نیمه ی مسولمان پله وپایه مان زوړ بهرزه نه گهر له سه ررئ و شوینی پیغمبره خۆشه ویسته که مان برۆین (علیه الصلاة والسلام)، چونکه نهویان پله وپایه ی بهرترینی هه بووه له ناو پیغمبره رانیشتا، خوی گه ورده دهرباره ی ددهرموی ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ۴ - القلم، واته: بهراستی تۆ له سه ر رهوشتیکې زوړ گه ورده ی!، خودای په روهردگار مه دحی دهکات، وه به هوئی نهویشه وه مه دحی نیمه ی مسولمان کراوه که نوممه تی نهوین!، جا با نیمه ش بزاین چون ده توانین ژيانی دواړوژ ودهسته بهینین؟، چون نه توانین نههلی ودهسته ینانی رهزابوونی خوی په روهردگار بین؟.

به پرتان: خوی گه وره له قورثانی پیروزدا به راورد (مُقَارَنَة) ی ژيانی د دنیا و قیامت ده کات، ژيانی د دنیا له بهرامبر ژيانی قیامت، ته ماشا بکه نه له سوږه تی (الشوری) دا ده فرموی: **أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ۳۶- الشوری**، واته: نه وهی که نیوه له دنیا پیتان دراوه خوځی و گوزهرانیکی کاتی دنیایه، هرچی که نینسان له دنیا دا ده بیننی و پتی دراوه چ له مال و سروهت و سامان بی، چ له نه ولاد و کوږ و نه وه و عه شیرت و خزم و قهوم بی... وه چ له عیلم و زانست و زانیاری بی، وه چ له پله و پایه و مه نصب بی، وه چ له خوځگوزهرانی بی له هه موو رووه کان، هه مووی خوځی ژيانی دنیایه، **﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾**، که ل و پهل و گوزهران و راباردنی دنیایه، **﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ ۳۶- الشوری**، نه وهی که له لای خواجه - که به هشت و رهامه ندی خوځه تی - باشر و چاکتره و، نیعمه تیکی گه وره تره، وه تاهه تا (أَبْدِي) ده میښته وه، ژيانی د دنیا له بهرامبر دوو سیفه تی گه وره ی ژيانی به هشتدا خو ی راناکری، سیفه تی یه که میان: (خَيْرٌ)، ژيانی خوځی دواړوژ باشره!، سیفه تی دووهمینیشیان: (وَأَبْقَى)، ده میښته وه و نه به دییه، ژيانی دواړوژ نه به دییه و نابریته وه، جا یان هه میشه یه بو به هشتیه کان، یان هه میشه یه بو دوزه خیه کان نه گهر کافر بن و باوهریان نه بی، جا نه گهر به راوردی نیوان ژيانی د دنیا و ژيانی دواړوژ بکه نه ناتوانین هه رته نه له ژیر روشنایی نهو نایهت و فرمودانده نه بی که نامازهیان بومان کردوه، خوی په روه دگار سهرکونه ی مسولمانان ده کات و ده فرموی: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَتَأْخُذْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ ۳۸- التوبة**، واته: نه ی مسولمانینه، نه وه بو واده کمن، - نه وه چییه؟ - کاتیک که پیتان ده گوتری راپه رن له پیناوی دینی خوادا، ماندوو بن و خه بات بکه نه، خوتان گران ده کمن له سهر زهوی و

خوتان بهزه ویدا ددهن؟! ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ۳۸- التوبة، نایا
 نیتوہ رازین به ژیانې دنیا؟ ﴿فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾
 ۳۸- التوبة، خو ژیانې دنیا له موقابیلې ژیانې قیامت تہنہا کہ میکہ،
 وہ کو له نایہ تیکې تر له سورہتی (النساء) نہ فہرموی: ﴿قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى﴾ ۷۷- النساء، واتہ: نہی موحہ محمد ﷺ پیان بلئی: نہ گہر
 نہوان لہ بہر نہوہ جیہاد ناکہن و خہبات ناکہن و تیناکوشتن چونکہ لہ مردن
 دہترسن، وہ لہ خوئیان و خوئییان و مالّ و حالّ و وہزعیان دہترسن.... نہوہ
 رابواردنی ژیانې دنیا کہمہ، دواړوژ باشترہ بو کہ سیک کہ پاریز دہکا لہ بی
 فہرمانی خوا !.

جا بابزانین نہو ژیانہی دواړوژ بو کیہ؟ چ کہسانیک نہتوانن ژیانې دواړوژ
 وہ دہستہ بھینن کہ بریتیہ لہ بہہشتی بہرین و رہزابوونی خوا؟، وہ بریتیہ لہ
 بینینی خوی پەرور دگار لہ بہہشتدا، ﴿وَجُودَةٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾
 ۲۲، ۲۳- القيامة، وہ بریتیہ لہ پیشوازی مہلائیکہ تہکان لہ دہرگای
 بہہشت کہ بریتیہ لہ حہوزی کہوسہر، کہ پیغہ مہر (علیہ الصلاۃ والسلام)
 بہدہستی موبارہ کی خوئی ناو نہدات بہ نومہ تہ کہی، وہ بریتیہ لہ نہو ہہموو
 نازونیمہ تہی کہ لہ بہہشتدا خوی پەرور دگار نامادہی کردوہ، بہ پیی
 حہدیسې پیغہ مہر (علیہ الصلاۃ والسلام) (أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ
 وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَىٰ قَلْبِ بَشَرٍ)^۱: نہو بہہشتہ تیایہ تی نہوہی کہ

^۱ «حدثنا الحميدي حدثنا سفيان حدثنا أبو الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الله تعالى أعددت لعبادي الصالحين ما لا عين رأت ولا أذن سمعت لا خطر على قلب بشر فاقروا إن شئتم فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين».

- صحيح البخاري، كتاب بدء الخلق، باب (۸) ما جاء في صفة الجنة وأنها مخلوقة، رقم الحديث ۳۰۷۲، وأطراف الحديث ((۴۵۰۱، ۴۵۰۹، ۷۰۵۹، ۴۵۰۲)).

نه چا و بینویه تی، نه هیچ گوتی چکه یه ک بیستویه تی!، وه نه به خه یال و خه ونیش به سهر دلّی هیچ که سیکدا هاتوه!!، ﴿وَفِيهَا مَا تُشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ﴾ ۷۱- الزخرف، واته: ههرچی نفس ده یوینئی و پیی خوشه و چاو له زه تی لی ده کا تییدا هیه!، با بزاین چۆن ده گهینه نه وه؟:

خوشه ویسته کانم، ده مه وی بجمه خزمه تی سوپه تی (الشوری) که سوپه تیکی موباره ک و به ناوبانگه له قورئانی پیروژ، وه نو سیفه تی ئیمانداران له سوپه ته دا باس ده که مین که به سیفه ته بنه په تییه کانی ئینسانی مسولمان دانراوه، ههریه که یان تیشکیکی ده خهینه سهر به و نومیده مین که بتوانین نه و سیفه ته بهرز و به پیزانه له خوماندا بهینینه دی بو نه وهی له گهل نه و کاروانه دا بین که ریگای به ههشت و ره زابوونی خویان گرتوته بهرو خوالییان رازی یه، یارهبی خویبه له و کاروانه مان حساب بکهی کهوا ده چن بو به ههشت و له کاروانی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بمانژمیری بو به ههشت، یارهبی خویبه له پیواچاکان و صه حابه به پیزه کان دوورمان نه خهیه وه و بهیه که وه له به ههشت کومانکه یته وه، نامین.

به پیزان: یه که م سیفه ت له سیفه ته بنه په تییه کانی ئینسانی مسولمان که سهره تای قوناغه کانه بریتییه له (ئیمان)، خوی په روه ردگار له دریژه ی نایه ته که دا نه فرمویت: ﴿وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰی﴾ ۳۶- الشوری، واته: نه وهی که له لای خویبه -ژیانی دواړوژ- هه م باشتره، وه هه م بو هه میسه ده مینیتته وه و ته و او نابئی و نابریته وه...، به لام بو کییه؟:

یه که م: ﴿لِّلَّذِينَ آمَنُوا﴾، بُو شو که سانه ی ئیمانان هیه!، بُوچی خوی پوره ردگار ئیمان له سهره تای سیفته بهرزدگان دادهنی؟، له بهر نه و دی ئیمان بناغیه!، ئینسانیک ته گهر خانوویک دروست ده کات پیوسته بناغیه کی بُو داپرژیت، شو بناغیه ش چهنده به هیزیت خانووه کی به هیزتر ده بیت، ئیمان شتی که نابینریت، وک له زور له وتاره کاند باسکراوه ئیمان شتی که په یوه ندی به دل و دهر وونی ئینسانه وه هیه، کاکله ی ئینسان پیکده هیئی، شوینه وار له سهر نه ندانه کانی له ش په یدا ده کات، ئیمان و ته قوا و نیه تی پاک (ئیخلاص) و پاکی و ساغی و یه قین...، نه وانه هه مووی نابینرین و په یوه ندی به دل و دهر وونی ئینسانه وه هیه!، بُو یه که مین شت که ئینسان ئیعتیما دی له سهر ده کات و ه کو سهره تایه ک بریتییه له (ئیمان)، ئیمان و ه کو ردگ وایه بُو داریک که ئیعتیما دی له سهر ده کات، چهنده ره گی شو داره پته و بی و چهنده به نه رزدا چو بیته خوار نه وهنده قه د و بالاو لق و پوه کانی نه وداره قایم ده بن!، نه وهنده بهرگی رده ش با و زریان و ته وژمی دهر دود (خارجی) ده گریت، چهنده ره گه کانی شو داره پته و بی و چهنده به نه رزدا چو بیته خوار دود نه وهنده داره که پته وه!، ئیمانی ئینسانیش چهنده پته و بی و ه کو ره گی نه وداره وایه، نه وهنده خو ی له بهرام بهر رده ش با و ته وژمی دوژمنانی ئیسلامدا خو ی راده گری!، له بهرام بهر فیکره ی روژناوا، له بهرام بهر فیکره ی بلا و کړنه وه ی خراپه و خراپه کاری له ناو مسولماناندا!، له بهرام بهر هره شه و پیلان و دوژمنایه تی کافر و بی باوه راندا له هه موو سهرده م و زده مانیکدا!.

بُو یه خو شه ویسته کانم، یه که م سیفته سیفته تی ئیمانه، ئیمان بناغیه، بناغیه که هه رچهنده کونکریت بیت و نه ساسه که ی دارپژراو بیت به شیوه یه کی ریکریک نه وهنده شو بینایه ی له سهری داده مزری ریکوپیکته!، ئیمه ش بهراستی و ه کو مسولمان ئیسلامه تییه که مان ده بی له سهر نه ساسی ئیمان

دامه زرين، چنده ئيمانان به هيزي تهونده نه توانين ته قوامان هه بي و له خواترس بين، نهونده نه توانين له بي شهرعي بگهريينهوه، نهونده نه توانين ريگهي خوا بهرنه دهين و ريگهي پيغمبه ران (عليه الصلاة والسلام) بگريه له خوابه رستيدا، چونكه هه ئيمان هه وای له هه زه تي ئيبراهيم كرد كاتيك كه فریي نه ده ن بو ناو ناگر كه پشت به خوا بهستي، وه نهو ئيمان بهو كه وایلي كرد بلي: «حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ»^۲، وه نهو ئيمان بهو كه بهر (ثبات) و ئيستيقامه تي ده اي... وه بهر هه مي نهو ئيمان بهو كه خوی پهروه دگار به ناگر ده فره موي ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ۶۹- الانبياء، نهی ناگر سارديه و سارديكي سه لامه تيش به له سه ر ئيبراهيم؛ خوی پهروه دگار بو هه موو كه سيك قانوني خوی ناگوړي؛ ناگر قانونه كهی وايه ده سوتيني به لام خوی گه وره نهو قانونه ی خوی ده گوړيت بو عه بدیكي خوی كه ئيمانیكي چه سپاو (راسخ) و پته وی هه به كه بريتيه له ئيبراهيم؛ بويه مه دحي ده كات و ده فره موي ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾ ۱۲۰- النحل، ئيبراهيم به ته نها ئومه تيكي بو؛ به ته نها كومه ليكي بو، به ته نها جه ماعه تيكي گه وره بو، ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۱۲۰- النحل.

خوشه ويسته كانم: ئيمان دامه زرينه ري براهه تي و خوشه ويستيه، بويه پيغمبه رمان (عليه الصلاة والسلام) فره موي: (لا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا)^۳: ناچنه به هه شت هه تا ئيمان نه هينن؛ (وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَحَابُّوا): ئيمانيش

^۲ واته: خوی پهروه دگارم به سه كه چاكرين ياريده ده ر و پشتيوانه.

^۳ «حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ وَوَكَيْعٌ عَنِ الْأَعْمَشِ عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا وَلَا تَحَابُّوا حَتَّىٰ تَحَابُّوا أَوَّلًا أَدْلَكُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: بيان أنه لا يدخل الجنة الا المؤمنون، رقم الحديث ۵۴.

ناهیښن هه تا یه کتریتان خوښ نه ویت، (أَوَّلًا أَذْلَكُم عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ): نایا شتیکتان پینه لیم نه گهر نیوه بیکمن یه کترتان خوښوئ؟ (أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)، فهرمووی: سه لام زور له یه کتری بکن!، سه لامکردن له یه کتری له نیوان مسولماناندا چ دروست ده کات؟ خوښه ویستی دروست ده کات، خوښه ویستی له ناو مسولماناندا چ پته و ده کات؟ نیمان پته و ده کات!، نیمان بؤ کویمان ده بات؟، بؤ به هه شتیمان ده بات (لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا)، کاتی نیمه نه مانه وئ بجینه به هه شت ده بی نه و نیمانه مان هه بیټ که شایه نی نه و یه بانبات بؤ به هه شت، به لئ خوښه ویسته کاتم: نیمانه شیرنایه تی نیسلامه تیمان بؤ له دل و درووندا ده چه سپینئ!، چونکه به پیټی هه دیسی پیغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) له عه عباسی کوری عه بدولموت ته لیبوه نه فهرموئ: (ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مِنْ رَضِي بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا): شیرنایه تی نیمانی چیشتوه نه و که سه ی به په روه ردگار یتتی خودا رازییه و ملکه چه بؤی، وه به پیشه وایه تی و قائید و سه رکردایه تی پیغه مبه رمان موحه مهد (عليه الصلاة والسلام) رازییه، وه پاشان به بهرنامه یتتی نیسلام رازییه بؤ ژیانئ خوئ!، هر که سیټ که به و سیټانه رازی بی و کاری بی بکات نه و شیرنایه تی و کاکله ی نیمانی چیشتوه!، تام و له ززه تی نیمانی چه شتوه، خوښه ویسته کاتم: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ)^۴ هر که سیټ سئ سیفه تی تیدا هه بن شیرنایه تی نیمانی چه شتوه:

^۴ «حدثنا محمد بن يحيى بن أبي عمر المكي وبشر بن الحكم قالا حدثنا عبد العزيز وهو بن محمد الدراوردي عن يزيد بن الهاد عن محمد بن إبراهيم عن عامر بن سعد عن العباس بن عبد المطلب أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول ذاق طعم الإيمان من رضي بالله ربا وبالإسلام ديناً وبمحمد رسولاً»، صحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب: الدليل على أن من رضي بالله ربا وبالإسلام ديناً وبمحمد (صلى الله عليه وسلم)، رقم الحديث ۳۴.

^۵ «حدثنا احمد بن جعفر بن حمدان ثنا عبد الله بن احمد بن حنبل قال حدثني أبي ثنا عبد الوهاب ثنا أيوب عن أبي قلابة عن أنس رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الإيمان أن يكون الله تعالى ورسوله أحب إليه مما سواهما وأن يحب المرء لا

يه كه م: (أَنْ يَكُونَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا)، خوداو پيغه مبهره كى له هه موو شتيك خوشتر بوئ!، دووهم: (وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَأُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ)، مسولمانانى تهنه له بهر خاترى خوا خوشبوئ!، وه تهنه مسولمانانىشى خوشبوئ وه كو ئه هلى دين و ئيمان، سييه م: (وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تَوْقَدَ لَهُ نَارٌ فَيُقَذَّفَ فِيهَا): پيى ناخوشبيت بگهريته وه سهر كوفر و جاهيليه تى -پيش ئيسلام- دواى ئه وهى خوا ليى رزگار كردوه ههروه كو پيى ناخوشه ناگرى بو بكريته وهو بخريته ناويه وه!، جا خوشه ويسته كام، يه كه مين شت بريتيه له ئيمان!، چهنده ئيمانمان دامه زراو بئ ئه وهنده بناغه ئيسلامه تيمان دامه زراوه و خواى پهروه رذگار ته و فيقمان ددهات بئ ئه وهى خومان له گوناها ن بپاريزين.

زورجار صه حابه بهريزه كان بهيه كترىان ده گوت (تَعَالَوْا نُؤْمِنُ سَاعَةً): وهرن با سعاتيك ئيمان بينين!، روژيكيان صه حابه يه كه وايان پيگوت چويه لاي پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) شكايه تى كرد، فهرمووى: (يَا رَسُولَ اللَّهِ) خو ئيمه تازه مسولمان نه بووين خه لكيك پيمانده لي ((وهرن با سعاتيك ئيمان بينين))؟!، ههروه كو خه لكيك نه مپوش ده لي: ((خه لكيك دهيه وي ئيسلامه تيمان تازه بئ بينيته وه))، نا كاكه ئيسلامه تيت تازه بئ ناھينيته وه به لام ئيسلامه تييت وه بير دهه نيته وه!!، ئه وه جياوازي زوره كه كه سيك ئيسلامه تيت وه بير بهه نيته وه...، ئيسلاميك كه بريتيه له و قورئانه پيروزه و له و هه موو فهرمووده يه كه پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهرموويه تى!، بريتيه له و هه موو سوننه ت و سپره و ته ثريخه ي پيغه مبهران و پياوچاكان، ئيسلامه تى بهرؤزيك وهرنا گيريت!، ئينسان ناتوانى بهرؤزيك و ساليك هه زمى بكات و

يحه إلا لله عز وجل وأن يكره أن يعود في الكفر بعد إذ أنقذه الله عز وجل منه كما يكره أن توقد له نار فيقذف فيها»، حلية الارلاء، جزء ٢، صفحة ٢٨٨.

هه مووشی له بیر بیت، بویه خوی گه وره نه فرموی: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۵۵- الذاریات، باسی نیسلام بکه چونکه نهو باسکردن و بیر خستنه و دیه سودی هیه بۆ مسولمانان، ده بی نینسان هه ولبدات نیسلامه تی وه بیر خه لکی بهیئیته وه، بویه نهو صه حابه یه چوه لای پیغه مبه ر و فرمووی: (یا رسول الله) چۆن واده بی که سیك پیمان ده لی: ((وهرن با سه عاتیک نیمان بهینین))، بۆ نیمه تازه نیمانان هیناوه؟!، به لی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) پشتگیری نهو خه لکه ی کرد که فرموویان (تَعَالَوْ نُؤْمِنُ سَاعَةً)، یانی وهرن با سه عاتیک نیمانان نوئ بکهینه وه و دایر پیژینه وه و کۆنکریتی بکهینه وه، چاکسازی و پاکسازی بکهین نه گهر خلته و خالی لی نیشته وه و ته مومراوی بووه، چونکه نیمانی خالص و ساف و سازگار نه بی خوی په روه ردگار ته و فیقی نادات بۆ نه وه ی کرده وه کانی تر له سهر نهو ته ساسه راپه رپنیت له ژیر ره زابوونی خوی په روه ردگاردا، بویه خوی په روه ردگار له قورنانی پیروژدا نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا﴾ ۱۳۶- النساء، واته: نهی نیماندارینه نیمان بهینن!، یانی نیمان نوئ بکهینه وه و به رده وام بن له سهر نیمانه که تان، یانی صه بر و نارامیتان هه بی له سهر نیمانه که تان، له سهر نهو موعانات و ناخوشی و نارچه ته ی و سه رما و گهرما و تینویتی و برسیتی و نه خوشییانه ی که دینه سه ر ریتان له پیناوی نیسلامدا صه بری له سهر بگرن و به کرده وه به هیزی بکه ن!، خو نینسان که روژی چهن دجار ده لی: ﴿اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ۶، ۷- الفاتحه؟!، خو خوی گه وره ریگای راستی نیشانداوین!، به لام بۆ خوی گه وره پیمان ده فرموی بلین: ((اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ: خواجه ریگای راستمان نیشان بده ی))، روژی چهن دجار نیمه نه وه ی دوباره ده کهینه وه له نویژی سوننه ت و واجماندا؟، نه وه یانی: خواجه که

رینگه راست نیشاندوین له سهر ریځای راستیش رامانگره!، خواجه لاقمان بچه قینه، صبرمان پې بده، نیستیقامهت و جیگیربون (ثبات) مان پیږده!

دووهم: نه فرموی ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ۳۶- الشوری، واته: -وه پاش نیمانه پتان- پشت به خوی خویان ده به ست!، پشت به ست (توکل) یان به خواجه (جل جلاله)، و پشت به ستیان له سهر پاره و ماده نییه، پشت به ستیان له سهر که سانیک د دنیا نییه، پشت به ستیان له سهر ره نیس و بهر پر سه کانیان نییه، به لکو پشت به ستیان له سهر خواجه، نینسانی مسولمان پشت هر به خوا ده به ستی بویه پیغه مبرمان موسا (عليه الصلاة والسلام) به قوم که ی فرموو: ﴿وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا﴾ ۸۴- یونس: نه ی قوم که نه گهر راست ده که ن نیمانتان به خوا هیه پشت به خوا به ست، که و ابو پشت به خوا به ست نیشانه ی نیمانه!، که سیك نیمانی هه بی پشت به خوا ده به ستی وه که سیك پشت به خوا به ستی مانای وایه نیمانی هیه، بویه خوی په ورو در گاریش پیمان ده فرموی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ۲۳- المائدة، واته: پشت به خوا به ست نه گهر راست ده که ن نیماندان!، نینسانی نیماندار پیوایه که هر چی روئدا له که وندا ته قدیری خواجه بویه پشت به خوا ده به ستی، ناترسی له وهی رزقی بری، ناترسی له وهی له سه فریدا ریگریک یان وه زعیك یا خه لکیک، کوسپ و ته گره یه ک بیته پیش و وه زعی لی تیک بدات یان له مامه له کهیدا زهره ر بکات، به لکو حواله ی خوی ده دات و ده لی ﴿وَأَفْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾: خواجه کار و ماندوبونی خوم، وه زع و موعامه له و نیش و کار و که سابه تم دایه ده ست تو، نه وهی تو بیکی نه وه چاکه، هه مووی به ده ست خواجه، بویه پیغه مبرمان (عليه الصلاة والسلام) به عه بدولای کوری مامی فرموو: (إِعْلَمَنَّ الْأُمَّةَ أَنَّ اللَّهَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ

بِشْيٍ مَا يَنْفَعُوكَ بِشْيٍ إِلَّا قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، واته: بزانه نهی عه بدولا نه گهر هه موو نومتهی سهر رووی زهوی کویته وه له سهر نه وهی قازانجیکت پی بگه یه نن نهو قازانجهت پیناگات نه گهر خوا بو تی نه نویسیبت، (وَأَعْلَمَ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَضْرُوكَ بِشْيٍ مَا يَضُرُّوكَ بِشْيٍ إِلَّا قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ) واته: نه گهر هه موو نومتهی سهر رووی زه ویش کویته وه له سهر نه وهی زهره ریکت پی بگه یه نن ناتوان نهو زیانهت لیبدن مه گهر خوا بو تو ی نویسیبت، جا که و ابو نینسانی مسولمان ده بی پشت به ستن (تَوَكَّلْ) ی له سهر خوا بی و پشتیوانی به خوا بی: ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ۶۸ - آل عمران، ﴿نَعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنَعْمَ النَّصِيرُ﴾ ۴۰ - الانفال: خوا با شترین پالپشت و سهر پرشتیکار و یامه تیده ره بو نینسان.

به لئ خو شه ویسته کاتم، نینسان نه گهر نیمانی هه بی پشت به خوا ده به ستی، چهنده نیمانت به هیز بی نه و نه ده ش پشت به ستنت به خوا به هیز تر ده بی، پیاو یک و نافره تیک هاتنه خزمهت پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) کوره که یان دیل (أسیر) بسو له لای کافره کان، فهرموویان: (يَا رَسُولَ اللَّهِ) وه زعمان زور ناتوه او وه، کوره که مان دیله و هه نهو کوره مان هه یه، زور دلته نگین و خه ریکه صه برمان نه مینی، چی بکه ین چاکه؟ پیغه مبه ر فهرمووی برونه وه هه ربلین: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)^۱، نهو زیکره بو هه ر مسولمانیک، بو هه ر باوک و دایکیک، برایه ک خوشکیکی به ریژ که موصیبه تیکی دپته پیش با نهو زیکره بکات خوا به لایه که ی له سهر سوک ده کات، بلی: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ)، به رده وام له روژ و شه ودا بیلیته وه خوی گه وره ده رگای خیری لیده کاته وه، ته ماشا بکه ن که خوی گه وره نهو رینمونوییهی فیری پیغه مبه ر

^۱ واته: هاتن به ره و تاعمت و خرابهرستی و توانای مانوه له سهری هه ر بیارمه تی خوی به رز و معزنه.

(عليه الصلاة والسلام) کردوه که به مسولمانان بلئی و نهویش تهوجیهی نهو دایک و باوکهی کرد، نهوان روښتنهوه و له مالهوه هدر نهو زیکرهیان کرد، وهختیک له نیوهشهو یه کیک له دهرگا نه دات که دهرگا نه که نهوه ته ماشا نه کهن کوره که یانه و هاتوتهوه وه مه پومالاتی زوړیشی هیناوه له لای دوژمنانی نیسلامهوه رفاندویه تی، بویه خوی گه وره فهرمووی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ ۲- الطلاق، واته: هدر که سیك پاریز له خوا بکات خوا دهروی لسی ده کاته وه، ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ۳- الطلاق، واته: رزقی بو نه نیزی به شیوه یه که خوی ههستی پیناکا، ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ۳- الطلاق، واته: وه هدر که سیك پشت به خوا بههستی خا بههستی، ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ۳۶- الزمر، واته: نایا خوا بهس نییه بو عه بدی خوی؟ بیگومان خوا بهسه!، به لئی خو شه ویسته کاتم: پشت به ستن به خوا دووهم سیفته له سیفته تی تیمانداران که ریگایه بو بههشت و ره زابوونی خوا.

سیفته تی سییه م: خوی گه وره نه فهرمووی ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ﴾ ۳۷- الشوری، واته: نهوانه ی خو له گوناھی گه وره دوور ده گرن، خوی گه وره نه فهرمووی (کبائر الاثم: گوناھی گه وره) و (الفواحش: تاوانی دزیو و خراب و ناشیرین)، (الاثم) نهو گوناهانیه که وه کو: شیرک و نیلحاد و کوفر و نیفاق و... هتد، نهوانه ده گریته وه، وه (الفاحشة): یانی گوناھی دزیو و ناشیرین به لام (فاحشه) نه گهر (مبیئته) ی له سهر بی به واتائی دهرچوون له قسه ی میرد دیت، که واته هه موو نهوانه ده گریته وه که بیزارون و گوناھی زهق و ناشیرین له کومه لگای نیسلامه تیماندا، خوی گه وره نه فهرمووی ((نهوانه ی که خو لهو گوناهان ده پاریزن))، نهشی فهرمووه ((نهوانه ی نهو گوناهان ناکه ن))، فهرمووی: (يَجْتَنِبُونَ)، اجتناب: یانی خو پاراستد و خو لئی دوور گرتن، تخون نه که و تن، نینسانیک نه گهر بیهوئی خو له که سیکی دز پپاریزی به لاشیدا

تیناپهرې، نه گهر بیهوئ نه چیتته نادى و مه شروب نه خواته وه به به رده رگای نادیشدا تیناپهرې، نه گهر بیهوئ مالى هه تیو نه خوات تخونی مالى هه تیو ناکه وئ بؤ نه وهی به ناچارى توشبیت و ماله که بخوات، تخونی مالى هه پرام ناکه ویت، نه گهر بیهوئ کارىکى هه پرام نه کات له ده وهی هه پرام ناسورې، نه گهر بیهوئ خوی له زینا بیاریزی دهبی خوی له شوبوهاتى ده وری زینا بیاریزی که بریتیه له قسه کردن له گهل ثافره تانی نامه هر دم، وه نه زهر و نه و شتانه ی که ریخوشکهرن بؤ زینا، نه گهر بیهوئ قهتل نه کات دهبی خوی بیاریزی له زولم و له و شتانه ی که به هوپه وه توشى قهتل دهبی و له پیاوی خهراپ بؤ نه وهی به هوپى پیاوی خهراپه وه توشى قهتل نه بیت، به لئى خو شه ویسته کانم: خواى گه وړه ده فرموى (يَجْتَنِبُونَ: خویان ده پاریزن و خویان دوور ده گرن)، جا نه وه یه کیکه له سیفه ته بنه رته تیه کانی نینسانى مسولمان!، خواى گه وړه ش وده عدی به نیمه داوه که نه گهر نیمه خو مان له گونا هه گه وړه کان بیاریزین به فزلى خوی خوا له و گونا هه گچکانه ده مانبوورې که له ناکاودا توشمان دهبی و دواى (استغفرى لى ده که یی و له خوا ده پارینه وه عه فومان بکات، بویه خواى گه وړه ده فرموى: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ۳۱- النساء: نه گهر نیوه خو تان له و گونا هه گه وړانه دوور بگرن که خوا نه هی لی کردون که بی که ن، ﴿لُكْفَرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ۳۱- النساء: له گونا هه گچکه کانتان ده بوورین، به لام به و جوړه نا که نه و گونا هه گچکانه ش هه ر له سه ر یه که که له که بکه ی و دواى بیته گونا هی گه وړه!، چونکه گونا هی گچکه نه گهر له سه ر یه که که له که ی کرد و ته و به ی له سه ر ی نه کرد ده بیته گونا هی گه وړه، وه کو شاعیر فرمویه تی: (إِنَّ الْجَبَلَ مِنَ الْحَصَى) واته: چیا له ورده به ردی گچکه لؤ که پیکهاتوه تا نه و چیا یه گه وړه لى پیکهاتوه، یا خود عه ر ه ب ده لئى: (حَبَايَةَ حَبَايَةِ تَسِيرُ كُبَايَةِ) واته: ده نکه گه نم ورده ورده کوژه بنه وه هه تا وه کو کوبیه کیان لى پیکدی که

نېنسان ده یخوات!، بویه به پراستی نه و ده نکه ده نکه شتی گه وره یان لی دروست ده بی، گوناھی گچکه گچکهش ده بیته گوناھی گه وره نه گهر له سهری به رده وام بی، بویه عه بدوللای کوری عه بباس (خوالی رازی بی) قسه یه کی زور جوانی هیه به بابته گوناھی گه وره و بچوک و پیناسه کردنیان، نه فهرموی: (لا صغیره مع الاضرار ولا کبیره مع الاستغفار) واته: به گوناھی بچوک ناگوتری ((بچوک)) وه ختی که له سهری به رده وام بی!، وه به گوناھی گه ورهش ناگوتری ((گه وره)) که ته و بهت له سهری کرد و په شیمان بویه وه خوا لیته ده ورئ!، مانای وایه نابی نېنسان نه و ونده بی نومید (مایوس) بی له ره چی خوا!، وه نابی نه و ونده نه مینیش بی له غه زه بی خوا!، که نه مین بوون له غه زه بی خوا و ناثومیدی (یأس) له ره چی خوا نیشانه ی کافر و بیباوه رانه نېنسان نابی نه نه مین بیت له مه کری خوا، وه نه بی نومید (مایوس)یش بی له ره چی خوا بویه ده بی نه گهر نېنسان گوناھی کی گه وره شی له ده ست رویدا ته و به بکات و په شیمان بیت وه و بزانیته که خوی گه وره عه فووی ده کات، به لام گوناھی گچکهش نه گهر له سهریه که له که یان کرد و زیاده بوون نه و کاته نه ویش له وانه یه به گوناھی گه وره ی له سهر حساب بکری - خوا بمانپار یزیت -

چواره م: نه فهرموی ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ۳۷ - الشوری، سیفه تی چواره م نه و ده یه: کاتیک که توره ده بن له به رام بهر مسولماناندا خاوه نی عه فو لیبوردن، مسولمان نابی هر کاتیک که توره بهو رقی خوی بر یزیت به سهر موقابیلدا، توره بهوون دوو توره بهوونه: توره بهوونیک هیه به بونیا، توره بهوونیک هیه به بونیا!، هه موو توره بهوونیک دنیایی خه راپ و سهرزه نشتکراو (مذموم) ه، له سهر خوت توره بهیت خه راپه چونکه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) هه رگیز له سهر خودی خوی توره نه بووه!، وه ختیک که قسه یه که به رام بهر خوی کرابی له موقابیلی قسه که ی خویدا نیتیقامی وه نه گرتوه، کابرای نه عربی

هاتووه نيقي کراسي پيغه مبهري گرتووه و گوتويه تي: (إِعْدِلْ يَا مُحَمَّدٌ ﷺ)،
پني گوتووه: بوجي عدالت ناکه نهي موحه مد؟!، يه قه ي گرتووه،
عومهری کورې خه تتاب (خو لني رازی بي) ويستويه تي بيکوژيت به لام پيغه مبهري
(عليه الصلاة والسلام) نه يه پيشتووه!، وتويه تي نه وه نازاني و شتي بو پونکردوتسه وه
له سهر خوي توره نه بووه، به لام کاتيک که کراسي نافرته تيکي مسولمان له
بازاري مه دينه دا له لايهن دوژمناني نيسلامه وه هله ددرتته وه بوتسه وه ي
عه وړه تي دهرکه وي پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) شهريکي له سهر بهر يا
ده کات!!، دوژمنيکي نيسلام بو ئيهانه کردن بهو نافرته مسولمانه و به
مسولمانان له بازاری مه دينه دا وايکردوه پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام)
جهنگيکي بهر يا کرد بو ديفاع کردن له موقه دده ساتي مسولمانان!، بو
ديفاع کردن له شهرف و کهرامه تي مسولمانان!، بويه نابي نينسان له سهر
خوي توره بيت ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ ۳۷- الشوري، پيغه مبهري
نه فرموي: (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ)^۷
واته: پالته وان نه وکسه نيه که يه کيک له هرز بدات به لکو پالته وان نه و
که سه يه کهوا له کاتي توره بوني خوي رابگريته!، بويه که سيک هاته لاي
پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) سي جار داواي لي کرد که ناموزگاري بکات
تهویش هه رسيک جاره که پتي فرموي: (لَا تَغْضَبْ)^۸، خوي گه وړه دهر باره ي
سيفه تي ئيمانداران ده فرموي ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ﴾ ۱۳۴- آل عمران:

^۷ «حدثني عن مالك عن بن شهاب عن سعيد بن المسيب عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ليس الشديد بالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ»، الموطأ، كتاب حسن الخلق، باب: ما جاء في الغضب، رقم الحديث ۱۶۱۳

^۸ «حدثني يحيى بن يوسف أخبرنا أبو بكر هو بن عياش عن أبي حصين عن أبي صالح عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رجلا قال للنبي صلى الله عليه وسلم أوصني قال لا تغضب فردده مرارا قال لا تغضب»، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب الحذر من الغضب، رقم الحديث ۵۷۶۵.

نه وانهی که رقی خویان ده خو نه وه، ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ۱۳۴ - آل عمران: نه وانهی که خه لکی عه فرو ده کهن، ﴿وَجَزَاء سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ۴۰ - الشوری، یه کیك هه له یه کی له بهرام بهردا کردی نه توانی له موقابیل نه وه له یه وه لام بده یه وه، به لام ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾: نه گهر عه فروی بکی و چاکه یه کی به دوا دا بی نی نه وه پاداشتت ده که ویتته لای خوا، نایا تو پاداشتی لای خوات ده وی یان رقی خوت بریژی به سهر موقابیلدا؟!، هی وا هه یه له باوکی تورپه بووه، له برای تورپه بووه، له خیزانی تورپه بووه، له خزم و کهس و جیرانه که ی تورپه بووه...، رقی خوی رشتووه به سهر موقابیل که ی خویدا، یان ده لی: ((وه لا هی ده بی بؤ قیامه تی بیت گهر دنی نازا ناکه م!))، نه خیر برا و خوشکی به پریز، گهر دنی نازاد بکه و چاکه یه کیشی له گهل بکه با پاداشتی دوا پوژت هه بی با شتره خو له دنیا دا هیچت ههر پینا بریت، نایا به هه شته که ت پیخو شتره یان نه ورق و قینه ی که له دلدا هیشتو ته وه له بهرام بهر دایکت و باوکت و خیزانت و مندالت، له بهرام بهر جیران و نه هلی موعامه له و بازارت، وه هه موو خو شه ویستانی ده ورو بهرت، جا رقی خوت بخوره وه وه کو پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهر مووی: رقبو نه وه له شه ی تانه!، شه ی تان رقی نینسان ده کاته وه و غه زه ب بؤ نینسان ده نیژی، شه ی تانی ش له ناگر دروست کراوه جا نه گهر تورپه بوون برؤن ده ستوژی بشون چونکه ناگر به ناو ده کوژی ته وه، نه ورقه تان به ناوی نه وه ده ستوژی ده داده مرکیت ته وه و ناگادارین که له کاتی رق بوونه وه تان ده ستوژی بشون و دوو رکات نوژی بکه ن رقه که تان نامی نی!.

پیننجه م: نه وه یه که خوی گه وره ده فهر مووی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ ۳۸ - الشوری: مسولمانه راسته قینه کان یه کیك له سیفه ته کانیان نه وه یه وه لامی بانگه وازی خوی گه وره ده ده نه وه!، خویان ته سلیمی بهرنامه ی خوا ده کهن، خوی گه وره نه فهر مووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا

دَعَاكُمْ لِمَا يُخْيِكُمْ ﴿٢٤﴾ - الانفال، واتە: ئەي ئىماندارىنە، ۋەلامى بانگەۋازى
خو ۋ پىغەمبەرى خو ۋ بىدەنەۋە بۆ شىتەك كە زىندوۋتان دەكاتەۋە، ئەۋ ئىسلامە
ئىنسانى زىندوۋ دەكاتەۋە ھەم لە دونىا ۋەھەم لە قىيامەتتەش؛ كۆمەلگايەك
كە ئىسلامەتى تىدا بەرنامە ۋ ھاكىم بىت كۆمەلگايەكى زۆر زۆر خوشحالە،
ۋە دەستپاك ۋ داۋىن پاك ۋ دەم پاك ۋ دل ۋ دەروون پاكە؛ كۆمەلگايەكى ساغ
ۋ ساف ۋ سازگارە؛ بەلام كۆمەلگايەك كە ئىسلام تىدا پىادە نەكرى بۆگەنە؛
بۆيە ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ يانى ئەۋانەى خۇيان تەسلىمى بەرنامەى خو
دەكەن، ۋەلامى بانگەۋازى خو ئەدەنەۋە، خو ئەفەرمىۋ: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا
يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُخَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ ۶۵ - النساء، واتە: سۆيىد بە خۇاي
تۆ ئەى موحەممەد كەس ئىمانى نىيە ھەتا تۆ نەكەن بە فەرمانپەرۋا لە نىۋان
خۇياندا، ۋە ھەتا دىنى خو نەكەنە ھاكىم ۋ رازى نەبن بە بەرنامەى خو،
ۋەختىك رازى بوون كە بەرنامەى خو دادوۋەر (ھاكىم) بىت ۋە بۆ ھەموو
ھوكمەكان بىردىنەۋە لاي بەرنامەى خو ئەۋكاتە مەسۇلمانن، ئىمە ھەر
ھوكمىكەن دىتە پىش ئىختىلافيكەن دىتەپىش كىشەيەكى كۆمەلەيەتىمان
ھەيە بەرنامەى خو (ئىسلام) مان ھەيە، دەبى بەرنامەكەى خۆت بىكەيتە ھاكىم
بۆ چارەسەرى كىشەكانى خۆت.

بەلەن خوشەۋىستەكانم، ئىسلام ھەم عىبادەتە، ھەم بىرۋاۋەر (عقیدە)يە، ۋە
ھەم سىياسەتە، ۋە ھەم رىكخستەن (تَنْظِيم)ە، ۋە ھەم ئىدارەيە، ھەم
ەسكەرىيە، ھەم پاراستنى ئەمىنىيەتى مەسۇلمانانە، ۋە ھەم پاراستنى
ئەمىنىيەتى موقەددەساتى ئىسلامە... ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ يانى بەرەۋ
بانگەۋازى خو ۋ پىغەمبەر بچن ۋ ۋەرنە ناۋ بەرنامەى خو بەشىۋەيەكى
گشتى دەبىتە ناز ۋ نىعمەت بۆتان.

شه شهه: سیفه تیکی تری نهو نیماندارانه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ۳۸- الشوری،
 واته: نوئژ بهریا ده کهن و شه نجام ددهن، ته ماشا بکهن خوی گه وره نوئژی
 هیئاو ته خالی شه شهه!!، بۆچی؟!، چونکه که سیك ئیمانی نه بیئت و پشت
 به خوا نه به ستیت و خوی له گوناھی گه وره نه پاریزیت و له هه مانکاتیشدا
 وه لامی بانگه وازی خوی گه وره نه داته وه نوئژی قه بول نابیت!!، نوئژ نهو
 نوئژه به که خوی گه وره نه فهرموئ: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾
 ۴۵- العنکبوت، نوئژیک که ئینسان ده پاریزیت له خهراپه و خهراپه کاری، ده بی
 نوئژ فهرمانت پی بکات و له خهراپه و خهراپه کاری بتگیزیتته وه!، به لام نوئژیک
 که له خهراپه نه تگیزیتته وه نه وه دیاره نیستیفادهت له نوئژه که نه کردو وه!، نوئژ
 بۆیه لیږه به روکنیکی زهق باسکراوه له روکنه کانی نیسلام چونکه نوئژ
 کرپنوشبردن (السجدة) ی تیدایه بۆ خوا!، ئینسان که نوئژ ده کات نیسپاتی
 ده کات که عه بدی خویه و ملکه چه بۆ خوا، نیسپاتی ده کات که خوا گه وره
 دروستکه رو په روه ردگاری نینسانه!، بۆیه ئینسان سه به نه رزیدا ده کات بۆ خوا
 چونکه سه به نه رزیدا کردن بۆ خوا و ته سلیم بوون بۆ زۆرگه وره به!، نوئژ کردن
 یانی ته سلیم بوون بۆ خوا بۆیه پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) فهرموئ: (إذا
 رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَأَشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ)^۹ واته: نه گه پیاویکتان بینی
 به ردهوام ده چی بۆ مزگهوت و نه هلی نوئژی جهماعهت بوو شاهیدی بۆ بدهن
 که نیمانداره!، که وابوو به راستی نه هلی جومعه و جهماعهت نه هلی ئیمان،
 نه وانیه که نه هلی مزگهوتن نه هلی ئیمان، نه هلی نوئژ نه هلی ئیمان و
 ره زابوونی خوی په روه ردگاره.

^۹ «عن دراج أبي السمح عن أبي الهيثم عن أبي سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 إذا رأيتم الرجل يتعاهد المسجد فأشهدوا له بالإيمان»، سنن الترمذي، كتاب الايمان، باب: حرمة
 الصلاة، رقم الحديث ۲۶۱۷

حه و ته م: له سیفه ته کانی ئیماندار نه وه یه: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ ۳۸- الشوری، واته: فرمانه کانیان و نه مر و کار و کرده و بیان به مه شوړه ته له نیوانی خویندا جیبه جی ده کهن؛ یه کیك له سیفه تی مسولمانان نه وه یه که له نیوانی خویندا مه شوړه ته ده کهن، دیکتاتوریه ته له نیسلامدا نییه؛ نه وه که ئینسان هر به دلی خوی بکات و خوی بسه پیښی و به که یفی خوی بریار بدات و رای که س نه خوینیته وه و نامه ی که س نه خوینیته وه نه وه له نیسلامدا نییه، بویه خوی په روه ردگار ناوی له م سوړه ته ناوه سوړه تی (شوری: راویژ کردن)، یانی مسولمانان ده بی شوړایه کیان ه بیته؛ مسولمانان ده بی قیاده کیان ه بیته و ده کو نه هلی شوړای مسولمانان کاروباری مسولمانان به ریوه بهرن، مسولمانان ده بی رازی بن به و دی که مه شوړه ته و پرس و راویژ به یه کتری بکه بن بوی ئیشوکاری مسولمانان، وه هر وه ها له مالیشدا ده بی مه شوړه ته به ده ور وه ری خوت بکه ی، نه گهر باوکه مه شوړه ته به کوړه کانی ده کات، نه گهر میړدی نافره ته مه شوړه ته به خیزانه که ی ده کات، هی واهمه له مال وه پی عه یبه مه شوړه ته به خیزانه که ی بکات و ختیك که خانو وه که ی ده فروشیته یا خود ده کریت، یان سه یاره که ی ده کرپی و ده یفروشی، یان موعامه له یه که ده کات پی عه یبه مه شوړه ته به خیزانه که ی بکات؛ و نییه .. زورجار ده بی نی خیزانه که ت رایه کی زور باشی هیه و رایه که ی تو نه پیښکاوه؛ زورجارش هیه رایه پیاو که بوی خیزانه که ی رایه کی زور باشه؛ زورجار هیه پیاو نیستی فاده له منداله کانی خوی ده کات که ره نی و مه شوړه تیان لیوره ده گریت، نیستی فاده له رای جیرانه کانی ده کات به و دی که که سیك ده ناسیت موعامه له ی له گهل بکات، نیستی فاده له رای برایه کانی ده کات...، له بهر نه وه مه شوړه تکردن یه کیکه له سیفه تی ئیمانداران و پیویسته نه وه ش یه کیك بی له بهر نامه ی خومان!.

هه شتمه: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ۳۸ - سورة الشورى، واته: لهوې که پيمانداون دهبه خشن له پیناوی خوا، يانی شهوې که خوا به توی داوه له ناز و نيعمهت، يه که م: هې خوايه، دووهم: وه دهبې له پیناوی خواشدا سهرفي بکهې، که به داخوه شه مړې زورېک له مال و حال و وه زعی مسولمانان ناهه مواره لهوېدا که خه لکی دهو له مه ند يان خاوه ن خيزانه کان مالى خويان سهرف ناکهن و توشې بيشه رعیې دهب، مالى واهيه که خاوه ن ماله که مالى سهرف ناکات ته نانه ت له سهر خاوو خيزانی خویشی!، دهو له مه ندیشه به لام ماله کهې گرتوته وه له خيزانی و منداله کانی و له بوکې و کوړ و نه وه کانی... که نه و مال و مندالهې موحتاجه بو شه سهرفې خويان، پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) فهرموو: درهه ميک که سهرفي ده کهې له سهر مال و مندالت گه وره ترين خیری هه يه!

نویهم و کوتايی: له سيفه ته کانی نيمانداران که به ره و به هشت رامن ده کیشې شهوېه که نه فهرموو: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ ۳۹ - الشورى، واته: نه وانه ي کاتيک زولميان ليده کړې قه بولې زولم ناکهن، مسولمان نابې دهسته پاچه بيت!، مسولمان نابې شهونده لاواز بيت و شهونده سهرې خوی کز بکات و بيدنگ بې له ناقاری شه هه موو زولم و سته مه ي که ليې ده کړې، مسولمان له ناقار زولميکدا که ليې ده کړې چ زولم له شه خصی خوی بکړې، وه چ زولم له مسولمانان بکړې، وه چ زولم له موقه دده ساتي نيسلام ده کړې دهبې به وه لام بيت، دهبې وه لامې هه بيت!، شه خه لکه ي که شه مړې له سهرتاسهرې دونيا له بهرامبه ر کوفري عالهميدا ماندروه و خه بات ده کات و تيده کوشې له بهر شهوېه نييه که ژيانې دونياې پيخوش نييه و پي خوش نييه له دونيادا رابوړيت به لام به و اجبي ده زانيت، لهو هه موو ولا تانه ي که حره کاتي جهاد و نيسلامي تيدايه و بهر به ره کانی دوژمنانی نيسلام

ده کړي، نه وه هم مووی به راستی به دینی ده زانیت بویه قه بول ناکات!، خوای گه وره یه ک یاسای بؤ نیمه داناه که نه فهرموئ: ﴿لَا تُظْلَمُونَ وَلَا تَظْلَمُونَ﴾ ۲۷۹- البقرة، واته: نابې زولم بکه و دناې زولميشتان لي بکړي!، يانی نه خوا پي خوشه که نيوه زولم بکه چونکه زولم ده سترېزي (اعتداءه)، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ۱۹۰- البقرة، واته: خوا ده سترېزيکه رانی خوشناوین!، و دناې زولميشتان لي بکړي و قه بوليش بکه زولمتان لي بکړي!.

جا برا به ريزه کانم، خوشه ويسته کان: نه و نو سيفه ته نو سيفه تی بنه رېه تی نينسانی مسولمانه که خوای گه وره ده فهرموئ: قيامت باشته وه به رده و امتره بؤ که سانتيک که نه و سيفه تانه يان تيدا هه بيت:

یه که م: ئيمانی راسته قينه يان هه بيت.

دو ودم: پشت به خوا ببه ست.

سيه م: خويان له گوناھی گه وره بپاريزن.

چواره م: له کاتی تورې بوون له بهرامبر مسولماناندا خويان رابگرن و زه بتي نه فسی خويان بکه ن.

پينجه م: وه لامی بانگه وازی خوا و پيغه مبري خوا بده نه وه و دختي که نه مر و فهرمانیکی خوایی هه بيت و ئيجتیهادی تيدا نه کات، کار و فهرمانی خوا ئيجتیهادی تيدا ناکريت، برياری خوا برياریکی وایه که ده بی نينسان ته سلیمی بيت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ ۳۶- الاحزاب، خوا نه فهرموئ: نابې نينسان سهرېشک (مخير) بی له بهرامبر بهرنامه ی خوا!.

شه شه م: ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ ۳۸- الشوری، نويز نه نجام ده دن.

کولبُریریک له وتاره کانی شه هید ماموستا عبدالله قهسری

حهوته م: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَى يَبْتَهُمْ﴾ ۳۸- الشوری، کاروباریان له نیوان خویاندا به مهشورهته.

ههشتم م: ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ۳۸- الشوری، لهوهی که پیمانداون دهیبه خشن له پیناوی خوا.

نویه م: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ ۳۹- الشوری، نهوانهش که زولیان لیده کړی قهبولی ناکهن.

جا خوی پهره وردگار و امان لی بکات که نهو نو سیفه ته مان تیدا هه بن بو نهوهی بتوانین نههلی بههشت بین و خوی پهره وردگار لیمان رازی بی.

یاره بی خواجه ره حمان پی بکهی، یارهبی خواجه عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، خواجه وابکهی نهو نو سیفه ته موباره که مان تیدا بیتهدی، خواجه نیستیقامهت و جیگیربون (تبات) مان بدهیتی لهسهر نهو نو سیفه ته نه گهر تیماندا ههیه وه نه گهر تیماندا نییه خواجه بو مان تهواو بکهی، خواجه لهسهر راسته شه قامی نیسلام رامنبرگی، به مسولمانیتی بمانژیینی و به مسولمانیتی بمانژیینی، عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، خو مان و مال و مندا ل و خزم و کهس و دوست و خوشه ویستانمان هیدایهت بدهی بو نهوهی عهبدی راسته قینهی تو بین، خواجه ولات و نیشتمانیشمان بیاریزی له هه موو ثافات و دهردوبه لایه ک.

نامین

اقول قولی هذا واستغفر الله لی ولکم و لسانر المسلمین فاستغفروه انه کان غفاراً، أعوذ بالله من الشیطان الرجیم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ آمین.

یه قین

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ ۵۵ - النور

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَشْكُرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ اَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
وَرَسُولَهُ.. هَذَا الرِّسَالُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا الرِّسَالِ الْكَرِيْمِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلَى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهُ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ
(سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١- النساء.

نيمانداران، نهی نوممه تی پیغه مبهري پیښهوا حه زره تی موحه مه د ﷺ، نهی
خوشه ویستانی شهو پیغه مبهري به ریزه ﷺ، رزگار کهری مروث له
به ندایه تیکردنی به نده کان بؤ به ندایه تی خوا (جل جلاله)، میهره بانی خوی
په روه ردگار برژی به سر نیوه و هه موو موسلمانان له م روژه پیروزه دا، نه مړو
(١٦) ی - ره بیع الاول-ی سالی (١٤٢٢) کوچییه که دیاره لهو مانگه دا
پیغه مبهري پیښه و امان موحه مه د ﷺ هاتوته سره دنیا و له دایک بووه..

له دایک بوونی پیغه مبهري ﷺ موژده یه ک بووه بؤ ناده میزاده کان، نیعمه تیکی
نیلاهی گه وره بسووه! ناده میزاده کان بؤخویان نازان شهو نیعمه ته چهنده

گوره يه!!، ټه رينيشاندهره!، ټه رزگار كرهره!، ټه پايه بهرزه!، ټه خوږه وشت بهرزه!، ټه ماموستايه بؤ ناده ميزاده كان!، ټه هيدايه ته بهرزه!، ټه پيشه وايه ي كه بانگمان ده كا بؤ بههشت و دوورمان ده خاتمه له داو و پيلان و فيل و فكر و خه يالې شهيتان، ټه پيغه مبهره ﷺ فه زلې زوره له سر ټيمه، چاكه ي زوره به سر ټيمه وه، ټه پيغه مبهره ﷺ نهك هه له دونيا دلسوزمان بووه بهلكو له قيامه تيشدا وهختي كه ټينسانه كان زيندوو دهنه وه له مهيداني مه حشر هه موو ټينسانيتك له شويني خو ي هاوار ده كا (نفسِي، نفسِي): ټه نه نفسى خوم.. ټه نه نفسى خوم!! به لام پيغه مبهرمان - دروودى خواي له سرين - هاوار ده كاو ده فرموي (اُمْتِي، اُمْتِي): ټه ټومه تم ټه ټومه تم!!، دلسوزي ټه پيغه مبهره بؤ ټومه ته كه ي ناتوانين له وتاريكي جومعه دا عه رزكه ين!، دياره له سهرتاسه رى جيهاني ټيسلامدا وه له زور شوين به موناسه به تي له دايك بووني پيغه مبهره ﷺ موناسه بهت و ټاههنگ و بونه ساز ده كرين، له راستيدا كومه ټيك ((مُلاحَظَة)) هه له سر ټه ياد كرده وانه، كه ټيمه ليږه دا باسيان ناكه ين به لام هه ټه ونده ده ټين به پاستى ((زيده پويى - افراط)) و ((به زايه دان - تفريط)) ي زوري تيدا ده كريت، زيده پويى زور تيدا ده كرى، پيدا هه لگوتنى خه راپ كه پيغه مبهر خو ي به ريه له و پيدا هه لگوتنه، كه زوري شيركه به شيويه كه كه له نه نجامي مدح و پيدا هه لگوتندا ټه ونده بهرز ده كريت هه هه ندي صيفاتي خواي پهروه ردار ده دري ته پالي!، پيغه مبهره ﷺ ټه وه ي پي ناخوشه! يان ټه روژه به جهن ته ماشا ده كرى كه ټه وهش دروست نيه و له شهريعه تي ټيسلامدا ټيمه دوو جهنغان هه: (جهننى قورباني پيروز) و (جهننى ره مه زاني پيروز)، بويه مسولمانان ده بې ټه وه به جهن نه زان!، ده كرى بلين له مانگي مه ولوددا ټينسان سه له واتى زور بنيري بؤ ټه پيغه مبهره ﷺ، سه له واتى زور بنري بؤ سه رگياني ټه زاته، وه

داکوکي و سوربوني خوی ته کيد بکاته وه له سهر ريبازه کي، نه وه وده فاداريه؛ وده فاداري نه وه نيهه که نينسان به زمان شت بلې و به کرده وهش له سوننه ته کانی پيغه مبر ﷺ و زيندو و کرده ی سوننه ته کانی لابتا، با له جياتي نه وهی که نيمه ته نها له مانگی مه ولودا پيغه مبر مان له ياد بي، با هه موو سالمان يادی نه وه پيغه مبره بي ﷺ، دياره پياوچاکان و خوله فاي راشيدین و زانايانی پاڼه به رزی نيمه هر له نيمامی نه حمدهی کوری حنه بل^{۱۱} و نيمامی نه بو حنه فیه^{۱۲} و نيمامی مالیک^{۱۳} و نيمامی شافعی^{۱۴} و سوفیانی شموری^{۱۵} هه موو نه وه پيشه وایانه ی نيمه، روژيکیان (تَشْخِص) نه کرده وه بو يادی پيغه مبر ﷺ، بويه به ريزان:

^{۱۱} ناوی (أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني) په له سالی ۱۶۴ کڅی له به غدا له دايک بووه، پيشه وایه کی به رز و مه زنی نيسلامه، خاوه نی چندن کتيبه به ناوبانگريزيان (المسند)، که نزیکه ی چل هزار دهقی سوننه تی تيدايه، له سالی ۲۴۱ کڅی هر له به غدا کڅی دواي کرده وه.

^{۱۲} ناوی (النعمان بن ثابت بن زوطي) په له سالی ۸۰ ی کڅی له کوفه له دايک بووه و له سالی ۱۵۰ ی کڅی له به غدا کڅی دواي کرده وه، به (الامام الاعظم) ناوبانگی ده کرده وه، په کيکه له پيشه وایه گوره و شهر عزانه کانی نيسلام.

^{۱۳} ناوی (مالك بن أنس بن مالك بن أبي عامر الاصبحي) په که به (إمام دارالهجرة) ناسراوه و له سالی ۹۳ ی کڅی له دايک بووه و له سالی ۱۷۹ له مه دينه کڅی دواي کرده وه، په کيکه له زاناو پيشه وایه به رجه سته کانی نيسلام و خاوه نی کتيبی ناوداری (الموطأ) که ديرينترين کتيبی فهرموده و فيقهه.

^{۱۴} ناوی (محمد بن ادریس بن العباس بن عثمان بن شافع ابن السان بن عبد یزید بن هاشم بن عبدالمطلب). له شاری (غزة) ی فله ستين له سالی ۱۵۰ ی کڅی هاتوته دياوه و له سالی ۲۰۴ له میسر وه فاتی کرده وه.

^{۱۵} ناوی (سفیان الثوري) په که له سالی ۹۷ ی کڅی له دايک بووه و له ۱۶۱ ی کڅی له شاری به صرا کڅی دواي کرده وه، نازناوی (أمیر المؤمنین في الحديث) بووه.

- زيانی نهم که له زانايانه له کتيبی (زانايانی نيسلام کين و چون) ی ماموستا علی باير، لاپره کانی ۱۵۱ و ۱۵۲ و ۱۶۳ و ۱۶۷ و ۱۷۵ و ره گراوه.

نيمه كاتيک كه له مانگى مه ولودى سالى (١٤٢٢) ى كوجى داين خوشحالى
خومان بو له دايكبوونى نهو پيغه مېره خوښه ويسته دهرده برين! صهلات و
سهلامى بو ددني رين، وه له هه مانكا تيشدا سووربوونى خومان له سهر
ريبازه كهى و هه ولدانى خومان بو زيندو و كړنه و دى سوننه ته كانى ته نكيد
ده كه ينه وه... گوي بگرن پيغه مېره ﷺ ده فهرموى ((مَنْ أَحْيَى سُنَّتِي فَقَدْ
أَحْيَانِي))^{١٥}: هه كه سيك سوننه ته كانى من زيندو و كاته وه نه وه خوشى دوييم،
كه و ابو خوښه ويستى تو بو نهو زاته ده بې به لگه و ده ليلى هه بې كه نه و يش
زيندو و كړنه و دى سوننه ته كانيه تى، سوننه تى كردارى (فعلي)، وه سوننه تى
گوفتارى (قولي)، وه سوننه تى دانپنډا هيتان (اقراري)، سوننه ت هه رسى نه و عى
ده گريته وه كه له پيغه مېره ﷺ وه گرخواوه، نيمه له وتارى نه مړودا ده مانه وى
بچينه خزمه تى يه كه سيفه تى به رزى نهو پيغه مېره پيشه وايه مان بو نه و دى كه
بزايين نهو چوڼ له و سيفه ته دا نمونه يى بووه و خواى په روه ردگار يش چ داوا له
نيمه دكا بو نه و دى نيمه ش شوين پيى نهو هه لگرين؟، ديارده: ﴿مَنْ يُطِيعِ
الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ ٨٠ - النساء، خوا فهرموى: هه كه سى گوي رايه لى
پيغه مېره بكات ﷺ، نهو گوي رايه لى خواى په روه ردگارى كردووه!، جا نيمه
نه گه راس ته ده كه ين و ده مانه وى دلسوزى نهو پيغه مېره بين (عليه الصلاة
والسلام) با گوي رايه لى نهو بين.. با سووننه ته كانى نهو زيندو و بكه ينه وه، چونكه

^{١٥} «(حدثنا مسلم بن حاتم الانصاري، قال: حدثنا محمد بن عبدالله الانصاري، عن أبيه، عن علي بن زيد، عن سعيد بن المسيب، قال: قال أنس بن مالك: قال لي رسول الله (صلي الله عليه وسلم): «(يا بُنَيَّ إِنْ قَلَرْتَ أَنْ تُصَبِّحَ وَ تُمْسِيَ لَيْسَ فِي قَلْبِكَ غِشٌّ لَأَخَذِ فَا فَعَلْ)» ثُمَّ قَالَ لِي: «(يَا بُنَيَّ وَذَلِكَ مِنْ سُنَّتِي، وَمَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْيَانِي وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ)»، وَفِي الْحَدِيثِ قِصَّةٌ طَوِيلَةٌ، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ وَضَعْفُهُ الْإِلْبَانِي.

سنن الترمذي، كتاب العلم عن رسول الله (صلي الله عليه وسلم)، باب: ما جاء في الاخذ بالسنة واجتناب البدع، صفحة ٦٠٣، رقم الحديث ٢٦٧٨

فهرموی ((من اَحْيَى سُنَّتِي فَقَدْ اَحْبَنِي وَمَنْ اَحْبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةَ)): هر كه سيك سوننه ته كاتم زیندوو كاته وه - له كاتیکدا كه مردووه - نه وه منی خوش دهویت، وه هر كه سيك منی خوشبویت له گهل مندايه له بهه شتدا...، جا ياره ببي خوايه له گهل نهو پیغه مبهرد بهرزه له بهه شتدا كومان بکيه وه، ياره ببي خوايه هاوکاريمان بکهي و تهو قيمان بدهی به لوتفی خوت بؤ نهو دی سوننه ته پیروزه کانی پیغه مبهردمان (عليه الصلاة والسلام) زیندوو بکينه وه...

به پړان: نهو سيفه تهی كه ده مانه وئ باسی بکين له وتاری نه مړودا بریتیه له سيفه تی (یه قین)، یه قین و ثومیدی چاکی نهو پیغه مبهرد (عليه الصلاة والسلام)، یه قینی بهرامبهرد به خوا (جل جلاله)، یه قینی بهرامبهرد به نیسلام، ثومیدی چاکی بهرامبهرد به مسولمانان، با ئیمهش ته ماشاکهین بؤ نهو دی كه له سيفه تی یه قیندا شوین پی نهو هلبگرین و بزاین پیغه مبهردمان (عليه الصلاة والسلام) چۆن نهو یه قینهی بووه؟، دیاره یه قین بهرامبهرد به خوا (سبحانه وتعالی) پیناسهیه کی تایبته به خوی هیه، یه قین بهرامبهرد به نیسلام پیناسهی تری هیه، وه ثومید و گومانی چاکیش بهرامبهرد به مسولمانان پیناسهی تایبتهی خوی هیه، بویه ده لاین (یه قین بؤ خوا، پاشان بؤ نیسلام دواپی ثومید بؤ مسولمانان - گومانی چاک بؤ مسولمانان - نالین (یه قینمان بهرامبهرد به مسولمانان) چونکه ئینسان له بهرامبهرد خودا ده بی یه قینی هه بی، گومانی نه بی، چونکه گومانت له بهرامبهرد حهرفیکی قورشان (فهرمووده کانی خوا) هه بی کافر ده بی!، گومان له بهرامبهرد خودا نابی، نه گهر وشه ی (ظن) یش به کار هاتووه له قورشاندا بؤ نیسلام و بهرامبهرد به خوا (جل جلاله) مهبهستی پی (یقین) ه... وه له بهرامبهرد نیسلامیشدا كه قورشان و فهرمووده پیروزه کانی پیغه مبهرد (عليه الصلاة والسلام) به هه مان شیوه، وه له شهرح و تفسیری زانایان له سهر ثایهت و حه دیسه کان نهو ههش به هه مان شیوه نابی بلتی: (گومانم وایه

که نهو قسه یه ی پیغه مبهړ (علیه الصلاة والسلام) که ه دیسی صه حیحه راسته)،
یان گومانم وایه نهو نایه ته یان نهو (بهند) هی نیسلام راسته؛ لیږه دا گومان
نابې ه بې، به لکو ده بې یه قینت به ه مورو هرفه کانی نهو نیسلامه ه بې،
مادام به لگهی صه حیچی له سهره که نهو قسه ی پیغه مبهړه (علیه الصلاة والسلام)
یان ته فسیری نایه تیکی قورثانه.

به لām بۆ مسولمانان ده گوتړی گومان، چونکه مسولمان دلّه کهی په یوه سته به
خواوه (جل جلاله) وه خوا پتی ناگاداره، به لām له دهره وه و رواله تی (ظاهري) که
به چاک ته ماشا ده کړی له لایه ن مسولمانانه وه پتی ده گوتړی: «گومانی چاکي
پې ده بری - نَحْسِبُهُ كَذَالِكِ» وای ته ماشا ده که یی پیاوی چاکه، نیتر خوا
ده زانی چ له ناو دلّ و دهره ونیدا هیه؛ خوا عه بدناسه، بوی به ریزان، که
ده لّین یه قین بهرامبهړ به خوا، با بزانی یه قینی نهو پیغه مبهړه چۆن بووه؟.

یه قینی نهو پیغه مبهړه (علیه الصلاة والسلام) له خالقیه تی (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، له
رازقیه تی (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، له مرینه و ژینه ری (رَبُّ الْعَالَمِينَ)، له زیانگه یین
(ضار) و سوودگه یین (نافع) و به خشر (مُعْطِي) و پیشگر (مانع) یه تی (رَبُّ
الْعَالَمِينَ) دا سابت بووه، که ده لّین خوا خالقی بوونه وهره، واته هیچ که سیك
هرچند زانابیت و ده سته لاتداری، وه له مه ساتلی پزیشکی (طِبُّ) له وپه ری
پیشکه و تن دابی، ده یان ملیون سالی تریش (طِبُّ) به ره و پیش بجی ناتوانی
یه که خانه (خَلِیة) ی زیندوی بوونه وهره دروست بکات!! جا نه که هر خانه
(خَلِیة) ی نینسان، به لکو (خَلِیة) ی گچکوکش که به چاو نایینریت، ناتوانی له
(حیوانات) یش دروستی بکات؛ خه لّق عایدی خوایه و ده گه ریته وه بۆ خوا،
چونکه خوا بریویه تییه وه له قورثان به فهرموده ی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ
اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ۵۴ - الاعراف، دروستکردنی مه خلوقات و زینده وهره و
بوونه وهره ده سته لاتی خوایه (جل جلاله)، وه کو له وتاریکی رابردووشدا باسمان کرد.

له وهلامی پرسیاریکدا ((که کاتیک ثافره تیک مندالی ناییت دواى نه وهى ههول و ته قه لای زور ددهاو خوۍ به چوونه لای دکتور ماندوو دهکا))، گومان که خوا نهیداتى به کهس نهو منداله نادرى!، نالین با عیلاجى نه خوښى خوۍ نه کات و نه گهر (عیلاج) ى هه بوو نه چیتته دکتور چونکه (مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً) ١١، به لام نه گهر خوا نهیداتى هه موو کهون کوبییتته وه ناتوانى مندالی بداتى!!، به لى خوښه ویسته کام... دروست کردن (خلق) به دهست خوایه، رزق به دهست خوایه: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ ٦- هود، هه موو زینده وه ریک رزقى له سهر خوایه!، رزقى به دهست تو نیه!، ﴿لَنْ نَرْزُقْكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ١٥١- الانعام، خوا نه فهرموى: رزقى نیوه و مال و مندالی نیوهش به دهست نیمه یه، ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ ٥٨- الذاریات، ههر خوا خوۍ رزقدهر (رزاق)ه، کهسى تر رزقدهر نییه خوا نه بى.

یه قینت و ابى وهک پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) له گهل موراعات کردنى هوکاره کان (الاسباب) به پله یه کهم حیسابى بو نیمکانیاتى ماددى نه کردووه!، نه له (مه کهه) نه له (مه دینه)ش، به لکو خوا رزقدهره و رزقى ددهاتى!، نینسان بو خواى گهوره بگونجى خواى گهوره بوى دیتته پېش و هاوکارى دهکا، بویه به ریزان: مسولمان له زهره و قازانجدا دهییت و ابى و یه قینى و ابى به دهست خوایه، زهره رى تو و قازانجى تو، له وتاریکدا باسى قهزا و قهدهرمان

«عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً»، صحيح بخاري، جزء ٤، كتاب الطب، باب: ما أنزل الله داءً الا أنزل له شفاء، صفحة ٢٠٢١، رقم الحديث ٥٣٥٤، وأطراف الحديث في البخاري (١٩٤٦)....
«عَنْ أَسَامَةَ بْنِ شَرِيكٍ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ كَانُوا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرَ فَسَلَّمْتُ ثُمَّ قَعَدْتُ فَجَاءَ الْأَعْرَابُ مِنْ هَاهُنَا وَهَاهُنَا فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْتَدَاوْ فَقَالَ تَدَاوَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ الْهَرَمُ»، سنن أبي داود، كتاب الطب، باب في الرجل يتداوى، صفحة ٥٨٠، رقم الحديث ٣٨٥٥، وصححه الالباني.

کرد و گوتمان: ((هرچی له کهون روو نه دات قهزا و قهدهری خوايه))، هر زهره ریکت بۆ بیته پیش، له موغامه له دا قازانج ده که ی قهدهری خوايه، زهره رت کرد قهدهری خوايه، ده بی یه قینت و ابی قهدهری خوايه و دهسته لاتی تۆی تیدا نییه!.. بۆیه خوی پهره ردگار ده فره رموی، نه گهر خوی گه و ره به لایه کت به سهر بی نی ته نها خوی ته توانی نه و به لایه ت له سهر لابتات! نه گهر خوا له سهرت لانه دات که سینک ناتوانی! ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ۱۰۷- یونس: نه گهر خوی پهره ردگاریش چا که یه کت له گهل بکات به کهس مه منع ناکری، وه کو پیغه مبه ریشمان دوعای کردو فره رموی ((الْمَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ وَلَا رَادَّ لِمَا قَضَيْتَ))، فره رموی: خوايه نه وهی که تۆ نه بیبه خشی به کهس نابه خشری، وه نه وهی که تۆ بیبه خشی به کهس مه منع ناکری، وه نه وهی که تۆ پریاری له سهر بدهی به کهس رت ناکرینه وه!

ده بی یه قینت و ابی ههروهک چۆن پیغه مبه ره کت (عليه الصلاة والسلام) ناوا یه قینی بووه له بواری عه قیده دا (توحید الربوبیة، توحید الالهیة، توحید اسماء والصفات)^{۱۷}، پیّت و ابی هه ره خوی پهره ردگار خاوه نی دهسته لاته، خاوه نی دروست کردنه، وه ئینسان به پی دهسته لاتی خوی که نه ته کلیفه ی خراوه ته سهر شانی تیایدا کاری خوی هه لده بۆیری چا که یان خهراپه، به پریزان: پیغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) له پرووی عه قیده وه یه قینی وا بووه که وه عدی خوا به جیی، کاتی که زه عیف بووه^{۱۸} له مه که ته نها خوی و خیزانی (خدیجة)، دوا بی عه لی کوری نه بو تالیب که مندا ل بووه، دوا بی نه بو به کری صدیق، یه که م پیاو که له گه لیدا بووه نه بو به کری صدیق بووه، نافر ته تیک که

^{۱۷} پروانه کتییی ((مذهب شرح العقيدة الطحاوية))، لاپه ره ۲۹ و ۳۰.

^{۱۸} له پرووی مادی و هیزه وه... نه گهر نا خاوه نی پروایه کی بۆلایین بووه!..

له گه لى دابووه خه ديجى خيزانى بووه، هه موويان خویشى له گه لدابى چوار کهس بوون!.. له چوار کهسانه وه دهستى پیکردووه نهو شوړشه!!... نهو خه باته دى دهست پى کردووه يه قينى وابووه که خواى په روه ردگار سهى ده خات، يه قينى وابووه که خواى گه وره وه عدى خوځى به جى ده گه يه نهى، هر له مه که که دا نهو نايه ته هاته خوار دوه: ﴿سَيُهَـزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ ٤٥- القمر، يانى: کومه له زور ده که راده کهن و پشتتان تى ده کهن، هه لدین و فیرار ده کهن له بهر دهستان!، نيمامى عومهر ده فهرموى ((زور له ته فسیرى نهو نايه ته تينه ده گه يشتم هه تا جهنگى به در روويدا.. که جهنگى به در روويدا وه ختى که کافره کان هه لاتن و پیغه مبهى (عليه الصلاة والسلام) مستى خوځى ده ستداى و فهرموى: (شَاهَتِ الْوَجْهَ) شاو پرژاندى به لای کافره کانه وه، نه فهرموى نه و جار خالى بووم و ته فسیرى نهو نايه ته له جهنگى به دردا تيگه يشتم))، خواى گه وره وه عدى پى داوه که ده بى سهر که وى! که ده بى نهو جه معه رابکات له بهر دهستى مسولمانان، بويه پشتيوانى به خواى په روه ردگار زور قايم بووه له گه ل نهو هه موو تازار و نه شکه نهجى که داويانه، يه قينى وا بوو که رورتيک ديت قوناغى دووه دهست پى ده کات که قوناغى سهر که و تنه.

به لى به ريزان: خواى گه وره نه که هر وه عدى به پیغه مبهى داوه (عليه الصلاة والسلام) وه عدى به نيماندارانیش داوه! نه فهرموى ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ٥٥- النور: خوا وه عدى به نيمانداران داوه له نيوه، نه وانى که کرده وى چاک ده کهن ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾: بيانکات به خه ليفه و دهسته لاتدار له سهى رووى زه وى، ﴿وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾ ٥٥- النور: خواى گه وره وه عدى پيداون نهو دينه يان بى بکا به فرماندها (حاکم)، نهو دينه ي که پتى رازى بووه بى نه وان و بيجه که لهو دينه به دينى تر رازى نه بووه، ﴿وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾ -
النور، وه خواى گه وره ترسيان بؤ ده گزړى به نه من و ناسايش، به مەر جى بم
په رستن و شهريکم بؤ بريار نه دهن.

نهو نايه ته به پراستى و تاريخى تاييه ت هله ده گړى!، به كورتى ده ليم چه ند
شتيكي زور گرنگى تيدايه:

يه كه مجار ده فرموي ((وَعَدَ اللَّهُ) وه عدى داوه خواى گه وره))، خوا وه عدى
داوه به كي؟، به هم مو كه سى وه عدى داوه؟، به هم مو كه سيك كه به زوبان
ده لى: مسولمانم: وه عدى داوه! وه عدى سهر كه وتنى دنيا و قيامه تى پى داوه؟
وه عدى پى داوه كه بيكا به خليفه؟ دى له سهر ده ستى ئ و زيندو و بكاته وه؟
نه خير زور جيگاي ديقه ت و تيفيكرينه، خواى په روه ردگار ده فرموي ﴿وَعَدَ
اللَّهُ﴾ كي؟ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾: نه وانه ي كه له نيوه نيماني راسته قينه يان
هيه، ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نيمان و عه ملى
صالح لاي خواى په روه ردگار په سنده، خوا وه عدى به و كه سانه نادات كه تنها به
زمانى نيمان يان هيه و به كرده وه نه يان سه لماندوه، بؤيه خواى گه وره وه عدى
داوه به كه سانيك كه له گه ل نيماندا كرده وه چاك نه نجام ده دهن، كرده وه ي
چا كيش پابه ندييه به قورنان و سونه تى پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)، كه و ابو
هيه نيماني هيه به لام كرده وه ي چاك ناكات يان كه مته رخمى لى ده كا...
يان خوى به نيسلامدا هه لواسيوه: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ ١١ - الحج، نه گهر خيرىكى بؤ هات دلى گوشاد
ده بى، خو نه گهر توشى به لاو موصي به تيش بو هر هاوار ده كا و ده يكا به
قورپيوان و دوعاى دوور و دريژ، خوا نه فرموي (نهو نينسانه خه ساره تمه ندى
دنيا و قيامه ته)، وه كو مه سه له يه كي كوردي هيه ده لى: ((له عيسا بوو، له

موساش بوو!)، گرنگ نه وديه شه و نينسانه نه گهر خوی به ئيسلامدا هه لواسيوه، له که ناری ئيسلام رابووستی خوا لیتی قبول ناکا، خوا دهه رموی بچنه ناو نيوهړوکی ئيسلام: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً﴾ ۲۰۸ - البقرة، واته: نهی ئيماندارينه برؤنه ناو نيوهړوکی ئيسلامه وه.

به لئی به ريزان..

خوا وه عدى داوه به ئيمانداران، نه وانهی ئيمانيان هديه و کرده وهی چاکيش ده کهن:

(۱) ﴿لَيْسَتْخْلِفْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾: بيانکا به دهسته لاتدار و خليفه له زه ويدا.

(۲) ﴿وَلَيَمَكُنَّ لَهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ﴾: نهو دينه يان - که خوا پتی رازيه

و پتی خوشه و بوی ناردوون - بویان بکات به فرمانره وا (حاکم).

(۳) ﴿وَلَيَبْدُلْنَهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا﴾: به ته نکيد نهو ترس و له رزهی که

له سهريان بووه له کاتی زه عيفياندا بویان ده گوری به نه من و ناسايش

خوشگوزهرانی.

نهو سنی نيعمه ته زور گه وره ن که دياره هه رسيکیان ته و او که ری يه کن، نه من

و ناسايش له ژير سایه ی دینی خوادا نه بی سهرناگری، چونکه نه گهر خه لک

چاودیری (رقابه) يه کی ئيلاهی نه بی، (رقابه) يه کی قيامه تی له سه ر نه بی له

گوناها ن ناگه رپيته وه و گونا ه ده کات، نه گهر له ترسی نه وه گونا ه نه کا چونکه

مه سئوله که ی لی دياره، پاش نه وهی که مه سئوله که ی رویش ت گونا ه ده کات!

برا گه وره که ی یان ره ئيس عه شيره ته که ی لی دياره، کویخا و موختاری

دیه که ی لی دياره وه ختی که لیان ناوديو بوو گونا هه که ی ده کات، خيانه ت

له خوی ده کات، خيانه ت له مال و مندالی خوی ده کات، خيانه ت له ولات و

نيشتمان و گه ل و عه شيره تی خوی ده کات، به لام نه گهر ره قابه يه کی ئيلاهی و

ترسیکی قیامه تی هه بی، وه بزانی که خوا لئی ده پیچیتته وه، نهوا له بهر خاتری قیامه تی خۆی نایکا!!.

بۆیه به ریزان: به مه رجیک خوی په روه ردگار (جل شأنه) نهو وه عده ی بهو ئیماندارانه داوه، (يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا) خوا فهرمو ی: بم په رستن و شهریکم بۆ بریار نه دن، په رستن خویانی پابه ندبوون به قورئانی پیروز، نهو قورئانه ی که خوا نه فهرمو ی: ﴿كَتَابَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ ۱- ابراهیم، به لئی خوشه ویسته کاتم یه قینی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به رامبه ر به خوا ئاوا بووه!، که خوی گه و ره سه ری ده خا رۆژیک دئ (تمکین) ی دینه که ی بۆ ده کا له زه ویدا، رۆژیک دیت دوی ترس و له رزی مه که که ولاتینکی پیشکه ش ده کا که (مه دینه) یه، ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَزَقَّكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ۲۶- الانفال، وه کو فهرمو ی: وه بیرخوتان بیننه وه کاتیک ئیوه زه عیقبوون له زه ویدا، ده ترسان له خه لک که بتانرفینن، به لام دالده ی دان له مه دینه و، سه ری خستن له لای خۆی چونکه سه رکه وتن ته نها له لای خوا وه یه! ﴿وَزَقَّكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾: رزق و رۆزیشی بۆ ناردن، به راستی نهو سئ نیعمه ته نیعمه تی زۆر گه و ره ن:

یه که م: شوینت هه بی...، دوه م: سه رکه وتوو بیت و ژیرکه وتوو نه بیت، چه وساوه نه بی...، وه سییه مینیش: رزق و رۆزی و نه من و ئاسایش هه بی.

به لېږ خۆشه ويسته كام، يه قينى تهو پيغه مېره (عليه الصلاة والسلام) بهرامېره به نيسلام:

تهو پيغه مېره پي وانه بوو كه تهو نيسلامه ناتواني كومه لگه ي ناده ميزاد بخاته باشتين و چاكتين ژيان، نه خير، بهلكو يه قيني وا بوو كه تهو نيسلامه به خته وهري بو ناده ميزاد دهكان ديني! خوي گه وړه له قورشان ده فهرموي: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ ١٩ - الاسراء: تهو قورنانه هيدايتي نينسان ددهات بو باشتين ژيان و ريگا و باشتين كومه لگا دروست دهكات، نايه تي خوايه (جل جلاله) پيغه مېره (عليه الصلاة والسلام) يه قيني بهو نايه ته هه بوو.

كه تهو نايه ته تهواني كومه لگه يه كي دهسپاكي داوين پاكي زمان پاكي چوست و چالاكي پر له نه من و ناسايشي خۆشگوزهران دروست بكات!!، به لېږ پيغه مېره (عليه الصلاة والسلام) يه قيني وابوو كه تهو نيسلامه مايه ي عيززه ته، نينسان له ژرر سيېهري تهو نيسلامه دا عيززه، چونكه خوا فهرموي: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ٨ - المنافقون، واته: عيززه ت بو خوايه، دواي تهو عيززه ت بو پيغه مېهري خوايه (عليه الصلاة والسلام) پاشانيش عيززه ت بو نيماندارانه، كه وا بوو خوايه كي ناوا دهسته لاتدار و كاربه جي، وهختي كه موسلمانان دهه نيته ريزي عيززه ته كه ي خوي (له باسكردندا) و باسيان دهكا، بهراستي نيشانه ي تهو هيه:

١) موسلمانان لاي خوا زور بهريزن.

٢) دهبي موسلمانان عه زيزبن و زليل نه بن، چونكه خوا فهرموي (جل جلاله) نابي نه زولم بكن، نه قه بوليش بكن زولمتان لي بكري، ﴿لَا تَطْلُمُونَ وَلَا تُطْلَمُونَ﴾ ٢٧٩ - البقرة: نابي زولم بكن و نابي زولميشتان لي بكري! تهو نايه ته دهبايه له هه موو ريكخواو (منظمة) يه كي مافي مروژ و له هه موو شوي نيك كه مافي نينسانيه ت داوا دهكا بنوسريته وه.

که و ابو ئیسلام پر له عه داله ته، بهر له و دی که نیمه نه و نایه تهمان پی بگات، پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) یه قینی ته وای پی بووه و پهیره (تطبیق) ی کردووه! بویه پیغه مبهه درودی خوی له سهه بی که هاته مه دینه نه و په ری برایه تی و خوشه ویستی و عه داله تی دروست کرد له ناو شه هلی مه دینه دا، برایه تی دروست کرد له نیوان هه (مهاجر) یك و هه (أنصار) یك، هه موهاجیریکی کرده برا له گه ل نه نصاریه ك، هه ریه که ی یه کیکی له گه ل ناردووه بو ماله وه، هه تا ده لیتن عه لی کوری نه بی تالیب مایه وه و کهس نه ما له گه ل خوی به ریته وه، نیمامی عه لی فره موی: (یا رسول الله) من مام و کهس نه بو له گه لی بجمه وه مالی، پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فره موی: (أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)^{۱۹} تو برای منی له دنیا و له قیامه تا.

خوشه ویسته کانم: پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) یه قینی ته وای هه بووه که نه و ئیسلامه نه توانی دادگری بینته ولات، نه و ئیسلامه نه توانی کومه لگه ی ناده میزاد پر له نه من و ناسایش و رزق و روزی و خوشی و خوشبه ختی و خوش گوزه رانی بکات! بویه له مه دینه دا سه مانندی و ئیسه پاتی کرد که نه و ئیسلامه پر له عیززده ته!

خوشه ویسته کانم: به لی نه و پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) یه قینی و ابو که بو خوی ته نازول له و دینه ناکات چونکه نه و دینه زور گه ورهیه! به ناشکرا کافره کانی قوره یش هاتن دا وایان کرد و گوتیان نه گهر دینه که ی تو راسته نیمه

^{۱۹} «أَخَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ أَصْحَابِهِ فَجَاءَ عَلِيٌّ تَدْمَعُ عَيْنَاهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخَيْتَ بَيْنَ أَصْحَابِكَ وَلَمْ تَزَاخْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَخِي فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْتَ أَخِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَفِي الْبَابِ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَبِي أَوْفَى» سنن الترمذي، كتاب الدعوات، باب: في مناقب علي بن أبي طالب، صفحة ۸۴۳، رقم الحديث ۳۷۲۰، قال الترمذي حديث حسن غريب وقال الالباني ضعيف.

تیتیفاتیك ده كهین پاش سالیك، نه گهر دینه كهی تو راست بوو ئیمهش دینه سه دینه كهی تو، نه گهر دینه كهی ئیمهش رابست بوو شهوه تو وه ره سه دینه كهی ئیمه، پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) به صراحت، بی پیچ و پهناو بی پهرده ته نازولی له عه قیدهی خوئی نه کرد، خوی پهروه دگار ئایه تی بو ناره خواره وه كه بلی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ۱- الكافرون، نهی بی باوهران ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ۲- الكافرون، نایه رستم شهوهی كه ئیوه ده بیه رستن! ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ۵- الكافرون، وه ئیوه شهوه نایه رستن كه من ده بیه رستم كه ﴿اللَّهُ﴾ یه، چونكه من نه باوهرم به ئیوه هیه، وه نه باوهرم به دینه كهی ئیوه هیه، نه ئیوه شه باوهرتان به دین و پهروه دگاری من هیه، له کوتایی ئایه ته كه دا دوی دوو جار ته نكید، فرموی: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ ۶- الكافرون، دینی خوتان بو خوتان و دینی خومیش بو خوم! پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) له مه كه كه بانگه وازی کرد نه چو و بت و سه نه مه كان بشكینی! زولمی نه کردوه له قوره یشییه كان هتا حوجه تیان بو دروست بی بو شهوهی وه ده ری بنین به لكو هه شهوه ندهی گوتبو ریگام به دن بادینی خوا بلا و بکه مه وه ﴿قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا﴾^۲: ده فرموی: بلین (لا اله الا الله)، سه ركه وتوو ده بن!

خۆشه ویسته كانم: قوره یشییه كان باوکی ئیمامی علی (كه شه بوتالیب بوو) نار دیان بو لای پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام)، گوتیان نه گهر مالی دهوی دهیده نی، خه زینه کانی خومانی ته سلیم ده كهین، کلیلی ده رگای كه عبهی

^۲ «عَنْ رَسِيْقَةَ بِنْتِ عَبَّادِ الدَّيْلِيِّ وَكَانَ جَاهِلِيًّا أَسْلَمَ فَقَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَصَرَ عَيْنِي بِسَوْقِ ذِي الْمَجَازِ يَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا وَيَدْخُلُ فِي فِجَاجِهَا وَالنَّاسُ مُتَقَفِّصُونَ عَلَيْهِ فَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا يَقُولُ شَيْئًا وَهُوَ لَا يَسْكُتُ يَقُولُ أَيُّهَا النَّاسُ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلِحُوا» مسند امام أحمد (طبعة دار أحياء التراث العربي)، رقم الحديث ۱۵۷۱۶

تسليم ده کهين! نه گهر باشتړين ئافره تي دهوئ له قه بيله کانی عه رده بوی ده خوازين! نه گهر دهسته لاتي دهوئ دهیده يني! سه روه ت و سامانی دهوئ دهیده يني، به لام با واز به يني!!، پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به وه وه لامی دانه وه فهرمووی: (والله يا عم لو وضعت الشمس في يميني والقمر في يساري ما تركت هذا الامر حتى يظهره الله تعالى أو أهلك في طلبه)^{۲۱} فهرمووی: وه للاحی نهی مامه نه گهر نه وروژهی که به ئاسمانه وهیه! بوم له سهر دهستی راست دابنين، نه وهنده دهسته لاتدار و دهوله مه ندم بکه ن! مانگيشم له سهر دهستی چه پ دابنين! له سهر نه وهی که واز له و دینه به يني، واز له و فهرمانه خوايه به يني، وازی لی ناهيتم هه تا يان خواي پهر وهر دگار سهر م ده خا يان له پيناويدا دروم!!، ده بي ئينسانی مسولمانيش ئاوابي!

نه وه يه قيني پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به رامبه ر به و ئيسلامه! ئاوا له پيناويدا خوی به خت کردووه! ئاوا يه قيني به سه رکه وتنی لای خواي پهر وهر دگار هه بووه بۆ نه و دینه!..

يه قيني وا بووه که نه و ئيسلامه نووره! ﴿جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا﴾ ۵۲ - الشوری، خوا نه فهرموئ: نه و ئيسلامه نووره! هيدايت دهدين که سانتيک هزی پی نه کهين و پيمان خو شه، هيدايتی که سانتيک نه دهدين و رينمونيان ده کهين، که به نيته تی خو يان به ره و خوا ده گونجین، خوا هاوکار يان

^{۲۱} «عن يعقوب بن عتبة بن المغيرة بن الاخنس، أنه حدث أن قريشا حين قالت لابي طالب هذه المقالة بعث إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال له: يا ابن أخي، إن قومك قد جاءوني فقالوا كذا وكذا فأبى علي وعلى نفسك، ولا تحملني من الأمر ما لا أطيق أنا ولا أنت، فأكف عن قومك ما يكرهون من قولك، فظن رسول الله صلى الله عليه وسلم أن قد بدا لعنه فيه، وأنه خاذله ومسلمه وضعف عن القيام معه، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يا عم لو وضعت الشمس في يميني والقمر في يساري ما تركت هذا الامر حتى يظهره الله تعالى أو أهلك في طلبه» دلانل النبوة للبيهقي، جزء ۲، صفحة ۱۸۷.

دهکات چونکه نه گهر ښنسان بهر ویشتن بولای خوا بړوا، نهوه خوا به (هرولة) بولای ده چې! نه گهر ښنسان به مېتر بې خوا زیاتر بوی دېته پېش! خوا بهر همه بهرام بهر به ناده میزاده کان وک له همدیسېکدا هاتوه که له پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ربوايه تکراره^{۲۲}

به لې خو شه ویسته کاتم: نهو ښسلامه هیدایهت و ناموژگارییه، ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ۱۳۸ - ال عمران، نهو ښسلامه شیفایه، ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ ۴۴ - فصلت، خوا نه فرموی، نهی موحه محمد (عليه الصلاة والسلام) بلې: نهو قورثانه بوی ښمانداران (هدی و شفاء): هیدایهت و شیفایه، شیفایه بوی کومه لگهی ناده میزاد.. جا نه گهر که سانیک بلین: قورثان شیفایه و چاره سهری کی شه و ناره حه تییه کانی کومه لگهی ښنسانی پې ناکړی، بهراستی نهو ښنسانه وپرای نهوهی که کافره، نهوه بهراستی زور ناحالیه، خو میژوو (تاریخ) ښسلام شاهیده که پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) خو و پیاوړکی ریش سپی که نه بو به کړه و نافر دتیک که خه دیجه و مندالتیک که عهلی کورې نه بی تالیبه ورده ورده زیادیان کړد، چونکه یه کیک له ښشانه کانی کومه لگهی سهر که وتوو نهوه یه ورده ورده گه شه بکاو بهره و زیده بوون بړوات!، هر کومه لیک ورده ورده بهره و پوکانه وه بړوا خه له لی له خویدا هدی!، بوی نه بو سوفیان کاتیک که چوو بولای هیره قل، هیره قل به نه بو سوفیانی گوت سهارهت به موحه محمد و نه صاحب (عليه الصلاة والسلام) (أَيُزِيدُونَ أَمْ يَنْقُصُونَ): نه ری زیاد ده کهن یان کهم ده کهن؟، (قَالَ بَلْ

^{۲۲} فرموده ی پیغه مېهر عليه الصلاة والسلام (يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دُكِّرَ بِي فَإِنْ دُكِّرَ بِي فِي نَفْسِهِ دُكِّرْتُ فِي نَفْسِي وَإِنْ دُكِّرَ بِي فِي مَلَا دُكِّرْتُ فِي مَلَا خَيْرٌ مِنْهُمْ وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذَرَاعًا وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذَرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي مِمَّنِّي آتَيْتُهُ هَرَوَلَةً).

يَزِيدُونَ) گوتی: زیاد ده کهن!، ټینجا هیره قتل گوتی: نه وه نیشانه ی کومه لې سهرکه وتووه!، بویه پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) باوهرې به خوی هه بوو که نه وه دینی خواجه و، وه سهرده که ویت، خالی سییه م و کوتایی. گومانی چاک به ټیمانداران.

بویه گوتان ((گومانی چاک)) چونکه ټینسان که هه لسوکه وت له گه ل ټیمانداران ده کا! دل و دهر و ن عایدی خواجه، ده بې یه قینت بهرام مېر خوا هه بې، یه قینت بهرام مېر به نیسلام هه بې، یه قینت بهرام مېر پیغه مېره که ت هه بې (عليه الصلاة والسلام)، به لام گومانی چاکت بهرام مېر ټیمانداران هه بې!، نه سل له گوماندا گومانی چاکه پیاوړیک ده یکه یتي له ریگادا نایناسی و سه لامی لی ده که ی، یان نه و سه لامت لی ده کات نابې بلتی له ترسان سه لامی کرد!، یان له بهر نه وه ی ناچار بوو نه و چاکه یه ی له گه ل کردم، ده بې نه سل له کاروباردا گومانی چاک بې، بیناسې یان نه یناسې نه سل بې ټیماندار گومانی چاکه بهرام مېر به ټیماندار، به لام گومانی چاک له بهرام مېر خه لکی کافردا ناکړی!، بویه خوی په روه ردگار فرموی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا﴾ ۹۴ - النساء، که سیك که له ریگا سه لامتان لی ده کات پیی مه لټن ټیماندارنیت!، مه لټن له ترسان بوو!، له بهر نه وه ی ټیوه دلټان شق نه کردووه، بویه خوا نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ ۱۲ - الحجرات: نه ی ټیماندارینه خوتان له زور گومان بیاریزن!، نه ها نافه رموی: خوتان له هه موو گومانیک بیاریزن!!، به لکو ده فهرموی: خوتان له زور به ی گومانه کان بهرام مېر به ټیمانداران بیاریزن، ده بې هفتا عوزر بې برای مسولمانت به ټینییه وه کاتیك که شتیکی لی نه بینی به دلټ نیه!، پیت وانه بې نه وه خیانه تی لی کردووی، پیت وانه بې نه وه نیازی خهراپه ی هه یه! پیت وای که عوزری بې به ټینییه وه به نه وعیک له نه وعه کان دوی نه وه ی (تبین) ده که ی، خواش (جل جلاله) ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا ﴿٦﴾ - سورة الحجرات، نهی ثماندارينه! نه گهر فاسقيک هاته لاتان و هه واليکي بۆ هيتان راسته وخو باوهر مه کهن (تَبَيَّنُوا): روونی بکه نه وه، که سيک ديت خه بهريکت بۆ ديني له لای قه وميک يان له لای که سيک يان له لای کومه ليک خه لک که حه ساسيه تيان به رامهر به تو ههيه، باوهری پي مه که راسته وخو، چونکه نه سل له لای ثيماندار گوماني چاکه!، دوو صه حابه له يه کتری عاجز ببوون، يه کيک ويستی کيشه يان له لای گه وره بکات! چوه لای نه و تي: فلانه کهس باست ده کات! هاته لای نه و ي ديش گوتي: فلانه کهس باست ده کا، هه ردو و کيان لييان قه بول نه کرد له و نينسانه، يه کيان و تي: (مَه لَمْ يَبْلُغِ الْخِلَافَ قُلُوبَنَا) بيده نگ به نه و خيلافه نه گه يشتوته دله کافان.

خيلافي کار و عه مه ل و خيلافي زمان و مه جليس له گهل خيلافي دله کان فهرقي ههيه، خيلاف که گه يشته دلان و تييدا نينسان براهه تي نه پاريزيت نه وه خيلافي گه ورهيه!، نه گهر نيمانداريک له نه مريکا بي و نيمانداريک له شهرقي روسيا بي و نيمانداريکيش له جنوبي نه فريکا بي مادام به دل پيکه وه نه وه بران!، نه که به پيچه وانه وه خوا نه خواسته نه سل به لای نه و (تَشَاوَمَ) بي و گوماني خه راپ بي، نينسان ده بي (تَفَاوَلَى) هه بي و (تَشَاوَمَى) نه بي! پيغه مبه ريش فهرمووي: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ)^{٢٣}: خوتان له گومان بپاريزن چونکه گومان درويه کي خه راپه!!، وه هه روه ها فهرمووي:

^{٢٣} «حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنْ الْأَعْرَجِ قَالَ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَأْتُرُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَبَاغَضُوا وَكُونُوا إِخْوَانًا وَلَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خُطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَنْكَحَ أَوْ يَتْرُكَ» صحيح البخاري، جزء ٣، كتاب النكاح، باب: لا يخطب على خطبة أخيه حتى ينكح أو يدع، صفحة ١٨٥٠، رقم الحديث ٤٨٤٩، وأطراف الحديث في البخاري (٦٣٤٥، ٥٧١٩، ٥٧١٧)، و أخرجه مسلم في البر والصلة، باب تحريم الظن والتجسس والتنافس، رقم ٢٥٦٣

قسه ی مسولمانانم بڼو مه گيړنه وه کاتيک که زه ميکيان کردووم يان
ره خنه يه کيان لي گرتووم به نه وعيک که وازانن من پيم ناخوشه، وه عه يي
موسلمانان بڼو من باس مه کن: (فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أُخْرَجَ إِلَى النَّاسِ وَأَنَا سَلِيمُ
الْصُّدْرِ): پيمخوشه من بچمه ناو خه لک وه (سليم الصدر) بم، يانی دلّم هيچي
تيډا نه بڼو بهرامبهر به نيمانداران، بڼه هر شو نينسانه ش قازانچ ده کا که
روژي قيامت ده چيته وه خزمهت خوا به دلي سليم...

جا براياني به ريز: له راستيدا ده بڼو دل و دهر وغان پاک بي بهر له وه ي که
گوفتار و کردار مان نه نجام بده ين، هر قسه يه ک بکه ين ده بڼو له بهر خاتري
خوامان بڼو، وه که له خوتبه ي رابردووم باسي (نيخلاص) مان کرد، گومان: دوو
مهرج هه نه گهر بيکه ين خوا لي مان رازييه و عياده ته که مان لي ورده گري:

۱- پابه ندبون به شمرعي خوا.

۲- ته نيا خوا مه به ستيبون (اخلاص)، جا گومان چاک بڼو بهرامبهر به دايک
و باوکت برا گه غه که م: دايک و باوکت جاري وا هيه له مه سلحه ته تو
نيشيک ده کن، چاکه يه که ده کن ته تو پيتوايه که نه وه بڼو تو يان نيه و له
زهره ري تو يانه! نه... قهت دايک و باوکت زهره ري کورې خو يان ناو! زهره ري
کچي خو يان ناو! زهره ري مندالي خو يان ناو!! مه گهر دايک و باوکت که
کافرن و موسلمان نه بن، پاشان بهرامبهر منداله کانت گوماني چاکيان پڼو به
و مه دحيان بکه، ره حيان پڼو بکه، ده ست به سهر ياندا به ينه!، گوماني
خه راپيان پڼو مه به هر له نيستاه ليت در دڼنگ نه بن باشه، پيغه مبه ر (عليه
الصلاة والسلام) بهر زرين نمونه يه بڼو نيمه که گوماني چاکي به نيماندار بر دووه،
گوماني چاکي به منداله کاني بر دووه ره چي پيان کردووه...!!

يه کيک له کورپه کاني عه لي کورې نه بي طالب (يا حه سن بووه يان حوسه ين)
له کاتيکدا که پيغه مبه ر ﷺ له نويزي جهامه تدا بوو و نيمامه تي ده کرد

کاتیک که روښت بؤ سه جده مندال که چووه سهر ملی و نه هاته خواره وه
 نه ویش نه زیه تی نه داو زور تاخیر بوو له سه جده دوايي هه تا به خوشی خوئی
 هاته خواره وه، پیغه مبر ﷺ هه لنه ستاوه له سه جده، دوايي لیان پرسی یا
 (رسول الله) بؤ نه وهنده تاخیر بووی؟! فهرموئی: له بهر نه وه بوو که نه و مندال
 هاتبووه سهر مله تا به خوشی خوئی نه هاته خواره وه نه مویست نه زیه تی بدهم!!،
 بهر پزان، بهراستی به زهیی و رحم بهرامبر به مندال، نومیدی چاک بهرامبر
 به مندال ده بی له لای دایک و باوکوه به واجب ته ماشای بکری! چون له لای
 مندال وه به واجب ته ماشای ریژ و ته قدیران ده کری و خوا ده فهرموئی: ﴿وَقُلْ
 رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ۲۴ - الاسراء، نهی مندال، نهی کوپ و
 کچی باوکان و دایکان بلئی په رودردگارا له دایک و باوکان خوشبی و ره حیان
 پیبکه ههروه کو چون نیمه یان به مندالی گه ورده کردوه؟!.. باوک و دایکیک که
 چون ماندوو دهن به مندال وه مندالیش که گه ورده بوو ده بی ناوا بهرهم و
 به زهیی بی بویان.

وه به هه مان شیوه بهرامبر خیزانت گومانی چاکت بهرامبر هه بی لی
 به دگومان مبه، گومانی خهراپی پی مبه له کاره کانیدا، وه له مه جلیس و
 کوپ و موناسه باتیشدا که پیمانوايه پیغه مبر (عليه الصلاة والسلام) گه وره ترین
 نمونه به که گومانی چاکي به خیزانه کانی بردووه، وه کو فهرموئی (خَيْرُكُمْ
 خَيْرُكُمْ لاهِلِهْ وَاَنَا خَيْرُكُمْ لاهِلِي)^{۲۴} واته: چاکترینتان نه و که سیه که له گه ل مال

^{۲۴} «عن ابن عباس رضي الله عنهما أن رجلا استأذنوا رسول الله صلى الله عليه وسلم في ضرب النساء، فأذن لهم، فسمع صوتا، فقال: ما هذا؟ فقالوا: أذنت للرجال في ضرب النساء. فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «خيركم خيركم لاهله، وأنا خيركم لاهله» قال أبو جعفر: ثم أردنا أن نقف على ذلك الضرب أي ضرب هو، فالتبسنا ذلك هل نجد عن رسول الله صلى الله عليه وسلم فيه شيئا؟ - ابن حبان، جزء ۴، صفحة ۱۹۳، رقم الحديث ۴۱۰۱ و ۴۱۱۰.

- سنن ابن ماجه (بطبعة دار أحياء التراث العربي)، جزء ۱، صفحة ۶۳۸، رقم الحديث ۲۰۳۴.

و خیزانی خوی چاک بی، وه منیش چاکترینتاتم بو مال و خیزانی خوم! جا بهراستی نهوه چاکهیه نینسان له گه ل خیزانی خوی چاک بی نهک خوا نه خواسته بهچیته وه به مون و موری و به کرچ و کال و نیوچاوان گرزی که قسهیه کی خوشی له گه ل ناکا، بهراستی زور خراپه کاتیک که دهچیته وه مالی خوی سه لام له مال و مندالی خوی ناکا خوی گه و ره ده فهرموی ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ۶۱- النور: ده بی سه لام بکهن، سه لام له مالی خوتان بکهن، سه لام له منداله کان بکهن، هه تا نه گهر که سیش له ماله وه نه بوو چوویه وه ماله وه سه لام بکه!

به پیزان و خوشه ویستان: پاشان ثومید و گومانی چاکمان بهرام بهر به قه وم و میلله تی خومان: نیمه نابی پیمان وابی میلله تی کورد له میلله تانی دنیا خهراپه بهییه ده بی له گه لیان خهراپه بین!! به لکو ده بی پیمان وابی که میلله تی کورد زۆرییه هه ره زۆری مسولمانه و زۆری مولته زیمه به قورئان و سوننه ته وه و له گه ل نوممه تانی دنیا له پرووی خزمهت گوزارییه وه بو نیسلام و مسولمانان چاک بووه!.

بۆیه به پیزان: پیمان وابی که ده بی به عه طف و به رحم و به به زه بی بین له بهرام بهر میلله تی خومان، له بهرام بهر قه وم و عه شیردتی خومان، نه صیحه تیان بکهین دهستیان به سهردا بهینین وه (إن شاء الله) له رووی عه فوو و دهعه و بانگه وازه وه بتوانین به دلسۆزی خومانیان بزانی و نه وانیش نیمه به دلسۆزی خویان بزانی!، بۆیه پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) که فه تحی مه که که ده کاو دهچیته وه مه که که سهره پای نه وهی نه وه هه موو نازار و نه شکه نهجیهان داوه! درکیان له پیش پیی رو کردوو و ریخۆلهی حوشتیان به سهردا داوه کاتی خوی، بیران بو هه لکه ندوووه!، له شیعیه بی نه بی تالیبدا برسیتی و تیئویتیان

بړ نارووه چهند سال!!، له گهل ټه وه شدا که ټه چيټه وه مه ککه و فه ټحي ده کات پيغه مېهر ﷺ ده فرموي ((نهې قوممه کهم! نيوده چاوه رتي چ له من ده کهن؟! ټه وانش ده ټين (اُخ کريم و ابن اُخ کريم): ټو برايې که به پريزي و برازيه کی به پريزي.. ټه ویش ده فرموي ((اِذْهَبُوا فَأَنْتُمْ الطُّلَقَاءُ))^۹: ټه فرموي بړون نيوه نازاد بن!، جا با ټيمه ش ټه و نه رم و نيانيه مان هه بي به رامېهر به خه لکی خو مان به و خه لکې که له ټيسلام حالي نه بووه! به و خه لکې که ټيسلامي به غه لټ وهر گرتووه، له هه نديکی حالي بووه و له هه نديکی حالي نه بووه، يان

((عن أبي هريرة رضى الله عنه - فذكر الحديث قال فيه فجاءت الانصار فأحاطوا برسول الله صلى الله عليه وسلم عند الصفا فجاء أبو سفيان فقال يا رسول الله ابيدت خضراء قریش لا قریش بعد اليرم فقال من دخل داره فهو آمن ومن القى سلاحه فهو آمن ومن دخل دار أبو سفيان فهو آمن ومن أغلق بابه فهو آمن - أخرجه مسلم في الصحيح من حديث يحيى بن حسان عن حماد الا انه لم يذكر قوله من دخل داره فهو آمن (أخبرنا) أبو على الروذباري أنبا أبو بكر بن داسه ثنا أبو داود ثنا مسلم بن ابراهيم ثنا سلام بن مسكين ثنا ثابت البناني عن عبد الله بن رباح الانصاري عن أبي هريرة رضى الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم لما دخل مكة سرح الزبير بن العوام وابا عبيدة بن الجراح وخالد بن الوليد على الخيل وقال يا ابا هريرة اهتف بالانصار قال اسلكوا هذا الطريق فلا يشرفن لكم احد الا ائتموه فنادى منادى لا قریش بعد اليرم فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من دخل دارا فهو آمن ومن القى السلاح فهو آمن وعمد صناديد قریش فدخلوا الكعبة فغص بهم وطاف النبي صلى الله عليه وسلم وصلى خلف المقام ثم أخذ بمنبى الباب فخرجوا فبايعوا النبي صلى الله عليه وسلم على الاسلام - زاد فيه القاسم بن سلام بن مسكين عن ابيه بهذا الاسناد قال ثم أتى الكعبة فأخذ بعضادتي الباب فقال ما تقولون وما تظنون قالوا نقول ابن اخ وابن عم حليم رحيم قال وقالوا ذلك ثلاثا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم اقول كما قال يوسف (لا تشرب عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو ارحم الراحمين) قال فخرجوا كأنما نشروا من القبور فدخلوا في الاسلام - (أخبرناه) أبو بكر بن المؤمل أنبا أبو سعيد الرازي ثنا محمد بن أيوب أنبا القاسم بن سلام - فذكره (وفيما حكي الشافعي) عن أبي يوسف في هذه القصة انه قال لهم حين اجتمعوا في المسجد ما ترون انى صانع بكم قالوا خيرا، اخ كريم وابن اخ كريم قال اذهبوا فانتم الطلقاء)) سنن الكبرى، جزء ۹، كتاب السير، باب: فتح مكة حرسها الله تعالى، صفحة ۱۹۹، رقم الحديث ۱۸۲۷۵

باوکمان دایکمان.. خزم و که سمان جیران و دراوسیمان، پیمانوايه که دهبی له گه لیاندا چاک بین و دلسوزی نهوان بین، با نیمه دکتور بین، نه خوش جاری و ههیه شعور به نه خوشیه که ی ناکات و له زهره ری خوی قسان دهکات!.

له خوی پوره ردگار داوا ده که ین که نهو یه قینه ی پیغه مبهړ ﷺ بوویه تی به نیمه ش ببه خشی، یارهبی خویه نهو یه قینه ش به نیمه ببه خشی، خویه له سهر ری بازی پیغه مبهړ و نه صحابه کانی رامن بگریټ ﷺ یارهبی خویه سهره نجامی کار و باره کاغان خیر بکه ی، یارهبی خویه شیفای نه خوشیه کاغان بیټی، رحم به مردووه کاغان بکه ی، گراوی موسلمانان بگریټه وه ناو مال و مندالی خویان، هیدایه تی گه نجه سهرلیشیواوه کاغان بده ی، هیدایه تی خومان و مال و مندالمان زیاتر بده ی، خویه نهو ی چاکه چاکتری بکه ی نهو ی که خرابیشه هیدایه تی بده ی (یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِین)..

أقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم ولسائر المسلمين فاستغفروه انه كان غفارا أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ربنا اتنا من لدنك رحمة وهي لنا من امرنا رشدا..

آمین.

پاریزکاری (التقویٰ)

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ ۱۲۸ - النحل

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَغْفِرِيهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يُضِلِّ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ
وَرَسُوْلُهٗ... هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلٰى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلٰى اُمَّتِهٖ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ
وَتَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ
(سبحانه وتعالى) فِيْ كِتَابِهٖ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

نيماندارانی بهر پریز: شوینکه وتوانی پیغه مبهری پیشه و امان هه زره تی
موحه محمد ﷺ، میهره بانی خوی پهروه دگار مان (جل جلاله) و سوژ و به زه بی
پرژیتته سهر هه موو لایه کمان لهه رژه پیروزه و لهه شوینه پیروزه، نه مپوش لهه
وتاریکی تری روژی هه نییدا لهه خزمهت نیوهی بهر پریز ده وه سستین، وتاری
نه مپوشمان باسی بابه تیکی گرنگه لهه نیسلامدا که بریتییه لهه کاکله و
نیوه روژی ثانینی پیروزی نیسلام، بریتییه لهه بابه تهی که خوی پهروه دگار (جل
جلاله) په یوه سستی کردوه به مهرجیک لهه مهرجه کانی ره زابوونی خوی لهه
بهنده کانی، نه ویش بریتییه لهه ((ته قوا)).

تهقوا نهو که لیمه پیروزه که له چندين جیگا له قورئانی پیروژدا ناوی هاتووه! تهقوا وشهیه کی پیروزه که له دهیان هدیسی پیغه مبر ﷺ ناوی هاتووه! تهقوا نهو وشهیه که بوته مهرجیک له نیمانداراندا بو نهوهی خوا لییان رازی بیت..

با بزاین خوی پوره دگار (جل جلاله) که له قورئانی پیروژدا دفرموی ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ ۳۶- التوبة: خوا له گهل تهقوادرن دایه، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ۷- التوبة: خوا تهقوادرانی خوش دهویت، ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۳- القصص: سدره نجام بو تهقوادرانه، بزاین تهقوا یانی چی؟! وه بزاین بهرهمه کانی تهقوا چین؟! وه بزاین تهقوا به چی پهیدا دهبی و به چی زیاد دهبی؟!

خوښه ویسته کانم له سنی خالاندا دهچینه خزمه تی نهو بابه ته پیروزه

خالۍ یه که م: پیناسه ی تهقوا

تهقوا یانی چی؟ یه کیك به یه کیك دهلئی ((تهقوات ههبی))، یه کیك به یه کیك دهلئی ((بو تهقوات تیه؟!))، بزاین تهقوا یانی چی؟.

بهلئی خوښه ویسته کانم: پیناسه یه کی تایبته که له لایهن زانایانه وه بو نهو وشهیه کراوه، به چنند جوړیکه، راغبی نه صفه هانی دهلئی: (التَّقْوَى حِفْظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتَمُّ): تهقوا یانی پاراستنی نفس وه پاراستنی خوت لهو شتانهی که پیتی گونا هبار ده بیت) همرشتیک که پیتی گونا هبار ده بی خوتی لی بپاریزی نه وه تهقوات ههیه!، زانایه کی تر دفرموی: تهقوا یانی (التَّمَسُّكُ بِالشَّرِيعَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ): تهقوا یانی دهستگرتن به شریعتی ئیسلام، یانی نهو شریعت ته بکه یته بهرنامه و پهیره وی خوت له ژياندا، نهك خوتی پی هه لواسی، نهك له ناو گیرفانتی دابنیتی، بهلکو له ناو دلئی دابنیتی و کاری پینکه ی!، تهقوا یانی

گویرایه لیکردنی خوی پوره دگار (جل جلاله) له شتیکدا که پی خۆشه بو
 نه وهی جبه جی بکهین، وه له شتیکدا که پی ناخۆشه و رقی لیه تی
 خومان لئ بپاریزین! نه وشهیه وشهیه کی گشتیه، نیمامی عه لی (خوالی
 رازی بئ) پیناسه ته قوامان بو ده کات، ده فهرموئ (التقوی: الخوف من الجلیل
 والعمل بالتنزیل والقناعه بالقلیل والاستعداد لیوم الرجیل): ته قوا بریتیه له
 چوار شت، یه که م، ترسان له خوا (جل جلاله)، که له هیچ که سی، وه له هیچ شتی
 به قه ده نه ترسی، له هه موو که س زیاتر وه له هه موو شت زیاتر له خوا
 برسی، دوو ه، (والعمل بالتنزیل): کارکردن به قورئان، بهو قورئانهی که خوا
 ناردویه تیه خواره وه، سیه م: (والقناعه بالقلیل) قه ناعه ت به که می که له مالی
 دنیا، به که م لهو به خشه خواییه که خوا پیت ده دات له دنیا، هه شتیک
 که خوا پی به خشنویت لهو ناز و نیعمه تانه نه گهر که میش بئ قه ناعه ت پی
 هه بئ، که نه وه ده لیل له سه ر شوکرانه ی عه بد بو نیعمه ته کانی خوا، چواره م،
 (والاستعداد لیوم الرجیل) خو ناماده کردن بو روژی کوچکردن له دنیا، خو
 ناماده کردن بو مردن، که سی که نهو چواره ی تیدا هه بوو نه وه ته قواداره .

له (عمری کوری خطاب) یان پرسیار کرد (خوالی رازی بئ) گوئیان ته قوا چیه ؟
 نهویش وه لامی دایه وه و وتی (هل سَلَکْتَ طَرِيقاً ذَا شَوْكٍ): ئایا به ریگایه کدا
 رویشتووی ریگایه که به درک و دار بووی؟ (قَالَ نَعَمْ): فهرمووی به لئ، (قَالَ
 فَمَا فَعَلْتَ): وتی چیت کرد کاتی که نهو درکانه ت بینی له سه ر ریگایه که هه ن؟
 (قَالَ شَمَرْتُ وَاجْتَهَدْتُ) وه لامه که ی نه وه بوو: گوئی خو م هه لکرد، خو م گورج
 کردو خو م پاراست له درکه کان که پیا یان لینه نی م، (قَالَ فَذَلِكَ التَّقْوَى)
 فهرمووی: نه وه پی ده لئ ته قوا، که واته ته قوا یانی خو پاراستن لهو شتانه ی
 زهره رت پی ده گه یه نی: هه م زهره ری دنیا هه م زهره ری قیامه ت.

بهره مه کانی ته قوا

يه کهم، له بهرهمه کانی ته قوا نه وه يه که نينسان له قورئان حالې ده کات، خواي گه وره ده فهرموئ ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ۲- البقرة: نهو قورئانه که گومانی تيدانيه رينيشانده ره -بو کي رينيشانده ره؟- ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾: بو ته قواداران، يانی نينسانی ته قوادار له هم مو که س زياتر له قورئان حالې ده بې! خواي گه وره ده فهرموئ: نهی موحه مه د ﷺ باسی نيسلام بکه، باسی دين بکه چونکه ﴿سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى﴾ ۱۰- الاعلى: نه وهی که له خوا بترسيّت بېری لی ده کاته وه، زورجار به چاوی خوستان بينيوتانه و هستتان پيکر دوه له مه جاليس وه ختيک که باسی نيسلام ده کړی، باسی دين ده کړی، نه وهی که مسولمانه، نه وهی که عه شقی دين و فهرمووده و نه صائحي قورئان و سوننه تی پيغه مېهره ﷺ زورباش گوئی خوی هله ده خاو گوئی ده گړی، به پيچه وانه شه وه نه وهی که رقی له دينه و رقی له نيسلامه، رقی له مسولمانانه، وه ختيک که يه کيک ناموزگار يه که ده کات يان وتاريک ده دات، قورئان ده خو نيت، گوئی ناگړی و خوی مه شغول ده کات، خوی خه ريک ده کا به شتيکه وه که گوئی لی نه بيت، له مه جاليسي ته عزيه له وانه يه هستتان پيکر دبيت، نه ها خوا ده فهرموئ ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ ۲- الانفال: نيمانداري راسته قينه نهو که سانه کاتيک که باسی خوا ده کړی دليان ته زووی پيدا دی!!

﴿وَإِذَا ثَلَيْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾: وه ختيک که ناياتی خويان به سهردا بخويندريته وه نيمانيان پي زياد ده بيت، به لام به پيچه وانه وه ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَخَذَ اشْمَازَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ۴۵- الزمر: نه وانهی که باوهريان به دواروژ نيه، باوهريان به دواي مردن نيه، باوهريان به خوا نيه،

وهختيک که باسی خوا ده کړيت (جل جلاله) دليان تيکده چيت و ناره حمت و نا مورپتاح دهن!!، له جلهسه که دا هله ده ست دهنه دهره وه، يا نه و که سه خوۍ مه شغول ده کات، يان باسيکي تر دينيته پيشه وه.

به لام وهختيک که باسی غه يري خوا ده کړيت، نه وانه ي که باوه پريان به قيامه تي نيه يان زه عيفه، خوۍ بو ناماده نه کردوه، زور دهرسي، حزن ناکا نه و باسه بيته پيشه وه، ﴿وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾: که باسی خه لکی دونهيا بکري يان باسی دونهيا بکري نه وه ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾: نه و جار خو شحال دهن، مه جليس کاتيک به دين دهر ازيته وه نه وان دليان پي تيکده چي! وهختي که به دنيا دهر ازيته وه نه وان پي دلخوش دهن!، دياره نه وهش به کيکه له سيفه ته کانی هاوه لانی شهيتان خوا بمانپاريږي...

دوه م، له بهر هه مه کانی ته قوا، زانايي و عيلم ده سته و تنه:

نينسان وهختي که ته قواي هه بي و له خوا بترسي، خوا له نيسلام حالي ده کات، فيري عيلمی ده کات، چونکه خوا ده فرموي: ﴿وَأَقْفُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ﴾ ۲۸۲ - البقرة: پاريز له خوا بکهن، خوا فيره عيلم تان ده کات، تو عه بندي خواي نيت؟! خوا توۍ دروست نه کردوه؟، هه موو ناسانه کان و زه وي به ده ست خوا نيه؟! زانايي (عيلم) به ده ست خوا نيه؟! که ون هه مووي له ده ست لاتي خوا نيه؟! تو ش هه ر له ده ست لاتي خوا نيت؟! بيگومان با، که و ابو تو که عه بنديکي نه وي بوۍ بگوښي و ليۍ بترسي چون حاليت ناکات؟ چون حزن ده کات عه بنده که ي خوۍ جاهيل بيت؟ خوا نه فرموي ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ ۷ - الزمر: نه گهر نيوه کافرين خواي گه وره ده وله مهنده و پتويستي به نيوه نيه! نه گهر نيوه شوکري خوا بکهن ليتان رازيه، خوا رازي نابي عه بنده که ي کافري، خوا رازي نابي عه بنده که ي کوفر هه لېوړي.

سنووری خوا بیټ خوا ناگای له تو ده بی، (إِحْفَظِ اللَّهَ يَكُنْ أَمَامَكَ) فه رموی: ناگات له سنووری خوا بیټ، سنوری خودا مبه زینه، خوت له حرام بیاریزه خوا ی گه وړه له کاتی ته نگانده دا دیته هانات، بزیه پیغه مبه ر ﷺ له حه دیسیکی دیکه دا ده فه رموی (تَعَرَّفْ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفَكَ فِي الشَّدَّةِ)^{۲۸}: له کاتی خو شیدا خوات له بیربی له کاتی ناخو شیدا خوا تو ی له بیره!، له کاتی ته نگانده دا خوا تو ی له یاد ناچی، (فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ) ۱۵۲- البقرة، فه رموی: منتان له یاد بی من نیوهم له یاده، چه نده خوات له یاد بی نه وندهش خوا ی گه وړه تو فه راموش ناکات و له گه لتدایه!

چوارهم، سرانه وه و ره شبوونه وه ی گونا ه و تارانه کان:

ننسان نه گهر ته قوا ی هه بی، بگه رپته وه لای خوا و له خوا بترسی، خوا گونا هه کانی رهش ده کاته وه، خوا ی گه وړه ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ ۵- الطلاق، (ومن): هر که سیک، له خوا بترسی و بگه رپته وه لای خوا، ته قوا ی هه بی، خوا ی گه وړه گونا هه کانی رهش ده کاته وه ده پیوشی، ﴿وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾: پاداشته که شی بو چه ندانه ده کاته وه، نه جر و پاداشتی بو زیاد ده کات.

پینجه م، ته قوا مایه ی رزق زیاد بونه:

صه حابیه ک (خوا ی لی رازی بیټ) خو ی و خیزانه که ی ده چنه لای پیغه مبه ر ﷺ، ده لټن: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ.. کورپه که مان له غه زایی له دژی کافره کاند ا گیرا وه و نه سیره، نه هاتوته وه و دلمان پیوه یه تی و زور نار هه تین))، پیغه مبه ر ﷺ

^{۲۸} «إِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ أَمَامَكَ، تعرف إلى الله في الرخاء يعرفك في الشدة، واعلم أن ما أخطأك لم يكن ليصيبك، وما أصابك لم يكن ليخطئك، واعلم أن النصر مع الصبر، وأن الفرج مع الكرب، وأن مع العسر يسراً» الترمذي ۲۵۱۸، وأخرجه أحمد في مسنده ۲۸۰۴ و ۲۶۶۹، وأسناده صحيح. وفي رواية غير الترمذي: رياض الصالحين، صفحة ۴۸، رقم الحديث ۶۲

فهرمووی ((برونهوه ماله وه هر بلین (لا حول ولا قوة إلا بالله)، هر نهو زیکره بکه)) نهوانیش چونه وه و هر نهو زیکره یان کرد، له ناکاو شهو له ده رگا دهری وه ختیګ ته ماشا نه کهن کورپه که یانه هاتوته وه لای کافره کان رای کردووه و مهر و مالآتیشیانی به غه نیمه ت هیناوه ته وه بویان، بویه خوای گه وره فهرمووی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ۲، ۳- الطلاق: که سیګ پاریز له خوا بکات خوای گه وره دهرگای خیری لی ده کاته وه، (مخرج) یانی دهرگای خیر، یانی دهرگای روشنایی، دهرگای نازادایی و نه جات...، ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾: رزقیشی بو دهنیری له شوینیګ که بو خوی هر ههستی نه کردووه و به خه یالی شیدا نه هاتووه! وه کو نهو صه حاییه به ریزه که خوی و خیزانه که ی شادبوونه وه به کورپه که یان ویرای مهر و مالآت و سامانیش که بویان هاتبوو.

شه شهم، ته قوا ده بیته مایه ی کار بو ناسانبوون:

چهنده پاریز له خوا بکه ی نه وه نده کاروبارت بو ناسان ده بی، نیشی روژانه، نیشی شهوانه ت، نیشی نیداره ت نیشی دائیره ت، نیشی بازارت کاروباری دهری و ژووری، خوای گه وره هه موو کاروباره کانت بو ناسان ده کات، چونکه ده فهرمووی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ ۴- الطلاق: هر که سیګ پاریز له بی فهرمانی خوا بکات خوای گه وره (ناسانی) داوېته ناو نیش و کاره که ی و کاره کانی بو ناسان ده کات، چونکه پشتیوانی به خوا بووه، خوای گه وره ش له گه لیدایه و کاری بو ناسان ده کات.

حه وته م، خوا (جل جلاله) ته قوادارانی خوش ده ویت:

خوای گه وره ده فهرمووی ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ۷- التوبة: بیګرمان خوای گه وره ته قوادارانی خوش ده وین، جا چوّن تو خوات خوش بو ی نهو تو ی خوش

ناوئ!؟ خوا ئو (عادل) ديه، ئو (أَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ) هيه كه خوئ له قورئاندا وهسفی خوئ دهكات^{۲۹}، چؤن تؤؤ خوئ ناوئ وهختيک كه تؤ ئهوت خوشدهوئ!؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ ۵۴- المائدة، خواي گهوره فهرمووي: ئهئ نيماندارينه ئه گهر ئيؤه هه مووتان هه لگه پيئنه وه له دين و (مُرتد) ببنه وه- خوا ئيؤه لاده با، خه لکيکي تر دينئ كه خوا ئهوانئ خوئ دهوئ و ئهوانيش خوايان خوئ دهوئ! خوشه ويسته کانم: خوا پيؤيستی به ئيمه نييه، ئيمه پيؤيستيما به خوايه، خوا (صمد) د، ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾ ۲- الاخلاص، (صمد) يانی هه موو شتيک پيؤيستی به خوا ههيه، ئو پيؤيستی به هيچ نييه!!، ئيمه پيؤيستيما به خوايه، خواي گهوره تنها عيباده تي له ئيمه دهوئ ئه وهش به وهنا كه خوا پيؤي دهوله مه ند ببئ يا دهسته لاتئ زياد بيئ، به لکو خوا ههر خوايه عيباده تي بکهين يا نه يکهين، هيچ له مولکي خواي په رو درگار کهم ناکاته وه! له بهر ئه وه خوا ئيمه ئي خوشدهوئ بهو ئه ندازه ئي كه ئيمه ئه ومان خوشدهوئ.

هه شته م، سه قامگير بوئو ئيان و دهو له ت له سه ر ئه ساسئ ته قوا: خواي گهوره ده فهرموئ: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَالْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ ۱۰۹- التوبة، ده فهرموئ: ئايا که سيک کاره کهئ له سه ر ئه ساسئ ته قوا و په زابوئوئ خوا دابه زرئئ چاکتره و خيئ زياتره يان که سيک کاره کهئ له سه ر ليؤاري کهنده لانيکي روخه ک دابه زرئئ!؟.

ههر شتيک بو خوا نه بيئ، خوا ده يريئ!، پيغه مبه ر ﷺ فهرمووي: (مَا كَانَ لِلَّهِ يَنْمُو وَمَا كَانَ لِغَيْرِهِ يَنْقُطِعُ): ههر کاريک بو خوا بيئ خوا گه شه داري ده کات، گه شه ده کات!!، وه ههر شتيک بو خوا نه بيئ کو تايئ دي و بهر که تي نيئه!

^{۲۹} وه کو ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْحَاكِمِينَ﴾ ۸- التين.

نیشانه‌ی راستبویون و بهر هکته و له سهر خیربویون، گه شه کردنی نه و کار ديه که
تو له سهری، بویه هه دیسی له سهره فهرمووی: (نه گهر له معامله له یه کدا جارېک
قازانجت نه کرد، دوو جار قازانجت نه کرد، معامله له که ی بگوړه!). له بهر نه و دی:
«مَا كَانَ لِلَّهِ دَامٌ وَاتَّصَلَ وَمَا كَانَ لِغَيْرِهِ انْقَطَعَ وَانْفَصَلَ».

نویه م، خوی گه وړه له دوژمنانت ده تپاریزی:
ته قوا مایه پراستنی تویه له دوژمنانت!، خوا له قورئان ده فهرمووی ﴿وَإِنْ
تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ ۱۲۰ - آل عمران: نه گهر نیوه
صه برتان هه بی و ته قواشتان هه بی، ﴿لَا يَضْرُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾: فیل و پیلان و
تاکتیکي دوژمن و ناحه زانطان زهره له نیوه نادات!!.

ده یه م، به ووی ته قوا هق و ناهق له یه کتر جیا ده که یته وه:
جاری وایه تو بهر چاوت پروون نییه، ته م و مژیک دیته بهر چاوت دوو شت لی
تیکه له ده بی، حق و ناحه ق لی ده شیوی، به لام له خوا بترسه خوا نیلهامی
ناو دلت ده کات، هقت نیشان ده داو دهیدو زیوه.

خوی گه وړه ده فهرمووی: ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ ۲۹ - الانفال،
نه گهر نیوه له خوا بترسن، خوی گه وړه (فرقان) تان ده داتی، واتا زانیاریه کی
واتان ده داتی که جیاوازی بکه له نیوان حق و باتل، خوا له گهل تو دایه،
به مدهر جیک تو له گهل خوادا بیت!.

یانزه یه م، چونه به هشت به ته قوا وایه،
خوا ده فهرمووی: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ
وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۸۳ - القصص، واته نییه نه و ژیانیه قیامت،
نه و ژیانیه به هشت نه ده یه که سانیک که له دونیادا (ککبر) بیان لینه داوه و
فاک و فیتیان به سهر خه لکیدا نه کردووه، (ککبر) بیان به سهر زه ویدا نه کردووه،

خو بهزل ناگرن و فساد له زهوی دا ناکهن، شو بههشته که خوا نامادهی کردوه، نه فهرموئ ددیدهینه شو کهسانه، ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾: وه سهره نجامیش بو ته قوادارانه.

به لئې خو شه ویسته کاتم:

* ته قوا له سن شتدا خوئ دهنوئنی:

یه کهم: پابه ندبوون و په سه ندکردنی هرچی کاری چاکه و، په پره وکردنیه تی که خوا نه مری پتیکردوه، کردنی کاری په سهندو باش.

دوو ههم: نه کردنی کاری ناپه سهند و خهراپ.

سیه هم: زیده پړویی نه کردن له کاری حلال و موباح، یانی نه کردنی نیسراف له کاری روژانه، له وه هلسوکه وت (تعامل) هی که روژانه ههته له خواردن و خواردنه وه، له جلویه رگ، له پیکه وه ژیان (تعایش) له گهل خه لکی.

نینجا په سه ندکردنی هرچی چاکه و کارپتکردنی شه وه خوا ی گه وره ده فهرموئ ﴿اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾^{۳۰} - الانعام، خوا ی گه وره به پیغه مبه رمان ﷺ ده فهرموئ ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا﴾^{۳۱} - الجاثیه، خوا ی گه وره پیمان ده فهرموئ ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّنْ رَبِّكُمْ﴾^{۳۲} - الاعراف: وه دوا ی شه وورثانه بکه ون که بوژان هاتوه له لایهن په وره ردگاری خوژان، نه وه ی رنیشاندهره بو چاکه و پیشگیری ده کا له خراپه قورثانی پیروزه، جانبیکی پیمان ده لئې شه حلاله و بیکن وه دوا ی که ون،

^{۳۰} واته: (تو نه ی موحه محمد ﷺ) شوئنی شو بهرنامه یه بکه وه که له لایهن په وره ردگارتوه به سروش (وه چی) بیت راگه یه تراوه.

^{۳۱} واته: له وه دوا نیمه توژان نه ی موحه محمد ﷺ خستوته سر بهرنامه یه کی راست و رهوان له هه مو کاروباریکی نهم نایینه دا، که واته شوئنی بکه وه و لئی لامه ده.

نوهدهش حهرا مه و مهیکه، پیغه مبه ریش نمونه یه بۆ ئیوه ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ ۷- الحشر، ههرجی پیغه مبه رتان پیتان بفه رمووئ ((بیکه)) جیبه جیی بکه، وههه رچی که پیتان بفه رمووئ ((مهیکه)) یانی مهیکه و مونا قه شهی تیدا مه که.

خۆشه ویسته کانم: هه ندئ شت ههیه زیده پۆیی تیدا ده کری، ئینسان توشی حهرا م و گونا هباری ده بی، بۆیه خوای پهروه ردگار ده فهرموئ ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ ۳۱- الاعراف: خوای گه و ره ئه وانه ی خۆشناوئ که ئیسرافئ ده که، له ئیمامی (عهلی) یان پرسیار کرد ((ئیسراف یانی چی؟))، فهرموئ (مَابَعَدَ الْكَفَافِ إِسْرَافٌ): له دوا ی ئه و ی که شت به سه و کافیه ئیسرافه!، هه رچی تۆ ده یکه ی ئه گهر زیده بوو له خۆت ئه و پیتی ده گوترئ ئیسراف.

زیده له (معیشه) ت، زیده له مسرو فاتی رۆژانه ت و جلوه رگ و سه یاره ت، زیده له خانووت، زیده له ژیان و حال و با لی خۆت ئه و پیتی ده گوترئ ئیسراف و نه یکه ی چاکه !.

پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) فهرموئ (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ)^{۳۲}: حه لال دیاریکراوه، حهرا میش دیاریکراوه (وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ): له نیتوان حه لال و حهرا مده هه ندیک شت ههیه (شبهات) ی تیدان که نازانی نه حه لاله و نه

^{۳۲} «(حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ حَدَّثَنَا زَكَرِيَاءُ عَنْ عَامِرٍ قَالَ سَمِعْتُ الثَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمُشْتَبِهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَّاعٍ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ» صحيح بخاري، جزء ۱، كتاب الايمان، باب: فضل من استبرأ لدينه، صفحة ۲۸، رقم الحديث ۵۲، وأطراف الحديث في البخاري ((۱۹۴۶)). وأخرجه مسلم في المساقاة، باب: أخذ الحلال وترك الشبهات، رقم الحديث ۱۵۹۹

حرام، مسولمان دهبی خو له وهش پیاړیږی، (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ): هر که سینک خوی لهو شته ی پاراست که نه زانې نه حلاله و نه حرام نه وه خوی و مال و منډال و دینه که ی پاراسته، (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): هر که سینک نه مړو بکه ویتنه ناو شوبه، ده که ویتنه ناو حرام (كَالرَّاعِي يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَقَعَ فِيهِ): وه کو شوانیک که میگه له که ی له دهوری پاوان بله ودرېږی که پهرژینی نه بی، روژیک دی نه و مالاته پیی داویتنه ناوی و زهره که ی ده کات، چونکه له دهوری ده له وه رېږی!، تو که له دهوری حرام سوړاپه وه، روژیک دیت پیت داویتنه ناو حرام! (أَلَا إِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَوْ لَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ): هر مووی ناگادار بن هه موو مه لیک و ده سه لاتداریک پاوان و قه ده غه ی خوی هه یه، (أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ): پاوان و قه ده غه ی خواش نه و شتانه که حرامی کردوون و نابی سنور بشکینری و بچی ناویه وه، وه ختی که تو توشی حرام بووی خوا ده تگری، سنووری خوا شکاندن یانی خو تووشی حرام کردن له بهر نه وه زور دهبی خو ت پیاړیږی.

نیمه دهبی نمونه بین بو خه لکیک که له نیسلام حالی نیه نه مړو موشتاقه و دیداری نیسلامی پیخوښه، باوهش بو نیسلام ده کاته وه، به لام عه بی نیمه ده بیږی بویه مسولمان نابیت، یان بویه نایه ته مه جلیسه که مان دابنیشی له وانه یه عه بیمان بیږی، نیمه خو مان کردوه به نمونه ی مسولمانان زور جاریش وایه زهره رمان له نیسلام داوه له بهر خو وره وشتی خرابی خو مان!، به راستی پیویسته موراجه عه ی خو مان بکه ینه وه، هر له سه ری تا خواری پیشت ماموستایانی ثابینی له گه ل ریژم بویان به راستی ماموستایانی ثابینی وه کو زور له زانایان ده لین (خوی چیشتن) به راستی خوی چیشتن!، وه ختیک که ماموستا چاک بی میلله تیش چاک دهبی! وه ختیک که ماموستا سه ری لی

بشيوي، ميلله تيش سهری لی ده شيوي، وه ختی که ماموستا لاریووه
 ميلله تيش لار ده بيته وه، وه ختی که ماموستا خوی له (شُبّهات) یدا، خه لک
 خوی له هرامی ددها، نه ها نیمامی غه زالی ده فرموی چی، ده فرموی (اذا
 دَخَلَ الْعَالَمُ فِي الشُّبُهَاتِ دَخَلَ الْعَالَمُ فِي الْحَرَامِ): وه ختی که زانا خوی تووشی
 شتی که کرد که شوبه ی تیدایه، خه لک خوی تووشی هرامی ددها، چونکه
 ههنگاویک له ماموستا زیاتر ده چنه پیش!!

خوزگه ماموستایانیش نه مرؤ وه ختی که ده یانگوت ((هرامه کچ سهری
 روت بی)) کچه که ی هیندیکیان سهری روت نه ده بو!! له گه ل ریژیشم بو
 ماموستایانی نایینی به لّام به داخه وه هندی که له ماموستایانی نایینی نه و
 سهره مه ی خومان که (ماموستایانی نایینی) شیان ناشیرین کردووه، ریژی
 جوبه و میزه ریشیان به راستی هی ناو ته خواره وه! که حقیقه ت ماموستا
 ده بیته رتیشانده ری نوومه ت، وه پیشی نوومه ت که وتووه یا بو به هه شتی یا
 بو جه هه نه می، جا به راستی پتویسته ماموستایانی ناییش به خؤدا بیته وه
 نه م قسم له گه ل نه وانه، به لی من خوم به قوتاییه کی ماموستایانی نایینی
 ده زانم، به لّام به راستی مه سئولییه تی گه وره نه مرؤ له نوومه تی ئیسلامیدا
 له سهر ماموستایانی نایینییه، ماموستایانی نایینی که ده لیّن ((زولم
 هرامه)) نابې بوخویشی توخونی زولم بکه وی و له زالم نریک بیته وه، وه ختی
 که ده لی ((خواردنی هرام ناگری جه هه نه م خوش ده کا)) ده بی خوشی لی
 بیاریزی، وه ختی که ده لی ((سافره ت ده بی خوی داپووشی))، ده بی نه ویش
 ده عوه ی حیجاب بکاو داکوکی له سهر حیجاب بکا، به راستی مه سئولییه تی که
 له سهر شانی هه موو لایه کمان وه ماموستایانی ناییش یه کیکن له
 پیشه وایانی نوومه تی ئیسلامی، که پیغه مبه ر فرموی (زانایان میراتگری
 پیغه مبه رانن، پیغه مبه رانیش درهم و دیناریان به جی نه هیشتوه به لکو

عيلميان به جى ھىشتوۋە!، وە ھەروھە فەرموى ﷺ (الْفَقْهَاءُ أُمْنَاءُ الرُّسُلِ مَا لَمْ يَدْخُلُوا فِي الدُّنْيَا وَيَتَّبِعُوا السُّلْطَانَ) ^{۳۳} فەرموى: زانايان ئەمىندارى پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام)، بەلام بە مەرجىك لەگەڵ دەستەلاتداران -ى زالم- تىكەلاو نەبن،) وەختىك كە لەگەڵ دەستەلاتداران تىكەلاوبوون و دوايان كەوتن، فەرموى (فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَأَحْذَرُوهُمْ): شەو خىانەتەيان لەگەڵ پىغەمبەرەنى خۆيانەيان كردوۋە، ئىو خۇتان لەو زانايانە بپارىزن.

بەراستى خەتەرئىكە لەسەر شانى مامۇستايان، يەك لەوانە من خۆم لىرە كە ئەو قەسەيە دەكەم خۆم بە مەستول دەزاتم لەو قەسەيە، چونكە منىش دەگرىتەوۋە!!، منىش كە ئەمىرۆ نەسەحەتەك دەكەم و وتارىك دەخوینمەوۋە، حەسابە لەسەر منىش بەلام پىوستانە ئىمە ھەموومان بەخۆماندا بىيەنەوۋە، پىش ئەو مامۇستايانى ئاينى چونكە خەتەرئىكە لەسەر ئومەتى ئىسلامى!!، كوفەر لە ھەموو لايەكەوۋە دەيەوئى رەگى ئىسلام بپىتەوۋە!، نەك ھەر لەسەردوۋە بەلكو يەكەيەكە رەگەكانى بكوئى لەبنەوۋە كە من و تۆ ھەستى پىنەكەين!، جا جارى وا ھەيە مامۇستايەك دەگرئى بۆ ئەوۋى كە خەلكى ترى پى بگرئىت، كە بەداخوۋە نەدەبوایە مامۇستايان ئەمىرۆ ئەوئەندە پەرش و بلاوبىن و ئەوئەندە پشتيان لەيەكبى، كە نەتوانن واقعەيكى فاسد لە ولاتى خۆمان بگۆرن!!، يا لە ھەموو دونيا، ئەگەر مامۇستايانى كوردستان ئەمىرۆ پالپشتى يەكترى بن، ئەمىرۆ ھەشت ھەزار مامۇستا لەوانەيە لە كوردستان ھەبى، ھەشت ھەزار مامۇستا!!، با مامۇستا لەسەر شەقام و جادە و كۆلان لە دژى فەساد و بى

^{۳۳} «الْفَقْهَاءُ أُمْنَاءُ الرُّسُلِ مَا لَمْ يَدْخُلُوا فِي الدُّنْيَا وَيَتَّبِعُوا السُّلْطَانَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَأَحْذَرُوهُمْ»، العسكري من حديث العوام بن حوشب عن أبي صادق عن علي بن مرفوعا وهو ضعيف السند. انظر: (المقاصد الحسنة في بيان كثير من الاحاديث المشتهرة على اللسان)، صفحة ۳۰۷، رقم الحديث ۷۴۶.

نه خلای و قومارخانه، له دژۍ مه یخانه و سینه ما و شتی خراب، دهنګی خوی بهرزکاته وه و بزانی نایا خه لک به قسه ی دهکات، یان به قسه ی ناکا؟!.

به لآم به راستی نیمه هه موومان (مُقَصِّرین، وهکو مسولمانیک له بهرام بهر دینی خوا، بویه ش ده لیم ماموستایان چونکه نه وان به راستی روژی قیامت پرسیاریان لیده کړیت، بهر له وهی پرسیار له عالم بکړی پرسیار له عالیم ده کړی!، وهکو نیمامی علی ﷺ فهرمووی: (پرسیار له جاهیل و له قوتابی ناکریت بؤ نه چوویت فی ربیت؟ هه تا پرسیار له زانای نه کړی بؤ خه لکت فیر نه کرد؟!،) نه ماموستایه دکتوره ده بی خوی بچی سهردانی نه خوشه کان بکات!، وه خوی بچی، بهو خه لکه دابیتته وه.

به لئ خوشه ویسته کاتم: بویه له روژی قیامه تیشدا که سیک دینن دهیهاوینه ناو ناګری دوزخ وهکو پیغه مبه ر ﷺ وه صفی دهکات (یوئی بِالرَّجُلِ یَوْمَ الْقِیَامَةِ فِی النَّارِ)^{۳۴}: روژی قیامت کابرایه ک دهینن و دهیغه نه ناو ناګری جهه نه نم، (فَتَنذَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ): و بخوله کانی دینه دهر وه له زګی، (ویدور حوله کما یدور الحمار بالرحی): له دهوری ریخوله ی خودا دهسورپته وه، ههروه کو چون گویدر یژ به دهوری (ناعور) یدا دهسورپته وه!، (ناعور که ناو هه لیدنجی له بیر، به حه بلیک به دهوریدا دهسورپته وه)، نهو نینسانه ناوایه له جهه نه نم!!

^{۳۴} «عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَالَ قِيلَ لَهُ أَلَا تَدْخُلُ عَلَى عُمَانَ فَتُكَلِّمَهُ فَقَالَ أَتُرَوْنِ أَنِّي لَا أَكَلِّمُهُ إِلَّا أَسْمِعُكُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ كَلَّمْتُهُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَهُ مَا دُونَ أَنْ أَفْتَتِحَ أَمْرًا لَا أَجِبُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ فَتَحَهُ وَلَا أَقُولُ لِحَدٍّ يَكُونُ عَلَيَّ أَمِيرًا إِنَّهُ خَيْرُ النَّاسِ بَعْدَ مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِیَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَتَنذَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ فَيَقُولُونَ يَا فُلَانُ مَا لَكَ أَلَمْ تُكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ فَيَقُولُ بَلَى قَدْ كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتَيْهِ» صحيح المسلم، كتاب الزهد والرقائق، باب: عقوبة من يأمر بالمعروف ولا يفعله وينهى عن المنكر ويفعله، صفحة ١٢٤٧، رقم الحديث (٢٩٨٩ - ٥١)، و صححه مسلم.

(فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ: خه لکه که لیسې کؤده بیته وه، (فَيَقُولُونَ) ده لاین (یافلان ما لک): نه وه چیه فلا نه که س؟، نه وه تو ی لیره ی؟! (أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟: نه ی تو نه بوویت فەرمانت به چاکه ده کرد و ریگریشت له خراپه (مُنْكَر) ده کرد؟ نه ویش ده لئی به لئی (كُنْتُ أَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ): به لئی من نه مرم به چاکه ده کرد و خوّم نه م ده کرد، وه نه هیشم له (مُنْكَر) ده کرد و خویشم ده مکرد!.. به راستی نه وه خه تهریکې گه وره یه!، نه که هر له سهر ماموستا به لکو له سهر هه موو مسولمانیک، وه ختیک که به یه کیک ده لئی ((ته قوات هه بی و له خوا بترسی)) خویشی ته قوای نه بی!!.

جا خوشه ویستاتم: نه وه مه به ستم نه وه یه نیمه خوّمان ناگامان له خوّمان بی، وه لاهی نه گهر خوّمان ناگامان له خوّمان بی وه ک مسولمان دوژمنانی نیسلام ناتوان زه فەر به مسولمانان به یتن!!... ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ ۱۴۱- النساء، به لām به مهرجیک ﴿يَعْبُدُونِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ ۵۵- النور: عبادته تم بکهن و شهریکم بؤ بریار نه دن، بمهرستن.

خوا عهبدی خو ی زه لیل ناکات! به لām عهبد خو ی خو ی زه لیل کردوه به راستی!، موسلمان عهزیه!، خوا مه دحی کردوه ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۸- المنافقون.

به لئی خوشه ویسته کاتم: ته قوا مایه ی خوا لی رازی بوونه له نینسان، بویه ده بی وریابین و به خوّماندا بچینه وه بتوانین ان شاء الله نه وه ته قوایه له خوّماندا به یتینه دی که خوا ده یه وی.

ته قوا چۆن پهیدا دهبی؟

به پهیدا کړدنی عیلم، له دین شارهزا به خوا شارهزات دهکات و تهقوات پهیدا دهبی، هاتوچوی مزگهوت بکه قورئان بخوینه و نویژهکان به جماعت بکه تهقوات پهیدا دهبی، له گهل مسولمانان ههلسه و دانیشه له دهرسیان دانیشه، تهقوات پهیدا دهبی، به هاورپیه تیکردنی نیمانداران.. پیغه مبر ﷺ نه قهرموی هاورپیه تیکردنی نیماندار وهکو نهوهیه بجیت له لای دوکانیک دانیشی که بونی خوش دفرۆشیت، به لام هاورپیه تیکردنی پیای خراب وهکو نهوهیه بچی له لای کوریه که بهراستی نه گهر نهشت سوتینن پشکت پیده کهوی!!

به لئی خوشه ویسته کانم: نینجا با ئیمه بگهرپینه وه لای خوا و شهرمی لئی بکهین و لئی بترسین، ههنگاوه کانمان بو خوا بن، بو نهوهی خوای گهوره بهر دهکات باوخته ناو نیشه کانمان وه، چونکه بهراستی تو چهنده قهدری خوات له لابی نه ونددهش خوای گهوره قهدری توی له لایه!!، چهنده خوات خوای گهوره خوشبوئ نه ونددهش خوای گهوره توی خوش دهوئ، چهنده رزانه نندی خوت بوئ نه ونددهش خوای گهوره رزانه نندی توی دهوئ، چهنده خیراده کهی له جیبه جیکردنی فرمانه کانی نهو، نه ونددهش خوای گهوره لوتف بهرامبر تو دهنوینیت، چهنده نهوت له یاد بیت خوات گهورهش نه ونددهش توی له یاد، چهنده له سهر خوا تو ورده بی و له سهر خوا به جواب بیت نه ونددهش خوات گهوره له سهر تو به جواب، چهنده تو عادات و تهقالیدی خوت بگوپی له بهر خاتری خوا نه ونددهش خوات گهوره له گهلتدایه، وه چۆن خوات گهوره فرمانی به ناگر کرد سارده بی بو هزره تی ئیبراهیم که قانونی ناگر وایه شت دهسوتینن! خوات گهوره له بهر خاتری هزره تی ئیبراهیم که بو خوا گونجا، وهختی که فریدرایه ناو ناگره که فرمووی: ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾: بهسه خوات گهوره

بَوَّ مِنْ پَشت و کُومَه کم بئ...، نیراهیم به تنهنا بوو، خوی گه وړه ده فهرموئ
 ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾ ۱۲۰ - النحل، واته: نیراهیم به تنهنا نوممه تیک بوو،
 ناوا صولحا بَوَّ خوا: ﴿كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ۶۷ - آل
 عمران، که فریاندایه ناو ناگر خوا فهرموئ: ﴿يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ
 إِبْرَاهِيمَ﴾ ۶۹ - الانبیاء: نهی ناگره سارد ببه و سهلامهت به له سر نیراهیم!
 نهو ناگره ی که سوتینه رده سارد بویه وه له سر حه زره تی نیراهیم!! - که قانونی
 سوتاندنه - خوا ناوا قانونی که ون بَوَّ نینسان ده گورئ له بهر خاتری نهو دی که
 نهو نینسانه له گهل خوا گونجاوه و صولحاوه!.

جا با نیمهش له گهل خوی گه وړه دا بگونجین و پشتمان به خوا قاییم بیت،
 پشت به خوا ببه ستین بَوَّ نهو دی که خوی گه وړه ش پشتمان بگریت، وه بَوَّ نهو دی
 خوی گه وړه له دنیادا و له قیامه تیشدا فه زلمان له گهل بنوینی....

له خوی په وړه ردگار ده پارینه وه و ده لئین: یار په بی خوی به پشتمانان همرتوی
 و پشتمان بهر نه ده دیت، یار په بی خوی به پشتمانان هه موو مسولمانان بکه ی له
 دنیا، خوی به مسولمانان له ژیر دهستی زالم و سته مکاران رزگار بکه ی، له
 میحنهت و دهر و به لای زالمان رزگاریان بکه ی، خوی به توشی ته نگ و
 چه له مهیان نه که ی له دنیا، خوی به نیمهش و هه موو مسولمانان ته و فیک بده ی
 بَوَّ نهو دی ته قوادار بین، خوی به ته قوامان زیاد بکه ی....

اللهم حَبِّبْ اِلَيْنَا الْاِيْمَانَ وَزِيْنَهُ فِي قُلُوْبِنَا وَكِرِهْ اِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ
 وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِيْنَ يَا اَللّٰهُ، اَقُوْلُ قَوْلِيْ هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اِللّٰهَ لِيْ وَلِكُمْ وَلِسَانِ
 الْمُسْلِمِيْنَ فَاسْتَغْفِرُوْهُ، اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ((ربنا آتنا من لدنك رحمةً
 وهي ء لنا من امرنا رشدا))...

آمین

شوگری خودا

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ۷- ابراهیم

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اُنْفُسَنَا
وَسَيِّئَاتٍ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ...،
تَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُوْلُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَّغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنَهَا رِهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلَى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللّٰهُ
(سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١-النساء.

برایانی به پزیز... ټیماندارانی خوښه ویست: له وتاری رابردودا باسی
هه لویستی ټیماندارانمان کرد له بهرام بهر به لا و ناخوښی و ناره حتی ژیاڼی
خوښاندا، وتمان: ناده میزاده کان به گشتی له دنیا تا قی کر او نه وه به ناخوښیه کان،
له ناو ناده میزاده کانیښدا ټیمانداران له هه موو که س زیاتر تووښی به لا و
موصیبه ت دهن!.. بژی؟! چونکه ټیمانداران به دواى حه قدا ده گه پزین و
هه لگری په یامی حه ق و عه داله تن، به نه ندازه ی نه وه ی که ټینسان له حه ق و
عه داله ت نزیك بڼ و هه لگری نه و په یامه بڼ...، نه هلی باطل رقیان لییه تی و

دوژمنايه تى ده كهن، له ناو ئيماندارانېشدا نهوانه ي كه زور خويان يه كلا
 كر دوتهوه بو خوا (جل جلاله) زياتر توشى به لا و ناخوشى و سهر نيشه و نه زيهت
 و نازار دهبڼ، به لام بوچى ئيمانداران خاوه نى صهبرى زور و (كبات) و
 ئيستقامه تى زورن؟! له بهر نه وهى ئيمانداران دونيا به خانووى نيشته جيبون
 (دارالقرار) ي ژيانى خويانى نازانن؛

خويان له دونيا به رېښوار (مسافر) ده زانن، ده پونه وه بو لاي خو شه ويستانى
 خويان كه پيغه مبه ران و شويڼكه وتوانى پيغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) وه به
 خزمه تيان ده گن، له بهر نه وه غه مى ليناخون، وه چوك داناده ن له بهرام بهر
 نهو موسي به تانه ي كه به سهريان ديت.. وه هر له بهر نه وهش خويان به قوتابى
 نهو پيغه مبه رانه ده زانن (عليهم الصلاة والسلام) كه نه وان توشى هاتوون بيگومان
 قوتابيه كانېش ده بى ريگاي ناخوش و نازار و نه شكه نجه بيته پيشيان؛ وه له
 هه مانكاتدا باوه ريشيان هه يه كه قهزا و قه ده رى خوايه، وه پاداشتي خيى
 قيامه تيشى له سهر ودرده گرن بويه خاوه نى صه برن، خوراگرن له بهرام بهر نهو
 به لا و موصي به تانه ي كه به سهريان ديت.

سبا نه مړوش له وتارى جومعه دا له خزمه تى بابه تيكي تر بين، كه بريتيه
 له وه: (چون بتوانين شوكرى خوا بكه ين (جل جلاله)؟) له بهرام بهر نهو ناز و
 نيعمه تانه ي كه به ئيمه ي به خشيوه..

ئايا شوكرى خوا چون ده كريت؟ نهوانه ي كه شوكرى خوا ده كهن چ
 بهر هه ميكيان له دونيا و قيامه تدا ده ست ده كه ويټ؟ وه نهوانه ي كه شوكرى
 خوا ناكهن چ به لا و موصي به تيكيان له دونيا و قيامه تدا ديت هه ر و، شوكرى
 خوا چونه و به چى ده كريت؟

خۆشه‌ویسته‌کاتم، خوای په‌روه‌ردگار نیعمه‌تی زۆری به ئاده‌میزاده‌کان به‌خشیوه که له‌ژمار نایه‌ن، خوای په‌روه‌ردگار فهرمووی ﴿وَأَتَاكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ ۳۴- ابراهیم، ئه‌فه‌رموی: هه‌رچی که داواتان کردبێ ئه‌ی به‌نی ئاده‌م... هه‌رچی که ئیوه ده‌تانه‌وێ و پیتان خۆشه و ئاره‌زوتان لێی هه‌یه پیمان به‌خشیون! ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ ئه‌گه‌ر بتانه‌وێ ناز و نیعمه‌ته‌کانی خوا بژمیرن ناتوانن چونکه نیعمه‌ته‌کانی خوا له‌ژمار نایه‌ن وه ئینسان ناتوانن بیانژمیرن! له‌به‌ر ئه‌وه هه‌تا ئیمه پاداشتی ئه‌و نیعمه‌تانه به‌دینه‌وه هیشتا هه‌ر ئیمه قه‌رزاری (رب العالمین، ئه‌و دونیایه بۆ تاقیکردنه‌وه خودا خولقاندویه‌تی، ئه‌و ئینسانه‌ش ئه‌و هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ی که به‌سه‌ریدا باریون و پیتی دراون، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه نایا ئه‌و ئینسانه له‌ موقابله‌ ئه‌و نیعمه‌تانه‌دا چی ده‌کات؟ نایا ئه‌و نیعمه‌تانه به‌هی خودا ده‌زانن، یان به‌هی خۆی؟... شوکری له‌سه‌ر ده‌کاو پیتی رازیه، یان پیتی رازی نییه!، نایا چ جو‌ره هه‌لۆیستیک ده‌نویتی به‌رامبه‌ر خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و نیعمه‌تانه؟، بۆیه خوای گه‌وره فهرمووی: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ۳- الانسان: ئیمه ئینسانان هیدایه‌ت داوه -هیدایه‌ت داوه به‌مانای هیدایه‌تی موته‌لق- مانای وایه چاومان پێداوه، گوێچکه‌مان پێداوه، بینین و بیستن و زماغان پیتی داوه، عه‌قلمان پیتی داوه، تیگه‌یشتنمان پیتی داوه، رینگای راست و رینگای لارمان بۆ روون کردۆته‌وه، ئه‌وه هیدایه‌تی (رب العالمین)، ﴿إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾، ئینجا ئه‌و ئینسانه له‌و دوو رینگایه یه‌کیان به‌که‌یفی خۆی هه‌لده‌بژیرن!

﴿إِمَّا شَاكِرًا﴾: یا به‌رپگای شوکرانه‌دا ده‌روات و شاکی ده‌بیت، سوپاسی خودا ده‌کات و خوا ده‌ناسن.

﴿وَأَمَّا كَفُورًا﴾: یان سپله ده بې و خوا ناناسی، رنگای چهوت و لار ده گریټ. رنگای هه لډیر ده گری، ﴿إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ نهوه دواى چى؟ دواى نهوهى ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ دواى نهوهى که رنگامان بو روون کردۆتهوه و هیدایه تمان داوه، دواى نهوهى که نهو پېداوېستیانهمان پېداوه که (تکلیف)ی له سهر نهو نینسانه داده نین! به لى ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ ۱۲ - لقمان: جا که سیك که به رنگای خوا په رستیدا ده روا، به رنگای پیغه مبه ر ده روا ﷺ بو به هه شتى، نهوه بو قازانجی خو به تى، خوا ده وله مه نده: ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سیك شاکیر و سوپاسگوزار بیټ، مسولمان بیټ، نهوه بو خو به تى!

نه دی نه گه ر که سیك کافر بیټ: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ ۱۲ - لقمان، خوا ده وله مه نده، نه گه ر نیمه سوپاسی خوداش نه که ین خودا سوپاسی ده کری! خوا ده وله مه نده و نه به مسولمان بونی نیمه خوا ده وله مه ندر ده بى، نه به کافر بونی نیمه خوا له ده وله مه ندى و ده سته لاتى که م ده بیټه وه!، بویه هه رموى ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾، ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ ۴۴ - الاسراء، خوا هه رموى: هه ر حموت ناسمانه کان ته سبحاتى (رب العالمین) ده کهن، وه نه رزیش وه نه وه ش که تیاندایه، ﴿وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ ۴۴ - الاسراء: هه رمو شتیك ته سببىحاتى (رب العالمین) ده کات به لام ئیوه نهى نینسان تیئاگهن.

به رده وام وشکانى و ده ریا، ناو و ههوا، شهو و روژ، نه سستیره کان، ناسمان و زهوى، گیانداره کان، هه موو شتیك، نهوهى که روحى له به ره، وه نهوهى که روحى له به ر نییه شوکری خودا ده کات. ﴿وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ ۴۴ - الاسراء.

به لئې خوښه ویسته کاتم: خوی پوره دگار نهو ناز و نیعمه تانه که به نیمه ی نیشانداوه، خستویه تیه بهر دهستی نیمه هه موی بۆ تاقیکردنه وهی نینسانه. ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً مَثَ ۱۳ - الجاثية.

حه زره تی سوله یان ﷺ نهو هه موو نیعمه تانه ی که خوی پوره دگار به سه ریدا باراندبوو، نه وه که:

(با) به که یفی نهو ده ریشته بۆ هه ر کوئی هک بیوستبایه !.

زمانزانی، له گه ل هه موو زینده وه ریکا به زمانی نهو تیی ده گیشته، له میرووله ی هک حالی ده بوو که چی ده لئې؟!.

(شه یطانه کان) و جنۆکه له بهر دهستی نهو دا کاریان ده کرد!، نینجا فه رموی ﴿هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ۴۰ - النمل: نهو له چاکه ی خوا به له گه ل من!، ﴿لِيُبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ ۴۰ - النمل، نهو بۆ نهو یه تاقیم ده کاته وه ئاخۆ نه من شوکرانه ی خوا ده که م و خوا ده ناسم و نهو شتانه له خوا وه ده زانم یان له خو میانه وه ده زانم، ﴿لِيُبْلُوَنِي﴾ بۆ نهو یه تاقیم بکاته وه ﴿أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ﴾ شوکرانه ده که م، سوپاسگوزار ده م، مسو لمان ده م، خوا به رست ده م؟ یا به پیچه وانه وه ﴿أَمْ أَكْفُرُ﴾، ﴿وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَ شْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ ۴۰ - النمل، وه فه رموی: وه هه ر که سی شوکرانه ی خوا بکات بۆ خو ی ده ی کات.

به لئې خوښه ویسته کاتم: به نه ندازه ی نهو که نینسان شوکری خوا ده کا خوی پوره دگار ناشتی و نارامی و خوښگوزهرانی و رزق و رژی زوری بۆ ده نیړی...، وه به نه ندازه ی نهو ی له شوکری خوا دوور ده که وپته وهو بی نه ک ده بی، بی وه فا ده بی، سپله ده بی، خوا نا ناسی، روی له نیسلام و خوا په رستی ورده گیرئ، نهو نیعمه تانه له خوا وه نازانی و نهو کاته توشی. به لا و نه گبه تی و نا په حه تی ده بی!!، بۆیه خوی پوره دگار بۆ نیمه ی موسلمان

ده گيرېته وه له قورئان، دده فرموي: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ۱۱۲ - النحل، واته: له زده مانېكدا پيش نومېتى ئيسلام ناوهدانيهك بووه خواى گه وړه هه موو ناز و نيعمه تېكى خوى به سهردا باراندووه، ناز و نيعمه تى زور، به تاييهت دوو نيعمه تى زور گه وړه له ژيانى ئاده ميزادا هه ن:

- يه كيان نه من و ئاسايش كه ئينسان له خوى و مالى و ناموسى خوى نه مين بى و له سهروهت و سامانى خوى و خزم و كهس و كارى خوى نه مين بى و له نه من و ئاسايشدا بژيى! نه وه يه كه له نيعمه ته هه ره گه وړه كانه.

- دووه هه ميان رزق و روزى، نه وه كه ئينسان نه كه وېته بهر شالوى گراني و قات و قري و له فراوانى رزق و روزيدا بژيى.

نه وه دوو نيعمه ته، كه خواى په وړه ردگار بومان ده گيرېته وه له ناوهدانيه له پيش ئيسلامدا، خوا نه فرموي: نيحه تاقيمان كردونه ته وه كه ناز و نيعمه تى زورمان به سهردا باراندن، به لام!!، ﴿فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ﴾: نه وان سپله بوون به رانېهر نيعمه ته كاني خواو روويان له ئيسلام و له خوا په رستى وه رگيېرا، ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ۱۱۲ - النحل: خواى گه وړه هه م جلويه رگى برسپه تى بژ ناردن، هه م ترس، واته هه م نه وه رزق و روزيه لى ستاندنه وه... وه هه م نه وه نه من و ئاسايشه لى ستاندنه وه سه رنجام كه وتنه ترس و برسپه تيه وه. خواى په وړه ردگار بويه منهت به سهر نه هلى مه كه كه شدا ده كات، دده فرموي: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ ۳، ۴ - القريش، قوره يش خواى نه وه كه عبيه به رستن كه وه ختيك بووه نه هلى نه وه مه كه عيه خوا پاراستونى هه م له برسپه تى وه هه م له ترس و نا په حه تى و توقاندن.

خوښه ویسته کاتم: وده عدى خوايه (جل جلاله) به نه ندازه ی نه وهی ټینسان موسلمان بی، ته قوادار بی و له خوا ترس بی و، شوکرانه ی خوا بکات خوا ی پوره ردگار ناز و نيعمه تی خو ی زیاتر به سه ردا ده بارینې! وه کو فرموی: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ۷- ابراهيم، نه گهر شوکری خوا بکهن خوا بۆتان زیاد ده کات، وه نه گهر بی نمک و سپله بن نه وه خوا ی گه وره (جل جلاله) عه زابتان ده دات و لیتان ناگه ریت، ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ ۹۶- الاعراف، خوا ده فرموی، نه گهر نه هلی ناوه دانییه کان -شارو شاروچکه کان- بروا بینن و پاریزکارین، له ناسمان و زهویه وه پیت و پیزمان بو فره اهرهم ده هینان، له شونینکی تر ده فرموی ﴿فَأَخَذْنَا هُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۹۶- الاعراف، نیمه نه وانمان گرت به هوی نه وه کرده وه ناشیرینه ی که نه یانکرد، نه وه خورپه وشته به دو ناشیرینه ی که پیادیان ددکرد...! جا به نه ندازه ی نه وهی که نیمه له گهل خوا بین خوا حالمان خوش ده کات.. به لام به وه نه ندازه ی که روو له خوا وهرده گیرین، خواپه رست نه بین، خوا ژیا نمان تالتر ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ ۱۱- الرعد، خوا حال ی هیچ قومینک ناگور ی هه تا نه وان دل و ده رونیان نه گورن، خو یان بیر و باوه ر و قه ناعه تی خو یان نه گورن...!

خوا نه گهر نيعمه تیکي به سه ر میلله تیک داباراند لییان ناستینیتته وه هه تا نه وه میلله ته بو خو ی قه ناعه تی خو ی نه گور ی، هه تا پشت له خوا نه کات خوا نه وه نيعمه تیان لی ناستینیتته وه، ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ ۵۳- الانفال.

به لې خوښه ويسته کان: چوڼ شوکرانه ی خوا بکهین؟

شوکرانه ی خوا به هم موو نه دنامه کان ده کړئ! زمان نه گهر قسه بکات - قسه ی خیر بکا - نه وه شوکری خوايه دهیکا...! شوکری خوا هر نه وه نییه ئینسان بلئ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ)) یا: ((الشُّكْرُ لِلَّهِ)): سوپاس بؤ خوا، به لکو هر قسه یه کی خیر له زمانى تۆ ده رجئ.. نه وه بریتیه له شوکری خوا! شوکری خوات به و زمانه کردووه و نه و زمانه خوا داویه تی به تۆ باشتړین وه فاش که به و زمانه دپدیه وه خواى گه وړه (جل جلاله) بریتیه له وه که له خیردا به کارى بیئى..

نه و زمانه نه گهر له جیاتى نه وه ی له جوین و له غه یبه ت و بوهتان و له غیمه^{۳۰} ی و جاسوسى و فیتنه یی و خه راپه کارى ئینسان به کارى بیئى له قسه ی خیر به کارى بیئى.. له چاکسازى نیوانى خه لکى (إصلاح بَيْنَ النَّاسِ) و ناموژگار یکردنى خه لک به کارى بیئى، نه وه بریتیه له شوکری خوا به زمان..!

شوکری خوا به گوچکه کان: نه و گوچکه کان که خوا پیى داویت نه گهر گوئى پی له ناموژگارى بگرى و گوئى پی له نه صیحه ت و وتارى ماموستایان بگریت و گوئى پی له قورئان خویندن بگرى، نه وه شوکری خوايه به گوئیه کانت، له جیاتى نه وه ی گوئى پی له غه یبه ت بگرى، گوئى پی له فیتنه بگرى، له جیاتى نه وه ی گوئى پی له گورانى و هه لپه رکئ و موسیقا و له خه راپه کارى بگریت..

به لې وه هه وروها چاوه کانت: نه و چاوانه ی که قورئانى پی ده خوئنى، نه وه شوکری خوايه! نه و چاوانه که ته ماشای ئاسمان و زه وى ده که ن و ده لئین: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ۱۹۱ - آل عمران، نه وه شوکره به چاوه کانت! نه و چاوانه ی که ئینسان کیتابیکی پی ده خوئیتته وه و کار

^{۳۰} واته قسه هیئان و بردن له نیر موسلماناندا.

و وهزيفه ځوی - وهزيفه ځه لالی ځوی - پي نه نجام ددها، زه راعه تی ځوی ناو ددهات، نه وه عيباد ته ځوايه به چاوده کانت؛ وه همروده ها دهسته کانت؛ نه وه ستانه ځی که عيباد ته پي ده کهي، نه وه دهسته ځی که کاري شهرعی پي ده کهي، نه وه همرود شوکری ځوايه، به قاچه کانت ده پړوی بړ شوي پاك. بړ خزمه تکر دنی دین، بړ خزمه تکر دنی موسلمانان، بړ راپه راندنی کاري شهرعی خوت، وهزيفه ځه رعی خوت. نه وه شوکری ځوايه به پيیه کانی خوت نه نجامی دده ځی؛ وه همروده ها دل؛ نه وه دل ځی که پرده له نیمانی راست و ساغ، که رازییه به قهزا و قهدهری خوا، نه وه دل ځی که قهناعه تی وایه خواي پهرودر دگار نه وه ناز و نیعمه تانه ځی پیداوه نه وه شوکری ځوايه به دل، له بهر نه وه شوکری خوا به همرود نه ندامه کانی له ش ده کړیت!

خوشه ویسته کانم؛ ځی که م جوړی شوکری خوا بریتیه له وه «سه لماندنی عه بدایه تیمان بړ خوا»، نه وه که نیسانی مسولمان بیسه لمینتی که عه بدی ځوايه، نه وه شوکری ځوايه؛ نیمه عه بدین خوا مه عبودمانه، نیمه خوا نه پرستین. نیمه عه بدی کی بی دهسه لاتین، خوا خاوه نی پرستنه، شایانی کرنوش بړ بردن و خاوه نی لی ترسانه، ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ ۵۶ - المدثر، هر نه و لیمان ده بوری نه گهر غه له تی که بکین؛ هر ده بی په نا بهینه وه بهر خوا، خو نه گهر هه له یه کمان کرد کی لیمان ده بوری؟! کی لیمان خوش ده بی؟! کی چاوپوشیمان لی ده کا نه گهر خوا نه بی (جل جلاله)؟! نه ی نابینی خواي پهرودر دگار (حه ج) ځی داناوه؟ همرود سالی که حه جی مالی خواي داناوه مزگهوت و مالی ځوی له همرود شوی تی که و له همرود ناوه دانیه کدا هیه، مسولمان له نویژه کانیدا، له سوجه کانیدا، له دواي نویژه کانی له خوا ده پاریته وه، داواي لی خوش بوونی لی ده کا، نه وه سه لماندنی عه بدایه تیمیه بړ خوا

(جل جلاله) خو به کهم زاینه بهرامبهربه خوا، شهوه که نینسان خوا به خالقی بزانی و خوئی به (مخلوق) بزانی شهوه که خوا (جل جلاله) به دهسته لاتدار بزانی و خوئی به بی دهسته لات بزانی، خوا (جل جلاله) به دهوله مهند بزانی و خوئی به فقهیر بزانی.. ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ۱۵ - فاطر، خوا فهرمووی: شهی ناده میزاده کان، شهی خه لکینه، شهی فقهیرن خوا دهوله مهنده، خوټان به دهوله مهند مهزانن! ﴿وَمَا أُوْتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ۸۵ - الاسراء، زانیاریه کی کهم داوه به شهی، خوټان به (عالم) مهزانن، بویه: «(مَنْ قَالَ إِنِّي عَالِمٌ فَهُوَ جَاهِلٌ)»: هه که سیک بلن من (عالم) شهوه جاهیل، کهس نابی به عیلمی خوئی بنازی، کهس نابی به دهسته لاتی خوئی یان به زورزانی خوئی بنازی، کهس نابی به دور و بهری خوئی و به خزم و عهشیره تی خوئی و قهومی خوئی بنازی، له بهر شهوه خوا (جل جلاله) خاوهنی عیززده ته، خاوهنی دهسته لاته، خاوهنی عیلمه، خاوهنی ژیان و مردنه، خاوهنی دهوله مهنده، خاوهنی فقهیره بو نینسان هه خوا نینسانی دهوله مهند دهکا، نینسانی فقهیر دهکا، زور که سمان بینن له ژیانی خوټاندا سالانیک کی زور دهوله مهنده به لام له نا کاو فقهیر دهی! کی فقهیری دهکا؟ به خوئی خوئی فقهیر دهکا؟ نا خوا، جا یا تاقی دهکاته وه و شهتخانه بوئی یا شهتقیامه بوئی! یا توله سندنده ویه یان شهعه ته.

به لئ خو شه ویسته کانم: له بهر شهوه کاتیک که شهی موسلمان به قه ناعه ته وه باوه رمان وایه خوا خالقمانه، رازقمانه، (مالک) مانه، مرینه رمانه، شهینه رمانه، رزقه رمانه، زهره و قازانجمان به دهستی شهوه، دهوله مهنده و فقهیر یان به دهستی شهوه، شهوه شوکرانه ی خاوه به دل، که شهی دهیسه لمین عهبدی خاوه، خوا (صمد) شهی موحتاجین، خوا پیوستی به هیچ نیه! شهی

پټویستیمن به خواجه .. ناچارین لی بیارینه وه نه گهر تهنگاو بووین، هیچ که سیک نییه په نای بۆ بهرین تهنها خوا نه بی (جل جلاله)، ﴿لَا مُلْجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ﴾ ۱۱۸- التوبة: کهس ناتوانی له بهر ددستی خوا رزگاری بی هه موومان ده بی هاوار کهینه وه لای خوا (جل جلاله).

بۆیه چه زده تی نیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) دهیفرموو: ﴿الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ ۷۸- الشعراء: نهو خواجهی که منی دروست کردوه هه ر تهویش ریگای راستم نیشان ددها. ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ ۷۹- الشعراء: وه هه ر نهو خواجهیه که خواردنم ددهاتی وه ناویشم ددها.، ﴿وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِّينِ﴾ ۸۰- الشعراء: نه گهر نه خوشیش بم هه ر نهو شیغام ددها، ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ ۸۲- الشعراء: وه هه ر نهویش نه من ئومیدم وایه له روژی قیامه تی له گوناها کاتم ببوری، کهوا بوو ئینسان بهو حقیقه ته خوا بناسی نهوه شوکری خوی کردوه، خوی به عهبدیکی بی ددهست لاتی فه قیر دزانی نه بهرامبه ر پهروه دگاری خوی که (رب العالمین) به.

خۆشه ویسته کاتم: خالی دووهم، ته سلیم بوونمان به ئه مری خوا. شوکری جوړی دووهم نهو دیه که دوی نهو دی خوامان ناسی و خۆمان به عهبد زانی له بهرامبه ر نهو خواجه، بی ددهست لاتی له بهرامبه ر نهو ددهست لاداره، خۆمان ته سلیمی ئه مری نهو کهین نهو شوکری خواجه! خوی پهروه دگار مه رجی داناوه بۆ نهو دی که ئینسان نیسپاتی بکات که خوی ته سلیمی نهو کردوه ..

زۆر خه لک ده لئی موسلمانم، به لام خوی پهروه دگار مه رجی داناوه نهو دی که ده لئی: نه من خۆم ته سلیمی (رب العالمین) کردوه و به ئه مری نهو رازیم ده بی شوینکه وتووی پیغه مبه ره که ی ﷺ نهو بی، ده بی به ریگای پیغه مبه ره که ی

نمودا پروات (عليه الصلاة والسلام)، بؤيه فهرموى ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي﴾ ۳۱- آل عمران، پييان بلئي - نهى موحهده ﷺ - نه گهر راست ده کهن خواتان خوش دهوى، شوکرى خوا ده کهن و عيبادهتى ده کهن. ده تانه وئى خوا ليتان رازى بئى ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ به دواى مندا ودرن، شويى من کهون، ريگاي خوام (جل جلاله) گرتوته بهر، جا نهو کاته دوو نيعمهتى گه وره تان بو ديت: ﴿يُخَبِّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ ۳۱- آل عمران.

يه کهم: ﴿يُخَبِّكُمُ اللَّهُ﴾، خوا نيوى خوش دهوى...

دووهه ميش: له گونا هه کانتان دېورى ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾، به لئى کئى پيى خوش نيه خوا له گونا هى بېورى؟! کئى پيى خوش نيه خوا خوشى بوئ؟! هه موو نينسانى کى موسلمان پيى خوشه، جا نه گهر که سيک که راست نه کات له گهل خوا، دروبکا له گهل خوا (جل جلاله) نهو پيى خوش نيه، نهو دى مللى لاددها له ريگاي شهرع، نهو دى لاددها... نهما نهوى تر هه مووى پيى خوشه، کهوا بوو نه گهر ده مانه وئى خوا خوشى بوئى، نه گهر ده مانه وئى خوا له گونا هه کافان بېورى، با به ريگاي پيغه مېهر ﷺ برؤين، چونکه پيغه مېهر ﷺ بانگمان ده کاو پيمان ده فهرموى به دواى مندا ودرن، به ريگاي سه عاده تدا ودرن، چونکه نهو پيغه مېهر ده زانئى ريگاي سه عاده ت کامه يه، نهو پيغه مېهر دى ﷺ موباشر چوته خزمهت خودا (جل جلاله) وه له وئى ناموزگار يه کانى وه رگرتووه!، نهو پيغه مېهر دى ﷺ، باشتريى شا کير بووه، که شهو نه خه وتووه له بهر شه و نوئو، که شهو نه خه وتووه له بهر عيبادهت، وه ختيک عانيشه (خواى لئى رازى بئى) پيى ده فهرموى: يا (رسول الله) نهو هه موو ماندو و بوونه بؤچى خو خواى په ره وردگار له هه موو گونا هه کانت خوش بووه!!، نه فهرموى ﷺ ((أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا

شُكُورًا»^{۳۶}، نه فهرموئ ئایا عه بدیکی شاکر نه یم؟!، سوپاسی خوا نه کهم بهودی
 نهو عیبادهته نه نجام بدم، جا خو ئینسان شهو و روژی هه موو دهبی له
 شوکرانهی خوای په رو در دگارد سهرف بکا.. هه موو روژی شوکرانهی خوای
 له گهل خۆدایه!! هه موو شهو پیک شوکرانهی خوای له گهل خۆدایه!!، حهقی نه مپو
 که تیتدا ده ژیت چیه بیدهینه خوا؟، وه حهقی نه مشه و که خوا ریگای
 پیداوین بژین چیه بیدهینه خوا؟، هه نهوه نیه که نوێژده کانی تیتدا نه نجام
 به دیت و بهس، به لکو هه موو روژیک که چاوه که مان ساغه، گوچکه که مان
 ساغه، دهم و ددانمان ساغه، زمانمان سه لاهه ته، جسمان سه لاهه ته، شوکری
 خوامان له سه ره که له بهرام بهر خوای په رو در دگارد نه نجامی بدهین..، به لی
 شوکری خوا به عه مه لی نهک هه به قسه، وه کو خوای په رو در دگار به حه زه ته
 (داوود) ده فهرموئ: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾
 ۱۳- سباء، که میك له بهنده کانی خوا شاکرن، زور جیگای تیفکرینه که خوای
 په رو در دگار ده فهرموئ: (که میك له بهنده کانی خوا شاکرن!! سوپاسی خوا
 ده کهن و رازین به دینی خوا.. خوا په رستن، که میکن.. بو؟! چونکه دیاره
 شوکری خوا ته نیا به زمان نیه، شوکری خوا به (عمل)، خوا فه رمووی
 ﴿اعْمَلُوا﴾، ماندوو بن کار بکهن کار کردنتان شوکره، ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ
 شُكْرًا﴾ نهو کارکردنه شوکره، ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشُّكُورُ﴾ بویه کهم کهس

^{۳۶} «حَدَّثَنَا أَبُو نَعِيمٍ قَالَ حَدَّثَنَا مِسْعَرٌ عَنْ زِيَادٍ قَالَ سَمِعْتُ الْمُغِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ إِنْ كَانَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَقُومُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرِمَ قَدَمَاهُ أَوْ سَقَاهُ فَيَقَالَ لَهُ فَيَقُولُ أَفَلَا أَكُونُ
 عَبْدًا شُكُورًا»، صحيح البخاري، جزء ۱، كتاب أبواب التهجد، باب: قيام النبي حتى ترما
 قدماه، صفحة ۳۷۰، رقم الحديث ۱۰۷۸، وأطراف الحديث في البخاري «(۴۵۵۶، ۶۱۰۶)».
 وأخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: أكتثار الاعمال والاجتهاد، رقم ۲۸۱۹

وہک پتویست به عہمہل نامادیدہ خرمہتی دینی خوا بکات، بویہ نہ فہرموی ﴿وَقَلِيلٌ﴾ کہمن تہوانہی شوکری خوا بہ عہمہل دہکمن، بہ لکو زور کہس ہہیہ بہ زمان شوکری خوا دہکا بہ لآم بہ عہمہل نایکا بویہ عہجایب نیہ نہو (قلیل) ہی تہمپوٰ له سہرتاسہری دونیا خہلکی ناحق و فاسق و موجریم و زالم رقیان لی بیتہود!، چونکہ دائیمہن قہلیل لہناو (کثیر) دا دیارد، کہم لہناو زوردا زور چاک دیارد، جا نہو (قلیل) دی شاکیرہ کہ خوی پەروردگار دہفہرموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ہمیشہ لہناو خہلکی زوردا زور دیارہ و زور دوژمنایہتی دہکری، قانونی خواہ (جل جلالہ): ﴿أَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾ ۷۸- الزخرف، خہلکی سہر رووی زہوی زوریہ (اکثر) یان رقیان لہحق دہبیتہود، ﴿كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ۲۴۹- البقرہ، بہ لآم نہو قہلیلہ ہمر بہسہر نہو (کثیر) ہدا زال دہبی بہ نیزنی خوا (جل جلالہ) ..

خوا دہفہرمویت: وہعدی خواہ (جل جلالہ): ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ ۱۱- محمد، نہو (قلیل) ہ نہ گہر خوا لہ پستی بی نابی لہ ہیچ بترسی، بویہ عہدولای کوری عہباس (خوا لئی رازی بی) فہرموی: (عَجِبْتُ مِنَ النَّاسِ يَخَافُونَ فِي الْقُرْآنِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ): عہجایب دہمیتم موسلمان بترسی قورثانیش دہفہرموی: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ۱۷۳- آل عمران، ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۲۵۷- البقرہ، ہمیشہ خوی پەروردگار پشٹیوانی موسلمانانہ، بہ لآم بی حکمہت نیہ جار جار خوی پەروردگار موسلماننی تاقی دہکاتہود، ﴿يُرِيدُونَ لَيُطْفَؤُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مِتُّمُ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ

الْكَافِرُونَ ﴿٨- الصَّف، خوا نووری خۆی هەر تهواو دهكا، خوا نهو نيسلامه تيه هەر دهگهيه نئ به (قمة)، با كافر دهكانيش پييان ناخۆش بئ...!، فەرموودى پيغه مبه ره ﷺ رۆژيک دئ نهو موسلمانانه له سه ر رووى زهوى جهنگ له گه لّ جوله كه دا نه كهن هه موو دار و به رد شاهي دى نه دا و بانگى موسلمانى دهكا: ودره موسلمان نهوه جوله كه يهك له پاشه من خۆى شار دۆته وه بيكوژه، (تعال يا عبدالله هذا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَأَقْتْلْهُ)، به ئئ نهو رۆژه دئ. ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ ٤٧- الحج، خواى پهروه ر دگاريش وه عدى خۆى دهگهيه نيته جي.

به ئئ خو شه ويسته كام: كهوا بوو شاكي ره كان نهوانه ن كه له سه ر ريگاي پيغه مبه رن ﷺ ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ١١٤- آل عمران، كه سيك پشت له نيسلام كات زه رد به خۆى دهگهيه نئ، به خوا ناگهيه نئ ﴿وَيَسْجُزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ ١٤٤- آل عمران: خوا پاداشتي سوپاسگوزاران شاكي ره كان- ده دا ته وه. كه وابوو نهوانه ي سوپاسى خوا ده كهن نهوانه ن كه موسلمانن، نه وه ي كه موسلمان و خوا په رست نه بئ، نهو نيعمه تانه له خوا نه زانئ سوپاسى خواش له سه ر ناكات، خالئ سييه م: هه موو نيعمه ته كان له خوا وه بزاني ت، نهو نيعمه تانه هى خو مان نيه! نينسان نه گه ر هه ولّ به دا هه موو دنيا بنوړئ، مه شريق و مه غريب بگه رئ، خوا شتيكي به نسيب نه كر دې بؤى نايئ، نه گه ر به نئ نا ده م رازى بئ به و به شه ي كه خواى گه وه ر پيى دا وه، خوا دلئ مور تاح ده كات. به لام نه گه ر رازى نه بئ به و به شه ي كه پيى دا وه نهو دونيا به ي له سه ر زالّ ده كات، دونيا هه لئ ده فريو ي نئ...، چونكه نهو دونيا به زوړ خه لكى هه لّ خه له تاندوه!! وه پي ت ناگاو بو ت نايئ ئيلا نه وه ي كه خوا بو تى نوسي بئ...! له به ر نه وه پتويسته مرو ژ نهو نيعمه تانه

هممووی له خواوه بزانیټ ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ﴾ ۳۴- ابراهیم، خوا
 فرمووی، هرچی که ئیوه داواتان کردبئ و پیتان خوش بئ خوا پیی داون،
 نهیفرمووه ههروا هاتوته بهردهستان و خوتان به کرددوی خوتان ودههستان
 هیناوه، نا (وآتاکم): خوا پیی داون، (وسخر لکم): خوا خستویه ته ژیر
 دهستی ئیوه، ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ
 رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ ۱۵- الملك، خوا نهو نه زدهی بؤ ئیوه زهلیل کردووه،
 لهسهری برۆن، کهسابهتی لهسهر بکهن، لهبهر نهو ههمرزی له خواوه دهزانیټ،
 خالی چوارهمینیش نهوویه: که له بهرامبهر ههموو نهو نیعمهتانهدا شوکری
 خوا بکهین، شوکری خوامان لهسهر فرهزه، جا گه وردهترین نیعمهت بؤ
 بچوکرترین نیعمهت، هه زردتی (داوود) (عليه الصلاة والسلام) پرسپاری کرد
 فرمووی: یا (رب العالمین) بچوکرترین نیعمهت که به ئیمهت داوه چیه؟، خوا
 فرمووی، داوود هه ناسهیه که هه لکیشه، هه زردتی داوود هه ناسهیه کی
 هه لکیشا، خوا فرمووی: ﴿هَذَا أَدْنَى نِعْمَتِي عَلَيْكَ﴾ فرمووی: نهو بچوکرترین
 نیعمهتی منه بهسهر تۆود، یه که هه ناسه، هه ناسه کهت بدهو نهو بچوکرترین
 نیعمهتی منه بهسهر تۆوه! ئایا ئیمهی ئینسان له ژیاغاندا چهند هه ناسه
 هه ئه کیشین و چهندی نهوینهوه؟! چهند قومه ئاومان خواردوتهوه لهو ئاوه
 سازگارهی سهر رووی دونیا؟! ئایا نهوانه هه مووی نیعمهتی خوا نین؟، نهی
 نیعمهته گه وره کان؟، خوشه ویسته کاتم: ناتوانین نیعمهته کانی خوا باس بکهین،
 بهلام دهوانین بلژین گه وردهترین نیعمهتی خوا بریتیه له (نیمان).. خوا نیمانی
 پیداوین، نهو گه وردهترین نیعمهتی خوایه! ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا
 تَمُنُوا عَلَيَّ إِلَّا مَعَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
 ۱۷- الحجرات، نه فرموئ: با منه تم لهسهر نه کهن که موسلمان بوون، به لکر
 خوا منه تیان بهسهر دهکا که هیدایهتی داون بؤ ریگای ئیسلام که نیمانیان

هيټناوه، خوا منعت له سهر ئيمه دهكا، خوا هيدايتي ئيمه داوه، گه وړه ترين نيعمهت نيعمهتي ئيمانته!، جا بويه دهبې شوكرى خوا بكهين كه خوا ئيمه نكردووه به كافر، باوك و باپيرمان كافر نه بوون دواى نهوه شوكرى خوا بكهين له سهر نهوه كه (الحمدلله) زالميش نه بووين، خوا له زولميش پاراستوني.. نهوهش شوكرى دهوى، نهدي ته گهر زالم بوينايه؟! چونكه زور كهس هيهه موسلمان به لام زالمه، موسلمان به باوك و داىكى خوى ته زيهت ددها، نهوه زولمه.. نهوه گه وړه ترين زولمه كه مندائيك كور بې يان كچ، باوك و داىكى خوى ته زيهت بدا كه به ده ساژ و به زياتر فرميسكيان له سهرى رشتوه و سهرما و گهرمايان پتوه بينيو، نهوه زولمه كه ئينسانيك ته زيهت مالى و منداللى خوى بدا، موسلمانيشه و خوښى به موسلمان ده زانئ و نه هلى جومعه و جماعه تيشه، نهوه زولمه كه ريگاي كچه كهى نه دا سهرى روت بې و لاقى روت بې و بهرله لا بې و بچى بؤ ناو پياوانى بيگانه و له گهل پياوانى بيگانه هلسئ و دانيشئ و به تنها بچيته بازار و به تنهاش سه فهر بكا، نهوه كه كورى ته شجيع بكا بؤ خهراپه و خراپه كارى، بينيرئ بؤ خارج بؤ نهوهى به ناو گوناگاندا تيپه رئ نهوه زولمه، جا دهبې نهوه موسلمان سوپاسى خوا بكات كه خوا له كوفرى دهرهيتاوه بؤ ناو ئيسلامه تي ههر چه نده كه زولمئ دهكا و زالمه، به لام كه سيك كه موسلمانيشه و نهوه جوړه زولمانهش ناكات زور شوكرى له سهره:

يه كه م: شوكرى خوا دهكا كه خواى گه وړه له كوفر دهرهيتاوه بؤ ئيسلام، له كافر بونهوه بؤ ئيسلام رزگارى كردووه.

دووه مينيش: له زولمه وه بهره و خوا په رستى راسته قينه، خوايه ئيمه زور شكورين، زور سوپاسى تۆ دهكهين كه ئيمهت كردووه به موسلمانيك كه (ان شاء الله) زولمئ ناكهين، سييه مينيش شوكرى خوا بكا له سهر نهوه كه

نهيكردوه به شوينكه وتوى زالمان، تاخر نهو هوش زور گرنه!، نينسانيتك كافر نه بئ شوكرى خواى دهوى، نينسانيتك موسلمان بئ و زالم نه بئ شوكرى خواى دهوى، وه نينسانيتك شوينكه وتوى زالمانيش نه بئ و تهئيدى زولميش نه كا نهو ه شوكرى خواى دهوى بهراستى، كه خواى پيرو درگار وايكردوه نهو نينسانهئى هيدايت داوه و دلى نهرم كردوه، خو شهويستى خوئى وه خو شهويستى پيغه مبهرد كهئى ﷺ و خو شهويستى دينه كهئى، خو شهويستى قورئانه كهئى و بههشته كهئى خستوته نيئو دلى نهو نينسانه، نه كافر بووه نه زالم بووه نهو نينسانه، وه نه بهدواى زولمئ ددكهوئى نهو بهراستى شوكرى خواى دهوى.

به لئ خو شهويسته كانم: شوكرى خوا بكهيت له سهر هه موو نهو نيعمه تانهئى كه خوا پيئى داويت، نه گهر منداليتك خوا پيئى به خشيويت كچ بئ يان كور بئ ددبئ شوكرى خواى له سهر بكهيت: ﴿أَوْ يُزَوِّجَهُمْ دُكْرَانًا وَإِنَّا نَافِعُونَ مَنْ يَشَاءُ عَفِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ ٥٠ - الشورى، هئى وا ههيه خوا كور و كچى دداتئ، هئى وا ههيه خوا بهس كورئى نه داتئ، هئى وا ههيه خوا بهس كچى نه داتئ، هئى وا ههيه هيچيانئى ناداتئ، هه مويشئى ده بئ شوكرى خواى له سهر بكا!، نه گهر كه سيك خواى گه وره نافره تيكي صالحه و نيماندارئى داوه تيئى ده بئ شوكرى خواى له سهر بكا كه خواى پيرو درگار نهو نافره تهئى بؤ هئناو ته پيش و نهو نافره ته صالحهئى داوه تيئى، نافره تيكي صالحه ده بئ شوكرى خواى بكا كه ميژديكي موسلمانئى ههيه! پياويكي موسلمانئى ههيه كه بؤ بههشته دهستي ده گريئ نهك بؤ جهه ننه، بؤ ناو موسولمانان دهستي ده گريئ نهك بؤ ناو شانئى و هه لپهركئى و خهراپه!!، نهو نافره ته ده بئ شوكرى خوا بكات كه ميژده كهئى ده گهريئ پاروئى نانئى هه لالئى بؤ پهيدا ده كا نهك پارهئى زورى بؤ دينئى و له سهر يه كي دادهئى و به حهرام پيرو دردهئى ده كا، موويهك به حهرام پيرو درده بئ ئاگر باشته بؤى وه كو نه بوو به كرى صديق فهرمووى (ﷺ)...

به لې خۆشه ویستاتم، شوکری خوا بکه له سهر هه موو نهو هه وایه ی که پیت دراوه، له سهر نهو زه ویه ی که له سهری نه ژی، له سهر نهو ناسمانه که خوا روژی تیدا داناوه، خۆرېک که روناکیان نه داتی؛ مانگ و شهو روژ...، له سهر نهو هه موو ناز و نیعمه ته، نهو پیداو یستیانه ی ژیا نی نسان که خوی پهره وردگار (جل جلاله) دابی نی کردوه بو ئی نسانه کان شوکری له سهر بکا، شوکری خوا بکه ی ن ئیمه به تاییه ت له سهر نهو ولات و مهمله که ته ی خۆمان، کوردستانی کی نازاد، کوردستانی ک که شوینی کی وا ناو و ههوا سازگار زور که مه له دنیا دا؛ شوینی وا هه یه ههر بارانی لی ناباری و هه می شه ههر گهرمه؛ چوار فهسله کانی سالی نین، شوینی وا هه یه هه می شه ههر زستانه؛ هه می شه ههر بهسته له که؛ ئیمه (موقع) ی جوگرافیمان خوی پهره وردگار وای پی داوین که زور تایبه تمهنده و ههر چوار فهسله کانی سالی تیدایه نهو شوکری خوی دهوی بهراستی، شوکری خوا بکه ی ن له سهر ولاتی پر له مزگهوت و حوجه و فهقی و ماموستا، شوکری خوا بکه ی ن له سهر نهو دینه ی که پیمان گه یشتوه له سه رده می نه صحابه وه (رضی الله عنه) وه سوپاسی نهو صحابانه بکه ی ن و دوعای خیریان بو بکه ی ن که دینی ئیسلامیان هی ناوه بو ئیمه نهک خوا نه خواسته پیمان وابی که کاتی خوی هاتوون ولاتیان لی داگیر کردووین وه کو که سانی ک ده لێن، به لکو ده بی شوکری خوا بکه ی ن وه سوپاسی نهو صحابانه بکه ی ن، سوپاسی نهو که له پیاوانه بکه ی ن که ولاتی ئیمه یان به ره که تدار کردوه به هوی ئیسلامه وه، شانازی بهو ئیسلامه وه ده که ی ن، شانازی به دینی باو و باپیرانمانه وه ده که ی ن که باوک و باپیرانمان له سهر نهو ژیان وه له سهر نهو ههش مردن، نهو عیززه تهش که نهو کاته هه بوو به هوی ئیسلامه وه ئیستا فهرموون هه موو ولاته کان چیان لیها تووه؟! له بهر نهو ده ی عیززه تی ئیسلامیان له ده ست داوه، هه موو ولاتیانی عهره بی بی نه که چۆن زیله تیکیان توش هاتوه له بهرام بهر چه ند ملیۆنی ک

جوله که که زولم له فهلهستین دهکا، زولم له وهه موو موسلمانان دهکا، جا نهک هه له بهر ئیسلام بهلکو له بهر عه ره بایه تی و قه و مایه تی خو شیان له وه لام نایین، عیززه تی ئیسلام له کوئ وه بی عیززه تی نه مرۆ له کوئ!!، کاتی خوئ —هه بۆ نموونه ده لیم— هارونه ره شید (رحمه الله) خه لیه ی موسلمانان بوو رۆژیک هاته دهر وه هه ور بوو له ئاسمان، گو تی: ئه ی هه وره بباره له هه ر کو ئیه ک له و دنیایه ده باری بباره خو به ره مه که ت هه ر دیته وه لای من!! (أمطري فإن لي حراجك): فه رمووی بباره، خو له هه ر شو ئینیکی بباری به ره مه مه که ت و به رو بو مه که ت دیته وه به ر ده ستی من، ده سه لاتی موسلمانان ئاوابوو!!، ئه وه ده سه لاتی ئیسلام و موسلمانان بوو... به لام ئه مرۆ وه ره مو قاره نه ی بکه له گه ل ده سه لاتی ئه و به ناو موسلمانانیه که هه ن بۆیه حا لی موسلمانان وایه، به لام وه عدی خوایه ده بی ئه و ئیسلامه و ئه و (قلة قليلة) که خوا له قورئاندا باسی کردووه هه ر هه بن، خوا ی په روهر دگاریش دین له سه ر ده ستی ئه وان دینیته وه..!

یاره بی خوایه، هیدایه تمان بده ی بۆ ئه و دی بینه ئه و (قلة وقليلة) که خوا ی په روهر دگار هه لێ بژاردوون، یاره بی خوایه هیدایه تمان بده ی بۆ ئه و دی عه بدی راسته قینه ی تۆ بین خوایه هیدایه تمان بده بۆ ئه و دی به و دی که تۆ له خو رازی کهین، یاره بی خوایه هه رچی خیره بانه ئینه پیش، ئه و دی که شه ر و ناخو شییه لی مان دوور که یه وه، یاره بی خوایه خیر و بیر به سه ر ولاته که ماندا بباری، یاره بی خوایه ولاته که مان له ناخو شی و نا په حه تی و به لاو مو صیه ت به دوور بگریت.

خوایه وه زعی ئیمه و هه موو موسلمانانی دنیا چاکتر بکه ی یاره بی خوایه ئه و دهر د و به لایه ی که بۆ موسلمانانی دنیا به تاییه ت موسلمانانی کوردستان

کولېزیریک له وناره کانی شههید ماموستا عبدالله قهسری

و عیراق و نه و مه نتيقه يه به پړويه خوايه هه موو موسلمانانی لی پياريزی (يا
رب العالمين)، يار د ببي خوايه شيفای نه خوشيه کائمان بينی، يار د ببي خوايه له
مردووه کائمان خوشبی... .

اقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم و لساير المسلمين فاستغفروه انه كان
غفاراً، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

آمین

نیعمه ته کانی خودا به سهر ئینسانه وه

﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ ۳۴ - ابراهیم

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ اَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ...، نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ... هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَتَصَحَّحَ الْاَمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا الرَّسُولِ الْكَرِيمِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ وَالتَّابِعِينَ وَعَلَى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِينَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيكُمْ عِبَادَ اللّٰهِ وَنَفْسِي اَوَّلًا بِتَقْوَى اللّٰهِ، فَاِنَّ اللّٰهُ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللّٰهُ (سبحانه وتعالى) فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

سویاس و ستایشی بڼې پایان و نه پړاوه بڼې خواى گه وړه (جل جلاله) وه درود و سه لام بڼې سره گيانى پاکی پيغه مېهر موحه محمد ﷺ وه بڼې سره گيانى ياد وړانى و شونکې و توانى تا روژى قيامت...، موسلمانانې به پريز: که خواى پوره ردگار نيتمې نينسانى دروست کردووه کومه لیک ماف و ناز و نعيمه تى له ژماره نه هاتوى به سه ردا رشتوين وه له بهرام به ريشدا کومه لیک واجبى له سه رشان داناوين...، (حقوق) و (واجبات) له عه داله تى (رب العالمين) (جل جلاله) هم مافى به نينسان داوه، ناز و نعيمه تى زورى پي داوون، وه هم کومه لیک نه رک

و وه زیفه ی خستوته سهر شان وه کو واجب، بؤچی خوی پهرودردگار ئهو هه موو ناز و نيعمه ته ی له گهل ئيمه کردوه؟، بؤ ئهو دی له موقابيلدا واجيمان له سهر دابنئ چونکه له موقابیلی هه نيعمه تیکدا پتويستمان به شوکریک هه یه بؤ خوی پهرودردگار، نيعمه ته کانی خوی پهرودردگاریش له ژمار نه هاتوون به لام ئيمه ی ئينسانی زه عیف.. ئيمه ی ئينسانی نه فام، که خوی پهرودردگار که ميک زانیاری پيداوين^{۳۷} که واته هه ر چه نده زانابین هه ر نابئ بلئین شت ده زانین، ئيمه نه که هه ر ئهو واجباتی سهر شانان بهرامبه ر به نيعمه ته کانی خوی گه وره جبه جئ نه کردوه به لکو ئهو ناز و نيعه تانه ش نایینین که خوی پهرودردگار به سهریدا باراندوین!، مافه کانی خویشان که خوی پهرودردگار به سهریدا باراندوین هه ستیان پئ ناکهین، بؤیه به چاکي ددزانم نه مړؤ بچینه خزمه تی ئهو نيعمه تانه ی خوی پهرودردگار...، بادلوپئک له ده ریای نيعمه ته کانی خوی پهرودردگار به سهر خویماندا باس کهین، بؤ ئهو دی ئيمه ی ئينسان به گشتی وه نيمه ی موسلمانیش به تایبه تی بزاین چه نده نيمه قهرزداري (رب العالمین)ین؟!، نيعمه ته کانی خوا (جل جلاله) چين؟، نيعمه ته کانی خوی پهرودردگار به چی زیاد دهن یان که م دهن له سهر عه بده کان؟ وه عه بده کان له بهرامبه ر خوا، وه له بهرامبه ر ئهو ناز و نيعمه تانه ی خوا (جل جلاله) پتويسته چی بکه ن؟، وه کو خوی پهرودردگار ده فهرموئ (جل جلاله) ﴿وَإِنْ تُعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا﴾ ۱۸ - النحل: نه گهر ئيوه بتانه وئ نيعمه ته کانی خوا بژميئن ناتوان، ئه وه ته حه دايه کی (رب العالمین)ه بؤ به نده کان.. هه موو کو مپيوته ری دونیا کو بکه وه، هه موو ره قم حيسابه کانی دونیا کو بکه وه، هه رچی حيسابزان (محاسب)ی له سهر رووی ئه م زه ویه له هه موو زه مه نه کان کو بکه وه ناتوانئ نيعمه ته کانی خوا بژميئن!، چونکه هه ر هه ناسه یه که له هه ناسه کانی ئهو ژيانه

^{۳۷} وه کو ده فهرموئ (جل جلاله) «وَمَا أُوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا» ۸۵ - الاسراء.

نیعمه تیکه!، هر دلّوپه ئاوټک له دلّوپه ئاود کانی ئهو کهونه نیعمه تیکه!، هر دهنکه دانه ویله یکه به هه موو جوړه کانی لهو کهونه نیعمه تیکه!، هر دره ختیک نیعمه تیکه...! هر وشکانیهک، هر تهرایه تیهک، ناسمانه کان، نه ستیره کان، مانگ و روژ، هه موو نه دنامه کانی لاشه ی ئینسان، ده ست بهر زکړدنه وه بۆ خواردن، بۆ ئاو خواردنه وه، هه مووی نیعمه تن!، منداډ و نه وه و خزم و کهس و عه شیرت و ولات و نیشتمان و هه ست و نه ست و عه قل و... ئه وانه هه مووی نیعمه تی خوان کئی نه توانی بیانژمیري؟! بیگومان ناتوانین، بزیه ده لئین (صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمَ)، ناتوانین بیانژمیرین.

خۆشه ویسته کانم... با ئاوړیک له ده ور بهری خۆمان بده دینه وه، هه ندی هه ست بکهین بهو نیعمه ته گه وړانه ی که خوی گه وړه له گهل ئیمه ی کردووه... بۆ نه وه ی بزاین له موقابیلدا چی پتویسته له سه رمان، له نیعمه ته کانی خوی په روه ردگار ه ئیمه ی به ئینسان وه به باشتین شیوه خولقاندووه...! رده خنت له خۆت هه یه؟! بلئی خویه حه زم ده کرد چاود کانم له پستی برۆیه کانم بوونایه و برۆیه کانم له راستی چاوه کانم بوونایه...، چاوه کم له جیتی که پوو (لوت) م بوایه و لوتم له جینگای گویییه کانم بوایه!، نایا که سمان نه توانین گۆرانکاری (تغیری) ئهو نیزامه ی خۆمان بکهین به چاکتر؟، که سمان پیمان ده کړی؟!، نه خیر چونکه خوا ده فرموئ که ئیمه ی ئینسانی له باشتین شیوه دروست کردووه: ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ ۸- الانفطار، ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ ۴- التین، واته: به راستی ئینسانمان له باشتین شیوه خولقاندووه...!

له نیعمه ته کانی خوی په روه ردگار ه بۆ ئیمه ی موسلمان -به تایبه تی تر- که ئیمانی پیداوین ئیمه ی کردووه به موسلمان، دواى ئه وه ی بۆ هه موو ئینسانه کان ریگای راست و ریگای هه له ی روون کردو ته وه: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ ۳- الانسان، خوا فرمووی: ئیمه ریگای راست و

رېځگای چه وتان بۆ عه بده که ی خۆمان روون کردۆته وه جا هزی لیبه با (شاكر)
 بئ، هزی لی نیه با (کفور بئ)، ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ
 شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ ۲۹- کھف، نه وه حقه له لای خواوه هاتوه ئیمان، نیسلامه،
 قورنانه، پیغه مبه ره ﷺ، هر که سیك هزی لیبه با موسلمان بئ دنیا و
 قیامه تی هیه، هر که سیك هزی لیبه با کافر بئ نه دنیا شی ده مینی نه
 قیامه تیشی ده بئ!، نیعمه تی ئیمان گه وره ترینی نیعمه ته له سر رووی زه وی
 خوی گه وره داویه تی به موسلمانان، داویه تی به نینسان به گشتی-، نه گهر
 ئیمانان هه بئ دنیا شان هیه و قیامه تیشان هیه، خو نه گهر ئیمانان هه بئ
 دنیا شان نه بئ قیامه تان هر هیه!، به لام نه گهر ئیمانان نه بئ هه مو
 نیعمه ته کانی دنیا مان هه بئ هیچمان نیه!، خوشحالی بۆ نه و که سه ی
 ئیمانداره! خوشحالی بۆ نه و که سه ی به موسولمانی ده ژی و به موسولمانی
 ده مری، وه به موسلمانیش زیندوو ده کریته وه و له ژیر به یداغی (لااله الا الله)
 له مه یدانی مه حشر راده وهستی، له سر هه وزی که وسهر ئاو به ددستی
 موحه مه د ده خواته وه ﷺ، ده چیته نه و به هه شته ی که بۆ پیغه مبه ران (علیهم
 الصلاة والسلام) خوی گه وره رازاندویه تیه وه، به لام خه جاله تی بۆ نه و که سه ی
 موسلمان نیه و ئیمانی نیه، که ده ست به تال ده بئ له دنیا وه به ده ست به تالی
 ده چیته ده ر له دنیا، ده چیته ناو چالی ناگرینی ناو قهر، پاشان له مه یدانی
 مه حشریشدا روو زه رده، تۆز و غوباری به سر ده موچاوی هیه، خه جاله تی
 به رده ستی خواجه (جل جلاله)، غه رق ده بئ له عه ره قی روژی قیامه ت و له
 گه رمایی نه و روژه!، که خو ریه ک میل به سر سه ری ئینسانه وه دووره، ده چیته
 نه و جه هه ننه مه ی که هه تاهه تایئ نینسان تییدا ده مینیته وه مادام موسلمان
 نه بووه!!.

بۆیه به راستی ئیمان گه وره ترین نیعمه ته بۆ ئینسانه کان، ده بئ نه و نیعمه ته
 هه ست پئ بکهین، ئیمه منه ت به سر خوا ناکهین (جل جلاله) خوا منه تان

له سر ده کا: ﴿يَمْنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمْنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۱۷ - الحجرات، خوا نه فرموي: ئه می موچه مه د خه لکيک منتهت به سر دا نه کا له بهر نه وهی موسلمان بووه، پييان بلئي خوا منتهت ان له سر ده کا نيوهی کردووه به موسلمان، نه گهر نيوه راست ده که نن بو شوکری خوا ناکه نن؟!.. به لکو دهبی بلين: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ﴾ ۴۳ - الاعراف، سوپاسی نهو خوايه ده که ين که نيهمی هيدايت داوه بو نهو ئيمان، نه گهر خوا نيهمی هيدايت نه دابايه نهو هيدايت ته مان ورنه ده گرت!!، هه موومان دهبی بلين (الحمد لله).. ده نيودش له گه ل من بلين (الحمد لله)...

برا به ږيره کانم.. يه کيک له نيعمه ته کانی تر به سر ئينسانه وه عه قله!، نيهم زور جار به لای که سيکدا تيته په ږين که شيت بووه، بو خو مان سکمان بوی دسوتی، به په رو شه وه بوی د پروانين، يا نه گهر زه مير و ويژد انان نه بی پتي پیده که نن، هه ر بو خوت بير که وه ئينسان هه تا شيتيک نه بينی قه دری عه قل نازانی!.

که ته ماشا نه که می پاک و پيسي ليک جيانا کاته وه و جلی به ری پيسه!، عه وره تی خو ی ناشاريته وه، بو خو ی نازانی چون ده ژبی، نازانی کیی دوسته، کیی دوژمنه، کو ی زه ره ره کو ی قازانجه؟! بو بير له وه ناکه يته وه که عه قل نيهمی وای لی کردووه (زه بت) مان بکا، نهو عه قله می که خوا ی گه وره کردوويه تی به شوانی نه فس نه گهر نه فس ويستی هه ليه يک بکا عه قل دهبی جله وی بگری، عه قلی چاک نهو عه قله يه که شوانی نه فس بی، نه فس پتي خو ش بوو شتيک بکا و پتي توشی دوژه خ بی دهبی نهو عه قله جله وی توند بکا نه هیلې، بويه خو شه ويسته کانم يه کيک له نيعمه ته کانيش عه قله، پاشان يه کيکی تر له نيعمه ته کان نهو ئيسلامه يه - که شه ري عه تی ژيانه - دوا ی ئيمان، نهو پيغه مبه ره خو شه ويسته يه ﷺ که خوا نارديه تی بو رزگاری عه بده کان، نهو

قورثانه یه که مه صدری ژيانی نیمه یه، ژيانی سه عاده تمندی دویا و مسوگره کردنی قیامت، نهو شریعت ته که نینسان هتا نه چیتته ناوی له زده تی ماناکانی قورثان نازانی، نازانی تامی شریعتی نیسلام چونه، هی وا هیه له خورا ره خنه له قورثان ده گریت ره خنه له دین ده گری، هتا زور کهس له ولاتی خومان به داخه وه.. لهو ماودی پیشو برادرک کوری به ستوه -ناوی نادم- گوتیه تی (کی ده لی خوی گه وره راستی کردوه له قورثان، له بهر نهودی گویا و تراوه هه زده تی (موسی) روبری شق کردوه، کی باور به من دهکا بچمه سر زتی دوکان و بلیم رووبارم بؤ شق بوو؟!).

نهو ته ده دایه کی خویا (جل جلاله)، نایا نیمه ی موسلمان مافی نهو همان هیه که ره خنه له خوا بگرین، ره خنه له قورثان و دینه که مان بگرین؟! نهو دینه ی نیعمه ته بؤ نیمه، بؤیه ده لیم: هتا نیمه نه چینه ناو ناوهر وکی قورثانی پیروز و له ماناکانی حالی نه بین، نازانین نهو نیسلامه چه نده مه زن (عظیمه)!!، نهو قورثانه چه نده شیفایه بؤ ده رده کانی نیمه، وه بؤ (مستقبل ی دنیا و قیامت ی نیمه).

خوشه ویسته کاتم نه وانه نیعمه تی خوان به سر نیمه وه به لام به داخه وه هه ستیان پی ناکه یین، پاشان: صیحه تی باش، نینسان تا نه خوش نه بی قه دری ساغی نازانی، نهو صیحه ته نیعمه ته، ده ست ساغه، زمانت ساغه، گوچکته ساغه، چاوت ساغه، به دهن ساغه، نه توانی چاکه بکه یت به ده ست، به زمان، به چاو، به گوچکته، گوی له قسه ی باش رابگری، ته ماشای شتی چاک بکه ی، شتی چاکت به دل دابی، به رامبر به خوا به رامبر به دین و به موسلمانان، دلته غه ش و برغز و هسودی تیدانه بی، تورپی و نینتقامی تیدانه بی، نهو هه ش چاکه ی دلته، نهو صیحه ته ی که خوی گه وره به نینسانی داوه بؤیه پیغه مبر ﷺ فه زموی دوو نیعمه ت هه ن نینسان زور لییان بی ناگایه:

یه کیان: تهن دورستی باشه، لهش ساغیه، نهوی تریشیان: (الفراغ): نهوه که
 ټینسان بې ټیش بې! زورجار ټینسان کاتی به دهسته وه ههیه نهو بې ټیشیه
 ټیستغلل ناکا چاکه ټیدا بکا، دوو رکات نوژی ټیدا بکا و قورنانی ټیدا
 بخوینی، زیکری ټیدا بکا، قسهیه کی خیر، سهردانی نه خوښ، هه موو نهو
 خیرانه له وهختی فهاغدا ده کری که ټیمه قه دری نازانین.

خوښه ویسته کافم: یه کیکی تر له نیعمه ته کان نهو رزقه یه که خوی گه وړه به
 ټیمه ی داوه، له دانه ویله و میوه جات، له بارانی ناسمان، خوی پهرودردگار
 داویه تی، به لام ټیمه هستی پی ناکهین.. ټیمه برسیټیمان نه بینوه بویه نازانین
 قه دری نهو وه زعه ی ټیمه که ټیستا ټیدا ده ژین که تیرین، نیعمه تی خویه!!،
 نه وانه ی که له برسیټیدا ده ژین و برسیټیان بینوه ده زانن، ټیستاش له زور
 ولاتان به هه زاران کهس له برسان دهمرن! به لام ټیمه نابین و هستی پی
 ناکهین بویه بو خومان نازانین وه بیریشی لی ناکهینه وه..

وهختیک که خوی پهرودردگار نهو ټایه ته ی نارد خواره وه: ﴿كَمْ لَسَّالْنِ یَوْمَئِذٍ
 عَنِ النَّعِیمِ﴾ ۸- الکاکثر، -خوا فهرمووی- به ته نکید له هه موو نیعمه ټیک
 پرسپارتان لی ده کری روژی قیامت، صهابه یه که هه لساوه فهرمووی: (یا
 رسول الله ﷺ) له چی پرسپارمان لی ده کری له کاتی که ټیمه له وه تی ههین له
 شهر و شور داین، له وه تی ههین نانی گه غمان نه خواردوه نه ویش به نیوه سکی
 نانی جومان خواردوه، خوا له وهش پرسپارمان لی ده کا؟!، پیغه مبه ر ﷺ
 فهرمووی (ټایا ټیوه نابین نه عله تان له پییه؟، وه نهو نابین که خوی گه وړه
 ناویکی سازگاری پی داو؟!، فهرموویان: به لی، فهرمووی نهو نیعمه ته و له وه
 پرسپارتان لی ده کری ته وه له روژی قیامت دا! ﴿اِنَّ هَذَا النَّعِیمَ هُوَ الَّذِی تُسْئَلُوْنَ

عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^{۳۸} ئه‌ی چی به ئیمه ده‌گوتری؟!، ئه‌ی ئیمه چۆن وه‌لامی خوا بده‌ینه‌وه له‌و هه‌موو نیعمه‌تانه‌ی که خوا به ئیمه‌ی داوه؟!، نه‌گهر له‌سه‌ر نه‌وه نه‌صحابی پیغه‌مبه‌ر پرسیاریان لی بکری له‌ روژی قیامه‌ت ئه‌ی ئیمه نه‌وه هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ی هه‌مانه‌!

پیاویک بۆی گێڕامه‌وه که ریش سپیه‌کامان به‌ بیریان دیت کاتی خۆی برنج و نه‌وه هه‌موو میوه‌جاته نه‌بووه هه‌تا جوړی میوه‌جاتی ئیستا هاتوه بۆ کوردستانی خۆمان، جاران نه‌بووه، به‌ نه‌نواعی خواردن و گوشت و میوه‌جات، زستان، هاوین، به‌هار، پاییز هه‌ر جاره‌ی به‌ نه‌وعیک!!، یه‌کیک یه‌کیک ده‌عه‌وت ده‌کات دوو سێ نه‌وعه گوشتی بۆ حازر ده‌کا!، دوا‌ییش پێی ده‌لێ: کاکه قسورم عه‌فوکه‌!

ئیمه‌ی موسلمان به‌راستی زۆر شتمان گۆراوه!، جا نه‌گهر میوانیکم هات و گوشتم نه‌بوو پێم عه‌یبه، له‌ شه‌رمی رووی ده‌چم گوشتیشی بۆ ده‌کرم وه له‌دوای گوشته‌که‌ش ده‌بێ داوای لی‌بوردنی لی بکه‌م نه‌وه‌ک قسوورم هه‌بووبی!، مه‌عنای نه‌وه نیه‌ تۆ خزمه‌تی میوانه‌که‌ت مه‌که، به‌لام ئیمه به‌راستی هه‌موومان به‌گشتی قه‌دری عافی‌ت نازانین، نازانین نه‌وانه هه‌موو ناز و نیعمه‌تی خوان!، ته‌ماشای سه‌ر گوفه‌که‌کان -مه‌زه‌له‌کان- بکه‌ بزانه چه‌ند برنج فری ئه‌دری! چه‌ند خواردنی باش فری ئه‌دری! نه‌وه هه‌مووی به‌راستی نه‌وه ناز و نیعمه‌تانه‌ن که ئیمه تێیدا مه‌سئولین روژی قیامه‌ت له‌منه‌وه هه‌تا ئێره‌ی به‌رپێژ... وه‌نه‌بێ که‌سمان له‌و شته به‌ده‌ربین هه‌موومان گونا‌ه‌بارین بایی خۆمان له‌و مه‌زوعه، به‌لام ده‌بێ به‌خۆماندا بی‌ینه‌وه.

^{۳۸} صحیح مسلم، کتاب الأشریه، رقم الحدیث ۲۰۳۸

خوښه ويسته كانم، په كيكي تر له نيمه تكان ټار و ههوايه!، ټيمه ناتوانين له سره نه وانه به دريژي پرؤين، به لام نه و ټاو و ههوايه!، سي دهقيقه ههوات لي بپري ده مري، تهنه سي دهقيقه! بويه هر هه ناسهيهك نيمه ته، سي رور ټاو و خواردنت لي منع بكن ده مري!، نه و ټاو و خواردنه كه مايه ټياني بوونه وهره نهك هر ټينسان!، پاشان نه و مانگه ي كه ټيمه به سه سه مري خو مانه وه دهيينين شه وانه، نه و هيه كه خوي گه وره كرويه به سه به بي نيزامی ټاو له سر رووي زه وي!، نه و مانگه كه نه گهر له زه وي نزيكتر بيته وه هه چي ناوي سر رووي زه ويه هه مووي ديته ده ووه!، وه نه گهر له زه وي دوورتر بكه ويته وه هه چي ناوي سر رووي زه وييه.. به ده رياكانه وه، به به حره كانه وه، به كانيا وه كان و روباره كان، هه مووي ده چنه وه ټاو زه وي!،، ټايا نه و نيزامه كي دينا وه؟! خوي گه وره به نيمه ت بؤ ټيمه ي ټينساني دانا وه، نه و تيشكي خوره نه گهر له دانه ويته نه دات وشك ده بي، شويټيك كه سي بهر بي شتي لي ناروي!، داري لي ناروي! ټايا نه وانه هه مووي نيمه ت نين!، نه و بوونه وهره به گشتي خوي گه وره رزقي هيچ شتيكي له ياد نه كرووه تهنه ت منداليكي ساوا له بهر مه مكي دايكييه تي خوي گه وره چ جوړه شيريكي بؤ ټاماده دهكات، بؤ ټينسان بير نه كاته وه؟! ته ماشا نه كه ي نه و بز نه نه و مه ره نه و مانگايه ي كه تازه گويلكه كه ي يان به رخه كه ي ده بي، يان كاري له كه ي لي بهر ده بيته وه، خوي گه وره چي نه داتي؟! ﴿لَبْنَا خَالِصًا سَاغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ ٦٦- النحل، نه و شيره چؤن دروست ده بي؟!.. ده فهرموي: ﴿مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ﴾ نه و شيره له بهيني خوين و پيسايي دروست ده بي - سبحان الله - ته ماشاي گواني هه گيانداري ك بكه خوي گه وره له كوئ دروستي كروون؟! له بن سكيه تي! له بهيني سك و ورگي نه و حيوانه (كه پيسايي تي دايه) وه له بهيني گوشته كه و خوينه كه نه و شيره سپيه به تام و به له زه ت و ساف و سازگاره كه خوا نه فهرموي ﴿لِلشَّارِبِينَ﴾: بؤ نه وي كه بيخونه وه دروستان كرووه، بؤ عيبره ت

وهرناگرن؟، ته ماشای شیرى مه مکی دایک بکه له کاتیکدا که تازه مندالّه کى له دایک بووه جوړه شیریکه شیریکى ناسک!، نه ها زوړجار بینوتانه تازه نه گهر گیاندار زاووزى بکا نهو شیره تامى لى نایه، بؤچى؟ چونکه نهو گیانداره بچوکه پېویستی به شیریکى ناسک هیه و تهحه مولى هموو شیریک ناکات، هی مندالیش به هه مان شیوه له بهرامبهر مه مکی دایکى شیریکى ناسکى دهوئ شیرى ههفته یی کهم روونتره و له گهل ههفته یی دووهم فهرقى هیه!، ههفته یی دووهم به قوه تره ، ههفته یی سییهم ههروا.. ههفته یی چواره م.. مانگى یی کهم، مانگى دووهم.. چوّن نینسان عیبه رتى وهرگرتووه شیرى قوتووى داناوه ((توژ)) نهوه که دهلین خهتى سهوزه و، نهوه خهتى سوره و..، نهوه له بهر نهوه یی که نهوعیه تیان جیایه، نهوه به قوه ته، نهوه بى قوه ته، مندالّه که تهحه مولى ناکات، -سبحان الله- نهو جوړه شیره!!، نهو ریکړپیکى نيزامه!، نینجا له گهرمى هاویندا شیرى ناو مه مکی دایک فینکه بؤ نهو مندالّه!، بؤ نهو دى تووشى نه خوشى نه بى! له سه رمای زستاندا شیرى دایک گهرمه!، بابچین هه موومان ته جربه بکه یی هه تا نیستاش دکتوره کان سه ریان سورماوه نهو شیرى دایک چهنده ها مادده یی تیدایه که نینسان ناتوانى له هیچ شتیکى ترده نهو ماددانه بدوژیته وه!، بؤ په روه رده کردنى نهو مندالّه، که خواى گه وره له یادی نه کردووه!.

خو شه ویسته کانم: نهوه ره همه تى خواى په روه ردگار به سه ر نیمه وه، به پراستى ناتوانین نيمه ته کانی خوا بڑمیرین به سه ر خو مان! له چیمان که مه؟! خوا چى پى نه داوین؟!، جل و بهرگ، جاران -پیاوړیک بڑى گيرامه وه- که له ديهه یه کورته و شهروالى باشى لى بووه که هه موویان بؤ سه فهر وهریان گرتووه! به لام نیمه کيمان هیه چهنه قاتى جل و کراسى تايبه تى نه بیت؟ وه نه گهر بؤ چهنه سه فهریک له بهرمان کرد، دهلین: کاکه نهوه زورمان بؤ سه فهران له بهر کردووه!، به تايبه ت خوشکانى بهرپز (نافره تان)، هی وا هیه بؤ دوو سى سه فهر

جلینکی له بهر کردووه: ده لئی نه وه بۆ سه فەریکی تر نابێ! ده بێ مۆدیلیکی تر بکړیت هەر مۆدیلیک که له نه وروپاوه درده چی ئیمه لیره له کوردستانی خۆمان پیاده ی ده کهین! نه وه هه موو ناز و نیعمه ته ی که خوای گه وره به سه ر ئیمه ی داباراندووه! به و د رانا وه ستین ته ه دای شتی تر ده کهین یا ته مه ننای هه رām ده کهین و جلوه به رگی هه رāmیش پهیدا ده کهین بۆ نه و دی که پێی تا و انبار بین، به تاییه ت خوشکانی به رتیز: به داخه وه که که متر موراعاتی نه وه ده کهن.

جا ئیمه ی ئینسان به راستی له هیچمان که م نییه وه زۆر جار گله یی له (زه مه ن) ده کهین، ده لئین: نه و بارودۆخه بارودۆخیکی خه راپه، به لام نه وه گونا هه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فەرمووی ((لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ))^{۳۹} فەرمووی جوین به زه مان مه دن! چونکه خودا زه مه نه جل جلاله.. نه و دی که له درێژایی زه مه ن بووه و هه ر ده بی خوا یه (جل جلاله)، ره هه ته ی خوا له ئیمامی (شافعی) بێ که فەرمووی (نَعِيبَ زَمَانًا وَالْعِيبَ فِينَا، وَمَا لِزَمَانِنَا عِيبٌ سَوَانًا)، فەرمووی: عه یب له زه مان ده گرین نه و زه مه نه ش ه یچ عه یبی نییه ته نها ئیمه نه بێ! ئیمه زه مه نان خه راپ کردووه، ئیمه بووینه مایه ی ناشیرینکردنی بارودۆخ و زه مه ن، که زه مه ن بۆخۆی پا که و ناشیرین نیه ئیمه ی ئینسانین نه گه ر خه راپ بووین.. نه هلی زه مان خه راپ ده بی نه ک زه مه ن!، بۆیه به راستی عه یب ته نها له خۆمانه.

جا خوای پهروه ر دگار فیل له کهس ناکات! نه گه ر نه ته و ی نیعمه ته کانت بۆ زیاد بن خوا ریگه ی بۆ داناوی، نه گه ر نه ته و ی نیعمه ته کانت لی بېرین خوا بو ی روون کردوویه وه چۆن نه و نیعمه تانه ت لی قه ته ع ده بن.. خوا (جل جلاله)

^{۳۹} «عَنْ هِشَامَ عَنْ ابْنِ سِيرِينَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ»، صحيح مسلم، كتاب الاقفاظ من الادب وغيرها، باب: النهي عن سب الدهر، صفحة ۹۸۸، رقم الحديث (۲۲۴۶ - ۵).

فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِّ وَّالٍ﴾ ۱۱ - الرعد: خوی گهوره بارودوخی هیچ قومیتک ناگوړې که نیعمه تیکي به سهردا باراندبن ههتا نهو قومه بږ خوځیان بیر و باوړ و دهر وونی خوځیان نه گوړن، ههتا خوځیان خوځیان نه گوړن بږ خهراپه.. دهختی که میلله تیک له چاکه وه بږ خهراپه گوړا خواش نیعمه ته کانی به سهردا ده گوړې؛ بویه له نایه تیکي تر دا فرموی له سوره تی (الانفال) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكْ مُغَيِّرًا نُّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ۵۳ - الانفال: خوا (جل جلاله) که نیعمه تیکي له گهڼ قومیتک کردبې ناگوړې ههتا نهو قومه بږ خوځیان له خوځیان نه گوړن، جا نیعمه تی خوا به چی زیاد ده بې یتگومان به عیاده تکردن و ته قوا زیاد ده بې، به رازیبون و قه ناعهت به به شی خوا نهو نیعمه تانه زیاد ده بن بږ ینسان وه خوی گهوره دهیانپارتی.. خوی پهره ردگار فرموی ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۹۶ - الاعراف، فرموی: نه گهر نه هلی ناوهدانیه کان یمان بینن و ته قویان هه بې له خوا بترسن و روو له خوا بکن نيمه ده رگای خیری ناسمانه کان و زهویان لی ده کهینه وه، قسهی خواجه (جل جلاله)، خو (رَبُّ الْعَالَمِينَ) بی ودهد نیه له گهڼ عهبدی خزی، نه گهر عهبده کان روو له خوا بکن خوی گهوره ده رگای خیری ناسمانه کان و زهویان لی ده کاته وه، وه کو نه فرموی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ ۷ - ابراهیم: نه گهر نیوه نه هلی قه ناعهت بن، شوکرانهی خوا بکن و سوباسی خوا بکن.. مه منونی خوا بن له سهر نیعمه ته کان ﴿لَا زِيدَنَّكُمْ﴾: به نه تکید بږتان زیاد ده کهین!

وهعدی خواجه (جل جلاله) نهو پاره و مولکهی که ینسان ههیده تی نهو سهروهت و سامان و میوه جات و مهر و مالاته ی که ینسان ههیده تی! هی خواجه، نه گهر

ئیمه شوکرانه ی خوی له سر بکهین وه لئی ببه خشین و صه ده قه ی لی بکهین، خوا ده زانی ئه وه ئیمه شا کرین ئیمه به قهزا و قه ده ری خوا به نیعمه ته کانی خوا، نه و کاته خوا بۆمان زیاد ده کا.. بۆیه پیغه مبه ریش فهرمووی (علیه الصلاة والسلام): ((مال له صه ده قه دا که م نابج، وه صه ده قه ش له مال که م ناکاته وه)) بۆیه ئیمه هه تا خاوه نی صه ده قه بین، خوی گه و ره به ره که ت زیاتر له مال و سامانمان زیاد ده کات خوی گه و ره ده فه موئ ﴿ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴾ ۷- ابراهیم، فهرمووی: نه گه ر ئیوه کو فرانه ی نیعمه تی خوی بکهین، نیعمه ته کانی خواتان له یاد نه بی و نا سو یاس بن نه وه بزنان عه زابی خوی گه و ره زۆر به نیش و نازاره !!.

خوی گه و ره وه کو باسم کرد، منه تی به عیبا ده تی ئیمه نیه! بی ئیحتیاجه له و عیبا ده ته ی ئیمه، ئیمه مه منونین، ئیمه موحتاجین به و عیبا ده ته چونکه نه گه ر نیمه ش عیبا ده ت و ته سبیحاتی (رب العالمین) نه کهین نه و بوونه و ره هه مووی عیبا ده ت و ته سبیحاتی خوا ده کا!، خوی په ره و ردگار ده فه رموئ ﴿ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ خَلِیماً غَفُوراً ﴾ ۴۴- الاسراء، هه ره و ت ئاسمانه کان و نه رز و هه رچی تیاندایه ته سبیحاتی خوا ده کا، به لام ئیوه له ته سبیحاتی نه وان ناگه ن!.

جیگای تی فکرینه!!، نه وانه ی قورنان خوینن ده زانن، نه وانه ی که عه ره بی ده زانن، خوا (جل جلاله) فهرمووی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ﴾، وشه ی (مین) ی بۆ دانا وه!، واته هه موو ورد و درشت ده گریته وه و هیچ شتی که لئی به ده ر نیه، هه موو له و که و نه ته سبیحاتی (رب العالمین) ده کا، ته سبیحاتی شتی (جماد) و شتی (قسه) نه که ریش رازیبونه به قهزا و قه ده ری خوا!، نه و شاخه رازیبه به وه ی که خوا

کردوویه تی به شاخ! ئه و ناوه رازیه! ئه و بهر و به حره رازیه! ئه و ئاسمانه رازیه! ئه و ئه سترانه ی له ئاسمان ده خولینه وه، شه و روژ.. ئه وانه هه مووی رازین به قهزا و قهده ری خوا! شوکری خوا ده کهن!، بویه بهر پیزان: خوی گه و ره پیو یستی به عیباد ه ی ئیمه نیه.. ئیمه پیو یستیمان به فه زلی خوا یه.. پیو یستیمان به وه یه که خوی پهروه ردگار (جل جلاله) بمانبات بۆ به هه شت..

خوی پهروه ردگار ده فره موئ ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ ۱۱۲ - النحل، خوی گه و ره باسی قه و می کمان بۆ ده گیر یته وه (شاریک که له پیش ئیسلامدا هه بووه) ئه فره موئ: خوی گه و ره هه مو و ناز و نیعمه تیکی له گه ل کردن: ئه من و ئاسایش که نیعمه تی خوا یه، له گه ل رزق و روژی که نیعمه تی دو وه می خوا یه (جل جلاله)، چونکه ئه و دوو نیعمه ته زۆر گه و رهن!، یه که م: ئینسان له خوشیدا بژی و ترسی له سه ر نه بی، دو وه م ئینسان فه قیر نه بی، ئه وه دوو نیعمه تی گه و رهن له ژیا نی نینساندا، دوا ی ئیمان و ئیسلام!.. بویه خوی پهروه ردگار فره مووی: رزق و رویمان به سه ردا باراند بوون، وه ئه من و ئاسایشمان بۆ نار بوون، به لام ئه وان پشتیان له نیعمه ته کانی خوا کرد و وازیان له شوکرانه بژی نیعمه ته کانی خوا (جل جلاله) هیئا، بویه: ﴿فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ﴾ خوی گه و ره جلوه رگی برسی تی و ترسیه تی بۆ ناردن، ئه و دوو موصیبه ته:

- یه که م: برسی تی.

- دو وه م: ترس (خوف) ی بۆ ناردن، ئه وه ش به هو ی که سابه ته که یان و کرد وه کانیا نه وه جا ئیمه به نه ندازه ی ئه وه ی که شوکرانه ی خوا ده که یین خوا:

- یه که م: له موصیبه ته که مان که م ده کاته وه.

- دوو دەم: له نىعمەتە كانىشمان زىاد دەكات، بەداخەوہ زۆر جار كە براىە كمان نەخۆش دەبى، خۆشكىكمان كە نەخۆش دەبى (صبر) نىيە و ئىمانى بايى ئەوئندە نىيە، ناشوكرى دەكا و ناشكور دەبى كە چەند سالە نەخۆشە يان چەند رۆژتىكە نەخۆشە و سەرى دىشى و وەزەى نارەحەتە، يا ئافرەتتىك بەدەست مندا ئەكانى ناشوكرىەك دەكا، دەلى: بۆ من ھەروام؟! يا خوايە بۆ وەزەم چاناكەى؟، يا خوايە تا كەنگى؟، ئەوانە ھەمووى ناشوكرىە كە بەداخەوہ زۆر جار خوشكافان ئەو دىان بەسەر زماندا دى، جا ئەو ئىنسانە (ئەگەر پياوہ وە ئەگەر ژن) ئەگەر نەخۆش بى يا خاوەنى موصىبەتتىك بى، زۆر جار تەحەممولى ناكە، قەسەيدەك دەكا خاوى گەورە له خۆى دەرەنجىتى، ئەو ەش بەراستى پىويستە خۆمانى لى پىاريزىن و پىويستە نارامگرىن لەسەر ناخۆشەكان.

نىنجا له كۆتاييدا دەلىم، چى بكەين بۆ ئەو دى خاوى گەورە لىمان رازى بى؟.. رازى بى ئە بەرامبەر ئەو نىعمەتەنەى كە بە نىمەى بەخشيووہ و لەژمار نايەن!، نىمە له وتارى ئەمپۆى جومەدا تەنھا نىعمەتەكانان جۆرىك سەرژمىر كردن ئەو دى كە لە بەرچاومانە و بەزەقى دەبينىن.. ئەگەرنا نىعمەتى خوا سەرژمىرى ناكرىن! خۆ ئەگەر بچىنە سەر باسكردنى ھەر نىعمەتتىك لەو نىعمەتەنە ئەو ھەر يەككى لىيان وتارىكى جومەى دەوى!! بۆيە دەلىين: لە بەرامبەر ناز و نىعمەتى خاوى گەورەدا نىمە دەبى:

١) عەبدايەتيمان بۆ خاوى گەورە چاك بى، چونكە خوا فەرمووى ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾ ٤، ٣- القرىش، بە ئەھلى مەككە دەفەرمووى: دەبا ئەو خوايە پىەرستىن، خاوى ئەو كەعبەيە كە ئەوانى رزگار كرد لە برسەيتى وە رزگاركردن لە ترس، ئەو دوو ناز و نىعمەتەى بۆ ناردن كە رزق و رۆزى و ئەمن و ئاسايشە، خاوى گەورە ئەو ناز

و نيعمه تانهى به نيمه داوه له موقايلدا عياده تى چاكي دهوئ چونكه نه وه
واجبى سهرشانانه: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ۵۶-
الذاريات، واته: جنوکه و نينسانم تهنيا بو پرستنى خوځ دوستکردوون.

۲) پاشان، ته بليغى نهو دينه: نهو دينه دينى خوايه، نهو دينه رابگه يهنن، خوا
فه رموى ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ۱۱- الضحى: له بهرامبهر نهو
نيعمه تانهى كه بو توځم ناردووه نهى موحه مه د ﷺ وه بو نوممه ته كهى توځم
ناردووه نيوه دينى خوا راگه يهنن، (فَحَدِّثْ): ته بليغى دينى خوا بگه نه!
دينى خوا بو خه لك راگه يهنن، نهو ناز و نيعمه ته به شوكرى كرده وه (عَمَل)
وه لام بده نه وه ..

۳) يارمه تيدانى دينى خوا، خزمه تى دينى خوا، خزمه تى موسلمانان، خوا
نه فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ ۱۴- الصف: نهى
نيماندارينه دينى خوا سهرخن، كه به داخه وه نيمه موسلمان، هه موو
شتمان وه بيرېي نيستا كه متر بير له وه ده كه ينه وه سهر خستنى دينى خوا
چون ده كړئ؟! چون دينى خوا سهر بخړئ؟! خواى گه وه نيمه تاقي ده كاته وه
نه فهرموى دينى خوا سهرخن، يارمه تى دينى خوا بدهن خزمه تى دينى خوا
بگه نه لام به داخه وه كه نه مړو له سهرتاپاي دونيا نه گهر كه سانيك بيان هوى
خزمه تى دينى خوا بگه نه يان كوښنه وه له ده وروبه رى يهك .. به ناوى
نيرهاب و تيرورست توځه تبار ده كړين، نهو كاته نيمه ش ده ليين دهى با
نه كه وينه ناو نهو تاوانبارانه .. يان ده ستمان به كالوى خوځمان گرتووه (با) نهى
با، بيده ننگى لى ده كه ين!! جا خو له بهر خاترى كوفر و دوځمنانى نهو دينه
دهست له دينى خوا هه لئاگرين! دينى خوا خزمه تى دهوئ و نه مانه ته به سهر
شانى موسلمانانه وه، دينى خوا هه موو قورثانه هه ر نايه تيكن نيهه!، هه موو
قورثانى پيروزه، وه خوا ده زانئ نيمه پيمان ده كړئ بويه فهرزى كرده وه.

له بهر نه وه به راستی سهر خستنی دین... خزمه تی دین، خزمه تی
موسلمانان به کشتی له ههر ولایتیک له ولاتاندا هه بن نه وه واجبی سهر شانی
نییمه، پاشان:

٤) شوکری خوا به ((دل))، شوکری خوا به ((دست))، شوکری خوا به ((زمان))،
وه کو خوی پهرودردگار داوا له هه زه تی (داوود) ده کا و نه فرموی:
﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ١٣ - سبأ، نهی (ال
داود) شوکری خوا بکه نه به عه مهل، به عه مهل نیسپاتی بکه نه که شوکری
خوا ده کهن، که له موقابیل ههر ناز و نیعمه تیکدا شوکریکتان له سه ره،
هه زه تی داوود پرسیاری کرد (یارب العالمین) گچکه ترین نیعمه تی تو چیه
به سهر منه وه؟ خوا فرموی: (تَنْفُسُ) نهی داوود نه فهس بکیشه...
نه فهسیکی هه لکیشا و خوی گه وره پیی فرموی: (هَذَا أَدْنَى نِعْمَتِي عَلَيْكَ)
فرموی: نه وه گچکه ترین نیعمه تی منه له سه ره تو!!، یه که نه فهس!!!

ته ماشاکه نه مه ده رسی تیدایه: یه که نه فهس که هه لکیشا نه گهر خوی
گه وره نهیداته وه ده مریت!، یه که جار نینسان نه فهسی راکیشا نه گهر خوی
گه وره نه فهسه که نهیداته وه ده مریت!، پیوستی به یه که نه فهس هه یه!، نه وه
نه فهسه ی هه لکیشا پیوستی به نه فهسیکی تر هه یه، وه هه وره ها... جا
ته ماشا بکه نه وه نیعمه تانه له شه و روژیکدا چه ند دووباره ده بنه وه!!،
فرموی نه وه گچکه ترین نیعمه ته که تو هستی پیی ده کهیت! نه دی نه و ناز و
نیعمه تانه ی که هستی پیی ناکهیت؟!، پیغه مبه ر ﷺ به صحابه یه که
پرسیاری کرد نیعمه ته کانی خوا چی و چین؟ فرموی: چاوت له سه ره یه که دابنئ،
که چاوی له سه ریه که دانا، فرموی بیر بکه ره وه... یه عنی چا و له سه ره یه که
دابنئ یان بیر بکه وه بزانه نیعمه ته کانت له زیاندا چین؟ یان نه گهر خوی گه وره
نه و چاودت هه لته هیئتته وه چی ده که ی؟!!

ئینسان له موقابیلی نه وه که چاویکی هبې له دنیا چ دهکات؟! نازانې چوڼ
 بیهینیتته وه نه گهر چاو کوږېبوو؟! بږیه خوی پهرود دگار وه بیرمان دینیتته وه
 نیعمه تی شه و روژ، ددهرموی ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَضِيَاءٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ۷۱ - القصص، واته:
 نه گهر خوی گه وره نه و روژه تان لی بستینیتته وه تا روژی قیامت (روژ
 نه یته وه و هه موو دنیا هه ر شو بې) کی هیه روناکیان بې بهینیتته وه و
 روژ تان بې بکاته وه؟ نایا نیوه نایستن؟! وه فهرمووی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلَدٌ لَسْكُنُونَ فِيهِ
 أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ۷۲ - القصص، واته: نه گهر خوی گه وره شهوتان لی
 بسینیتته وه تا روژی قیامت و دنیا هه مووی هه روژ بې کی هیه شهوتان بې
 بهینیتته وه تییدا ئیسراحت بکه؟ نهی نیوه نایستن!! له بهر نه وه، نه وه
 هه مووی نیعمه تی خوی پهرود دگارن به سهر نیمه وه به لام نیمه هه ستیان پی
 ناکهین، جا نیمه ی موسلمان به راستی دېی به زمان - به لای که موه - شوکری
 خوا بکهین، زیکری خوا زور بکه نه وه شوکری خوی! (الحمد لله) زور بلې له
 ژياندا. (سبحان الله وبحمده) زور بلې، (سبحان الله العظيم) زور بلې، (لا اله الا
 الله) زور بلې، (استغفر الله) زور بلې به و مانایه ی که ئینسان قهرزداری خوی
 (جل جلاله) .. (استغفر الله) یانی خوی من په شیمانم و قهرزداری توم تو خاوه نی
 عه فوو و مه غیره تی و داوی لیخو شېونت لیده که م، جا نه گهر بانه وی خوا
 له خو رازی بکهین، بهرام بهر نه و نیعمه تانه ی که خوا پی داوین دېی شاکیر
 بین: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ ۱۳ - سبأ، خواش
 (جل جلاله) فهرمووی که میك له بهنده کانی من شوکرانه بژیرن!...

یاره بی خوی لیت دپارینه وه، وه ده لئین له و که سانه مان حساب بکهیت
 که شاکرن، یاره بی خوی له وانه مان حساب بکهیت که شوکرانه بژیرن و

هست به ناز و نېغمه ته کانی تو ده کهن، یارېبی خواجه عبادېتی
راسته قینه مان پئی بېه خشې، یارېبی خواجه فه همېکی (صحیح) و
تیگه یشتنیکی راسته قینه مان له و دینه پئی بېه خشیت.. یارېبی خواجه
خوښه ویستی خوټ و پیغه مېره کت و قورئانه کت له دلّمان بچه سپینی،
یارېبی خواجه خوښه ویستی هه موو موسلمانانی دنیا له دلّماندا بچه سپینی،
یارېبی خواجه رزگارمان بکه ی له هه موو به لا و موصیبه تیک که له و سه رده م
و بارودوخه دا گیروده ی نیمه و هه موو موسلمانانی دنیا ده ی، یارېبی خواجه
هه رچی موسلمانان له سر رووی زهوی له به لا و موصیبه ت رزگاری بکه ی،
خواجه له ناخوښی و نارده تیه کان بیپاریزی، یارېبی خواجه نیمه ش و هه موو
موسلمانانی دنیا له دهستی تاغوتان و کافر و مولحیدان بیپاریزی..

اقول قولي هذا واستغفر الله لي ولكم و لساير المسلمين فاستغفروه انه كان
غفارا، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

آمین

دلى نينسان

قال رسول الله ﷺ:

«إِنِ انْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ
الْجَسَدُ كُلُّهُ.. أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ» رواه البخاري.

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَعِيْذُ بِاللهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وسينات اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنًا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
ورسوله.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي
اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا
هَالِكٌ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى هَذَا الرَّسُوْلِ الْكَرِيْمِ وَعَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ
وَالْتَّابِعِيْنَ وَعَلَى اُمَّتِهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اَجْمَعِيْنَ... اَمَّا بَعْدُ اَوْصِيْكُمْ عِبَادَ اللهِ
وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوَى اللهِ، فَاِنَّ اللهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَالَّذِيْنَ هُمْ مُحْسِنُوْنَ، قَالَ اللهُ
(سبحانه وتعالى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ
الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

ئيماندارانی بهرېز، شونځه وتوانی پیغه مېږی پېشهوا چه زړه تی موحه مده
ﷺ، ئیسلام که خوی په روه دگار وه که بهرنامه و په یره وی ژيان بو
ناده میزاده کانی ناردوه بریتیه له سې بهشی سهره کی که:

یه که میان: عه قیده و بیروباوړه.

دوه مان: خوا په رستیه..

سیه مینان: خوړه وشته، عه قیده و بیروباوړپش بریتیه له و ئیمان و
قناعته که به هرسیک جوړی نه ندامه کان پیاده ده کړی.. یه که میان دلّه، وه

پاشان زمانه و پاشانیش هه موو ئەندامه کانی ترن، وه کو زانایان فەرموویانه: (الایمان هو التصديق بالجنان والاقرار باللسان والعمل بالارکان): نیمان بریتییه لهو قهناعت و بیرو باوه دهی که له دلدا جیگیر ده بی، نیمان به خوا، وه به بهرنامه ی خوا، نیمان به پیغه مبه ران (علیهم السلام)، وه نیمان به مه لایکه ته کانی خوا، نیمان به کیتابه کان، وه به روژی دوا بی، وه به قهزا و قه در، نیمان به روکنه کانی نیسلام وه نیمان به ته واوی، نیسلامه تی شتی که له دلدا جیگیر ده بی، بویه دل مه رکه زیکی حساسه له ناو ئەندامه کانی تری له شی نینساندا، له بهر نه وه ده مه وی ئەمرو باسی (دل) بکهین له روانگه ی قورئانه وه، وه له روانگه ی نیسلامه وه....

جیاوازی دلی نیماندار له گهل دلی بی پروایان، دلی رهق و دلی نه رم، دلی روون و دلی رهش، نهو دلانه ی که نووری نیسلامیان تیدایه وه نهو دلانه ی که نووری نیسلامیان لی دووره چ جیاوازیه کیان هیه؟ وه دلگه کان چۆن چاره سه ر ده بن؟، خۆشه ویسته کاتم: پتویسته بزانی ((دل گه وره ترین نه دامه له لاشه ی نینساندا)) وه پیرۆزترین وه زیفه ی هیه! که بریتییه له خوین به رپیکردن و خوین هینانه وه، زۆر حساسه !!، وه زۆریش ناسکه!، زۆر جار ده گو ترئ فلانه که س مرد و دلی راوه ستا، دل نه گه ر را به وستیت نینسان ده مریت، دل به رده وام له لاشه ی نینساندا خوین ده با و خوین ده هینیتته وه، یه کجار پروات و نه گه رپته وه نینسان مردوه!، دل زۆر حساسه له ناو ئەندامه کانی له شی نینساندا، نینسان زۆر زه عیفه له روی دروستبوونییه وه، خوا ی په روه ردگار زۆر به زه عیفی خولقاندووه: ﴿لَحْنُ خَلْقَانَهُمْ وَشَدَدُكَ أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ ۲۸ - الانسان خوا فەرمووی: نینسان به زه عیفی خولقاوه! نینسانیک که خۆی پی زۆره و (تکبر) به سه ر زه وی لی ددها و لاف و گه زاف ده کا و پتیوايه نامری و به دنیا که یف خۆشه و گوریسی له بن دنیا راخستوه.. نهو نینسانه

خوی له خویدا زور زدهیفه، بویه خوی پهرودردگار ددهرموی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ۵ - الطارق: با نینسان سهیر بکات که له چ دروست کراوه؟!،

به لځ به پړزان: دل گه وړه ترين ته ندامه له نینسان وه پېر ورتړين و دزيفه شی هه یه، به لکو شوینی خو شویست و رق لیبونونه و هیه، خو شه ویستی به دل ده بی و رق لیبونونه و هه هر به دل ده بی؟! دواي نه وه، مهر که زی په سندر کړنی بریاره! می شک بیر ده کاته وه ته و جیه دهنیرت پاشان دل ته صدیقی ده کات، می شک بریار در ده کا به لام بو په سندر (تصدیق) کړنی پیویستی به دل هه یه، دل ده بیت بریار بدات بکرت یان نه کړت، زور جار خه یالکت بو دی، به می شکت بیر له شتیک ده که یوه نهو می شکته (توجیه) ده دات و ده داته دل، نهو دل نه گهر قه ناعه تی پی هه بوو بریاره که ی جبه جی ده کا و نه گهر قه ناعه تی پی نه بوو ره تی ده کاته وه! نهو خه یاله، نهو بریار و ودهمه که له می شکدا هه یه ره تی ده کاته وه.. که وا بوو دل مهر که زی ته صدیقه بویه پیغه مبر ﷺ فهرمووی ((التَّقْوَى هُنَا)): ته قوا نالیریه - نیشاره تی بو ناو سینگی پیر وزی خوی کرد ﷺ - به لکو دل مایه ی سه رکه وتن و تیا چوونی نینسانه، ته ماشا که ن پیغه مبر مان ﷺ ددهرموی، ((إِنَّا فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتِ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتِ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ.. أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))^۱ واته: ناگادارین پارچه گوشتیک له ناو لاشه ی نینساندا هه یه، نه گهر نهو پارچه گوشته چاک (صالح)

^۱ «(حَدَّثَنَا أَبُو نُعَيْمٍ حَدَّثَنَا زَكَرِيَاءُ عَنْ عَامِرٍ قَالَ سَمِعْتُ التَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْخَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمُشَبَّهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ كَرَّاعَ يَرَعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحْرَمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ))، صحيح بخاري، جزء ۱، كتاب الايمان، باب: فضل من استبرأ لدينه، صفحة ۲۸، رقم الحديث ۵۲، وأطراف الحديث في البخاري ((۱۹۴۶)). وأخرجه مسلم في المساقاة، باب: أخذ الحلال وترك الشبهات، رقم الحديث ۱۵۹۹

بوو، باقی ئەندامه کانی تر چاک دەرده چن، نه کەر نهو پارچه کوښته خهراپ بوو و تیکچوو باقی ئەندامه کانی تر تیکده چن و خهراپ دەرده چن...! ((ألا وهي القلب)): ناگادار بن شهوش دلّه!، جا ئەگەر دلّ چاک بێ، نهو دلّه به ئەندامه کانی ترهوه به ستراوه تهوه و چاکه یان پێ دهکات!! ئەگەر دلّیش تیکچوو و خهراپ بوو شهوه باقی ئەندامه کانی تر تیکده چن!، به لگه ی به قووت تریشمان بۆ شهو قسه یه نایات و فهرمووده کانی خوای پهروهردگارن له قورئانی پیرۆزدا که دلّ ئەساسه بۆ چاکبوونی ئینسان وه بۆ خهراپبوونی، دلّی ئینسان عاصیمه ی مهمله که تی ئینسانه، چۆن نه گەر دهوله تیک، پایته خته که ی بگریی هه موو ولاته که دهشیوی و تیکده چی!، مهرکه زیهت نامینێ! دلّیش نه گەر شهیتان به سه ریدا زال بوو شهو کاته ئەندامه کانی تر دهسته وهستان ده میننه وه و هه یچیان پێ ناکرێ! له بهر شهوه دلّ ئەندامه یکی زۆر هه ساسه له لاشه ی ئینساندا.

دلی ئیماندار چ دلیکه وه نیشانه کانی چین؟:

دلی ئیماندار شهو دلّه یه که خوای پهروهردگار وه سفی دهکات (جل جلاله)، وه کو ده فهرموی ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾ ۲۲- الزمر، ئینسانی موسلمان که خوا سیننه ی گوشاد دهکات به ئیسلام شهو له سه ر پۆشنایی یه، ﴿فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ﴾: شهو که سه له سه ر نوریکه.. شهو نووره له کوئ هاتووه؟ (مِّنْ رَبِّهِ): له لایه ن پهروهردگاره که ی، له لایه ن (مُرَبِّي) یه که ی، له لایه ن خالیق و رازیقه که ی، له لایه ن مرینه ر و ژینه ره که ی، له لایه ن قازانج گه یه نه ر و زه ره ر گه یه نه ره که ی، شهو خوایه ی که ئاو و خواردن و هه ناسه ی شهو ئینسانه ی به دهسته، خوا بۆ خۆی نووره، روناکه ره وه ی ناسانه کان و زه وییه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ۳۵- النور، به لێ شهو

نوردهش که دراوه به نینسان خوا پیی داوه، ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾
 ۳۵- النور: خوی پهرودردگار نووری خوی ته داته که سانیك، نهو نیمان و بیر
 و باوهر و قهناعت و نیسلامه تییه ده داته که سانیك که خوی دیه ویت، نهو
 نینسانانه ی که بهره و خوا دهرون و نیه تیان بهره و خوی به پیرانه وه دی
 و خوا دهیانداتی نهو نووره، بهائی ﴿فَمَن يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ
 لِلْإِسْلَامِ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ
 كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۱۲۵- الانعام، هر که سیک
 نیازی وای بی بگه ریته وه لای خوا، نیه تی بهره و خوا چاک بی، خوی گه وره
 ورده ورده هاوکاری ده کات بو سهر ریگای راست، که سیک خوا بیه ویت
 هیاده تی بدا و دلی فراوان بکا: ﴿يُشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دلی ده کاته وه بو
 نیسلام!! هر دلیك کراوه بی بو نیسلام و، نیسلامی تی دابی نهو دله دلی
 نیمانداره. ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۱- الشرح، خوا فهرمووی به
 پیغه مبه رمان ﷺ نایا دلمان شهرح نه کردیت؟! دلمان نه رکریه وه بو نیسلام؟!

بهائی به پرتان: نیشانه کانی دلی نینسانی موسلمان چین؟

۱) یه کهم نیشانه ی سهلامه تی نهو دله و ساغی نهو دله یه، ساغی له پرووی
 مه عنه ویه وه نهک له پرووی ماددیه وه، نهو دله دلیکی پاکه یان پیسه، نهو
 دله خاوه نی فهمی سه لیمه یان تیگه یشتنی هه لیه؟! تهوجیهاتی سه لیم
 ده رده کا یان تهوجیهاتی قه بیح و غه لته؟ نهها خوی پهرودردگار
 ده ربه ری نهو که سانه ی که روژی قیامت سهرکه وتوون ده فهرمووی ﴿إِلَّا مَن
 أَمَّى اللَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ۸۹- الشعراء، روژی قیامت تی مال و سهروهت و
 سامان و عه شیرت و که سوکار دیفاع له نینسان ناکا! به لکو نه وه ی که
 به که لک بی لهو روژدها: ﴿قَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ دلیکی سه لیمه!!، نهو دله سه لیمه ش

نمونه مان ئیبراهیمه (علیه الصلاة والسلام) که خوی پەرودر دگار له حەقی ئەودا ئەفەرموی: ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ٨٤ - الصافات: هاته خرمەت خوا بە دلتیکی سەلیمەود، پیغەمبەر (علیه الصلاة والسلام) هەموو جار دەیفەرموو: ئەو صەحابیە بەرێزە کانم، زەمی خەلکیم لە لا مەکەن، ئەگەر خەلکیکیش گەییەکی بووبی یان تێبینیەکی بووبی، غەیبەتیشی کردم بۆم مەگێر ئەو (فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَخْرَجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ) ١ ئەفەرموی: لەبەر ئەوەی پێمخۆشە که چوومە دەرەوە بۆ ناو خەلک (سَلِيمُ الصَّدْرِ) بم، واتە دلم سەلامەت بی و هیچی تێدا نەبی بەرامبەر بە خەلک.

٢) دلتی ئینسانی موسلمان بێ غەشە، دلتی ئینسانی موسلمان حیق و بوغز و قینی تێدا نیە لە بەرامبەر موسلماناندا، لە بەرامبەر دایک و باوکیدا دلتیکی پاکى هەیه و حقدی لیان هەلناگری، لە بەرامبەر خێزان و مال و مندالیدا دلتیکی پاکى هەیه و دلتی بەگومان نیە، بەگومانەود تەماشای چوونە دەرەوە و هاتنە ژوورەوە کانی ناکات، بەگومانەود تەماشای شەریکی دوکانەکی و موعامەلەکی ناکات.. ئەصل لە ئیسلامەتێدا (حسن الظن) ه.. دەبی ئینسان گومانی چاکى بە موسلمانان هەبی، ئەصحابی پیغەمبەر (دەزای خویان لێبی) دەیان جار گومانی چاکیان بەکەستیک دەبرد که هەلەیه کیان لی دەبینی ئینجا گومانێکی خەراپ!.. بەلام.. لە بەداخەو زۆرجاران بە جارێک که شتیک دەبینن لە موسلمانێک و بەدلمان نییە، یەکسەر خواحافیزی لی دەکەین و زەربێکی بەسەردا دینن و دەلێن، ئەها

١ «عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُبْلَغُنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَخْرَجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ». سنن أبي داود، كتاب الادب، باب في رفع الحديث من المجلس، صفحة ٨٢٩، رقم الحديث ٤٨٦٠، قال الالباني ضعيف (المشكاة ٤٨٥٢).

نہو گوناہه مان لی بینی تازہ به که لک نایی!!، به پیران نینسان نه به چاکه یه که ددیتته پیاوی چاک وه نه به خهراپه یه کیش ددیتته پیاوی خهراپ!، نینسانی چاک زورجار هه لیه کی له دستدئ، خهراپه یه کی له دست دئ، به لام په شیمان ددیتته وه. نهو نینسانه که په شیمان بوویه وه: «التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»^۲، نینسانیک که موسلماننه و گوناهییک دهکات، به تاییهت نهوانه ی که دهچن بو حج و سه فوری حج ده کهن پیغه مبر ﷺ نهو فهرموئ: که تهوبه یه کی نه صوحی کرد وه که نهو وایه که تازہ له دایک بوو بی!!^۳، واته هیچ گوناهی نه بی، له بهر نهو نینسان به گوناهییک نابیتته پیاوی خهراپ وه نینسان به چاکه یه که نابیتته پیاوی چاک، زورجار پیاوی خهراپیش چاکه یه کی له دست دئ! قسه یه کی خیری له دست دئ، شتیکی خیر دهکا موسلمانانیش نیستفاده ی لی بکهن، پیاوی چاکیش نیه و نهو چاکه یه شی له دست هاتوه!!،

به لئ به پیران: بویی یه کی که له نه صاحب (خوالی رازی بیت) له گهل صه حایه کی تر نیقاشیکیان بوو یه کی کیش ویستی کی شه یان زیاد بکات هات زده می نه می له لای نهو کرد و زده می نهویشی له لای نهو کرد!!، نهو صه حایه فهرمووی (مه لم

^۲ «حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ سَعِيدٍ الدَّارِمِيُّ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الرَّقَّاشِيُّ حَدَّثَنَا وَهْبُ بْنُ خَالِدٍ حَدَّثَنَا مَعْمَرٌ عَنْ عَبْدِ الْكَرِيمِ عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ»، سنن ابن ماجه، كتاب الزهد، باب: ذكر التوبة، صفحة ۷۰۴، رقم الحديث ۴۲۵۰، وقال الالباني حسن «في سلسلة الضعيفة تحت الحديث ۶۱۵ و ۶۱۶».

^۳ «وَلِذَلِكَ لَمَّا رَوَى عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ حَجَّ هَذَا الْبَيْتَ فَلَمْ يَرَفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ يُرِيدُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّهُ لَا ذَنْبَ لَهُ لِأَنَّهُ مَا أَتَى بِهِ مِنَ الْعَمَلِ قَدْ كَفَّرَ سَائِرَ ذُنُوبِهِ فَصَارَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ لَا ذَنْبَ لَهُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ».

بروانه (موسوعة الشاملة)، که ناماژه به «المنتقى - شرح الموطأ، جزء ۳، باب حدثني عن مالك أنه بلغه أن...» دهکات.

يَبْلُغُ الْخِلَافَ قُلُوبَنَا) فهرمووی: بیدونگ به نو خیلاف و جیوازیه نه گه یشتوته ناو دلمان، خیلاف و جیوازی جاری وا هه یه به زوبانیش ده بی به لام که گه یشته دل نه وکات خه تهره بؤ ئینسان و هه له به ئینسان دروست دکات..

به ئی خو شه ویسته کانم: ئینسانی موسلمان ده بی دلی سه لیم و سه لامهت بی و حیق و بوغزی تیدا نه بی.

۳) نیشانه یه کی تر له دلی ئیماندار نه ویه که باسی خوا ده کری دلی ده له رزی!، برایانی به ریز، موسلمانانی خو شه ویست: یه کی که له عه لاماتی ئیمانی راسته قینه ی ئینسانی موسلمان - پیاو بی یان نافردت - نه ویه که باسی خوا کرا ترسی به دلدا بی، وه دلی به لرزی، خوی گه وره ده فهرمو: اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۱﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۲﴾ - الانفال، ئیماندار ی راسته قینه نو که سانه یه که سیمه تیان نه ویه، وه ختی که باسی خوا کرا ﴿وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دلیان ده ترسی!، دلیان ده له رزی و ته زووی پیدا دی، له مه جلیسیکدا که ماموستا و تاریک ده خوینیته وه یان ته فیری قورنانت بؤ ده کری و ناموژگاریت ده کری، که باسی خوا کرا، ته زووت به دلی دابی و برسی، نه وه نیشانه ی ئیمانه!!

۴) وه یه کی تر له نیشانه کانی دلی ئیماندار نه ویه که کاتی که ئایاتی خوی به سه ردا ده خویندریته وه ئیمانی پی زیاد ده کا... ﴿۱﴾ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ... زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا ﴿۲﴾ - الانفال، وه ختی که ئایاتی خوی به سه ردا ده خویندریته وه نه ئینسانه ئیمانی پی زیاد ده کا، هر ئینسانی که ئایاتی خوا ئیمانی زیاد بوو نه وه موسلمانیک ته واوه، کاتی که ئایاتی خوی به سه ردا ده خویندریته وه چ له ته عزیه بی، چ له مونسه باتی گشتی

بې، چ له کاتې جومعه بې، چ له کاتیکې تردابې له هر مه جلیسیک و کوریکدا ودهختیک که نایاتی خوات به سهردا خوینراوه دلّت ته زووی پیدا هات و ترسای له خوا و ئیمانن پې زیاد بوو نه وه نیشانه ی ئیمانن ده بې دلّت پې خوش بې!

۵) نیشانه یه کی تر له نیشانه کانی دلّی ئیماندار نه وده به که پشت به خوا دده بستې. وه کو خوی پوره دگار فهرمووی: ﴿وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ۲- الانفال، واته: پشت به خوا دده بستن، ئینسانی ئیماندار دلّی قه ناعه تی هیه به ئیمان، قه ناعه تی هیه به خوا، دلّی (قوی) یه به چی؟، به خوا...، پیغمبر ﷺ ودهختیک که له مه که خوی و نه بوو به کری صدیق ﷺ هیجره تیان کرد موسلمانانی هه موو له پیش خویدا بهرې کردبوو، دوژمنانان به دواياندا هتا چونه نه شکوه تی (ثور)، له وې ته نها خوی و نه بوو به کر له ژوریدا بوون، ودهختیک که کافره کان هاتنه به دره رگای نه شکوه ته که نه بوو به کر ﷺ ترسا.. پیغمبر ﷺ فهرمووی ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾: مه ترسه خوا له گه لماندایه.. ((مَا ظَنُّكَ يَا أُتَيْنِ اللَّهُ تَالْهُمَا)): نه ی نه بوو به کر رات چیه به رامبر به دوو که سان که سییه مینان خوا بې (جل جلاله)؟!

دوو که س سییه مینان خوا بې نابې برسن!، نه و پیغمبره خو شه ویسته مان ﷺ دلّی پر له ئیمان بوو بویه نه ته ترسا و پشتی به خوا نه به ست، نه گه رنا چ له شکری موسلمانانی له نزیک نه بوون هتا پشتی پېیان به ستې!! به لام دلّی به نووری ئیمان و ئیسلامه تی زور قایم بوو، (تَوَكَّلْ) له سهر خوا زور قایم بوو، زور پشتی به خوا نه به ست و باوهرې زور به و نایه ته ی هه بوو که خوی گه وره فهرمووی: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ ۳۶- الزمر، نایا خوا به س نییه بو عه بدی خوی؟!، یان فهرمووی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ

أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ - الطلاق، هر که سیك خوا بکات به پشتیوانی خوئی، ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾: خوا به سیه تی، جا خو شه ویسته کاتم، یه کیك له نیشانه کانی دلی ئیماندار، شهویه به نووری ئیمان و نیسلامه تی دلی زور قایم بی و د تنها خوا ی گه وړه به پشتیوانی خوئی بزانی (جل جلاله).

٦) خالینکی تر شهویه تنها سیبوری به نیسلام بی، دلی مسوسلمان نیشانه یه کی تری شهویه و دختی که باسی نیسلامه تی بکری دلی خوش ده بی، به لام باسی غهیری نیسلامه تی کرا دلی ناره حهت ده بی، شهها خوا ی په وړه ردگار ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾ ٢٨ - الرعد، شهوانه ی ئیماندارن دلیان (مطمئن) ده بی به چی؟ ﴿بِذِكْرِ اللَّهِ﴾: به یادی خوا.. شهوه ی ئیمانداره به یادی خوا دلی (مطمئن) ده بی و ده حه سیته وه و ده گه شیته وه، شهودی که غم و خفه تی هیه یان دلی توند و ناره حه ته با بی نی بیر له قورئان و نیسلامه تی بکاته وه، بیر له نایاتی خوا بکاته وه، هاتو چوی مزگه وت بکات دلی ده گه شیته وه و ده کرته وه ﴿وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ﴾: دلی (مطمئن) ده بی به یاد (ذکر) ی خوا شه گهر گوی له قسه ی خیر بگری و فیکر له شتی چاکه بکاته وه.

جا شه که سه ی دلی (مطمئن) ه به زیکی خوا شه وه ئیمانداره وه شهوه ی ئماندار شه ده بی دلی (مطمئن) بی به زیکی خوا، کهوا بوو خوا (جل جلاله) فهرموی ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾: ناگادار بن به زیکر و یادی خوا دلان نارام ده گرن، شه گهر ده تانه وی دلان (مطمئن) بی، دلان گوشاد و فراوان بی، زیکی خوا بکه ن، چ یاد کردنی خواو یاد کردنی نیسلامه تی وه یاد کردنی مردن و قیامت و به هشت و دوزه خ وه چ زیکر کردن به زمان، دلت (مطمئن) ده کا، بیگومان خوا ی گه وړه و ده دی داوه.

٧) دلى نيماندار ناموزگاري ودرده گري له قورثان، خواي پوره دگار فهرمووي: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ ٣٧-ق، واته: نهو قورثانه ناموزگار يسه، يو كي ناموزگار يسه؟، يو هه موو نينسان، به لام كي نيستفاده دي لي ده كا؟، كي گويي يو راده گري و وريده گري (لَمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ) يو نهو كه سهي كه دلي هه يه!! هه موو كه س دلي هه يه!، به لام خواي پوره دگار مبهستي ليره دا نهو كه سانه نيه كه دلي ((مادي)) يان هه يه، مبهستي دلي ((معنه وي)) يه، نهو دلي كه روونه به نووري نيمان، گش و رووناكه به نووري نيمان، نهو دلانه ي كه روون و ساغن، نهو دلانه ي كه چاويان هه يه حق ده بينن و حق ودرده گرن.

٨) يه كيكي تر له عه لاماتي دلي نيماندار نهو ديه كه نارامه و قه ناعه تي هه يه.. خواي گه وره نه فهرموي: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ٤- الفتح: نهو خوايه ي كه سه كينه ت و نارامي (طَمَآنِيَةً) خسته ناو دلي نيماندارانه وه له سه رده مي پيغه مبه ر ﷺ و د له هه موو سه رده مي كدا، هه ر خوا سه كينه ت و نارامي ده خاته دلي نيمانداران به هو ي نهو ي كه يادي خوا ده كن و پشت به خوا ده به ست!!

دلي نينساني موسلمان قه ناعه تي هه يه و زور خوي به دونيا وه مه شغول ناكا پي وابي ده بي هه موو دونيا هي نهو بي!، چاوي له مالي خه لك بي، چاوي له سه روه ت و ساماني دونيا بي و هه مووي له سه ريه ك دانئ!!، نا، دلي نينساني موسلمان قه ناعه تي هه يه، وه كو پيغه مبه ر ﷺ فهرموويه تي: (الْقَنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْنَى)^{٤٤}: قه ناعه ت خه زيننه و مالي كه نابري ته وه! نينسان نه گهر قه ناعه تي

^{٤٤} «الْقَنَاعَةُ مَالٌ لَا يَفْنَدُ وَ كَنْزٌ لَا يُفْنَى»، الطبراني في الاوسط والعسكري من حديث المنكدر بن محمد بن المنكدر عن ابيه عن جابر والقضاعي بدون: وكنز لايفنى عن انس، وكذا ليست الجملة عند العسكري. انظر: (المقاصد الحسنة في بيان كثير من الاحاديث المشتهرة على اللسنة)، صفحة ٣١٥، رقم الحديث ٧٧٩.

هه بې، وا ته زانې مالي دنيای هه موو هه به!! به لام په کيک نه کمر ماليشی زور بې و قه ناعه تی نه بې پيويوه هېچی نه به!! بويه به راستی قه ناعه ت له دلدا نه ساسه بو ته وهی ټينسان له خو شيدا بې؛ زور ټينساني فقير و هه ژار هه به زور راحت ده ژي؛ کاتيک که به يانيان ده چي بو ئيش و ماندوو ده بي به لام ئيواران ديته وه و ده حسيته وه، وا ته زانې هه موو دنيای هي نه وه!! وه زور ټينساني بي دينپش هه به حال و وه زعيشی زور چاکه، به لام نه گهر هه موو دنياشی هه بي دلشی هه تونده؛ به لي خوی په روه ردگار دلی مسولمانی روشنا کردوو به نووری ټيمان له بهر نه وه پيغه مېهر ﷺ نه فرموي ((لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا))^{٩٥}: نه گهر به نی نادم دوو شيوی پر له مالي هه بي ((وادی) به عنی نيوان دوو گردو لکه))، نه گهر پر زيری هه بي ((لَابْتَغَى ثَالِثًا)): پي خو شه ستي هه بن!! ((وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ)): نهو ټينسانه نه وه نده چاوتي پر (طماح) ه...! ته نها به خو ل ورگی پر ده بي!!، له بهر نه وه قه ناعه ت ماليکه و نابريته وه.

٩) په کيکی تر له عه لاماتی دلی ټيماندار، نه وه به زور له قيامه تي نه ترسي... خوی گه وړه له وه صفی ټيمانداران ده فرموي: ﴿رَجُلٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ ٣٧- النور: نهو ټينسانه ټيماندارانه ی که تيجارته و کرين و فروشتن و مه شغوليان ناکا له نويز و زه کات و عبادته و طاعته بو خوا

^{٩٥} «حَدَّثَنَا أَبُو عَاصِمٍ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ عَنْ عَطَاءٍ قَالَ سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ»، صحيح بخاري، جزء ٤، كتاب الرقائق، باب: مايتقى من فتنه المال، صفحة ٢٢٣١، رقم الحديث ٦٠٧٢ / ٦٠٧٣ و أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثا. رقم ١٠٤٩

وه له روژيک د ترسڼ که دلته کان دله رزن و هله پېرن له روژهدا..
 نينسانى مسولمان له روژه نه ترسې که دلته کان هله پېرن! نه دله
 د ترسې که له روژهدا نه و د زغې دېته بهرچاو، نه و د زغې قيامت
 د بېنې و فيکرى لى ده کاته وه.. ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
 الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ ٤٠ - النازعات: هر که سينک نه فسى خوې
 بگيرېته وه له خهراپه و له روژه ترسې که له بهرامبهر خوا راده گيرې له
 (محکمه) به نه وه به هشت جگايه تى!!

خوشه ويسته کانه دى دلى رهق چونه؟!

دلى رهق: نه دله به که کويړه!!، حق نابېنې، وه کو خواى پروه ردگار
 فهرمووى: ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ ٧٢ -
 الاسراء: هر که سينک له دونيادا کويړ بې له قيامه تيش کويړه!!، عه بدولای
 کويړ نوم مه کتوم صه حاييه کى بهرېزى پيغه مبهر ﷺ که (مؤذن)ى بوو.. هاته
 لای و دختې نه و نايه ته هاته خوازه وه فهرمووى (يارسول الله) جا من کويړم
 به عنى له قيامه تيش هر کويړ ده بم؟! پيغه مبهر ﷺ بهم نايه ته وه لامى دايه وه
 فهرمووى: ﴿فَالِهَآ لَا تَغْمَى الْاَبْصَارُ وَلَكِنْ تَغْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ ٤٦ -
 الحج، خو مه به ستى کويړى چاونه. کويړى، کويړى دله!! نه وه موصي به ته
 نينسان به دل کويړ بې نه ک به چاو!!، به دل کويړ بې به عنى حق نه بېنې، دلى
 رهق نه دله به که به نو ئيسرانيلىه کان هه يان بووه!!، وه کو خواى پروه ردگار
 بومان ده گيرېته وه، که له گه ل هه زه تى موسا روښتن به ده شتي کدا داواى

سېبهریان کرد خوا هه وری بو ناردن، داوای نانیان کرد خوا (من) و (سلوی) ٦٠ ی
 بو ناردن؛ داوای ناویان کرد حمزه ته موسا به گوپاله کدی له بهریدیدا: ﴿وَإِذْ
 اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا
 قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ﴾ ٦٠- البقرة، دوانزه کانیوا لهو بهرده رده هاته
 دهره ده...!! هه ره کیك لهو تیرانه ی که له گهلیدا بوو -دوانزه تیره بوون- هه
 به کیکیان چونه سه ناوی نهو جوگه لهی که لهو بهرده هاته دهره ده؛ له گهل
 نهو هاشدا بهو ناز و نیعمه ته شوکر نه بوون و رازی نه بوون وه داوای شتی زور زور
 بی نرخیان کرد، نهو جار خوی گه وره باسیان دهکا و زهمیان دهکا که دلیان رهق
 بووه!! فه رموی: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً
 وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ
 وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ٧٤- البقرة:
 دلیان رهق بوو نهوانه، وهکو چی؟ وهکو بهرد!! یان رهقتر له بهرد!!! جا دلک
 رهقتر بی له بهرد نهو ده چ دلک؟!! نهو دلهی که نووری نیمان و نیسلامه ته
 ناچیتته ناو و بری لی ناکاته وه و ده ریناگری نهو دلهی رهقتر له بهرد؛ خوا
 نهو رموی ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾: بهل، بهردی وا هیه شق
 ده بی و ناوی لی دیتته دهره ده!!! ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ٧٤- البقرة: بهردی وا هیه له شوی نی بهرز بهرده بیتته وه

٦٠ «وَوَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ» ٥٧- البقرة. (من) جوړه خواردنیک بووه که هه ندیک ده لئین
 (گه زو) به، وهکو بهر ده هاته خواره وه بوو بهنو نیسرانیلییه کان له بهر بهیاند، هه که سیک پاش
 خواردنی لئی په زمه منده و پاشه کهوت بگردایه نهو خواردنه که خراپ ده بوو و که لکی نه ده ما.
 (السّلوٰی) جیاوازی له لیکنده نو هی هیه له نیو راقعوانانی قورنان، زو بهیان له سر نهون که جوړه
 بالنده یه که بووه... بوو زانیاری زیاتر بهوانه: (الجامع لاحکام القرآن) مجلد ١، صفحه ٤٠٦ و ٤٠٧ و ٤٠٨.

له ترسی خوا!!، سهيره دلی نینسانی مسولمان چوڼ به ثایاتی خوا نهرم نابی؟! نهو دلّهی که زور گچکوکهیه و گوشت و خوینه، نهی باشه چوڼ به ثایاتی خوا نهرم نابی؟! خوای گهوره دهفرموی: ﴿فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾: وهکو بهرد وایه و بهلکو رهقتریش له بهرد! دیاره نهوه نهو دلّهی که نووری نیسلامهتی ناچیتته ناوی..

بهلّی خوښه ویسته کاتم: دلی رهق نهو دلّهی که خوای گهوره موړی لهسهر داوه وهکو فهرمووی ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ۱۴ - المطففين، خوا نهفرموی وهختی که نینسان گوناھی زور کردن، دلی پهردهی بهسهر دا نهدری، ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ ۲۴ - محمد: نهو دلّانهی که نهو هممو ثایات و هدهیسه یان بۆ دهخریتته پروو و باسی نیسلامیان بۆ دهکری بهلام هیچی ناچیتته ناو، دهبی بۆ نهو دلّانه نهوهنده رهق بووبن؟! نهوه خوای پهروهردگار زه می نهو نهوعه دلّانه دهکات و به قفلندراویان حسیب دهکات، ههپره شهیه بۆ نینسان که نهگهر دلی ثایات و هدهیس و فهرموده ی خوای (جل جلاله) نهچیتته ناو و وهری نهگری سزای سهختی ههیه روژی قیامهت!، بهلّی بهپرتانم: نیشانهی دلی رهقیش نهوهیه که دلی دهگوشری وهختی که باسی دین دهکری، زورجار دیکهتتان داوه که باسی دین دهکری زور کهس پیی قهلهسه، دلی دهگوشری له مهجلیسیکدا حز دهکا بجیتته دهرهوه، ههزی له ناموژگاری ماموستا نییه، یان پیی ناخوښه باسی دینی لهلا بکری، بهلام که باسی دونیای لهلا بکری پیی خوښه، بهس باسی خوای لهلا نهکری!! نهها خوا دهفرموی ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ ۴۵ - الزمر: وهختی که بهتهنها باسی خوا کرا دلی نینسانی بی دین تیک دهچی!.

﴿اشْمَازَتْ﴾: په عنی دلی ده گوسری، په کیک له علاماتی نینسانی بی دین نهویه که باسی خواو دین کرا دلی بگوسری.. پتی ناخوش بی که باسی دین بکری وختی که باسی غیری خوا کرا، باسی بت و سهنه مه کان کرا، باسی شتی تر کرا (يَسْتَبْشِرُونَ): وهکو موژدهیه کیان بده بی ناوا دلیان خوش ده بی، دلی تیماندار نهویه که به تیمان و نیسلامه تی دلی بکریته وه و تیمانی پی زیاد بی و ته زووی به قهلبدا بی، به لام دلی بی دین نهویه کاتیک باسی خوا ده کری دلی ده گوسری!.

په کیکی تر له علاماتی دلی رهق نهویه که دوو دلّه!، وهکو خوا (جل جلاله) فهرمووی دهربارهی مونافیه کان ﴿مُتَّبِعِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ۱۴۳ - النساء: دوو دلن، نه له گه کافره کاندان و نه له گه موسلمانانیش، وه له هه مانکاتیشدا خوا نه فهرموی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ۱۰ - البقرة، نه خوشی دوو دلی و دوو پروییان له ناودا هیه، به لی به پیزام: نیمه موسلمانانیش ده بی خومان بیاریزین لهو جوړه دلانه بو نهوهی نووری نیسلامه تی و تیمان زیاتر له دلدا بجه سپی و جیگیر بی، خوانه خواسته، پردهیه یان خه قیکمان له دل نه دری دوا بی نه توانین تیمان و نیسلامه تی له دلدا جی بکهینه وه، نهها په کیک لهو دلانهی که نووری نیسلام و تیمان وهرناگری، ناموژگاری وهرناگری خوی گهوره دهربارهی ده فهرموی ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْإِطْعَامِ بَلٍ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ۱۷۹ - الاعراف، نه فهرموی نیمه بو جهه ننه میمان دروست کردووه زور له جنوکه و نینسان، دلیان هیه به لام پی تیناگن، چاویان هیه و پی ی

راستى پى نابينن، گويان ھەيەو ھەقى پى نايىستن ...، مسولمان ئەو كەسەيە قسەي ھەق وەرەگرئ لە ھەر كەسەك كە بيكات؛ لەبەرئەو بە ئيمەش وەكو كۆمەلەك مسولمان، وەكو شوينكەوتوانى پيغەمبەر ﷺ دلمان بە نوورى ئيمان و ئىسلامەتى وە بە خۆشەويستى خوا و پيغەمبەر ﷺ و خۆشەويستى قورئان و دىنى خوا زياتر جۆش بەدەين بۆ ئەو ھەم لەو دونيادا سەرکەوتوو بين وە ھەم لە قىامەتیشدا سەر فراز بين، ئەگەر دەشمانەوى دلمان ئارام بى بەتايبەت ئەوانەي نەخۆشى (دەروونى - نەفسى) يان ھەيە، ئەوانەي نەخۆشى (دەلتوندى) يان ھەيە، يان ئەوانەي نەخۆشى (مەس الجن) ھەيە، ئەوانە دەبى ئاگاداربىن بە چەند شەك دليان گوشاد دەبىتەو:

يەكەم بەزىكرى خوا، زىكرى بەيانيان، زىكرى ئىواران، زىكرى پيش خەوتن، بە كەمى مەزانە، (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخويئە پيش ئەو ھەيە، وەزىكرەكانى پيش خەوتن زۆر بياغويئە ئەو دلت دەكرىتەو و دەپاريزرى لە دەستەشاندى جن و شەيطان، وە ھاتوچۆى مزگەوت بکە، بە ھاتوچۆكردى مزگەوت دلت دەكرىتەو ئيمان پى زياد دەبى، دلت قايم دەبى..

ھاتوچۆى موسلمانان.. ئينجا لە ھەمانكاتدا قورئان خويندن، ئينسان بە قورئان خويندن دلى دەكرىتەو و دلى شاد دەبى!! سينگرافوانى و (طمانينة) بۆ دى.. قەناعەتى بۆ دروست دەبى!! بەلام ھەر كىتابىكى تر بخويئەو غەيرى قورئان عىبادەت نە وە دلت سىبورى و سەكىنەت (طمانينة) بۆ ناي!!

جا بەرپزان و خۆشەويستان، مسولمانانى نازىز، بەراستى دەبى ئيمەش بزانين سەعادەتى ئيمە لە دونيا و لە قىامەت چيە؟..

لە خۇاى گەورە دەپارېتمەوھ.. يارەببى خۇايە دلەكانان بە نوورى ئيمان و ئىسلام زياتر جۆش بەدى.. يارەببى خۇايە ئيمان و ئىسلام لە دلەكاندا زياتر بچەسپىنى، خۇايە دلەكانان بە نوورى ئيمان و ئىسلام رووناك بکەيتەوھ، خۇايە خۆشەويستى خۆت و پېغەمبەرەكەت و دینەكەت لە دلەكاندا جىگىر بکەى، خۇايە ھەرچى ئەتۆ پېت ناخۆشە لە دلەكاندا دەريبھىنى، خۇايە ھەرچى ئەتۆ پېتخۆشە لە دلەكان بىچەسپىنى.. خۇايە خۆشەويستى مۇسۇلمانان لە دلەكاندا جىگىر بکەى، يارەببى خۇايە ھەرچى سىفەتى چاکە ھەيە لە دلەكاندا بچەسپىنى، وھ ھەرچى سىفەتى خراپە، خۇايە لىمان دوور بکەيەوھ، يارەببى خۇايە تەوفايمان بەدى بۆ ئەوھى بتوانىن عەبدى راستەقىنەى تۆ بىن، خۇايە بوغز و قىن و ھەسەد و خەراپەمان لە دلەكان ھەلگىرى بەرامبەر بەخۇمان.. بەرامبەر بەمال و مندالمان و دايک و باوکمان وھ ھەموو مۇسۇلمانان...

اقول قولى هذا واستغفر الله لى ولكم و لسائر المسلمين فاستغفروه انه كان غفاراً، أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾.

آمین

مزگهوت و نوږتۍ جه ماعهت

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ۱۸ - الجن

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسَنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ... نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَجَاهَدَ فِيْ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ صَلَآةً وَسَلَامًا اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ، اَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهِ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ، وَلُزْمِ اَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ فَاِنَّ التَّقْوٰى شِعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدِثَارُ الْمُتَّقِيْنَ، وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى فِيْ وَفِي النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ، قَالَ اللّٰهُ (سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى) فِيْ كِتَابِهِ الْحَكِيْمِ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١ - النساء.

نيماندارانی بهر پیر، نهی نومته پیغمبره خودا چه زرهتی موحه محمد ﷺ، له روژیکې وا پیروز که روژی جومعه داواي رحمت و میهره بانی و به زه بی بز خومان و هه موو مسولمانانی دونیا، له خواي پهروه ردگار ده کهین، ده پارینه وه له خوا و ده لیتین: یاره بی خودایه له گونا هه کامان خو شبیت، یاره بی خودایه عاقیبه تی کرده وه کامان خیر بکه ی، یاره بی خوايه له سهره مهرگدا به مسولمانیتي بماغرتنی، یاره بی خودایه شیفای نه خو شبیه کامان بده ی، یاره بی خودایه له مردوه کامان خو شبیت به تاییهت دایک و باوکمان.

خوښه ويسته كان: له ولاتى مسولماناندا دوو دروشمى زهق و گه وړه بهرچاو ده كه ون، كه نيشانه ي نيسلاميه تى نه و ولاتانه و نه و هاوالاتيانه ن كه له و ولاتانه دا ده ژين، يه كيځ كه له دروشمانه بريتيه له مزگهوت كه مالى خوايه، نه و يتريشيان بريتيه له جه ماعه تكردن له و مزگهوتانه دا، نه وانه دوو دروشمى گه وړه و زهق له ناو كومه لگه ي مسولماناندا، له راستيدا پيوسته نيمه ي مسولمان گه وړه ي مزگهوت و نوژى جه ماعت بزايين بويه له وتارى نه مړوى جومعه دا باس له و دوو خاله ده كم به و نوميده ي كه هه موو لايه كمان سوودى ليوهرگرين.

مزگهوت و نوژى جه ماعت هه ردووكيان تيكهه لكيشن و بديه كه وه جوانن، چ مزگهوت له هه شونيك بى نه گهر جه ماعه تى تيدا نه كړى غه ريبه!، وه چ جه ماعه تيځ نه گهر له مزگهوت نه بى نه و تام و له زه ته ي نيه، بويه حه قيقه تى گه وړه ي مزگهوت، وه حه قيقه تى گه وړه ي و فه زلئ نوژى جه ماعت حه زده كم بى بهر پرتان روون بكه موه كه له راستيدا نه مړو نيمه ي مسولمانانى دنيا زوركهم گرنگيمان به و دوو بابته داوه!، هه شاريك يان هه ناوه دانيه كه كه مزگهوتى تيدا نه بى سهروسيماي مسولمانه تى پيوه ديار نيه، نه گهر دنيه كه مزگهوتى نه بى چهند ناخوشه!، زورجاران ده بينين به هوى مزگهوت و نوژى جه ماعه ته وه، يان به هوى بوونى جومعه وه روژى هه ينى له كاتى وتارى هه ينى نه و خه لكه يه كترى ده بينى ته عاروف و نولفت و ره حمت و به زه يى و خوښه ويستى له گه ل يه كتريدا نوځ ده كه نه وه، مزگهوت ليقا نيكى مسولمانانه له زور شونيدا به تاييه ت له هه نديك شار يان دتې گه وړه دا له بهر كه سابه ت و زراعت و مه شغه له تى نينسانه كان به هوى مزگهوت ته وه يه كترى ده بينن!، يان له بهر ته وه ي كه مسولمانان وازيان له نوژى جه ماعت هيناه به هوى جومعه وه يه كترى ده بينن، بويه به راستى مزگهوت دروشمى شارى مسولمانانه، هه ناوه دانيه كه مزگهوتى تيدا بى نه گهر دئ بى يان ناحيه يان

قهزا بئ یان پارېزگا بئ، به تهندهای بوونی مزگهوته کانی هست به مسولمانیتې نهو شوینه دهکړئ، گورهیی و گرنگی مزگهوت به کورتی لهو خالانه دا دهینین که باسیان دهکین:

یه کهم: دادگهری ئیسلام له ناو مزگهوتدا بؤ مسولمانان و بؤ ئاده میزاده کان به گشتی دروستده بئ، مزگهوت قوتابخانه یه که پیغه مبهه (علیه الصلاة والسلام) یه که مین بهر پړوه بهری بووه له سهرده می خویدا، خوله فای راشیدین (رضي الله عنهم) یه که مین ماموستای بوون دواي پیغه مبهه، صه حابه بهر پړوه کان یه که مین قوتابی بوون که له مه دره سهی پیغه مبهه (مزگهوت) دا ته خهروجیان کردووه، مزگهوت دادگهری و عه داله تمان بؤ دروست دهکات له ریزه کانی نویژ کردندا، دهسته لاتداریک له ریزی بئ دهسته لاتیک و، هه ژاریک له تهنیشتی دهوله مهنديک، جوتیاریک و کریکاریک و خوینده واریک و نه خوینده واریک و زانیهک و نه زانیک له تهنیشت یه کتری ریز دهکات. به بئ فهرق و جیوازی دونیایی!، تنها یه که سهنکی مهحک و یه که تهرارزو هیه بؤ نهودی که نهو خه لکهی ناو مزگهوت هه لسه نگیئې نهویشیان بریتییه له فهرموودهی: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾ ۱۳ - الحجرات، واته: بهر پړوترتان له لای خوا نهو که سهیه که پارېزکارتخانه!، بویه بهر پړزان پیغه مبهه (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی (لا فَضْلَ لَاحِدٍ عَلَى أَحَدٍ إِلَّا بِالتَّقْوَى) ۴۷ واته: کهس به سهر که سدا فهزلئی نییه تنها به تهقوا نه بئ!، یه که مین ههنگاو عه داله تمان فیتر دهکات.

۴۷ «حدثنا أبو عبيدة عبد الوارث بن إبراهيم العسكري ثنا عبد الرحمن بن عمرو بن جبلة ثنا عبيد بن حنين الطائي قال سمعت محمد بن حبيب بن خراش العصري يحدث عن أبيه أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول المسلمون إخوة لا فضل لاحد على أحد إلا بالتقوى»، المعجم الكبير للطبراني، باب الحاء: حبيب بن خراش العصري، جزء ۴، صفحة ۳۵، رقم الحديث ۳۵۴۷.

دوهم: سهرچاوه و مه لېبه ندى زانست و زانياريه، عيلم و معرفت له مزگه وتدا په خش ده كړې و وهرده گيرې كه برتتیه له قورثاني پړوز و سوننه تی بهرېزی پیغه مېهر ﷺ، بچین قورثان له كړې بخوینین و؟ له كړې سوننه تی پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) وهرگرین و فیترین؟ له كوچه و كۆلانه كان؟ له شوینه گشتیه كان؟ یان له مزگه وت؟!، مزگه وت شوینی چاره سهری کیسه ی مسولمانانه، مزگه وت نه خوځخانه یه هه موو دهرمانه کانی کیسه کانی کومه لگا (مُجْتَمَع) ی نینسان له مزگه وتدا ده سته ده وې، نهو کیسه کوشندانه ی که نینسان پیی تاقي ده كړتیه وه برتتیه له قه تل و زینا و رېبا و ریا و خهراپه کاری و بهرله لای بازاره كان و بهرله لای نافرته...، له كړې و له لای چ دكتوريك چاره سهر ده بې؟ بیگومان له مزگه وت له مائی خودا (جل جلاله)، له لای دكتوره پسرپوره كان كه ماموستایان، نهو دهرمانانه له لای كې ده ست ده كه ون؟ نهو صهیده لیه بهرېزه كه قورثانی پړوزه و هه موو دهرمانیكي دهرده کانی کومه لگای نینسانیه تی تیدایه له كوییه؟ له لای ماموستایانه!، بویه خوی پدروهر دگار دهرموی: ﴿اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ ۲۱- یس، واته: شوینی نهو كه سانه بکه ون كه داوای كړیتان لی ناكه ن و خوشیان هیدایه ت دراو ن، پیغه مېهران (عليهم الصلاة والسلام) به نوممه ته کانیان فهرمویه: ﴿فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ۷۲- یونس، واته: داوای پاره و کریم لی نه كړدوون و، به پاره فیترتان ناکه نین به لكو پاداشتم ته نیا له سهر خوایه!، جا بویه مزگه وت مه لېبه ندى فیربوونی زانست و زانیاری یه كه نه مړ وازی لیته نراوه!، نه مړ و خه لك به لایدا تیده پهری وانا زانی نه وه مزگه وته به لكو وه كو ژووریکي ناسایی ته ماشای ده كړې!، پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) روژیکیان دیته ژوور بوناو مزگه وت ته ماشاده كات له گۆشه یه کی مزگه وت حلقه ی زیكره وه له گۆشه یه کی مزگه وت حلقه ی فیربوونی عيلم،

پيغه مېر(عليه الصلاة والسلام) ددچي له ناو حلقه ی عيلم داددنيشي!، له بهر گه وره یی عيلم وه ناچي له حلقه ی زیکر دابنيشي که نهویشيان هر پيروزه!، به لام نه وه رينمايي يه بو مسولمانان که خه لکينه مزگهوت شويني ودرگرتني عيلمه، مسولمانينه حلقه ی عيلم و چوک دادان له بهرامبه ر ودرگرتني عيلم، له بهرامبه ر ماموستايه کی بهرپزي ناييني که عيلم و مه عريفه تي قورئان و سوننه ت فيرده کات نه وه گه وره ترين عيباده ته.

به لي خوشه ويسته کاتم، مزگهوت مه درسه و قوتابخانه يه تييدا مسولمان ته خه روج ده کات، ته رييه و ته عليم و ته زکيه ی نفس له مزگهوتدا نينسان فيري ده بي!، مزگهوت شويني که نينسان ده ستپاکي و داوئنيپاکي و خوورده وشتي چاکي لي فيرده بي، وه تييدا ريزو حورمه ت دانان بو دايک و باوکی و ده روداوسي و مسولمانان فيرده بي، نه مانه ت و هاوکاري و براي ته تي و خوبه که مگري...، هه مو نه وانه نينسان له کانياوي ئيسلام و سه رچاوه ی مسولمانان که بريتيه له قورئاني پيروز و سوننه تي پيغه مېر (عليه الصلاة والسلام) که نهویش له مزگهوت و له بهر ده ستی ماموستا دايه ودرده گري.

سيه م: يه کيکی تر له گه وره ييه کانی مزگهوت نه وه ييه که يه کپزي مسولمانان ده پاريزي، مسولمانان ريز ده کات، نولفه ت و هاوکاريان بو دروست ده کات، تو ده چيته مالي کي؟ ده چيته مالي خوا (جل جلاله)، کي خاوه ني ته تي؟ خدا (جل جلاله)، ناموزگاري کي ودرده گري؟ هي خدا (جل جلاله)، کپنوش و سه جده بو کي ده به ي؟ بو خدا (جل جلاله)، نه و براي ته تي و يه کپزي يه نيوان مسولمانان چون و به چي دروست ده بي؟ به فهرمووده و ته و جيهاتي نه و که نه فهرموي: ﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ۶۳ - الانفال، نه فهرموي: نه ي

موجه محمد (عليه الصلاة والسلام) نه گهر هرچی له زهوییه سهرفی بکهی ناتوانی
برایه تی دروستبکهی و دلی نیماندان بهیه کهوه جوش بدهی به لām خوا ته نلیفی
له نیوان دلی نهواندا کردووه، دلی بهیه کهوه بهستون و بهیه کهوهی جوشداون
بههوی نیمان، ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ۱۰۳ - آل عمران، واته: نیوه
بههوی نیعمه تی خوا بوونه برای یهک، ده زانن نیعمه تی خوا چسییه؟ نیعمه تی
خوا نیمانه!، گه وره ترین نیعمه تی خوا نیمانه!، نه گهر لیټان پیرسم نیټا
ناماده بووانی مزگهوت نیوه خه لکی کوټن؟ نه ری کاکه نیوه خه لکی چ
عه شیرت و قومیکن؟ خه لکی چ بنه مالیه کن؟ له چ دئییه کهوه هاتوون بؤ
نهم مزگهوت؟ ناتوانی نهوه حیساب بکهین سهرژمیړیکی قورسه چونکه نهوه
پالنه ری که خه لک دهینن بؤ مزگهوت ته نه نیمانه!، پالنه ری ده مارگیری
حیزبایه تی و قومایه تی و عه شیرتایه تی نییه، ده مارگیری بنه مالایه تی
دیتهای نییه، به لکو ته نه نیمانه پالمان پیو ده دنی، بویه نه توانین بلین هه
مزگهوتی له دهیان عه شیرت و بنه مال و له دهیان خه لکی جؤراو جؤری تی دایه
به بی نهوهی پرسی کییه له ته نیستم راوه ستاوه نوټ ده کات و روی له خوا
کردووه، مسولمانان ناوا مزگهوت یه کپیزیان بؤ دروست ده کات، مزگهوت ناوا
خزمهت به ټینسانیهت ده کات و برایه تی بؤ ټینسانه کان دروست ده کات به بی
نهوهی له کؤمه لیک به رژه وهندی دنیاییدا یه کتری بناسن، وه به بی نهوهی هه
شهریکی بازار و دوکان بن برایه تی ټیمانیان له مزگهوت هوه بؤ دروست ده کات
چونکه نه گهر ټینسان برایه تی له نیمانه وه نه بی برایه تی هه سهرزاره کی و
روکه شیه و هه رگیز سهرناگری، هه برایه تییه که له سهر نه ساسی ټیمان نه بی
ته نه زمانه و نابیته واقع!، زؤر که سمان بسینی برایه تی دروست کرد به لām
له بهر نهوهی له سهر نه ساسی ټیمان نه بوو هه لده وه شیت هوه، بویه ده لین نهوه ټیمانه یه
برایه تی راسته قینه دروست ده کات، نهوه ټیمانه یه وام لیده کات نه مانه تم هه بی له

بهرامبر برای مسولمان و خیانت و غهشی لى ته کم و به برای خو مى بزانم، چاکه ی نه و به چاکه ی خوم و ناخوشى نه و به ناخوشى خوم بزانم.

چوارهم: مایه ی نزیکبونه وه مانه له خوا (جل جلاله) به هو ی نویژی جه ماعت، به هو ی به شداری کردن له وتاری هینى، به هو ی نویژه سوننه ته کان، به هو ی نه وه وه که نینسان نه توانی له و شوینه پیروژدها گه وره ترین عیبادهت بکات، نینجا مایه ی سرپینه وه ی گونا هه کانه، گو ی بگرن له فهرموده ی صه حی پیغه مبر (علیه الصلا والسلام) که نیمامی بوخاری ربوایه تی ده کات ده فهرموی: (أَعْظَمُ النَّاسُ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أَبْعَدُهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مِمَّ شَأْنًا) ^{۴۸} واته: گه وره ترین پاداشت بو نویژکاران که دین بو مزگهوت بو نه و که سانه یه که ریگایان له مزگهوت دوور بیت، نه فهرموی ﷺ: که دین بو مزگهوت به هر ههنگاو ی که هه لیده نه ی پله یه کی پی به رزده بیت هوه و گونا هیکی لی رهش ده بیت هوه!، مزگهوت و نویژی ناوا گونا هان له نینسانی داده مالی: گه وره ترین پاداشت بو نینسانه نویژکاره کان به جه ماعت نه وه یه که دوور بی له مزگهوت به لام به داخوه نه مریو مزگهوت هه کاتمان زیاتر بو موناسه به تی ته عزیه و هه ندی موناسه به تی گشتی دونیایی و نه جوړه باب ه تانه ی ژن گواسته وه و نا نه وانه ده وی!، مزگهوت ی که خوی په روهر دگار ده فهرموی: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ ۱۸ - الجن، واته: مزگهوت ه کان مالی خوان، که واته له گه ل خوا دا هاواری که سی تر مه کهن، باسی دنیا مه کهن، عومهری کوری

^{۴۸} ((حدثنا محمد بن العلاء قال حدثنا أبو أسامة عن بريد بن عبد الله عن أبي بردة عن أبي موسى قال قال النبي صلى الله عليه وسلم أعظم الناس أجرا في الصلاة أبعدهم فأبعدهم ممشي والذي ينتظر الصلاة حتى يصلحها مع الامام أعظم أجرا من الذي يصلح ثم ينأ))، صبح البخاري، جزء ۱، كتاب الجماعة والامامة، باب: فضل صلاة الفجر في جماعة، رقم الحديث ۶۲۳

خه کتاب (خو ليی رازی بئ) روژنيک هاته مزگهوتي پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) بينی دوو کهس قسه ده کهن واته نوږه کهيان ته واکړدبوو وه قسه کانيشيان قسهی حرام نه بوو به لام باسی وه زع و مه عيشهت و گوزهرانی دنيا بوو، زوری پيناخو شبوو چويه پيش لييان فهرمووی: نيوه کين له مزگهوتي پيغهمبر قسه ده کهن؟، گوتيان نيمه ميوانين و له دهره وای شار هاتوینه نيړه، فهرمووی: وه لاهی نه گهر ميوان نه بوونايه مو حاسه به يه کی توندم ده کردن له بهر نه وودی له مزگهوتي پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) قسهی دنيايي ده کهن!، مزگهوت شوینی تا عهت و عيبادته، شوینی کرپنوش و سه جده و ته وجيهات و درگرتنه، نهک تنها شوینی نه ویه بؤ موناسه به تي ته عزيه بئ جا نه گهر که سی دهری مسولمانه يان کافر، نيمانداره يا خود موجريم ده بی ته عزيه که شی بؤ له مزگهوت دابنيين جا نه و جار کي ديته ته عزيه موشکليه نيه!، کابرا به له شی پيسه وه ديته مزگهوت، نوږنه که رد ديته مزگهوت، هاو به شدانه ره يا خود بته پرست و کافر ديت کهس به کهس نيه!!، به راستی نه وه بيريزيه بهرامبر مزگهوت، بيريزيش بهرامبر مزگهوت بریتيه له بيريزيکردن بهرامبر به خوا (جل جلاله) چونکه مزگهوت مائی خوايه، ده بی نينسان به نه دبه وه بيته مزگهوت، که ديی له دهرگای مزگهوت دده ی پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) نه فهرمووی: به پيی راستت وهره ژووره وه چونکه نيشانه ی پاکيه تي مزگهوت که ده بی به پيی راستت بيی ژووره وه، که دهری به ده وه به پيی چه پت وهره دهره وه، کاتيک ديته ژووره بلي: خوايه هاتمه مزگهوت داوای ره همتی تۆ ده کهم، وه نه فهرمووی: کاتي چويه دهره وه بلي: خوايه داوای فزلی تۆ ده کهم، مزگهوت شوينيکی پاکه به لام به داخه وه هره وهره کو له نيشانه کاني هاتنی روژی قيامه ته مزگهوت ته کاغان زياتر دهره زينينه وه و مزگهوت زور دهن به لام

عباده ته تیدا نا کرئ!، نه ها پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فرموی: (مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَتَبَاهَى النَّاسُ فِي الْمَسَاجِدِ)^{۹۴} واته: له نیشانه کانی هاتنی روژی قیامه ته که خه لک خوئی به مزگه وتان هه لده کی شی!، مزگه وتی زور دروست ده کرین و مزگه وت زور ده رازیندریتسه وه ده لین: فلانه که سه نه و مزگه وتهی دروست کردوه!، یان که سی ده لی: نه و مزگه وته هه رده بی دروست بکه م و ناوی خویشی له سه ر ده نوی!، به راستی مزگه وت شوینی عباده تکر دن و له خواتر سان و له خوا پارانه وهیه نه ک شوینیکی وایی که براندریتسه وه و ته نها بۆ موناسه باتیش به کاری!، مزگه وتیکی قورینه (له قور دروست کرابی) به لام به عباده ت رازاندراییتسه وه ته نانه ت عباده ته که شی زور به تام و له ززه ت تره له مزگه وتیکی تر که رازانراوده وه در و دیواره کانیشی هه مروی به له وحه و رسم و نایه ت و هه دیس زه خره فه رازانراوده وه که نه و نینسانه ی نویژ ده کات نازانی چون نویژ بکات بیرى ده روات!، خو مه علومه که نابى ته نانه ت نه و قوماش و فرشه ی که نویژی له سه ر ده که ی نابى ئاوا نه قش و نیگار و ره سی تیدا بن بۆ نه وه ی بیرت له سه ر نویژه که نه روات!، بویه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فرموی: کاتی نویژ ده که ی ته ماشای شوینی سه جده ت بکه!، به لام نیمه له به رته ودی ته قوامان که م بووه نه ک هه ر ته ماشای شوینی سه جده ناکه یین به لکو سه رمان ده سوړپنین و به رز ده که ی نه وه، بیرمان له لای مزگه وت نییه و خومان مه شغول ده که یین چونکه نیمانه که مان زور لاواز و زه عیف بووه، به لی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فرموی: (مِنْ أَشْرَاطِ

^{۹۴} «أخبرنا سويد بن نصر قال أنبأنا عبد الله بن المبارك عن حماد بن سلمة عن أيوب عن أبي قلابة عن أنس أن النبي صلى الله عليه وسلم قال من أشراط الساعة أن يتباهى الناس في المساجد»، سنن النسائي، كتاب المساجد، باب: المباهاة في المساجد، رقم الحديث ۶۸۹.

السَّاعَةِ أَنْ يَمُرَّ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ لَا يَصْلِي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ^٥ واته: له نیشانه کانی هاتنی رۆژی قیامه ته خه لك به ناو مزگهوتی تیده په ری و نوژی تیدا ناکات! نه مړ وای لیهاتووه! مه گهر که سی له سه فه ریذا به ته نیش مزگهوتیدا بپروات بۆ نه وهی بچی ده ست به ناو بگه یه نی له ناو دهسته کان یان بچی دهستی بشوات ته گهرنا بۆ عیبادت روونا کاته مزگهوت! له بهر نه وه به راستی نیمه نهو ریژه مان وه پتویست له مزگهوت نه ناوه، له وه ختی کدا که خۆشه ویستترین شویته مزگهوت له لای خودا (جل جلاله)، له سهر رووی زه ویدا پیرو زترین شویته چونکه پیغه مبهر (علیه الصلاة والسلام) ته فه رموی: (أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا)^٥ واته: خۆشه ویستترین جیگا له لای خوا له سهر رووی زه وی مزگهوت ته کانن، (وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا) واته: وه بوغزی تراوترین شونیش لای خوا بریتییه له بازاره کان، چونکه بازار شونی سویند به درو خواردنه، شونی درو کردن و ریا و ته رازو بازییه بۆ نهو که سانهی که سیفاتی خه راپیان هیه، چونکه ناتوانین بلین: له بازاردا کهس نییه درو بکات و ته نه

^٥ ((أَخْبَرَنَا أَبُو طَاهِرٍ نَا أَبُو بَكْرٍ نَا يَوْسُفُ بْنُ مُوسَى وَأَحْمَدُ بْنُ عَثْمَانَ بْنِ حَكِيمٍ الْأَوْدِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ بَشْرٍ قَالَ يَوْسُفُ بْنُ الْمُسَيْبِ قَالَ ثَنَا الْحَكَمُ بْنُ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ سَالِمِ بْنِ أَبِي الْجَعْدِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ ثُمَّ لَقِيَ عَبْدَ اللَّهِ رَجُلَ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ مَسْعُودٍ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ صَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ يَقُولُ إِنْ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يَمُرَ الرَّجُلُ فِي الْمَسْجِدِ لَا يَصْلِي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ وَأَنْ لَا يَسْلُمَ الرَّجُلُ إِلَّا عَلَى مَنْ يَعْرِفُ وَأَنْ يَبْرُدَ الصَّبِيُّ الشَّيْخَ))، صحيح ابن خزيمة، كتاب الصلاة، باب: كراهة المرور في المساجد من غير أن تصلي فيها والبيان أنه من أشرط، رقم الحديث ١٣٢٦

^٥ ((وَحَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ وَإِسْحَاقُ بْنُ مُوسَى الْأَنْصَارِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ عِيَاضٍ حَدَّثَنِي بَنُ أَبِي ذَبَابٍ فِي رِوَايَةِ هَارُونٍ وَفِي حَدِيثِ الْأَنْصَارِيِّ حَدَّثَنِي الْحَارِثُ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَهْرَانَ مَوْلَى أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا وَأَبْغَضُ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ أَسْوَاقُهَا))، صحيح مسلم، كتاب المساجد و مواضع الصلاة، باب: فضل الجلوس في مصلاه بعد الصبح و فضل المساجد، رقم الحديث ٦٧١

راستگوييۀ کان ناماده دهن، تنها نه وانهی که دادپروهرن ناماده دهن، به لکو هه موو که سيکی تيدايه بازار پويۀ شهي تانیش شوينی خوی دکاته وه له بازار به لام شهي تان نايی بۆ مزگه وت؛ هه ر بويۀ پيغهمبه ر (عليه الصلاة والسلام) دده رموی: (إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهَدُ الْمَسْجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ) واته: نه گه ر پياويکتان بينی به رده وام هاتوچوی مزگه وتی ده کرد نه وه شاهیدی بۆ بدهن ئيمانی ههيه، دياره له پيروزی نه و مزگه وتهيه!.

يه کيک له وانهی که له ژير سيبه ری خودا له روژی قيامه تدا رائه وده ستی که (يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ)^{۵۲} نه وديه (رَجُلٌ قَلْبُهُ مُتَعَلِّقٌ - أَوْ مُعَلَّقٌ - بِالْمَسَاجِدِ)^{۵۳} واته: پياويک که دلۀ که ی به سترابيتته وه و په يوده ستبي به مزگه وته وه، نه و که سه له ژير سيبه ری خوا راده وده ستی روژی قيامه ت که تنها سيبه ری نه و ههيه له و روژه.

به ئی خو شه ويسته کاتم: هه ر له به ر پيروزی و گه وره یی نه و مزگه وته يه که مالی خودايه خوی گه وره ريگرتنی مسولمانان له مزگه وت و مه نعرکرتنی مسولمانان له عيباده تی مزگه وت و رووخاندنی مزگه وته کانی به گه وره ترين زولم دانا وه له قورثانی پيروزا! نه فهرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ ۱۱۴ - البقرة، واته: کي کي له و که سه زالم تره که ريده گري له وهی مسولمانان له مزگه وتدا عيباده ت بکه ن و هه ول نه دات مزگه وته کان بروخي نئی و دايانابخات؟! کي کي له و که سه زالم تره؟! نه گه ر خوا بفهرموی: ((کي کي له و که سه زالم تره)) مانای وايه که س له و که سه زالم تر نييه!!، مه گه ر نه و که سه هه ر کافري نه گه رنا زولميکی گه وره يه ئينسان له

^{۵۲} واته: هيج سيبه ريک له و روژه نييه تنها سيبه ری نه و نه بی!

^{۵۳} صحيح البخاري، كتاب الجماعة والامامة، باب: من جلس في المسجد ينتظر الصلاة وفضل المساجد، رقم الحديث ۶۲۹.

خوی بوه شینننه وه ریگا له مسولمانان بگری عیبادت له مزگه وتدا بکه یان کاتیان بؤ دابنې له ساعات نه ونه ونه وه بؤ ساعات نه ونه ونه د؛ مزگه وت مالتی خوایه بؤ هه موو مسولمانیک وده کو یه که، شوینی عیبادت تیدا کړنه، جا بابتوانین لهو نیعمه ته گه وره یه که نیعمه تی مزگه وته سوود ودر بگرین، ریز لهو نیعمه ته بگرین که مزگه وته مالتی خوایه بؤ نه وهی خوای په ورو دگار خوشی بوین چونکه نه گهر به وبقار و ریز و حورمه ته وه له مزگه وت که مالتی خوایه هه لسو که وتمان کرد خوداش خوشی دهوین.

خالی دووهم به کورتی ((گه وره یی نویژی جه ماعه ت))؛ نه وهش به راستی یه کیکه له وانه ی که مسولمانان نه مړو زور به ساده یی ته ماشای ده کن، خه لک پیوایه نویژی جه ماعه ت سوننه تیکی زور ناسایه و نه گهر روژیک له عومردا یان له مانگیکدا روژیک یان له روژیکدا فهرژیک به جه ماعه ت نویژه که ی بکات نیر نه وه سوننه ته و نه گهر بیکات خیریک زوری ده گاتی و نه گهر نه شیکات گونا هی ناگاتی؛ یان نه گهر بیکات و نه یکات هه یه که خو نویژکردن واجبه جه ماعه ت واجب نییه؛ خه لکیک زور نه مړو وا ده لئ و وا حالیی بووه به لام نه توانین بلین وانیه، نیسلامه تی نویژی جه ماعه تی هه روا به ساده یی دا نه ناوه بؤ مسولمانان، زور له زانایان ده فرمون: نویژی جه ماعه ت واجبه؛ نینجا نویژی جه ماعه ت نه گهر سوننه تیش بی سوننه تیکی موئه ککه ده یه، نینجا با بزاین قازانجه کانی نویژی جه ماعه ت له چی دایه؟ خو نینسان به دوای قازانجا ده گهری؛ نه گهر دوکانی هه یه، نه گهر تیجاره تی هه یه...، با بزاین قازانجی نویژ له چی دایه؟ هه به کورتی قازانجی قیامه تی ده لئین هی دنیایی زورن حیساب ناکرین؛ نه وهی که با سمرکد له ((مزگه وت)) دا بابه تی تolfه ت و یه کترناسین و هاوکاری و تعارف و بریاده تی و یه کپیزی و لیقانو نه وانه ی هه موو تیدانه مزگه وت، هه مووی له نویژی جه ماعه تیشدا ته حقیق ده بی به لام

وېړای ته وانه با بزاین له فهرموده ی پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) که بوخاری ریوایه تی کردووه (خو لئی رازی ب) له گه وره یی نویژی جه ماعت ده فرموی: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضَلُ صَلَاةَ الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) ^{۵۴} یه کیک له قازانجه کانی ته ویه که یه ک نویژ به جه ماعت به رامبر به بیست و هوت نویژ هیه که به تنها بکری!!، بویه ده لئین مزگهوت خه زینه یه که نینسان تییدا به هره مه ند ده بی، خه زینه یه که به پله ی سییه مین له خه زینه کانی سهر رووی زه وی، له یه کیک له خوتبه کانی رابردودا تهو فهرموده یه م خوتنده وه که پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) فهرمویه تی ^{۵۵}: یه ک نویژ له مزگهوتی مه دینه دا به هزار نویژ هیه له مزگهوته کانی تر دا بیجگه له مزگهوتی حرام و قدس!، یه ک رکات له مزگهوتی - مه دینه - پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) به هزار رکات هیه له مزگهوته کانی تری دنیا!، وه یه ک نویژ له مزگهوتی حرام به سه د نویژ هیه له مزگهوتی مه دینه، واته یه ک نویژ له مزگهوتی حرام به سه د هزار نویژ هیه له مزگهوته کانی تری دنیا!، بویه ده لئین موژده تان لیبی حاجیه به ریزه کان ته وانه ی که مائی خواتان بینیه و حه جتان کردووه ته وانه ی که ده یانه وی بچن موژده تان لیبی و خوا به قیسمه تان بکات و به قیسمه ت ته وانه ش بکات که نه یان بینیه و نه یان کردووه!، به راستی نیعمه تیکی گه وره یه

^{۵۴} «حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن نافع عن عبد الله بن عمر أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال صلاة الجماعة تفضل صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة»، صحيح البخاري، كتاب الجماعة والامامة، باب: وجوب صلاة الجماعة، رقم الحديث ۶۱۹

^{۵۵} «حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن زيد بن رباح وعبيد الله بن أبي عبد الله الاغر عن أبي عبد الله الاغر عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال صلاة في مسجدي هذا خير من ألف صلاة فيما سواه إلا المسجد الحرام»، صحيح البخاري، أبواب التطوع، باب: فضل الصلاة في مسجد مكة ومدينة، رقم الحديث ۱۱۳۳ ومسند أحمد بن حنبل، جزء ۱، صفحة ۱۸۴.

یهك ركات نوږڅ به سهد هزار ركاتى مزگه وته كانی تری دنیا چونكه بویه
خوای پوره دگار ناوای داناوه خوا حه كیمه و غه ییزانه ددزانی خه لك به
زه حمت ده گاته نهو شوینه بویه به هره مه ندیان ده كات، بویان ته عویز ده كاته وه
هی هه موو ساله كانی تری عومریان، ددزانی وه زعیك دادی ناوا به زه حمت
خه لك حه جی بۆ ده كړی، نه گهر له وى به جه ماعه ت نوږڅی بكا زیاتریش ده كا.

جا خه زینه ی سییه مینیش مزگه وته كانن، هر نوږڅی كیش له مزگه و تدا به
بیست و حه وت نوږڅی تر هیه، سهد هزار ینجا نه ویر هزار و نه ویریشیان
بیست و حه وت... سى خه زینه هیه!، جا نه گهر نه شگه ینه مزگه وتی حه رام و
مزگه وتی مه دینه، سهد هزاره كه شمان نه بی، هزاره كه شمان نه بی، با بیست و
حه و ته كه مان هه بی!، نه گهر تۆ سندوقی ته ماته ت هه بی ت لهو بازاره بیست و
پینج دینار ت بۆ بكات به لام له بازارى نه ویر سى دینار ت بۆ بكات، وه نه گهر
بیبه یته شاریكى. تر په بجا دینار ت بۆ بكات، ئایا نایكه ی و به دوایدا ناچی؟
بیگومان با، به لام نهو بیست و حه وت نوږڅ ت بۆ ده نوسى له بهرام بهر یهك
نوږڅ!، به راستی نه زانین و نه فامیه كه ینسان نهو تیجاره ته نه كات، نه زانی و
نه فامیه بۆ خو ی وه زه ره ریكى گه وریه بۆ قیامه تی خو ی، نه گهر دهیه وى خوا
لیی رازی بی با هاموشوى مزگه وت بكات نهو نیعمه ته له ده ست خو ی نه دات،
پینج فهرزه له ماله وه بكه ی ده كاته پینج نوږڅ له شهو و روژیک، به لام نه گهر
بیى بۆ مزگه وت پینج بیست و حه وتی بزانه ده كاته چند؟ ۱۳۵ نوږڅ!، سهد و
سى و پینج نوږڅ له كوئ و پینج له كوئ!!، بویه خو شه ویسته كانم نهو
یه كه مین فزل و چاكه و گه وریه ی نوږڅی جه ماعه ته له مزگه و تدا.

پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له گه وریه ی نوږڅی جه ماعه تدا به تاییه ت نه وانه ی
كه ریزی یه كه مین ده گرن، یان نه وانه ی زوو دینه مزگه وت، یان نه وانه ی
ریگایان دووره دین، یان نه وانه ی كه بۆ نوږڅی عیسا و به یانی دین نه فهرموى:

(لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا)^{٥٦} واته: نه گهر خه لك بزانی خیر و پاداشتی بانگدان له چي دایه و چهنده زوره، وه نه گهر بزانی خیری نویژی جه ماعهت و ریزی یه کهم چهنده زوره وه هیچ شتیك نه دوزنه وه تهنه پيشك هاويشتن نه بی له نیوان خوین (قورعه) نهوا قورعه ی له نیوان خوین ده کهن بزانی بؤ کي بی نهو بانگدانه وه ریزی یه کهم بؤ کي بی!!، به لام ئیمه ناپزانی، بویه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) نه فهرموی: ((نه گهر بزانی)) به لام دیاره ناپزانی بویه ناوا لی بی ناگا و غافلین!، له فهرموده یه کی تر که نه ویشیان نیمامی بوخاری ریوایه تی کردوه ده فهرموی: (إِنَّ أَثْقَلَ الصَّلَوَاتِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ صَلَاةُ الْعِشَاءِ وَالْفَجْرِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا أَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا)^{٥٧} واته: قورستین نویژ له سه ر مونافيقه کان نویژی عیسا و به یانییه چونکه نهوان نویزیان بؤ خوا نییه بؤ ریا و به رچاوی خه لكه، له به رنه وه بؤ نویژی عیسا و به یانی نایتن، یان نه گهر بشهین به قورسی ده یکهن، جا یه کیك له عه لاماتی نیفاقیش ته مبه لی کردنه له نویژ، تاخیر کردنی نویژ که به داخه وه تاخیر کردنی نویژیش بؤ ته شتیکی عاده تی، نویژی عه سر

^{٥٦} ((حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن سمي مولى أبي بكر عن أبي صالح عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لو يعلم الناس ما في النداء والصف الأول ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه لاستهموا ولو يعلمون ما في التهجير لاستبقوا إليه ولو يعلمون ما في العتمة والصبح لأتوهما ولو حبوا))، صحيح البخاري، كتاب الاذان، باب: الاستهام في الاذان، رقم الحديث ٥٩٠.

^{٥٧} ((عبد الرزاق قال أخبرنا الثوري عن أبي إسحاق عن عبد الله بن أبي البصر عن أبي بن كعب قال صلى بنا رسول الله صلى الله عليه وسلم الفجر فلما سلم قال أشاهد فلان قالوا نعم ولم يحضر الها ثلاثا فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن أثقل الصلوات على المنافقين صلاة العشاء والفجر ولو يعلمون ما فيهما أتوهما ولو حبوا وإن الصف الأول على مثل صف الملائكة ولو علمتم ما فضيلته ابترعوه وصلاتك مع الرجل أذكى من صلاتك وحدك وصلاتك مع الرجلين أذكى من صلاتك مع الرجل وما أكثر فهو أحب إلى الله))، مصند عبد الرزاق، كتاب الصلاة، باب: فضل الصلاة في جماعة، رقم الحديث ٢٠٠٤

ده کات بهر بهرې مه غریبه!، نوږی مه غریب ده کات بهر بهرې عیشایه!، نوږی نیوهرې ده کات نریکی عسر بۆته وه!، نوږی بهیانی ده کات نریکی هه تاو هه لاته!، نه وانهش خیره که زور که مده که نه وه! چوډ دهبی نوږ تاخیر بکری؟! پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فرمووی: گه وره ترین عیبادت دواي ټیمانېنان وه کو عیبادته ټاک (فرد) نوږه له کاتی خویدا (الصلاةُ عَلَی وَقْتِهَا) وه کو عیبادته کومه (جماعي) جهاد کردنه له پیناوی خوا (الجهادُ في سبيلِ الله)، جا له راستیدا نوږکردن وه کو عیبادته ټیکی فهدی له وهختی خویدا گه وره ترین عیبادته بویه ټینسانی مسولمان دهبی لی به ناگا بیت وه لی دوانه که وی، وه ده شفرموی: نه گهر بزنان چ خیری که له دوو نوږه دا هیه (نوږی بهیانی و عیسا) له سهر سک و ټانیسکه کان بوی دهریشتن بۆ نه وهی بگه نه مزگهوت!!.

به لئ خو شه ویسته کانم: به لام نه گهر ته ماشای زیان و زهره ره کانی نامادنه بوون له مزگهوت و نوږی جهامعت بکهین دیاره نه وانهش زورن تنها نیکیفا ده کهین به فرموده یه کی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) که نه فرموی: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَ بِحَطْبٍ فَيَحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُلَوِّدَنَّ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ ثُمَّ أُخَالِفُ إِلَى رَجَالٍ فَأُحْرَقَ عَلَيْهِمْ بُيُوتُهُمْ)^{٨٨} واته: به راستی نریکبوو شتیکی وا بکهیم بلیم داری سوتاندم زور بۆ کو بکه نه وه، دواي بلیم: با بانگدهر بانگبدات، دواي هندی خه لک ناماده بکهیم بلیم: وهرن با بچین نهو مالانهی که پیاوه کانیان له ماله وهن

^{٨٨} «حدثنا عبد الله بن يوسف قال أخبرنا مالك عن أبي الزناد عن الأعرج عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال والذي نفسي بيده لقد هممت أن أمر بحطب فيحطب ثم أمر بالصلاة فيؤذن لها ثم أمر رجلاً فيؤم الناس ثم أخالف إلى رجال فأحرق عليهم بيوتهم والذي نفسي بيده لو يعلم أحدهم أنه يحد عرقاً سمينا أو مرماتين حسنتين لشهد العشاء»، صحيح البخاري، كتاب الجمعة والامامة، باب: وجوب صلاة الجمعة، رقم الحديث ٦١٨

نه هاتون بۆ نوښتی جه ماعت ماله که یان له سهر بسوتین!!، مال سوتانن له سهر نهو که سانه ی نوښتی جه ماعت ناکه!!، نهو به لگه یه له سهر نهو ی که نه هاتن بۆ نوښتی جه ماعت گونا هه!!، وهاتن بۆ نوښتی جه ماعت فزیه یه ک و گهره یه کی زوره و گرنگی پیدراوه له ئیسلامی پیروزدا، به داخوه که ئیمه نه ک ههر نوښه جه ماعت که گمان فو تاندوه به لکو نوښه تکه کانیشمان وه نوښتی مسولمانه پتیشینه گمان ناچن که صحابه به پرته کان و سه له فی صالحه، نهوانه له نوښتیکدا له یه ک رکاتدا نیوسه عات قورئانیان ده خویند به لام ئیمه نه ک ههر نیوسه عات یان ده یان پینج ده قیقه قورئان ناخوینن، نه ک ههر سوږه تی (الإخلاص) له دوا ی فاتحه دا ناخوینن به لکو جاری وا هدی ه سوږه تی فاتحه ش به په له ده خوینن نازانین چۆن نوښه که ته واو ده که یین!!، له بهر نهو ی بیرمان ههر له بارودوخی دنیا و که سابه ت و مه شغه له ته به مال و مندا ل و خوشگوزه رانی دنیا!!، یان به کیشه کانی دنیا، نازانین نهو ی به که لکماندی ههر نهو یه، یه که مین شت که روژی قیامت له نینسانی ده پرسریته وه نوښه!!، ناشلین با نوښ زور درېژی به لام با نوښه که گونجاو بی، چونکه ده فهرمون: روژتیک له روژان مه عازی کوری جه به ل (خوالتی رازی بی) نوښتی ده کرد سوږه تی (البقره) ی له نوښه که دا خویند، که لهوانه یه هه موولاتان بزائن که شم سوږه ته چهنده درېژه درېژترین سوږه ته له قورئاندا، له نوښتیکدا سوږه تی (البقره) بخوینی زوره، سه عات و نیویک تا دووسه عاتی به لای که مه وه دهوئ، ده فهرموئ: یه کیک هات ناوی حازمی کوری ثوبه ی بوو نیشی به په له ی هه بوو کاروانچی بوو نوښه که ی دابه ست نهویش ته ماشای کرد مه عاز ههر نوښه که ی درېژ کرده وه و ویستی سوږه ته که ته واو بکات، سه لامی دابه وه و چو له ولاره نوښتی کرد و به دوا ی نیشی خویدا روښت، پاشان چویه لای پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) شکایه تی له مه عاز کرد، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) مه عازی

بانگکرد و پټی فهرموو: (فَتَانٌ.. فَتَانٌ.. فَتَانٌ) سې جار فهرمووی: تو فیتنه ت دهوی؟ چوډ دهې نوږت نه وندده دريژ بکړي ته وه له کاتيکدا که خه لک ههيه نيشی ههيه؟!، نه و جار پټی فهرموو: پرې سورته کانی مام ناوهندی بخوینه که نه و سورته تانه که له دواي سورتهی (الحجرات) دین، یانی سورته ههيه سې لاپهړهيه و چوار لاپهړهيه و سورته ههيه دوو لاپهړهيه و به لانی که مه وده دوو لاپهړهيه، ههرچو نیک بې نوږت به چاره گیک هه تا نیوسه عات یان بیست دهقیقه ته واد دهې، به لام نیمه به دوو دهقیقه نوږته کامان ته واد دهکین! نازانین چوډ نوږته کامان ته واد دهکین؟! بویه نوږتی جه ماعه ت بهر ده که ته که ی له وه دایه که نینسان له گهل نیمامدا نوږت دهکات وه حهره کات و سه که ناتی ته واد، گوږده گری له ههر حهره فیکي قورثان خیریکي دهگاتی له نوږته که دا وده غه لیش ناکات!، نه و هه لسان و دانیشن و حهره کاته به خیرا له مال هوه زورتر فیری بووه، ته نانه ت له نوږتی جه ماعه تدا پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ناموژگاریه کامان دهکات ده فهرموو: سهرتان پیش نیمام له سوژده و رکوعدا بهر ز مه که نه وه، یان پیشتر مه پرځه سوژده، وه پیشی نیمام مه که نه وه له حهره کاتدا، نه فهرموو^{۹۹}: ثایا ناترسن نیوه که سهرتان بهر زده که نه وه پیش نیمام سهرتان بیته سهری گوږدریژ؟!، دیاره نه وه خه ته ری که به راستی!، نینسان نابې وه پیش نیمامی بکه ویته وه، نینسان له نوږتی جه ماعه تدا فیری نیداره و نیازم دهې، جا با نیمه ش وریابین نه و عیاده ته له ده ست خو مان نه دین فریای نوږتی جه ماعه ت بکه وین، ته ماشا بکه نینسه کیکی وه کو عومهری کوری خه تتاب (خوالی رازی بې) روژکیان عه سر بوو گه رایه وه گوږی له بانگی عه سر نه بوو له ناو باخچه که ی خو ی بوو هه تا گه رایه وه نوږتی جه ماعه تی عه سر کرابوو به نوږتی جه ماعه ت رانه گه یشته، فهرمووی:

^{۹۹} المنتقی لابن الجارود، کتاب الصلاة، باب: القراءة وراء الامام، رقم الحديث ۳۲۵.

له بهر نه ودي شو باخچه يه هم شو نوږڅه جه ماعه ته ي له دستدام ده بي شو
 باخچه يه بکه مه خير، يه ک نوږڅي جه ماعه ته ي له دستچووه يه ک باخچه ي
 کردو ته خير! وتوويه تي: شو باخچه يه بوو بويه هو ي نه ودي که شو نوږڅه
 جه ماعه ته ي له دستدام!، نينجا گله يي له صه حابه کان ده کرد دديوت: بو
 نايين ته عزيزه م لي بکه ن بلين: (أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ) خوا پاداشت بداته وه و بو
 قهره بوو بکاته وه، خو نه گهر کورپک م مردبايه هم موو خه لک ده هات و وای
 ده گووت، نه ي بوچی نيسا نوږڅيک م به جه ماعه ت فه و تاه که س نالي خوا
 بو ت پر بکاته وه!، خو نه وه گه ورده عياده تي قيامه تي له دستداوم!، کور
 هه رده بي بر ي نه مړونا سبه ي، له راستيدا نه وانه بهر له وه ي پياوې دنيا بن پياوې
 قيامه ت بوون، مه ردي دنيا و قيامه ت بوون!، با نيمه ش نه گهر نه شتوانين وه کو
 نه وان بين بابتوانين ورده ورده شو نپنيان هه لگرين و هه ندي شتمان وه نه وان
 بچي، به لاي که مه وه نه گهر نوږڅمان نيو سنعاتيش نه بي با بتوانين نوږڅه کانمان
 سي ددقيقه و چوار و پينج ددقيقه ي پيچي!، با بتوانين له نوږڅي جه ماعه تدا
 ناماده بين و نوږڅي جومعه نه فه وتينين که هر که سي سي نوږڅي جومعه (سي
 خوتبه) نه يه ته مزگهوت به يي فرموده ي پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) يه کيک
 له نيشانه کانی مونافيقه کانی تيدايه !!.

جا له خوي په ورو ردگار داوا کارين، ده پار پينه وه و ده لين: ياره بي خويه
 بمانکي به نه هلي مزگهوت، ياره بي خويه نوږڅي جه ماعه تمان له لا
 خوشه ويست بکه ي، خويه مزگهوت مان له لا خوشه ويست بکه ي، خويه
 مزگهوته کانمان بو عيززه تمه ند بکه ي، خويه مزگهوته کانمان زياتر ناوهدان
 بکه يته وه، ياره بي خويه مزگهوته کانمان بو بکه ي به مايه ي سه رکه وتن و
 بلاو بوونه ودي نيسلامه تي، خويه له مزگهوت فيري دين و تاعه تمان بکه ي، له
 قورثان و سوننه ت شاره زاترمان بکه ي، ياره بي خويه ته و فيقمان بده ي بو

نوهی بتوانین له مزگه و ته کلمان له مالہ کانی تودا له مانگی ره مه زانی پیروز
عیباده تی تۆ بکهین یا رب العالمین، خواجه ته و فیکمان بدهی بۆ نه وهی به
مسولمانیتی بژین و به مسولمانیتی بمرین، یارهبی خواجه ته و فیکمان بدهی بۆ
نوهی بتوانین عیباده تی راسته قینهی تۆ نه نجام بدهین، یارهبی خواجه شیفای
نه خوشییه کلمان بهیینی، خواجه له مردووه کلمان خوشبی، خواجه مسولمانان
سه رنجهی له هه موو دونیا، خواجه ته و فیکمان بدهی به سه ر دوژمنانیاندا، خواجه
دوژمنانیان سووک و ریسوا بکهی.

نامین

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

مافه ڪاني منڊال له سهر

باوك و دايڪي (۱)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ۶- التحريم

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّا الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَشْكُرُهُ وَنَسْتَغِيثُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ...، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ.. هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنْهَارُهَا، لَا يَزِغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ دَعَى بِدَعْوَتِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ... أَمَّا بَعْدُ عِبَادَ اللَّهِ أُوصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ (سبحانه وتعالى) فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ الْقُرْآنِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

سوپاس و ستایش بۆ خوای گهوره، درود و سهلام بۆ سهر گیانی پیغمبرمان موحه محمد ﷺ، نیماندارانی بهرېز: ره همه تی خوای پهروه ردگار له سهر نیوه هه موو مسولمانانی دنیا له وړوږه پیروږه دا، له خوای پهروه ردگار ده پارېینه وه که له دهر دو به لاو ناخوښی یه کانی زه مانه بمانپارېزئ وه ناخوښی عومرمان خیریکا، وه به مسولمانی بمانزینئ و به مسولمانیش بمانفرینئ.

بهرېزان: زورن نهو باوک و دایکانه ی که ته مړو له بهر ده سستی کوره کانیان بیان منداله کانیان ده نالین...!، زورن نهو باوک و دایکانه ی ته مړو له بهر نار په حه تیان

له بهر دهستی کور و کچه کانیان روژانه دديان دوعا ده کهن بؤ نه ودي له دهستیان
 بچن و بمرن! له کولیان بېنه وه، زورن نهو باوک و دایکانه ی که نه مړو
 کور د کانیان روښتوون بؤ هنده ران (خاریج) پرسیشیان پېنه کردوون و نیستا به
 داخی نهو مندالانه وه له ماله کانیان نارېحه تن! وه له ناو خه لکدا خو یان پی
 شهرمه زار و عېبیداره به هو ی خه راپه ی منداله کانیانه وه، نه گهر بیرسین بؤچی؟!
 بؤ ده بی وایې باون خې پی له بهرام بهر خه لکیدا شهرمه زار بې؟ بؤ باوک و
 دایک دوعا له منداله کانیان بکهن؟! بؤ باوک و دایک نه و نه د نارېحه تن و پر
 دهرده سهری بن له بهرام بهر منداله کانیان؟! ... بیگومان ده لی پېن له بهر نه ودي
 نه مړو باوکان و دایکان گه وره ترین و هزیفه ی خو یان له بهرام بهر منداله کانیاندا
 پشتگو ی خستو وه!، نه میس بریتیه له و هزیفه ی په روره دره کردن و پېنگه یان دن
 به پی شهریه تی نیسلام، دوی نی باوکان و دایکان مافی منداله کانیان پېشیل
 کردو وه نه مړوش منداله کان مافی باوکان و دایکان پېشیل ده کهن! زورک هس
 واده زانی مافی مندال هه نه و هیه پاره ی بداتی و ناره زو وه کانی تیر بکات و
 جلو بهر کی بؤ بکری ت و هه رچی ویستی بؤی جېبه جی بکات!!، به لام نازانی که
 منداله کانی به هو ی پشتی کردنی له پرووی په روره دره دوه دوا یی لی دی ده بنه درک و
 به لا و موصیبه ت، پاشان پی چاره سهر ناکرین!، خوی په روره درگار که
 نه فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
 وَالْحِجَارَةُ﴾ ٦- التحريم، واته: نهی نیماندارینه خوتان و مال و مندالتان له
 ناگری دوزه خ بپاریزن، پاراستنی منداله کان له ناگری دوزه خ مه سئولییه تی که
 له سهر شانی باوکان و دایکان، خوی په روره درگار روو له نه وان ده کات، نیسان
 چنده به غه می خویه وهیه خوی له ناگری دوزه خ بپاریزیت و بجیت به هه شت
 ده بی به غه می منداله کانی شیه وه بی که نه وانیش بچنه به هه شت و نه چنه
 دوزه خ، به لام به هو ی چی؟، نه که له بهر نه ودي که جلو بهر گیان بؤ ناکات یان
 پاره یان پینادات یان ناره زو وه کانیان تیر ناکات، به لکو له بهر نه ودي له قوناغی

مندالیتیدا مافی مندالنه کانیان نه داوه؛ جا بیگومان باوکان و دایکان مافیان هیه له سهر مندالنه کان و مندالنه کانیش مافیان هه له سهر باوکان و دایکان، ههر یویه له وتاری نه مړودا به کورتی گرن گرتین نهو مافانه ی مندالنه کان باس ده که یین به سهر باوکه کان و دایکانیش هوه به لام زیاتر به سهر باوکه نه وه.

پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمووی: (مَامِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ)^{٦٠} واته: هه مندالیک له دایک ده بی به فیتره تیکی خوا به رستی له دایک ده بی، له سهره تادا نهو مندالنه خوا به رسته، فیتره ته که ی سه لیم و پاکه؛ (فَأَبَواهُ يَهُودَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ أَوْ يَنْصَرَانِهِ) فهرمووی: دوا ی نهو دی له دایک ده بی باوک و دایکن ده بنه هوکار جا یان ده یکن به جو له که یان ده یکن به مه جوسی (تاگر په رست)، یان ده یکن به گا ور و نه صرائی، که و ابوو مه ستولی به تی باوک و دایک مه ستولی به تیکی گه وره یه؛ باوک و دایک جاری وا هیه ده بنه ریخوش که ر و رییشانده ر به ره و به هه شت، به ره و سه عاده تی دنیا و قیامه تی مندالنه کان، جاری واش هیه به ره و دوزه خ و نه گبه تی و به لا و موصیه تی دنیا و قیامه تی مندالنه که یه، جاری له مندالیدا هه ستی پیناکات به لام که گه وره بوو له ده ستی ده رچوو نهو جار ناخ و ئوف ده کیشی په شیمانیش داد نادات، مندال نیعمه تیکی گه وره یه نه گهر صالح بیت چونکه به پیی فهرمووده ی پیغه مبهه ﷺ مندالی صالح نه گهر کور بی یان کچ یه کیکه لهو سی شتانه ی که مردوو لیی سوو دمه ند ده بی؛ و ده کو فهرمووی: (وَوَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ) پاش سه ده قه ی جاریه، پاش عیلمیک که به جیتی هیشتوو و خیری بو ده چی، مندالیک صالح

^{٦٠} ((حدثنا عبدان أخبرنا عبد الله أخبرنا يونس عن الزهري قال أخبرني أبو سلمة بن عبد الرحمن أن أبا هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما من مولود إلا يولد على الفطرة فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه كما تنتج البهيمة بهيمة جمعاء هل تحسون فيها من جدعاء ثم يقول فطرة الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم سورة لقمان))، صحيح البخاري، كتاب الجنائز، باب: إذا أسلم الصبي فمات، رقم الحديث ١٢٩٢

که دوعا بۆ دايک و باوکى دهکات له دواى مردنيان ثعوا دايکان و باوکان ليى بههره مەند دهن، مندالى صالح نهک هر نيعمه ته بۆ دونا، باوکان و دايکان پيى سهر بهرزن و فخر و شانازی پيوه دهکەن، وه پيى سهر بلندن له ناو خەلکدا، به ئەمانه تی و وه فاو راستگویی و دهستپاکی و خوړه و شتی چاک و به هه لسوکه وتی جوان له ناو خەلکدا، له ناو هاوړپیکانیدا، له گەل ماموستا کانیدا، له گەل دراوسێکانی، له گەل ئەهلی گهرهک، به لکو له قیامه تیشدا پيى سهر بهرزن و مایه ی بههره مەندوبون و پله بهرزبون وه ی باوکان و دايکان!!، بۆیه فهرموده ی صه حی پيغه مبهره ﷺ فهرموی: (تُرْفَعُ لِلْمَيِّتِ بَعْدَ مَوْتِهِ دَرَجَتُهُ فَيَقُولُ يَارَبِّي أَيُّ شَيْءٍ هَذَا؟، فَيَقُولُ وَلَدُكَ إِسْتَفْرَلَكَ) ده فهرموی: باوکان و دايکان دواى مردنيان پله یان بهرزده بیته وه ورده ورده، رۆژی قیامت پله یان وا بهرز ده بیته وه باوک ده لی خوايه نه وه چیه، چی روویداوه پله و دهره جاتی ئیمه بهرزده بیته وه!!، فهرموی: نه وه منداله که ته له دواى مردنی تۆ دوعات بۆ دهکات بۆیه پله کانی تۆ بهرز ده بنه وه، بۆیه مندالی چاک نيعمه تیکى گه وره یه، کى نه و نيعمه ته که سب ده کا؟، به هۆی کي وه خواى پهروه ردگار نه و نيعمه ته دینيته بهرهم؟، به هۆی باوکان و دايکانه وه!.

با بزانب گرن گترین نه و مافانه چين که منداله کان هه یانه به سهر باوکان و دايکانه وه؟

یه کهم: په یدا کردنی دايکیکی مسولمان، هر له کاتی داخوازی ئافره تدا پیاوی مسولمان ده بی بیر له وه بکاته وه که نه و ئافره ته ده بیته دايکی منداله کانی!، نه و دايکه نه گهر چاک بی منداله کانی چاک دهره چن، وه نه گهر خهراپ بی منداله کانیشی خهراپ دهره چن!، بۆیه ده بی نه و کاته ی که داخوازی ئافره تیک ده کا ره چاوی نه وه بکات به یانی نه و ئافره ته ده بیته بهرپرس و

١١ الادب المفرد لامام البخاري، صفحه ٢٨، رقم الحديث ٣٦.

سه‌ریه‌رشتیار و خاوه‌نی منداله‌کانی، ئافره‌ت قوتابخانه و مه‌دره‌سه‌یه، ئافره‌ت ماموستایه له ماله‌وه، ئه‌گه‌ر ماموستا خه‌راپ بوو قوتابیه‌کانیش خه‌راپ ده‌بن؛ بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: (تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لَارْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا) واته: ئافره‌ت له‌به‌ر چوار شتان داخوازی ده‌کری: یان له‌به‌رئه‌وه‌ی جوانه، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌نده، یان له‌به‌رئه‌وه‌ی خاوه‌نی شو‌ره‌ته و کچی/ئینسانیککی خانه‌دان و به‌ناوبانگه، یانیش خاوه‌نی دین و ئه‌خلاقه، بۆیه فه‌رموی: (فَاطْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ) واته: ئه‌و ئافره‌ته‌ی دینی هه‌یه داخوازی بکه‌و مه‌به‌ستت بێ، ئه‌وه خوورپه‌شتی ئیسلامه‌تی هه‌یه چونکه تو ده‌که‌ویتته ناو ئیسپراحت؛ زۆرن ئه‌وانه‌ی که ئه‌م‌رو به‌ده‌ستی خێزانه‌کانیشیان هه‌و ده‌نالتین که نازانن منداله‌کانیان په‌روه‌رده بکه‌ن له‌به‌رئه‌وه‌ی کاتی خۆی که داخوازیان کردوه بیریان له‌ خوورپه‌شت و دینی خێزانه‌کانیان نه‌کردۆته‌وه به‌لکو زیاتر فکریان له‌ جوانی و ده‌وله‌مه‌ندی ئافره‌ته‌که کردۆته‌وه، فکریان له‌ سومعه و پله‌وپایه‌ی ئه‌هل و به‌یتی ئافره‌ته‌که کردۆته‌وه؛ گه‌وره‌ترین خۆشیه‌کانی دنیا بریتیه له‌ ئافره‌تی چاک؛ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ) ^{٦٢} واته: دنیا خۆشیه‌کی کاتییه، چاکترین نیعمه‌ت و خۆشی دنیا بریتیه له‌ ئافره‌تی چاک، ئینسانی مسوڵمان ئافره‌تیککی باشی هه‌بێ، خێزانیککی چاکی هه‌بێ له‌ گه‌وره‌ترین نیعمه‌تدا ده‌ژی؛ چه‌ند خۆشه‌ ئینسان له‌ ماله‌وه کیشه و موشکیله‌ی نه‌بێ، سه‌ربلند بێ به‌ خێزانه‌که‌ی، په‌روه‌رده‌ی منداله‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی ئیسلامه‌تی پیاده‌ بکات، وه له‌ هه‌موو رووه‌کانه‌وه پیتی سه‌ربلندبێ چه‌ند

^{٦٢} «حدثني محمد بن عبد الله بن غير الحمداني حدثنا عبد الله بن يزيد حدثنا حياة أخبرني شرحبيل بن شريك أنه سمع أبا عبد الرحمن الحبلي يحدث عن عبد الله بن عمرو أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الدنيا متاع وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة»، صحيح مسلم، كتاب الرضاع، خير متاع الدنيا المرأة الصالحة، رقم الحديث ١٤٦٧

خوښه!!، بږيه خوښه ويسته کاتم ته گهر ده مانه وي منداله کاتمان صالح بن، کچه کاتمان صالحه بن، دهبي خومان و براکاتمان و کوره کاتمان له سهره تاي داخوازيکردني ثافره ته وه حيساب بو ته وه بکهن ته و ثافره تانه ده بن به دايکي منداله کانيان و دهبي حيساب بو ته و روژه بکهن که چوڼ پوره ردهيان بکهن؟.

دووم: هه لېزاردني ناويکي شهرعيي خوښ بو منداله کان، ناو
ههيه حه لاله و ناوېش ههيه حه رامة!، پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي:
(إِنَّكُمْ تُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَاءِكُمْ وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ) ^{٦٣} واته:
تيوه به ناوي خوتان و باوکتانه وه له قيامه تي بانگ ده کرين جا ناوي چاک له
خوتان بنين!، وه فهرمووي: (أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ) ^{٦٤}
واته: خوښترين ناو له لاي خوا (جل جلاله) ناوي (عبدالله) و (عبد الرحمن)، که
ته فهرموي: ته و دوو ناوه خوښترينيان، وه ناوه کاني پيغه مېهر ﷺ و ده کو:
موحه مېد و نه حمېد و مه حمود.... هتد، به لام به داخه وه ته مېرو که سي واهيه
پي عه بيه ناوي له کوره که ي بنی (عبدالله)؛ که سي واهيه پي عه بيه ناوي
له کوره که ي بنی (موحه مېد) ﷺ؛ ليردو له وېش جار جار ده بېستينه وه که
ته نانه ت له دائيره کاندا (کاتب نفوس) ي واهيه موناقه شه له گهل باوکان و
دايکان ده کات له وختي قهيدکردني منداله کاني و پييان ده لي: بو ناوتان ناوه
موحه مېد؟!، يان ده لي بو ناوتان ناوه (عبدالله)؟!، له بهر ته وه ي عه بدی خوايه!
پي ده لي بو ناوت ناوه موحه مېد؟، ده لي: له بهر ته وه ي موحه مېد ﷺ

^{٦٣} «حدثنا عمرو بن عون قال أخبرنا ح حدثنا مسدد قال ثنا هشيم عن داود بن عمرو عن عبد الله بن أبي زكريا عن أبي الدرداء قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إنكم تدعون يوم القيامة بأسمائكم وأسماء آبائكم فأحسنوا أسماءكم قال أبو داود بن أبي زكريا لم يدرك أبا الدرداء» سنن أبي داود، كتاب الادب، باب: في تغير الاسماء، رقم الحديث ٤٩٤٨.

^{٦٤} صحيح مسلم، كتاب الادب، باب: النهي عن التكني بأبي القاسم وبيان ما يستحب من الاسماء.

پېغەمبەر مە، بۆ ناوت ناوہ (ألیاس)؟، لە بەرئەو دی یەکیکە لە پېغەمبەرەکان،
 بۆ ناوت ناوہ (موصعب) یان (ئەنەس)؟، لە بەرئەو دی یەکیکە لە
 ئەصحابەکانی پېغەمبەر (علیه الصلاة والسلام)، مونا قەشە یەکی دوورودریژی لە گەل
 دەکات لە بەرئەو دی ناویکی بیگانە ی لە ئەوروپاوە نەهیناوە لە کور و کچەکی
 بنی!، لە کاتی کدا ئەگەر لێی بپێچیەو لەوانە یە بۆخۆی ناوی ئەحمەد یان
 موحەممەد یان مەحمود بێ، ئەو ئەگەر لێی پیرسی بۆچی ناوت ئەحمەد؟،
 دەلێ: باوک و دایکم نەیانزانێو نە نام لێ بنێن!!، ئەو کەسە ی مونا قەشە لە گەل
 باوکان و دایکان دەکا لە سەر ئەو ناوانە کە ناوی پیرۆزن ئەو لە چەند حالەتیک
 بەدەر نییە: یان رقی لە ئیسلامە!، لە بەرئەو دی هەر ناویک بۆنی یادکردنی
 خودای لێی (جل جلاله) وشە ی عەبدی بەسەر دەبێ پێی ناخۆشە، دلی پێ
 تیک دەچێ، وە هەر ناویک بۆنی پېغەمبەری لێی ﷺ پێی ناپەرەت دەبێ!، وە
 هەر ناویک بچیتەو سەر صحابیەکان پێی ناپەرەت دەبێ، یانیش باوکان و
 باپیرانی خۆی پێ نەفام و بێ عەقل بوو کە ناویان لەو ناوہ ئەحمەد!!، ئەگەر
 خۆشی ناوی ئەحمەد و موحەممەد و طە و یاسین نەبێ باوکی یەکیکە لەو
 ناوانە!، دەبێ باوکان و باپیرانی نەفام و بێ عەقل بووبن کە ناویان لە ئیمە ناوہ
 ئەحمەد و موحەممەد و عَبْد الرَّحْمَن و عَبْدُ اللَّهِ و... هتد، وەک بلی شەرمان بەو
 ناوانە بێ!!!، یان ئیحتیمالی هەیه پێی وا بێ کە دەبێ ناوی منداڵەکانیش لە
 ئەوروپا بێنن لە بەرئەو دی نیشانە ی پێشکەوتنە!!، پێیوا یە ئەگەر ناوی
 منداڵەکانی هەروا تەقلیدی ئەوروپا بێ ئەوا میللەتە کە مان پێشە کەوێ!، هیچ
 نەماوە خۆمان تەقلیدی ئەوروپا نەکەین تەنھا ناوہ کاغان ماوہ!، (کاسترۆ) و
 (گیکارا) و (سلیفانا) و هەموو ئەو ناوانە ی کە ئەمڕۆ لە ئەوروپاوە دێنە
 کوردستانی ئیمە!، دەبێ ئیمە ناوہ کاغان نەمان!، ناوی چاکمان نەماوە!!!،
 چ بەرد و شاخی کوردستان نییە ناومان ی لە کور و کچە کاغانی بنێن تەنھا

دهبی که سیك که نازانین چۆن مردووه؟ چ کافریکه و له کورئ مردووه؟ نه مړو
 بینین ناوی له کور و کچه که مانی بنیښ!!، نه وه چهندي به چهندي و نه وه چ
 هه لده گری؟، بویه ده لئین باوکان و دایکان خویان سه رېشکن ناوی چاک بو
 منداله کانیان هه لېږن، وه نه گهر ناوه کان خوش نه بن و شه رعیی نه بن له
 روژی قیامه تدا نه و کور و کچانه شکایه ت له باوکان و دایکانی خویان
 ده که ن!، وه کاتیک که گه ورهش ده بن پیان شهرمه له ناو خه لکدا به و ناو
 بهینرین!، هی وا هه یه ناوی کافرکی لېنراوه که گه وره ده بی مسرلمانیکي
 مولته زیمه!، چی بکا نه و که سه؟ ده بی ناوی خوی بگورئ!، له بهر نه وه مافی که
 له مافه کانی مندا له کانی ناویکی شه رعیی جوان و خوشی لیبنرئ.

سییه م: سوننه ته کانی دواي له دایکبوون بو مندا له پیاده بکری،
 به کورتي ده لئین: شیرینکردنی ده می مندا له به خورما یان به شتیکی تر که
 (تحلیک) پی ده لئین، وه بانگ له گوئی راسته دانی و قامه ت له گوئی چه په دا
 کردنی، وه سوننه تکردنی و له هه مانکاتیشدا سه رتاشینی (حلق) که به گرانایی
 نه و مووانه ی زیو بکاته خیر، وه (هۆزه بانه) که بو کوران دوو مهره (له
 فهرمووده یه کدا هاتوو یه کیکیشیان ههر ده بی)، وه بو کچانیش یه کیکه، وه
 پاشان دایک بوی هه یه دوو سالی ته و او شیر بداته مندا له که ی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ
 يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ ۲۳۳ - البقرة، که زورجار دایک زولم له
 کورده که یان کچه که ی ده کات به وه ی پیش نه وه ی بگاته دوو سالی شیر لئ
 ده برپته وه نه وه ش له کاتیکدا که مندا له که پیویستی پییه تی گونا هی که.

چوارهم: مافی ههره گرنگ به سه ر دایکان و باوکان
 په روه رده کردنی مندا له که یه!، له سه ره تادا ده بی نیمان و عه قیده له دل و
 ده روونی نه و مندا له دا جیگیر بکری!، ههر له ته مه نی چوار سالی دا وشه ی (لاله
 الا الله) له می شک و دل و ده روونی نه و مندا له دا ده بی بچه سپینریت!، مافی نه و

مندالیه به سهر دایک و باوکیه وه، خوښه ویستی خودای له دلدا پروینرې،
 ئینجا ورده ورده خوښه ویستی پیغه مبهري ﷺ له دلدا پروینرې و بوی
 باسبکړې، چونکه وختیک که گه وره بوو له قسه ی پیغه مبهري ﷺ دهرناچی
 له بهرته وهی به مندالی نهو خوښه ویستی بهی وهرگرتوه، پیاوړیک دیته خزمهت
 پیغه مبهري ﷺ کهس ناماده نییه ژنی بداتی له بهرته وهی ره شه سهره!، نهویش
 بوی داخواری ده کات له پیاوړیک که کچه که ی بداتی پیاوه کesh به پیغه مبهري
 دهره رموی: نهی پیغه مبهري خوا با بچمه وه مال وه پرسیک به کچه که م و
 خیزانه که م بکه م، پیغه مبهريش ریگای پیده دات، (دیاره نهو فرموده یه
 به لگه یه له سهر نهو هی که کچان ده بی پرسیان پی بکړی که به شوو نه درین، که
 گه رایه وه بو مال وه به خیزانه که ی گوت پیغه مبهري مان ﷺ داوای کچه که مانی
 کردوه بو فلانه که سه، دایکیشی سهره تا موافق بوو به لام که زانی بو فلانه
 که سه ی ره شه سهره و رهنګ و روخساری ره شه گوتی: رازی نیم کچه که ی خوم
 بده مه نهو ئینسانه!، کاتی که کچه که ی گوتی لیبوو لهو قسانه و نهو
 گفتوگو یه باوک و دایکی زور توره بوو هاته بهرام بهریان و گوتی: ئیوه چون
 ناترسن له خوا که قسه ی پیغه مبهري ﷺ ده شکینن!!، مادام پیغه مبهري
 فرموده یه تی بو نهو ئینسانه پیغه مبهري من به زایه ع نادات!، له بهر نهو من
 رازیم و قبولم نییه قسه ی پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) بشکینن!، مندال
 نه گهر به په روه رده یه کی ئیسلامه تی په روه رده بکړی له داهاتو شدا که گه وره
 سوو شاوا ده بی!، خوښه ویستی پیغه مبهري ﷺ وای لی کردوه که قسه ی
 پیغه مبهري ناشکینن!.

یه کیکي دیکه له مافه کانی مندال به سهر باوک و دایکیه وه نهو یه: له
 تهمه نی حهوت سالیدا ده بی فرمانیان پی بکړی نوړې بکه ن کوران و کچان،
 پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فرمودی: (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ

سنين^{٦٥} واته: نه مر به مندا له کانتان بکه نه له حوت سالیدا نوژ بکن، نوژیان فیر بکه نه، (واضربو هُنَّ عَلَیْهَا وَهَمَّ أَبْنَاءُ عَشْرِ) واته: له ده سالیدا نه گهر نوژیان نه کرد لیان بده نه، (وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ) فهرمووی: له ده سالی جینگایان لیکتر جودا بکه نه وه، نابی کچ و کوپ پیکه وه بجه ون له ماله وه! وه باشتروایه له یه ک ژووردا نه خه ون، به لام ئیمه به پیتی نه وه فهرمووده ی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) هه لسوکه وت ناکه ی نه، که کردوویه تی به دوو قوناغ: قوناغیک هه تا ده سالی، قوناغیکیش له ده سالی به سه ره وه، نه وانه ی که نه مرؤ له ده ست کوپ و کچه کانیان ده نالین و بیزارن نه نجامی نه وه یه له قوناغی یه که مده مندا له کانی خوینیان ئیهمال کردووه! هه تا ده سال ده چی به کوره کانیان نالین: چاکه بکه نه و خه راپه مه که نه!، بابین په روه رده یه کی ئیسلامه تیان فیر بکه نه، نه وه یان نه کردووه! خو شه ویستی خوا پاشان پیغه مبه رده کی، وه خو شه ویستی مزگه وت و مسولمانان له دلیاندا نه روژنراوه هه تا ده گاته ده سال، که ده سالی به سه ره وه تیپه ری مندا ل ژور شت ده بینئ و براده ره کانی کاریگه ری (تأسیر)ی خه راپی له سه ردا ده نین نه و کاته له ده ست باوک و دایکی ده رده چی! بۆیه له قوناغی حوت سالی تا ده سالی ده بی نه وه مندا له قورثانی فیر بکری به پیتی توانا، وه فیری خوژنده واری بکری، نه وه باوک و دایکانه ده بی ماموستا بۆ مندا له که یان بگرن، بیننن بۆ مزگه وت، بیکه نه به قوتابی قورثان، چونکه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی: (مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَعَمِلَ بِهِ أَلْبَسَ اللَّهُ وَالدَّيْهِ تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ضَوْءُهُ أَحْسَنُ مِنْ ضَوْءِ

^{٦٥} ((حدثنا مؤمل بن هشام يعني الشكري ثنا إسماعيل عن سوار أبي حمزة قال أبو داود وهو سوار بن داود أبو حمزة المزني الصيرفي عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم مروا أولادكم بالصلاة وهم أبناء سبع سنين واضربوهم عليها وهم أبناء عشر وفرقوا بينهم في المضاجع))، سنن أبي داود، كتاب الصلاة، باب: متى يؤمر الغلام بالصلاة، رقم الحديث ٤٩٥.

الشَّمْسِ) نیمامی موسلیم ریوایه تی کردووه، ده فهرموی: همر که سی قورئان بخوینئ و کاری پئ بکا رژی قیامت خوی په روره دگار تاجیکی پر له گه وهر له سهر سهری باوک و دایکی نهو منداله (نهو که سه) داده نی که رروناکی نهو تاجه جواتره له رروناکی خور!، به هوئی چی؟ به هوئی نهو دی کوره که یان یا کچه که یان قورئانی خویندوه و یه کی که له هه لگرانی شیعار ی قورئان، کاری پنده کات و بله ته قوایه، باوک و دایکی فه قیرحالی ناحالیی واشمان هیه پیی ناخو شه کوره که ی بچیته مزگهوت و قورئان بخوینئ!، پیی ناخو شه کچه که ی بچیته لای فلانه ئافرده ته و قورئانی پیبلئ!، وانه زانی نه گهر چویه مزگهوت له دهستی ده چی!، نازانی نهو نهو نبعمه تی که بو قیامت!!، نازانی نه گهر کوره که ی قورئاخوین بیت نهو قورئاخویندنه ی کوره که ی همر خیریکی پیبکات خیریک ده گاته وه باوکی و دایکی!، له بهر نهو نهو ان هوارن وه پالپشتی نهو کوره یاخود نهو کچه یان کردووه، چونکه: (مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ) ^{۶۶} نه گهر باوکان و دایکان ریگای چاک به کور و کچه کانیا نیشان بدن همر کاتیک که خیریک ده کهن بو دایک و باوکانیشیان ده گهر پته وه به لام به پیچه وانه شهو نه گهر ریگایان بو خهرا په نیشان بدن همر گونا هیک ده یکه ن گونا هیکیش بو باوکان و دایکان ده گهر پته وه!.

بزیه همر له قوناغی یه که مدا پیویسته باوک کوره که ی له گهل خوی بهینئ بو مزگهوت و نوژی جه ماعت، له گهل خوی بیگیرئ بو مه جلیسی پیاوان، له سه فهدا جار جار له گهل خوی بیگیرئ، له گهل زانایانی ثایینی دایبیشینئ، ماموستای چاکي بو بگری، دایک ده بی کچه که ی بنیرپته لای ئافرده تی چاک، هاورپی چاک بو کچه که ی دیاری بکا و پیی بلئ له گهل کن هاتوچو ده کهیت؟

^{۶۶} صحیح مسلم، کتاب القسامه و الحاربین و القصاص و الدیات، باب: بیان إثم من سن القتل، رقم الحدیث ۱۶۷۷

کې سەلام و کەلامی له گەلت هەیه؟، ئینجا فیری راستگوویی و دەستپاکی و تەنانت فیری نادابی خواردنی بکات!... وەکو پێغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) به مندالێکی فەرموو: (سَمُ اللّٰهُ وَكُلُّ بَيْمِينِكَ وَكُلُّ مِمَّا يَلِيكَ) ^{٦٧} واتە: ئەو غولام (ئەو مندالە) بسم الله بکە له کاتی خواردندا وە بە دەستی راستیشت بخۆ وە لەلای خۆشت را بخۆ!، بە دەستی راست نان بخۆ و ئاو بخۆرە وە چونکە شەیتان بە دەستی چەپ ئاو دەرخواوە و خواردن دەرخوا!، بۆیە ئینسانی موسلمان دەبێ دروشمە کانی ئیسلامەتی پتو دياربن و هەر لە مندالێیە وە مندالە کە رابھێنێ، ئینجا له کاتێکدا کە چاکە یەکی له دەستدێ بە خششی بدات و سوپاسی بکات بۆ ئەوێ ئەو مندالە هەست بکات باوکی یان دایکی سوپاسی دەرکات لەو کاتە کە چاکە یەکی ئەنجامداوە، وە ئەگەر هەڵە یە کیشی له دەستەت موخاسە بەی بکات، ئەک هەر لێی نە پێچیتە وە هەر غەلە تێک بکا و لە گەل کێ دەرگەرێ شوو نیو دەرگەر و بێتە وە مالتی باوک نە لێ: کورە کەم له کوو بویت؟ دایک نە لێ: کچە کەم له گەل کێدا بویت؟، بۆیە دەبێ بە راستی باوکان و دایکان (قُدوة حَسَنَة) بن، ماموستا بن، تەنانت درۆی بە گالتەش لەلای مندالەکان نە کرێ کە بە داخووە دایکان فیربوون روژی وە هەیه دەیان درۆ لە گەل کورەکانیان یان کچەکانیان دەرکەن وە ئەزانن بە درۆ حیساب نییە!، ئە هەمانکاتدا پێغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ئە فەرموێ: (مَنْ قَالَ لِصَبِيٍّ تَعَالَ هَاكَ

^{٦٧} «حدثنا علي بن عبد الله أخبرنا سفيان قال الوليد بن كثير أخبرني أنه سمع وهب بن كيسان أنه سمع عمر بن أبي سلمة يقول ثم كنت غلاماً في حجر رسول الله صلى الله عليه وسلم وكانت يدي تطيش في الصحيفة فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم يا غلام سم الله وكل بيمينك وكل مما يليك فما زالت تلك طبعتي بعد»، صحيح البخاري، كتاب الاطعمة، باب: التسمية على الطعام ولاكل باليمين، رقم الحديث ٥٠٦١.

ثُمَّ لَمْ يُعْطِيهِ فَهِيَ كَذِبَةٌ^{٦٨} واته: هر كهسې به مندالېك بلي: ها ودره
 نهوشتت بدهمې، دوايي نه دايي نه وه به درو له سهری حيسابه!، يان دايك به
 كوره كهي ددلي: ودره مه گري ده تبه مه مالي خالت، دوايش نايبات كه نه وه
 به درو له سهری حيسابه!، نايا دايكان روژي چهند درو له گهل منداله كانيان
 ده كهن بهو شيويه دوايي منداله كانيش فيري درو دهن!!، ياخود باوكان!، بويه
 ده بي منداله كان رابين له سهر خوړه وشتي چاك، مندا له مال وه ته ماشاي
 باوك و دايكي خوي ده كات نه وان چي بكهن ته ماشايان ده كړي وه ته حه مولي
 مه ستولييه تي دنيا و قيامه تيش ده كهن!.

بويه خو شه ويسته كانم، پتويسته نه ودهش بليين كه عيلم و نه ددهب به يه كه وهن،
 كه سيك عيلمې هه بي به لام نه ددهبي نه بيت به كه لك نايي!، وه كه سيكيش
 نه ددهبي هه بي به لام عيلمې نه بي نه ویش وه كو داريكي بيهر وايه!، بويه نه بو
 زه كه ريباي عه نهری دده رموي: ((علم بلا أدب كنار بلا خطب)) واته:
 زانستيک نه گهر خوړه وشتي چاكي له گهلدا نه بي وه كو ناگريك وايه به بي
 سووته مهنی!، ((وَأَدَبٌ بِلَا عِلْمٍ كَرُوحٍ بِلَا جِسْمٍ)) واته: وه خوړه وشتيک زانستي
 له گهلدا نه بي وه كو روحيكي بي لهش وايه!، به يه كه وه هاو ته ريب به كه لك دين،
 زور كوري وا هه يه عيلميشي پتيه به لام نه ددهبي نييه به لام نازاني هه لسوكه وت
 له گهل خه لكي بكات و نه خلاقي باشي نييه، وه زور كه سي وا هه يه نه ددهب و
 نه خلاقيشي هه يه به لام عيلمې نييه، دده بي به يه كه وه برون بو نه وه ي كه بزاني
 چون خواپه رستي ده كات.

^{٦٨} ((حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا حجاج قال ثنا ليث قال حدثني عقيل عن بن شهاب عن
 أبي هريرة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال من قال لصبي تعال هاك ثم لم يعطيه فهي
 كذبة))، مسند إمام أحمد، جزء ٢، صفحة ٤٥٢، رقم الحديث ٩٨٣٥.

جا خو شه ویسته کاتم: نامانه وئ وتاره که زړ دريژ بکهینه وه به لام نه و نه ده ده لاین که به راستی نه گهر مندا له سهر په ورو ده دی نیسلامه تی په ورو ده بکری و رابه پئری باوک و دایکان له گه و رهیدا تام و له زه ته که ی لی و ده ده گرن! پی پی سهر بلند دهن و شانازی پیوه ده که نه!، وه کو نه و مندا لانه ی که له پیش نیمه دا ته نریخی نیسلامه تی به نمونه ده یانه پئیتته وه:

عبدالله ی کوری عومهر به لای شوانیکدا تیده په ری که مندا لیکه، سه لامی لیده کات و به مندا له که ده لئ: نه ی کاکی شوان مه پیکمان له و مه رانه پینافروشی؟، نه ویش ده لئ: هی من نییه، ده لئ: قهیدی ناکا... نه گهر خاوه نه که ی هاته وه بلئ گورگ خوار دوویه تی!، شوانه مندا له که ش ده لئ: فاین الله: نه دی خدا نابینئ، خدا له کوئییه؟! خو خدا ده مانبینئ! چو من نه و درو یه بکه م؟!، نه و مندا له نه و قسه مه نتیقی و به هیژدی له به رامهر عبد الله ی کوری نیمامی عومهر فهرموو بویه عبدالله که گه رایه وه له ریگا هر نه و قسه یی دووباره ده کرده وه و ده فهرموو: فاین الله...، قسه ی نه و کوره گه نه یی دووباره ده کرده وه، مندا لیک که له سهر نه ساسی دین و عه قیده و نیمان په ورو ده کرابئ ناوا ده بی!

نه بو حه نیفه به لای مندا لیکدا تیده په ری گه مه ویاری به قوری ده کات، به مندا له که ی ده لئ: ناگات له خو بی له قوری نه چه قی!، مندا له که ش ده لئ: من ناگام له خو یه به لام تو ناگات له خو ت بی! من نه گهر له قورپشدا بچه قم هیچ زیانم بو خه لک نییه به لام نه گهر تو له قوری بچه قی عاله میک له قوری نه چه قیت!! تو ناگات له خو بی!، نه و مندا له ناوا عاقل و بیر تیژ تیگه یشتوه که نه گهر زانایه که هله بکات میلله تیک هله ده کات و سهره نجامی خه راپ ده بی، بویه نه بو حه نیفه (خوالی رازبین) نه فهرموئ: دوا ی نه وه هه موو جاری یه ک

مافه کانی منداڤ له سهر

باوک و دایکی (۲)

﴿وَإِذْ قَالَ لِقْمَانُ لابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ
وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ
لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ
مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ * يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ
فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ
* يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ
ذَلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ * وَلَا تَصْعَقْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمُشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ * وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ ۱۳-۱۹ لقمان.

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ...، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ، هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ، وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ... أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أَوْصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، وَلُزِمَ أَوَامِرِهِ وَكَثَرَتْ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ وَدِشَارُ الْمُتَّقِينَ وَوَصِيَّةُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ١٨ - الحشر.

نيماندارانی بهر پریز، نهی خوښه ویستانی خودا و پیغه مبهری خودا ﷺ، سه لام و میهره بانی خوی پوره درگار پرژیتته سر نيمه و هم موو مسولمانانی دونیا لم روژه پیره ودها، له خوی گه وړه ده پاریینه ووه و ده لیتین: یاره بی خوی به رووی ره همتی خوتمان تیبه کی، یاره بی خوی به گونا هی نیمه له گه لمان نه کی، یاره بی خوی به رگای ره همتی خوتمان له سر دانه خی، خوی خوتمان و مال و مندا ل و نهلی ولات و نیش تیمانمان له به لاو ثافاتی زه مانه پیاریزی.

به پړېزان: ته گهر به وردی چاویک بگيرين به واقعی ته مړی مسولمانان له دنیا، یان چاویک بگيرين به نومته نيسلامی به شیویه کی گشتی له کومه لگای مسولمانان، وه پاشانیش چاویک بگيرينه وه به رابردوی زیړینی خومان له سهرده می پیغه مېهر ﷺ و نه صاحب (رضي الله عنهم) دا، نهو سهرده می که خوی پوره دگار ده فرموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ ۱۱۰- آل عمران، واته: نیو باشتین نومته نهی نومته می موحه مده ﷺ که بوسه رووی زوی هاتون چونکه ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ۱۱۰- آل عمران، واته: فرمان به چاکه نه کن و ری له خراپه ده گرن، وه باوه رتان به خوی پوره دگار هدی و به مسولمانی ده ژین، چ کاتیک نومته (خَيْرَ أُمَّةٍ)؟ چ کاتیک نیمه می مسولمان باشتین که سین له سهر رووی زوی؟، وه ختی که فرمان به چاکه بکهین و ریگا له خراپه بگرین، وه هره ها به مسولمانی بژین...، ته ماشا ده کهین له نیوان نومته می نيسلامی رابردو و نومته می نيسلامی نه مړو جیاوازیه کی زور زور ده بینن!، جیاوازی له پروی پوره ده، له پروی بانگه واز، له پروی به خووه خه ریکبون و به دنیاوه خه ریکبون!، جیاوازی له بابه ته شه خسی و نه فسیه کان و خو په رستی (أَنَانِيَّة) که هر کهس بوخوی مه شغولی دنیا بیت و ناگای له برای خوی نییه!!، بابه تی حوکم و یاسای نيسلامه تی که فراموشکراوه!، بابه تی حوکم پانیی ده ولت و، پاراستنی کیانی مسولمانان و، موقه دده ساتی نيسلام و، به دهم کی شه یه کتیه وه هاتن زور جیاوازه!!، له کاتیکدا له سهرده می پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) له سهر نیهانه کردن به نافرته تیک پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) جهنگیک به ریا ده کات به لام نه مړو له ولاتان له هر کوئ هن مسولمانان نیهانه ده کری و دهر به دهر ده کری و لیان ددری و مه زلومن، هه موو هه واله کانیش خومان ده بیستین که چی دوعاشیان

بۆ ناکړی، تهر وومان به له شدا نای، به راستی نه وه نیشانه یه که له بی هیزی باوهر و ټیمانی خو مان!.

یه کیك لهو بابە تانه ی که ټیمه ی مسولمان فەرامۆشان کردوو ه بابە تی (پهروهرده) یه!، پهروهرده ی نه فسی خو مان پاشان پهروهرده ی نزیکتین که سی خو مان که مال و مندالمان، جاران کو مه لگا (مُجْتَمَع) ی مسولمانان له سهرده می پیغه مبهه (علیه الصلاة والسلام) نه م ئه کر که جیبه جی کر او ه پاشانیش خوله فای راشیدین و دوا ی نه وانیش هه تا گه یشتوو به ټیمه ورده ورده کال بو ته وه له سهه نه ساسی پهروهرده ی روژانه ی مسولمانان هاتوو، له سهه نه ساسی ئیسلام و ټیمان و ته قوا و مزگه وت..، به لام نه مړو له بهر نه وه ی نه وه پهروهرده یه مان و ازلیه ټینا وه ئیستا نه وه ده بیینین کو مه لگای مسولمانان چونه!!، دنیا چون پر له فساد و بهر نه لای و بهر نه وشتی بو وه!، نه وه ی ده مه وی له وتاری نه مړو دا به تایبه تی ئاماره پی بکه م پهروهرده کردنی منداله کانه، یان مافه کانی منداله کان به سهه دایک و باوکه وه، له هه ندیک له وتاره کاند به کورتی ئاماره مان به هه ندی بابەت کردوو به لام نه مړو به تایبه تی قسه له سهه (مافه کانی مندال به سهه دایک و باوکه وه) ده که یین، ئومیده وارم که هه ندی رینومایی هیه باوکان و دایکان پیاده ی بکه یان گه نجه کافان له کورپان و کچان تیبینی بکه ی بۆ نه وه ی له پاشه روژدا کاتیك مالیك بهیه که وه ده نین و ژیان به سهه ده بن نه و خالانه ره چاو بکه ی.

به ریژانم: مه ستولییه تی باوک و دایک له قیامه تا زور قورسه!، نه گهر نه رکی خو یان جیبه جی نه که ی جگه له گونهباری له دنیا شدا ده که ویته بهر هه ره شه و گله بی و گازانده و سهر کو نه ی ته ریخ، نه گهر باوکیک دایکیک کوره که ی یان کچه که ی چاک ده رچی هه م له دنیا دا پیی سه ره برزه، له ناو خه لک پیی

سهربرزه، له سه فهدا يان له گهل جيرانه کانی يان له گهل ميوانه کانی يان له قوتابخانه يان له موعامله ی بازاردا پتی سهربرزه!!، به پچه وانه شوه نه گهر منداله کی خهراپ دهرچی کچ بی يان کور پتی سرشوره خه جاله تمند و په شیمانه له ناو خه لک! پتی شهرمه بلتی فلانه منداله يان فلانه کهسه کوری منه یاخود کچی منه!، يان هر خزمی منه!، حاشای لیده کات له بهرئه وهی خهراپ دهرچوه!، نه مه نه نجامی چییه؟، نه وه هه مووی نه نجامی بی غه می باوکان و دایکانه که له مندالییه وه گرنگیان به منداله که یان نه داوه!، جا له وانه یه جانیبکی گرینگی پیدای بی لām جانبه کانی تری واز لیته یناوه، مندال هر له خویه وه نابیته که سیکی چاک نه گهر کوربی يان کچ!، مه سئولییه تی له سر شانی باوک و دایکه.

مندال نه که هر له دونیادا نه گهر چاک بی نیعمه تیکی گهریه به لکو له دواړوژیشدا نیعمه ته نه گهر نینسان به نیمانوه بری و مندالی چاکي له دوا جیبمینی چنده خوشه نینسان وه کو زه خیره یه و ورده له دونیادا چاکه ی بؤ دی بؤ نه وهی له قیامه تدا ده وله مه ندبی!!، چاکه کانی بهر که تدار بن و پتی ده وله مه ند بی!!، فهرموده ی صه حیچی پیغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) نه فهرموی: (إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ، إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ)^{۱۹} واته: نه گهر به نی نادم مرد هه موو کرده وه کانی لی دهرچرین ته نها سی شت نه بی: صه ده قه ی جاریه، خوتان زورجار بیستوتانه که خیریکی نه بر اوه به جیبه یلی، شتی که به جیبه یلی له ناو

^{۱۹} «(حدثنا يحيى بن أيوب وقتيبة يعني بن سعيد وابن حجر قالوا حدثنا إسماعيل هو بن جعفر عن العلاء عن أبيه عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إذا مات الإنسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاثة إلا من صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له)»، مسند إمام أحمد، جزء ۲، صفحة ۳۷۲، رقم الحديث ۸۸۳۱.

مسولمانان بهر د ه و ا م مسولمانان نیستیفاده ی لی بکهن و سوودی لی بیینن، پاشان زانست و زانیاریه ک یاخود ناموژگاری به نووسین به وتار به هر شیوه یه ک له ناو میلله ته بکت و خه لکی ده ورو به رتدا به جیبه یلی و نیستیفاده ی لی بکری بۆ دواړو ژبی خوت بهر د ه و ا م شهو خیرهت پیده گات، وه سییه مینیشیان مندالی چاک کچ بی یان کوړ دوعای بۆ بکات، جا مندا ل نه ک هر کوړ و کچ به لکو نه وه و نه وه ی نه وه ش ده گریته وه بهر د خوار، واته باپره گه وریه ک چنده مندالی له دوا به جیبه یینن هتا دنیا خهراپ ده بی شهو چا کانه ی ورده وده بۆ ده چن چونکه گرنگی پیدا ون، زانایان ده فمر موون ته نانهت پیغه ممبر نوح (علیه الصلاة والسلام) که دوا ی نادهم باپره گه وری نیمه یه چنده چاکه بکریته له چاکه کانی نومته چاکه یه ک بۆ شهو له بهر شهو دی خوی هه ولی داوه شهو نومته بیته خوا بهرست و شه ولاده کانی خوا بهرست بن!!، جا نیمه ی مسولمانیش ده بی وا چا وری بکهن و وا ته ماشا بکهن که شهو مه سئولیه ته بهراستی مه سئولیه تیکی قورسه که یان ده بیته نیعمه تیکی گه وری وه یان خوا نه خواسته ده بیته خه جاله تییه که هم له دنیا و هم له دواړو ژبیش، چنده ناخو شه بلین: شهو فلا نه کهس که کوړی کی خهراپه کوړی فلا نه کهسه، یان فلا نه کچه فلا نه نافره ته کچی فلا نه کهسه له فلا نه گهړه کدا، نینسان شهرمی پی هه بی، بهراستی زور ناخو شه بۆ بهر له وه ی شهو مه سئله یه بیته پیش و شهو پینا خو شبو نه ی بیته سر له سه ره تادا. گرنگی پیده!.

مندالی چاک نیعمه تیکی گه وریه له قیامهت - وه کو باس مکړد - بهر د ه و ا م شهو خهیراته بۆ نینسان دیت ته نانهت له روژی قیامهتدا وه کو پیغه ممبر (علیه الصلاة والسلام) فمر مووی: (رُفِعَ لِلْمَيِّتِ دَرَجَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ يَا رَبِّي أَيُّ شَيْءٍ هَذَا؟، فَيَقُولُ وَلَئِكَ اسْتَغْفَرَكَ) واته: بهر د ه و ا م پله و پایه ی مردو له روژی قیامهتدا بهرز ده بیته وه، پرسیار ده کات شهو خوی خوم شهو چییه پله و پایه م بهر د ه و ا م

بهرز دهیته وه؟، خوداش دهفرموی: نه وه مندال له کوی خوته له دنیا خیر و چاکت بډ دهیږی داوی لیخو شېبون و دوعات بډ دهکات، همتا مندا دوعا بډ باوک و دایکی یان بایر و داپیره خوی بکات بهر دهوام له روژی قیامه تدا سزای سوک دهی و دهره جاتی بهرز دهی!!، جا چهنده به خوته وه خه ریکی نه ونندهش به مندال کانتوه خه ریک به چونکه مندال کانیشت نه گهر چاک بن ههر زه خیره تی، وه نه گهر خه راپیش بن ههر زه خیره تی، زورن نه وانه س نه مړو له بهر دهستی کوره کانیان دهالینن، زورن نه و باوکانه تی نه مړو شه رمیان به کوره کانی خو یانیانه، زورن نه و باوکانه تی نه مړو له بهر دهستی کوره کانیان خو دشارنه وه نازانن چی بکن؟، کوره کانیان به قسه یان ناکن، له قسه یان دهره چن و ریژ و حورمه تیان ناگرن، نیهان یان دهکن، زورن نه و دایکانه تی به ههمان شیوه له بهر دهستی کوره کان و کچه کانیان دهالینن، بی نه دهییه بډ کوران و کچان له بهرامبر باوک و دایکیاندا دنگ بهر زبکنه وه چ جای بی نه دهی تر!!، تنها دنگ بهر زکردنه و دیان له بهرامبر باوک و دایکیاندا بی نه دهییه، به لام تو بلتی نه و نه نجامه تی نیستا کوره کان و کچه کان و دههستیان هیناوه بهرهمی باوکان و دایکان نییه؟!، نه توانین بلین زوریک له و بهرهمه هوکاره کوی ده گه پیتوه سر باوکان و دایکان، چونکه پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) فرموی: (مَامِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ)^{۷۰} واته: هه موو مندالیک که له دایک دهی به مسولمانی له دایک دهی، (فَأَبَواهُ يَهُودَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ أَوْ يُنَصْرَانِهِ) باوک و دایک دوی نه و یان دهیکن به مهسیحی (گاور) یان دهیکن به جوله که یان دهیکن به ناگره رست (مجوسی)، نه و مندال که له دایک دهی بی گوناوه، مندالیک پاکه، به لام نه گهر باوک و دایک له مالیکدا نه هلی دین و تهقوا بن مندال کهش ته ماشایان دهکات، وه نه گهریش له سیاحه

^{۷۰} صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب: إذا أسلم الصبي فمات، رقم الحدیث ۱۲۹۲

و سه فري گونا هو نادی و مه لها و گهشت و گوزارو بی دینی و خهراپه و خهراپه کاریدا ژيانيان به سمر بهرن خو دیاره مندالنه کانیش ته ماشای نهوان ده کهن، زور جار دیقه تمانداوه کاتیک که سهردانی مالیکمان کردووه وهختیک که گوتراوه با نویژی جه ماعهت بکهین له گهل چهند برابره یان خاوهن مالنه که کوره کان زور به سمر سورمانه وه ته ماشای نویژی جه ماعهت و چوینییه تی نهو نویژه و هره کات و سه که ناتی نویژه که یان کردووه!، نهوه هویه که ی ده گهریته وه سهر نهوه که نویژ کردن و نویژی جه ماعهت له لای نهو مندالنه غهریبه!، روژیک له روژان باوکی دهستی مندالنه که ی نه گرتووه بو مزگهوت!، دهستی نه گرتووه بو لای کوری مسولمانان بو نهوه ی گوپی له ناموژگاری ماموستایه که بگری، بو نهوه ی بیته مزگهوت و له نویژی جه ماعهتدا به ژداری بکات، بو نهوه ی که فیری بیته نه هلی مزگهوت و خوشه ویستی مزگهوت له دل و دهروونیدا جیگیر بی، له بهر نهوه وه کو گوتراوه: «چی بچینی نهوه ددووریه وه!»، له مالیدا باوک و دایک چ هره کاتیک بکهن مندالنه کانیش ناوا فیتر دهبن!، بویه مه سئولییه تیکی قورسه برا بهریزه کانم!!.

له مافه کانی مندال به سهر باوک و دایکه وه:

یه که م: که له گهل گهنجه کانمه پیویسته بیر له وه بکه نه وه نه گهر ده یانه وی مندالنه کانیان صالح بن، کوره کانیان صالح ده رچن و که چه کانیان صالحه ده رچن با هه ولبدن دایکیکی مسولمانیان بو پیدا بکهن!، وهختیک که بیر له ژنهیتنان و داخوای ثافره تیک ده که یته وه تنها بیر له ثاره زووی خوټ مه که وه، بیر له پاشه پروژی مندالیکیش بکه وه که دواپی خوی گه وه ده تدا تی، نه گهر دایکه که مسولمان نه بی، نه هلی دین و ته قوا نه بی نهو کوره ی که ته مهنات وایه بیته پیاوکی چاک وه کو خوټ یاخود له بهر دهستی نیسپراحت

بكهى كاتيځ كه گهوره دهبي و له دواى مردنت دوعات بو بنيرى نهوه ناييښى و به پيچه وانهوه ديتبهرا، بويه سهره تا به كه مافى منډال نهويه دايكيكي مسولمانى بو پهيدا بكهى، باوكايش نه گهر دهيانه وي نهوه كانيان صالح و صالحيه بن با كچى چاك و نافرته تى چاك بو كوپه كانيان بدوزنه وه، پيغه مبهرا (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى: (تُنكِحُ الْمَرْأَةَ لَارْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَجَمَالِهَا وَلَدِينِهَا)^{٧١}، واته: نينسان له بهر چوار شتان نافرته تىځ داخوازي دهكات: يان له بهرته وهى نافرته تىځى دهوله مهنده، يان له بهرته وهيه كه نافرته تىځى جوانه، يان له بهرته وهيه كه نافرته تىځى خانه دانه و نه سه بيځى بهرزي هيه، يان له بهرته وهى كه نافرته تىځى مسولمانه و به دين و نه خلاقه، (فَاطِمَةُ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ) نهو نافرته بخوازه كه دين و نه خلاقى هيه ته و كاته دهكه وسته نيو خوشى راحت و گوزهرانى چاك له دنيا و هم له قيامه تدا پي سهره رز و سهرفرز دهبي، له بهرته وه دهبي نينسانى مسولمان كاتيځ كه نيازى داخوازي كړدى نافرته تىځى هيه بير له نه دهب و نه خلاقى ره سنى نيسلامه تى بكاته وه، وه له هه مانكات دهبي خوشكى مسولمانيش نه گهر دهيه وي منډاله كانى صالح و صالحيه بن، نه گهر دهيه وي مالىكى به خته وهر له دنيا پيكه وه بى با بير له وه بكاته وه شو به پياوځى مسولمان بكات، نهك ته نها به دواى پاره و سه ياره و خوشى دنيادا بگهرى كه دواى نه وانه هه مووى دهبنه ناخوشى، جوانى ته نها ماويه كه دواى نه وهى كه نه گهر دين و نه خلاقى تيدا نه بوو له بهر چاوى نينسان دهبيزرى، دهوله مهندي ته نها ماويه كه نه گهر كه سيځ دهوله مهندي بوو

^{٧١} «حدثنا مسدد حدثنا يحيى عن عبيد الله قال حدثني سعيد بن أبي سعيد عن أبيه عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال تنكح المرأة لأربع لمالها ولحسبها وجمالها ولدينها فاطمة بذات الدين تربت يداك»، صحيح البخاري، كتاب النكاح، باب: الإكفاء في الدين، رقم الحديث ٤٨٠٢.

ئەوكلاتە مەنتى بە دەۋلە مەندايەتى ئافرەتەكە نامىنى؛^{۷۱} وە بەھەمانشېۋە خانەدانى و پلە و پاىە و مەنصەبى خەزورانىش داد نادەن بە ئىنسان وەختىك كە ئافرەتەكە لەگەل پىاۋەكەيدا رىكويىك نەبوۋا، بۆيە خۆشەويستە كانم: يەكەم مافى مندال ئەۋەيە دايكىكى مسولمانى بۆ پەيدابكرى، پاشان دوعا بكەى لەكاتى داخوازىدا وە لەكاتى گواستەنەۋەيدا وە لەكاتى سەرچىيىشىدا؛ لەوكلاتەدا كە ئەۋ پىاۋە لەگەل خىزانەكەيدا جۈوت دەبى پىۋىستە بلى: (اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيَاطِينَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا)^{۷۲} خۇدايە شەيتان لە ئىمە دورۇ بخرەۋە، وە شەيتان لەۋ مندالەشمان دورۇ بخرەۋە كە دەماندەيتى، ئەوكلاتە شەيتان زەرەرى لىنادات، بۆيە سۈننەت وايە حەدىسى سەحىحى پىغەمبەرە (عليه الصلاة والسلام) شەۋى لەسەر جىدا ئەۋ دوعايە بكرى بۆ ئەۋەى مندالەكەت توشى زەرەر و زيان نەبى و دوايى شەيتان دەستى لىنەدات!

دوۋەم: بەجىھىنانى سۈننەتەكانى پىغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) لە منداليتى ئەۋ مندالەدا، لەۋانە: سۈننەتەكانى رۆژى لە دايكبوون، شىرىنكرىنى دەمى مندالەكە (تحليك) جا ئەگەر بە خورما بى يان بە شتىكى شىرىن بى دەمى شىرىن بكرى، سۈننەتى پىغەمبەرە (عليه الصلاة والسلام) كە ئەۋەى كىردوۋە لەگەل حەسەن و حوسىنى نەۋەكانى (كوپانى عەلى كورپى ئەبى تالىب)، وە لە ھەمانكاتدا بانگدان لەگوئى راستى وە قامەتكرىن لەگوئچكەى چەپى، ئەۋانە كە سۈننەتى پىغەمبەرن (عليه الصلاة والسلام) وە پىيادەى كىردوون، سۈننەتن بۆ

^{۷۱} «حدثنا علي بن عبد الله قال حدثنا جرير عن منصور عن سالم بن أبي الجعد عن كريب عن بن عباس يبلغ به النبي صلى الله عليه وسلم قال لو أن أحدكم إذا أتى أهله قال بسم الله اللهم جنبنا الشيطان وجنب الشيطان ما رزقنا»، صحيح البخاري، كتاب الوضوء، باب: التسمية على كل حال وعند الوقاع، رقم الحديث ۱۴۱

نیمہی مسولمانیش کہ له کاتی مندالبووندا له روژی یه کهمدا نهوانه پیاده بکړی، ده کړی دواي روژی یه کهمیش به لام له روژی یه کهم باشته.

دوو حقیقه تی تریش هیه ده بی نینسان بیزانی که له روژی له دایکبووندا نهو مندالنه هموو مافیکی دهسته بهر ده کړی بو غوونه: نه گهر له روژی جه ژنی ره مه زاندا له دایک بیی ده بی سهر فتره ی بو بدری، نابی بلتی جا نهو تازہ له دایک بووه!، نه خیر سهر فتره ی نهو مندالنه واجب ده بی، وه نهو روژه ی که له دایک ده بی میراتی ده که ویته سهر باوکی و برای و دایکی، به داخه وه که نیستاش -چند جاریک باسمن کردووه- مه سته له ی میرات له ناو کورده واری خوماندا زور به بی شهرعیانه ته وزیع ده کړی!، وه زور به بی شهرعیانه ته ماشای ده کړی، ته نانه ت زور مال هه زور باوک و برا کچه کان و خوشکه کانیان له میرات درده کهن، چ جای نهو ی که مندالنه به لکو هر به گه وره یی له میراتی درده کهن، به راستی نهو ی زولم و تاوانیکه خه جالنه تیبه له بهرامبر خوا روژی قیامت!، به هیچ شیوه یه که شهرعی نیبه میراتی که بهش بکړی که خوی گه وره دایناوه تو هیندیکانی لی لا دده ی خو تو له خوی گه وره باشته نازانی؟، خوی په روه ردگار شتیکی به فہر ز دانابی بو نافرہ تان و خوشکان چون نه توانی تو لی زهوت بکه ی؟، هر که سه چہندی ده که و دہ بی حقی بدریتی جا نه گهر روژی له دایکبوونیشی بی نهو بوخوی نهو میراته ی بو واجب ده بی کور بی یان کچ.

سیہم: له روژی حه و ته مدا ناویکی خوشی لی بنی، مندا ل حقیقه تی کاتی که گه وره ده بی ره خنه له باوکی بگری بلتی: باوکه گیان بوجی نهو ناوه ناخوشه ت لیناوم؟، به تایبہ ت له ناوه کانی نه مپو که زوریان ناشه رعین!، نهو ناوانه ی که بو کورہ کان و کچه کانی مسولمانان نه مپو

به کار دین به داخه وه زوریان ناشه عین، له بهر نه وه ده بی ناوی خوش له کوره کان و کچه کان برنن بۆ نه وهی که گه وردبوو پتی شهرم نه بی، وه پیغه مبه ریش (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی: ناوی خوش له کوره کان و کچه کانتان بنین چونکه له روژی قیامه تدا به ناوه کانی خوځانه وه بانگیان ده کریت!

پاشان هۆزه بانه (العقیقة) که نه وهشیان دیاره به پیتی توانا سوننه ته به لام به گویره ی سوننه تی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ناوایه که بۆ کوران دوو مهر سهربردی و له حدیث دا هاتوه که یه کیکیش ده بی، بۆ کچانیش یه کی که دیاره نه وه له سوننه تی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) دا هاتوه وه صه حابه کان پیاده یان کردوه نه وه به پیتی بوونی دهسته لاتی ئینسان، پاشان سهرتاشینی منداله که و خیر کردن به پیتی گرانایی مووی سهری نه وه منداله له گهل کیشانی به زیو، کاتیک به زیو کیشات و چه نده گران بوو به نه ندازه ی نه وه به قیمه تی زیوه که خیری پی بکه ی، ئینجا سوننه تکردنی دیاره نه وه ش یه کی که له مافه کانی، پاشان شیر پیدانی دوو سالی ته واو که خوی په روه ردگار ده فهرمووی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمْ الرُّضِيعَةَ﴾ ۲۳۳ - البقرة، زور دایک هیه هر زوو منداله که ی له شیر ی خوی ده کاته وه به بی هۆ پییوایه که گوناھی ناگاتی، شیر ی دایک له به رامبه ر منداله که یدا واجبه بویه خوی په روه ردگار وایکردوه نه وه شیر له زستاندا بۆ مندال گهرمه و له هاوینیشدا بۆ مندال فیتکه، نه وه شیر له روژی له دایک بوونییه وه هه تا ده گاته دوو سال و رده ورده جو رایه تییه که ی ده گوژی به پیتی چه جی منداله که، له بهر نه وه زور گرنگه که دایک و باوک واکه نه وه شیر ی دایک بدری به منداله کان، دوو سال بوی هیه شیر ی بداتی له سه ریه ک نه وه که سه ی که ده یه وی شیردانه که ته واو بکات و ساله وه خته که ی (حول) ته واو

بکات بهرامبر منداله که نه گهرنا نه توانی وه ختی که سالتیک تیپه ری یان خواردنی دیکه ی به کارهینا لئی بکاته وه به لام به رازیوونی میړده کهی.

چواره م: به خپوکردنی منداله که له لایه ن باوک و دایکه وه، دیاره نه وه ش سوننه ت نییه و واجبه، به خپوکردنی به پپی عورف سونه ته کانی نیسلام ده بی هه ر له مندالییه وه بتوانی گه شه یان پپیدا نه گهر کچ بی یان کوړ بی، هی وا هیه زور به کچان سه ربه رز نییه!، دیاره نه وه ی که وا ده کا و نه و تیروانینه ی هیه نیمانی ناته واوه!، نه گهرنا مندا ل کچ بی یان کوړ به راستی نیعمه تی خوایه، بویه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) هانی نه و مسولمانانه نه دات که کچ په ورورده ده کهن به تاییه تی نه و مالهی که کچان په ورورده ده کا خیری زیاتر ده گاتی تا نه و مالهی که کوړان په ورورده ده کات!، فهرمووده ی پیغه مبه ره (علیه الصلاة والسلام) ده فهرمووی: (من عال جاریتین حتی تبلغا جاء یوم القیامة انا وهو کهاتین وضم اصابعه)^{۷۳} واته: هه ر که سیك دوو کچان له مالیکیدا به خپو بکات به په ورورده یه کی مسولمانه تی تا گه ورده دهن له روژی قیامه تدا دی من و نه و وه کو نه و دوو په نجه واین، په نجه کانی له گه ل یه کتری جوو تکرد!، یان فهرمووی: (اَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا)^{۷۴} نه وه حه دیسی صه حیچی نیمامی بوخارییه فهرمووی: من و به خپوکه ری مندالی یه تیم وه کو نه و دوو په نجه واین به یه که وه له به هشتدا!، که وابهو به خپوکردنی منداله کان چ جای نه وه ی که واجبه به لام نیعمه تیکی گه وره شه بو دواړوژ و ده بی نینسانی مسولمان نیستیغلالی بکات، زولم هه ر نه وه نییه که نینسان له که سیکی تری

^{۷۳} صحیح مسلم، کتاب البر والصلة والاداب، باب: فضل الاحسان الی البنات، رقم الحدیث ۲۶۳۱.

^{۷۴} «حدثنا عمرو بن بینها أخبرنا عبد العزیز بن أبی حازم عن أبیه عن سهل قال رسول الله صلی الله علیه وسلم انا وكافل الیتیم فی الجنة هكذا وأشار بالسبابة والوسطی وفرج بینهما شینا باب إذا عرض بنفی الولد»، صحیح البخاری، کتاب الطلاق، باب: اللعان، رقم الحدیث ۴۹۹۸

بکات له بازار له موعامه له له دائره له کوئ...، به لکو ئینسان زولم له مال و مندالی خویشی بکات هر زولمه!

له هه مانکاتدا خو شه ویسته کانم، دواي گه شه کردنی له بواړی عه قلی دا پیویسته نه و منداله عه قیده ی ئیسلامه تی له دل و دهروونیدا دروست بکه ی؟
یه کم شت که مندا ل ته نسیری تی ده کا بۆ عه قیده و مه بده نی که شه ی تانی لی دوور ده که ویت ه وه فیتر کردنی ه تی به وشه ی (لا اله الا الله) له مندالییدا نه م وشه یه ی فیتر بکه نه گهر چی سه ره تای وشه کانی به (باوکه) و (دایکه) ده ستیپیده کات به لام دواي نه و وشانه لی مه گهر ئی شتی تر فیتر بیئ هه تا به (لا اله الا الله) ده ستیپیده کات!، بۆ نه وه ی نووری ئیمان بچیت ه ناو دلی و شه ی تان زه فه ری پینه بات له مندالییه وه.

پاشان کاتیک که فیتری زمان ده بئ ده گاته هه وت سالیی نوژی فیتر بکه، نوژی که پیغه مبه ر له ته مه نی هه وت سالییدا نه م به باوکان و دایکان ده کات ده فه رموی: (مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَىٰهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ) رواه ابو داود، نه فه رموی: له کاتی هه وت سالییدا نه م به بکه ن به منداله کانتان نوژی بکه ن، وه له ده سالییشدا نه گهر نوژی نه کرد لیی بده!، لی مه گهر ئی تی بپه ری به سه ری دا و دوايی که گه وه به و له ده ستت ده ربچی، (وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ) وات ه: له ده سالیی ده بی کوړ و کچ له یه کتر جودا بکریته وه بۆ خه وتن و نابی له یه ک شویندا به یه که وه بجه ون.

دیاره قورئان خویندن به هره یه کی گه وه ره یه نه ک هر بۆ مندا ل به لکو نه و مناله ی ده یخوینی زوری پا داشته که ی ده گهر پیته وه بۆ باوک و دایکی!، نیعه تی کی گه وه ره یه مندا ل له سه ره تا وه فیتری قورئان خویندن بی!، گو یبگر ن له فه رموده ی سه حیحی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فه رموی: (مَنْ قَرَأَ

الْقُرْآنَ فَأَحْكَمَهُ وَعَمَلَ بِمَا فِيهِ أَلْبَسَ اللَّهُ وَالِدِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَاجًا، ضَوْءُهُ أَحْسَنُ مِنْ هَذَا الْقَمَرِ^{٧٥} هر که سې قورئان بخوینې و کاریشی پیبکات روژی قیامت تاجیک له سهر سهری باوک و دایکی نهو کهسه داده نې که قورئانی خویندووه و عه مه لی پیکردووه، پروونا کایې نهو تاجه له روونا کایې مانگ جواتره!!، دیاره باوک و دایک به هره مه ند دهن به قورئان خویندن و عه مه ل پیکردنی منداله کانیان، بویه جیگای خوځیه تی باوک و دایکانی منداله کانیان هان بدهن له سهر نهوه که فیږی قورئان خویندن بېن، له سهر مزگهوت و جومعه و جه ماعت و مه جلیسی مسولمانان راپین.

خوځه ویسته کانم: پاشان خوځه ویستی خوا و پیغه مبهری خوا (علیه الصلاة والسلام)، دواي نه وهی که نینسان وشه ی (لا اله الا الله) فیږی منداله کانی ده کات دهبې خوځه ویستی خوا و پیغه مبهریان له دلدا دروست بکات!، وایان لیبکات که خویان له هه موو کهس زیاتر خوځېوې، وه کو خوی گه ووه ده فرموې: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ ۱۶۵ - البقرة، واته: نیمانداران گه ووه ترین خوځه ویستیان بږ خویه، دهبې تو که نه وهت تیدایه به منداله که شت نهوه یه کلا بکه یته وه، خوځه ویستی خوا پاشان خوځه ویستی ئیسلام و قورئان له لای نهو له هه موو شتیک گه ووه تر بې ته نانهت له خوځه ویستی خوت و دایکی!، وه له هه مانکاتدا خوځه ویستی پیغه مبهر (علیه الصلاة والسلام) چونکه فرموې: (وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى

^{٧٥} ((حدثنا عبد الله بن وهيب الغزي ثنا محمد بن أبي السري ثنا رشدين عن ربان بن فايد عن سهل بن معاذ بن أنس عن أبيه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال من قال سبحان الله العظيم بني له غرس في الجنة ومن قرأ القرآن فأحكمه وعمل بما فيه ألبس الله والديه يوم القيامة تاجا ضوؤه أحسن من هذا القمر))، المعجم الكبير، جزء ۲۰، باب الميم: معاذ بن أنس الجهني، رقم الحديث ۴۴۵، صفحة ۱۹۸.

أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ^{٧٦} واته: سویندم بهو خوايهی که گیانی منی به دهسته کهستان نیمانی ته و او نییه ههتا وای لینی منی خوشر نهوی له خوئی و له باوک و دایکی و هه موو خه لکی!، ده بی شو فهرموده یه بو منداله کانی شهرج بکات که منداله کانی ده بی پیغه مبهریان (علیه الصلاة والسلام) خوشر بوئی، وه سوننه ته کانی پیغه مبهریان خوشر بوئی ته نانهت له باوک و دایکیان شو کاته شو مندالانه باوک و دایکیان لئی به هره مه ند ده بن له روژی قیامت.

پاشانیش مافیکي تری شو مندالانه نه وه یه که ره فیکایه تیکردنی باوک یاخود دایک له مه جلیس و سهردان، نه وه که زور کاریگری هیه باوک جار جار منداله که ی له گه ل خوئی بگیری، کورده که ی له گه ل خوئی بیاته مه جلیسی پیاوان و گوئیگری له قسه ی پیاوچاکان، منداله که ی له گه ل خوئی بگیری بو سه فهر بو شوینانه ی که موناسه باتی گشتین و خیری ئیسلام و مسولمانانی پیوه یه، نه و موناسه باتانه ی که وتاری تیدا پیشکesh ده کری، نه و موناسه باتانه ی که مسولمانانی زور لی هه ن بو نه وه ی که نه و منداله چاوی بیته وه، نه و منداله ی گوئی له قسه ی ماموستایان بی، نه و منداله شتی تر بیننی بیجگه له وه ی که له ماله وه کو مه لیک شتی سنووردراو (محدود) ده بیننی، بو نه وه ی بزانی له مه جلیسدا چون داده نیشتی، وه له مه جلیسدا خه لک چون قسه ده کات، کاتی که پیاویک قسه ده کات هه موویان گوئی بو راده گرن نه ک له ماله وه که فیتر بو وه هه موویان به یه که وه قسه ده که ن!، نه و منداله با شتی وا فیتر بی له مه جلیسی پیاوان که باوکی هانی ده دات و له گه ل خوئی ده یگیری، وه ههروه ها دایکیش به هه مان شیوه کاتیک که ده چیته مالیک که چه که ی له گه ل خوئی ده کاته ره فیک بو نه وه ی فیتر بی، بو نه وه ی بتوانی کاتیک که گه وره ده بی

^{٧٦} مصنف عبدالرزاق، کتاب الجامع لامام معمر بن راشد، باب: المرء مع من احب.

كه چه كهى به نوينه رى خوى بنيرى بۇ مالنك بۇ شتيكى پيوست، وه كاتيك كه پياو له گډل خوى دهبات بۇ شوينيك نهو منداله فير ده بى له دواړوژدا يان دواى چهند سالتك چهند مانگيكي تر كه بينيرى بۇ شوينيك نه گهر بۇ مونسه به تيكه تعمزيه له جياتى باوكى دهيكات، نه گهر بۇ جيبه جيكردى كاريكه له جياتى باوكى جيبه جيبى دهكات مامه لهيه كه...، نهو منداله نه گهر له سهره تادا فيرى نه كهى به عه مه لىي تنها. به قسه و به زمان زورجار فير نابى!

له بهر نه وه دانىشتن و گوښگرتن له قسه پياوچاكان دياره كاريگه رى هيه له سهر منداله كان، جارى واهيه باوك له ماله وه نايهت و حه ديس بۇ كوپره كانى دهوښتته وه كه متر وايه نهو مندالانه گوښ له باوك و داىكى خوښانيان رابگرن چونكه به غه ريبى نازانن زورتر شهرميان ليناكهن!!، به لام نه گهر بچى بۇ وتارى ماموستايه ك يان بچى بۇ مه جليسى پياوچاكيك زياتر ئيستيفاده له ناموژگارپه كانى دهكات تهنانهت نه گهر بۇ ته عامولكردى بى له گډل باوك و داىكيشيدا، پيغه مبه ر (عليه الصلاه والسلام) ده فهرموى: نمونه ي رهيقيه تى پياوى چاك وه كو نه وه وايه كه عه تر بفروشى!، بويه نه گهر يه كيك بچيته لاي نهو جوړه پياوه نه گهر هيچيشى پينه برى به لام بوى خوښى بۇ دى!، نمونه ي رهيقيه تى پياوى خهراپيش وه كو خاوه نى كووره ي ناگرين وايه نه گهر نه شتسوتينى پرشكت پى ده كه ون!، جا ينگومان پيغه مبه رى خوا ﷺ راستى فهرمووه، به راستى پياوى چاك به ره كه ته له ههر شوينيك بى، ئيماندار وه كو بارانى به به ره كه ت وايه له ههر شوينيك وه نه رزى بكه وى نهو بارانه سوودى ده بى!، جا ههر كه سى له مسولمانى نزيك بى نهو به ره كه ته ي بۇ دى!، ههر كه سى له زاناي مسولمان نزيك بى نهو به ره كه ته ي بۇ دى، خو ماموستا قسه به پاره ناكات، ناموژگارپه كان به پاره پيشكش ناكات، خو بۇ دونيا و قيامه تى تويه تى!، بۇ دونيا و قيامه تى منداله كهى تويه تى، جا نه گهر ده ستى

مندالډه كهت بگري و بيهيڼى بؤ مزگهوت يان بؤ لاي ماموستا يه ك،
ماموستا يه كي بؤ بگري بؤ ټه وهى فيره نوږي بكات، فيري ټه خلاقي بكات له
بهرامبر باوك و دايك و جيران و هاوړيكانى به پاستى ټه وه به خته وهر يه كه بؤ
خوت نهك ته نها بؤ مندالډه كه!.

خوشه ويسته كانم، پاشان خوړه وشت و ټه خلاق سهرتا له ماله وه فيري ده بي،
يه كه م شت فيري بكه چؤن ده ستى به سهر داهيڼى، چؤن وا ده كهى به قسه ت
بكات، ده سته سهر داهيڼان كاريگري زوره بؤ مندالډه كان!، ماچكردنى مندالډ
كاريگري زوره بؤ ټه وهى كه مندالډ قسه له باوك و دايكى خوى وهر بگري!،
ټيستا مندالډه كان له ټه وروپا و ولاته غهريه كان كه هه ست به عه تف و حه نانى
باوك و دايك ناكه ن بؤيه ټه و ره حم و به زه ييه نييه و بؤيه ټه و به ره لايى و
فهاد و بيته خلاقييه هيه چونه كه په روه دهى باوك و داكيان نه بينيوه،
په روه دهى ماموستا و مزگهوتيان نه بينيوه، مندالډ له ده روه له (دايه نكا:
حضانه) په روه ده ټه كړئ و نايه ته وه لاي باوك و دايك به لام ليړه له ناو باوه شى
دايك و باوكيدا په روه ده ټه كړئ! باوك و دايكى چؤنى رابه يڼى ټاواى ليډئ،
پاشان واى لى بكات ليپرسينه وه و پاداشتى هه بي كاتيڼ كه مندالډه ټيشيڼكى
چاك ده كات هانى بده و سواسى بكه!، وه ختئ كه ټيشيڼكى خه راپيش ده كات
موحاسه بهى بكه!، بؤ موحاسه به كړدنيش ده بي ټينسان بزاني چ جوړه
موحاسه به يه كه به كاردنيڼ!، گوړاكيڼشاني مندالډ نهك به و شيوه يه كه
ټه زيه تى زور بخوا به لام گوږگرتنى مندالډ كاريگهريه كي راسته وخوى هه يه
وه كو زانايان باسى ده كه ن!، گوږى مندالډ بگره و توږيڼ ناوا ټه زيه تى بده كه
هه ست بكا به وهى موحاسه بهى ده كهى كه له راستيدا ټه و گوږگرتنه كاريگهري
خوى له سهر دهروونى مندالډ دروست ده كات، وه له هه مانكا تدا ته شجيع كړدنى
له كاتيڼكا كه چاكه يه كي كړدوه يان هه نكاو يكي باشى ناوه وه به خشيڼى

شتیک پیی وه هدییه پټبه خشینې بهراستی نه وه کاریگری له سهر دل و دهروونی نه و منداله دروست دهکات.

پاشان فیږی راستگوپی بکه که له گهل دراوسیکانیدا له گهل منداله کاندا راستگوپی له گهل خهلکیدا راستگوپی، راستی خوشه ویستی خوییه و دروزن دوژمنی خودایه، فیږی نه وهی بکه چون نهیښی دهپاریږی!، قسهیه که له باوک و دایکییه وه گوپی لی دهبی ناچی له دهر وه بلاوی بکاته وه!، باوک و دایک له ماله وه زور قسان ده که نه گهر هر قسهیه کراو منداله کان چون له دهر وه باسیانکرد و له مه جلیسه کان گیرایانه وه هیچ بو باوک و دایکان نامینیتیه وه!!، بهلام نه گهر باوک و دایک وریا نه بن پهر ودهی منداله کانیاں بکه زوری له سهر قهرزدار ده بنه وه!

وه له هه مانکاتیشدا خیانت نه کردن له نه مانهت، نه و منداله فیږه بی چون خیانت له نه مانهت ناکات وه چون هاوکاری مسولمانان و منداله مسولمانه کان دهکات، وه له هه مانکاتیشدا وای فیږ بکات چون ته عامول له گهل باوک و دایکی خوی دهکات!، چون ته عامول له گهل میوانه کانی دهکات و میوانه کان به خیر دینی، یان که دیتیه وه ژووری چون له دهرگا ده دات، تا نیستاش منداله کانی نیمه ی مسولمان وه نه که هر منداله کان به لکو به داخه وه پیاهه کانیشمان فیږ نه بوون کاتیک که دیتیه وه له دهرگا نادهن، له مالی خویان له دهرگا نادهن که نه وه باش نییه خوشه ویسته کاتم، نه گهر که سیش له ماله وه نه بی له دهرگا بده پیش نه وهی بییه ژوره وه، هر راست دهرگا مه که وه و بییه ژوره وه، له وانه یه نه وکاته ی تۆ دیتیه ژوره وه دایکت یان باوکت خه ریکی گورپنی جل و پو شاکیه تی!، یان خیزانه کهت نافرته تیکی تری له لایه و پیی ناخوشه تۆ به و شیویه بیته ژوره وه!، یان بو نمونه مندالیک دیتیه ژوره وه

دايك و باوكى به جوړېك ده بينى... له بهرته وه سوننه ته كه منداله كان دېنه ژووره وه يان ده چنه ژوورى باوك و دايكيان له درگا بدن، وه هه روها نه گهر باوكيش ده چيته ژوورى منداله كاني هر له درگا بدات وه به هه مانشيته نه دناماني ماله وه بهو جوړه هه لسوكه وت بكنه چونكه سوننه تي پيغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) كه پياده ي نه كهن.

يان له پيغه مبهريان پرسى: چوڼ له درگاي مالّ بدين؟، فه رموى: وه ختى له درگا نه دهن له راستى درگا كه رامه وه ستا، له تهره فيكي درگايه كه رابو ستا، يان له لاي چه پي يان له لاي راستى رابو ستا، بو شه وي كه كاتى درگايه كه ده كړي ته وه رو به رووى نهو ماله نه بيه وه، به لكو شه كه سه پي ناخوشه شهرم ده كات يان نافرته يكه درگا ده كاته وه، به لكو شتيك له هه وشه كه يه له ژووره وه يه كه كهس هز ناكات بيبينى له بهرته وه نهو خوړه وشتانه ئينسان خوښى عيبره تي لى وهر بگرى وه بتوانى منداله كانيش فير بكات.

له هه مانكاتدا دوزينه وه ي برادر بو مندا، دې پي بلتي: تو له گهل فلانه منداله ي گهره كدا ره فيق به!، نه گهر كچيشه دايكي پي بلتي تو له گهل نهو كچه دا ره فيق به!، نهك هه بو خوى بچي برادر بو خوى بدوزي ته وه و دوايى وه ختيك ده زانى له گهل برادره كه ي سه فهرى كردو وه و چو ته هه نده ران!، به راستى نه وه شه فه!، كاتى باوك منداله كاني له ده ست ده چي له بهرته وه يه كه خوى ناگاي لى نيه چ دوستيك و چ مندا ليكي ره فيقه هه تا دوايى واى ليندى ده كه ويته ژير كاريگه رى ره فيقه كاني!!.

وه له هه مانكاتيشدا دادگه رى له نيوان منداله كانيدا كه شه وش كاريگه رى راسته وخوى هديه، كه چوڼ بتوانى ته نانه ت له ماچكردندا يان له كړيني هديه له سه فهدا بتوانى دادگه رى له نيوان منداله كان.

له کۆتاییشدا ده لایم: (قَدَوَة حَسَنَة) له لایمن باوک و دایکه وهیه بۆ منداله کان، باوک و دایک له ماله وه چی بکه ن شاوا ته ماشایان ده که ن!، شهر بکه ن منداله کان زیاتر فیتری شهر دهن، درۆ بکه ن له گه ل یه کتیریدا زیاتر فیتری درۆ دهن، باوک و دایک بچ وه عدی له بهرام بهر یه کتیریدا بکه ن منداله کانیش شاوا بچ وه عدی له بهرام بهر یه کتیریدا ده که ن!، له بهر نه وه واجبی سهرشانی باوک و دایکانه له ماله وه (قَدَوَة حَسَنَة) بن، غوونه ی چاک بن، بۆیه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فهرموی: وه ختی که دایک گوتی منداله که م ها وهره نه و شته ت بده می و دوا یی نه یدایی نه وه درۆی کردو وه!، روژی چه ند جار ان دایک بانگ ده کات کورم یان کچم وهره نه و شته ت بده می دوا ییش نایداتی!، مندا ل فیتری درۆ دهبی، له بهر نه وه مه سئولییه تی گه وره له سه ر شانی باوک و دایکانه وه ماله وه قوتا بخانه یه که بۆ مندا ل ان بۆ کوران و بۆ کچان جا له پیناوی نه وه ی به خته وهر بین له دونیاش و له قیامه تیشدا با ئیمه بتوانین مندا له کانان له ده ست دهر نه چن بتوانین له مندا لییه وه په روه رده یان بکه ن، بتوانین به سه ریان رابگه ن بۆ نه وه ی هم له دونیاشدا له به رده ستیان به سیینه وه، خاوه نی مه دح بن و خاوه نی زه م نه بن و پیتان سه ربه رز بین و سه رنزم نه بین وه له دوا روژی شدا دوعای خیرمان بۆ بنیرن!

له خوی گه وره ده پارێینه وه ده لاین: یاره بیی خوا یه مندا له کانان صالح بکه ی، خوا یه هیدایه تمان بده ی بۆ نه وه ی راسترین خو وپه وشتی ئیسلامه تی له مندا له کاناندا به ینینه دی، خوا یه خۆمان و مال و مندا لمان هیدایه ت بده ی بۆ راسترینی قسه و کرداره کانان یارب العالمین.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَانِ الْمُسْلِمِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)
آمین

توره بوون

﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۳۴ - آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُشْكُرُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهِدِيهِ، وَنَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُورِ اَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ اَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ..، نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَتَبِيْنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ.. هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْحِجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَ عَلَى اٰلِهِ وَاَصْحَابِهِ اِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللّٰهِ أَوْصِيَكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ وَلُزُومِ أَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَصِيَةُ اللّٰهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ لِلنَّاسِ أَجْمَعِينَ، قَالَ اللّٰهُ (سبحانه وتعالى) فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

برایانی بهرېز، نیماندارانې خوښه ویست، نهی نومته تی موحده مد ﷺ، رهحه تی خوی پوره دگار برژئ به سر نیمه ی مسولمان و هم مو مسولمانانی دنیا له م روژه پیروزه دا، یاره بی خوی عاقیبه تی عومرمان خیر بکه ی، یاره بی خوی به مسولمانی بامزیه نی و به مسولمانی بامزیه نی، یاره بی خوی به دنیا و له قیامت له ژیر نالای (لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ) دا بامحه سیئیه وه، نامین..

خوښه ویسته کانم: بابه تی نه مړو له وتاری هه نی بابه تی که په پیویسته هه مو نیمانداران لی ناگادارین وه به نه دازه ی به شه رعیدانانی به پتی

قورثان و سوننه تی پیرۆزی پیغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) رده تاري پی بکهین و وهرېگرین، نه میشیان بابه تی تورېه بون و تورېه نه بونه بۆ ئینسان له ههردوو حاله تی په سهند و ناپه سهند، تورېه بون له ئینساندا غه ریزیه که خواي پهره رداگار خولقاندوویه تی؛ هه موو ئینسانیک مادام پی نه گوتری ((ئینسان)) قابیلیه تی تورېه بونی هیه، نیمه ی مسولمانیش ده بی تورېه بونمان به پی ره زابوونی خوا و پیغه مېهری خوا بی ﷺ، به داخه وه زورجار نه و غه ریزه ی تورېه بونه له شوینی ناپه سهند و ناشه رعیی به کار دین، له شوینی کدا که پیو یسته تورېه نابین به لام له شوینی کدا که پیو یست نیه تورېه ده بین؛ تورېه بوونی کیش که به پی شه ریه تی خوا نه بی له شه تانه وهیه، شه تان و نه فس ئینسانی هان ده دن، که شه تان زال بوو به سهر عه قلی نینساندا نه و عه قله به هو ی نه و نه فسه وه نه توانی کاری غه لته به ئینسان بکات به هو ی تورېه بونه وه، جا له راستیدا زورجار ئینسان به هو ی تورېه بونه وه بریاری وای داوه دوایی زور زوری له سهر که وتوه؛ زوری له سهر په شیمان بۆتوه به لام دادی نه داوه!

بابزانین ((تورېه بون)) چییه؟ وه تورېه بونی په سهند کامیه و له چ کاتی کدا پیو یسته تورېه بین؟ وه له چ کاتی کدا پیو یست نیه تورېه بین؟ وه بزانی زبانه کانی تورېه بونی ناپه سهند چییه؟ وه چاره سه ره کانی تورېه بون چییه؟...

یه که میان: تورېه بون یانی چی؟

تورېه بون بریتییه له هه لچونی ئینسان به دل وه کار کردنی نه و هه لچونه له سهر نه ندامه کانی ئینسان و لیکه و تنه وه ی نه نجامی ناشکرا، جا جاری وای هیه که ئینسان تورېه ده بی به دل تورېه بونه که ده خواته وه، جاری وای هیه تورېه ده بی به دل کاریگری له بۆچون و عه قلی ئینسان ده کات، قسه یه کی غه لته له زمان ده رده چیت، زمان وه ده نگ دینی، جاری وایه تورېه بون ده ست به کار دین،

جاري وایه تورپه بوون نه دنامه کانی تر به کار دیتی!، جا چ به باری چاکدا وه چ به باری خهراپه دا، به شیوهیه کی گشتی تورپه بوون چاک نییه تنهها لهو حاله تانه دا نه بیت که پیویستی، چونکه یه کیڅک هاته خرمهت پیغه مبهري ﷺ وتی: نهی پیغه مبهري خوا ناموژگاریم بکه!، شهویش فهرمووی: (لا تغضب: تورپه مبهري!، جاری دووه مپساری کرده وه فهرمووی: نهی پیغه مبهري خوا ناموژگاریم بکه، جاری دووه مپس ههر پیی فهرموو (تورپه مبهري)، جاری سییه مپس ههر دووباری کرده وه وتی: ناموژگاریم بکه فهرمووی (تورپه مبهري!، ههر نه وهنده وه لاهمی دایه وه... بچی چونکه نهو نیسانه غهریزه ی تورپه بوونی زور زیاد بوو، له کاتی نادرستیشدا ههر تورپه ده بوو بویه فهرمووی تورپه مبهري، سیفه تی تورپه بوونی هه مپشه یی له نیساندا (نیسانیک که هه مپشه تورپه و توند و نیوجاوان گرژیت) په سهند نییه!، جا بویه نیسلام تورپه بوونی هه مپشه یی ره فز کردوه.

تورپه بوون یان په سنده یان ناپه سنده، وه زانایانیش ده فهرموون: نیسان که تورپه ده بی چوار حاله تی هه یه، جاری واهیه نیسان زوو تورپه ده بی به لام زووش چاک ده بیتته وه، نه وه حاله تی یه که میانه... حاله تی دووه میان: زوو تورپه ده بی به لام درهنگ چاک ده بیتته وه، حاله تی سییه میان: درهنگ تورپه ده بی به لام درهنگ چاک ده بیتته وه، حاله تی چواره مینیشیان: درهنگ تورپه ده بیت به لام زوو چاک ده بیتته وه!، باشرین حالهت لهو چوارانه نه وه یه که نیسان درهنگ تورپه بی به لام زوو چاک بیتته وه!، نه وه بۆ تورپه بوونی په سهند له حاله تی ناساییدا، وه خهراپترینیشیان نه وه یه زوو تورپه بی به لام درهنگ چاک بیتته وه!، جا نیمه مسولمان بابزاین نیسلام چیمان پی ده لیت و له چ کاتیکدا دروست نییه نیمه تورپه بین:

یه کهم حالت له و حاله تانه ی که پېویست نییه ئینسان لیی
 تورهبیې نه وه یه، مسولمانیک یان بهرامبره کهت که ئیمانداره هه له یه کهت
 له بهرامبره دا بکات، ئیمه ئینسانین وه له کومه لگای ئینسانیه تیشدا
 ده ژین!، ده ورو بهرمان ئینسانن ئینسانیش قابیلی غه له ته، نه تو بلئی نابی
 کهس غه له ت بکا نه وه نابیت!، کافره کان کاتی خوئی ده یانگوت: ﴿كُلُوا أَنْزِلَ
 عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ﴾ ۲۱- الفرقان: بوجی خوی گه وره مه لانیکه تی بو نه نار دووین
 تا ته بلیغمان بکات؟، بو ئینسانیک کی کردووه به پیغه مبه ر؟!، یان ده یانگوت:
 ﴿أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ ۹۴- الاسراء: نه وه چوئ خوی گه وره ئینسانیک کی
 کردووه به پیغه مبه ر (رسول)؟! شتی وا چوئ ده بی؟!، خوی په روه ردگار
 فره موی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ ۹۵- الاسراء، فره موی: نه ی موحه مه د (علیه الصلاة
 والسلام) پیان بلئی نه گهر له نه رزدا مه لانیکه ت هه بو نایه ئیمه ش مه لانیکه تمان
 به پیغه مبه ر نه نار دن، به لام له نه رزدا وه له دونیادا ئینسان هه ن بویه
 ئینسانمان نار دووه!، ئیمه ئینسانمان له ده ورو بهر، ئینسانیش قابیلی غه له ته،
 ئینسان هه میشه نه فسی له گه لی دایه نه فسیش هه موو کات فره مان به خه راپه
 ده کات مه گهر نه فسیک خوا ره حی پیبکات، ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا
 رَحِمَ رَبِّي﴾ ۵۳- یوسف، مه گهر خوا ره حم به که سیک بکات نه گهرنا نه فس
 هه میشه هاوکاریکه ری کییه؟ هاوکاریکه ری شهیتانه، شه ری نه فس و شهیتان
 به یه که وه یه و (مُتَّفِقِن)، له یه که سه نگه رن، نه وه شهیتانه و نه وه ش نه فسه
 هه میشه ئینسان وا لی ده که ن تورهی بکه ن و برپاری غه له ت بدات و قسه و
 کرده وه ی غه له ت بکات و نه نجامی غه له ت دروست بکات نه دی کی له
 موقابیلیان راوه ستاوه و مونافه سه یان ده کات و له سه نگه ریاندایه؟، عه قل و
 ئیمان!، عه قل و ئیمان له بهرامبره نه فس و شهیتاندا راده وه ستن، چه نده عه قل

بیرتیز بیت و چنده نیمانش بهیژ بیت نهونده سهنگریان بههیزو زال
(مسیطی) دهیت بهسر دوژمنه کانیاندا که شیتان و نه فسه!

جا خوشه ویسته کاتم: خوی پوره دگار (سبحانه و تعالی) پیمان دده فرموی:
سیفه تی نیمانداران نه و دبه ده بی رقی خویان بخونه وه، له قورئاندا دده فرموی
﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۳۴ - آل
عمران: نه وانه ی که ده چنه به ههشت نه وانه که رقی خویان ده خونه وه! (زین
العابدین) زانی به ناویانگ جاریکیان غولامی کی هه بوو ئای بی به سهردا
ده کرد بو ده ستونوژ له ناکاو مه سینه که ی که و ته خواره وه سهری شکاند، (زین
العابدین) که سهری به رز کرده وه و سهری خوینی پیدا هاتووه و دیاره نه وه ی که
ئای بی به سهردا کرده وه زیره که بووه و ئاگای له قورئان هه بووه نه و نایه ته ی
بو خوینده وه و فرموی: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ﴾ نه وانه ی رقی خویان ده خونه وه،
توره یی خویان ده خونه وه ﴿۱۳۴ - آل عمران، نه ویش فرموی نه وه رقی خوّم
خواره وه! نایه ته که ی بو ته و او کرد و فرموی: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ نه وانه ی
که خه لکی عه فوو ده که ن ﴿۱۳۴ - آل عمران، فرموی: عه فوم کردی!،
نه و جار هه موو نایه ته که ی ته و او کرد و فرموی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا
چا که کارانی خوشده وی ﴿۱۳۴ - آل عمران، فرموی: نه وه ئازادم کردی!،
نه وانه نه ونده ئیلتزامیان به قورئانه وه کرده وه و هختی نایه تیان بو
خویندراوه ته وه ته سلیم بوون!، به ئی سهری شکاوه، کاتیکی ناره حه ته، به لام
قه سیه کی ناشیرینی به ده مده نه هاتووه!، ده بی عه فوو بکات، له بهر نه وه
ئینسانی مسولمان ده بی خاوه نی عه فوو بیت، خوی گه و ره دده فرموی:
﴿وَلْيَغْفِرُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ ۲۲ - النور، واته: با مسولمانان عه فویان هه بیت و
خاوه نی سینگفراوانی بن، هه می شه دلشوند و ناره حه ت نه بن، زوو نه که و نه
ناره حه تی و دلشوندی له بهرام بهر هه ره له یه کی موقابیلدا، خوا دده فرموی
﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ۲۲ - النور، واته: نایا پیتان خوش نییه خوا

عہ فوتان بکات؟!، کي پتي خوځ نيه خدا عہ فوی بکات؟!، جا که واپرو خوا
نه فہرموي نه گہر عہ فو ليټوردنتان هہ بيټ، سينگفراوانيتان هہ بيټ خوا
عہ فوتان دہ کات، هہر که سيټک له بهر خاتري خوا مسولمانيتک عہ فو بکات له
کاتيکدا دہسته لاتي هہيه تولي ليټ بسينيټه وه خوا عہ فوي دہ کات!، (العفو
عِنْدَ الْمُقَدِّرَةِ أَفْضَلُ)^{٧٧}: ليټورددهي له کاتي دہسته لاتدا هونہره نهک له کاتي
بيټ دہسته لاتيدا، ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
٤٠- الشوري، له بهرانبهر هہر خراپه يہک دہتواني تولي وه ربگريه وه، بهلام
نه گہر عہ فوي بکا و ناشتي بکا نه وه پاداشتي له سہر خوايه، جا تولي دونيا
هيچ نيه و پاداشتي لاي خوا زوره!، (زين العابدين) نهک هہر تورہش نہ بوو،
به لکو چاکه يہ کيشي له جينگا دانا و نازادي کرد!.

خوځه ويسته کانم: نيمه مسولمانيش دہ بيټ خاوهني عہ فو و ليټوردن بين له
بهرام بهر هہلهي برايهک، خوشکيکمان... هہر که سيټک هہلهيه کمان له
بهرام بهر دہ کات، خوځ دونيا خهراپ نايټ عہ فوي دہ کين!، ته ماشاي
پيغه مبهري ﷺ بکهين چہنده سينگفراوان بووه!، خوا نه فہرموي: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ
فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ ٢١- الأحزاب، واتہ: بيټگومان بو نيوه هہيه له
پيغه مبهري خدا سہرمه شقيه کي چاک، کابرايهک هاتوه -به نه زاني-
عہ بايه کهي پيغه مبهري ﷺ راکيټشاه به جوړيک که خيټي عہ باکهي له گہردني
ديار بووه!، سوري کردوته وه و خهريکبووه خويټي ليټيټ!، صہابه کان
ويستويانه تورہ بين پيغه مبهري فہرموويه تي نهخير، ليټي تورہ مہبن بزنان چي
دہويټ، زور به نہرميي!!!، جاريکي دیکه^{٧٨} نه عراپييهک هاتوه و له ناو

^{٧٧} حلية الاولياء، جزء ٥، صفحه ٢٦١.

^{٧٨} «حدثنا عبد الله بن عبد الوهاب حدثنا حماد بن زيد عن ثابت عن أنس بن مالك أن أعرابيا بال في المسجد فقاموا إليه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تزرموه ثم دعا بدلو من ماء فصب عليه»، صحيح البخاري، كتاب الوضوء، باب: صب الماء على البول في المسجد، رقم الحديث ٢١٧.

مزگهوت میزی کردووه!، نهوکاته مزگهوت ناوا بهو شیوه نهبروه که نهو رایه خ و نهو ههموو دیکور و نهوانه ی هه بیټ، صه حابه کان په لاماریانداوه و ویستویانه نه هیلن، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: لئی گه پین با میزه که ی ته و او بکا!، دواپی کابرا رویشتووه و فهرمووی بینن ستلی ناوی پیدا بکه ن، تورپه بوون له که سیک که هه له یه کی کردووه، نهوه به جوریک له جوریکانی ناپه سهند داده نریت، که سیکی نه زان هه له یه ک ده کات که له وانه یه نه زانیت، یا له وانه یه ههر نه وهنده بزانت، هه له یه کی کرد قاییلی عه فووه!.

دووه میان: کاتیک نه فامیک قسه ده کات، زور جار له مه جلیسیکدا
 نه فامیک قسه ده کات که به لئی قسه کانی جیی خوی نییه، یان کاریک نه نجام ده دات کاره که جیی خوی نییه، به لام نایت نینسان به قسه ی نه فامیک تی بکه ویت!، توشی هه لویستیکی ناخوش بیټ که دواپی له سهری په شیمان بیټه وه!، خوا ده فهرمویت (جل جلاله): ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ۶۳ - الفرقان. بهنده راسته قینه کانی خوا نه وانه ن که له سهر نه رز به هیمنی و نارامی ده پرون، وه ختیک که جاهیلنیکش قسه یه ک ده کات نابه دلپانه، هه روا به قسه یه کی چاک وه لامی نه دهنه وه و ده پرون، یان ده لپن سه لامت له سهر بی و زوری ناهیننه سه ره خز، نابی نینسانی مسولمان نه وهنده دلی گچکه بیت که به قسه ی هه موو که سیک تورپه بیټ!، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) زور شتی گه وره ی پی گوتراوه!، جا نه گهر پیغه مبه ر هه موو خه لکی لئی رازی نه بی ده بی من و تو هه موو خه لکمان لی رازی بی؟!، بو خه لک هه مووی له خوا رازییه هه تا له تو رازی بیت؟!، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) پیش نه وه ی بیټه پیغه مبه ر پییان ده گوت (الصَّادِقُ الْأَمِين) به لام دواپی گوتیان شاعیره، گوتیان کاهینه، دروزن (کاذب) ه، گوتیان (مجنون) ه، گوتیان ساحیره، هه موو نهو سیفه ته خه راپانه یان

دایه پال، وه ختیځ که بوو به پیغه مبهه (علیه الصلاة والسلام) ټینجا نه و
تومه تانه یان بڼه له به ست، خو کاتیک که بوو به پیغه مبهه وه حی بو هات،
به رزتر و به ریزتر و چاکتر و پاکتر بوو، نهی بوچی پی دهلین (ساحیر، شیت،
شاعیر، لیتی گوراوه، ماموستای خه راپی هه یه)، نه خیر.. که و ابو خه لکی
ناحالی هه هه یه! ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَن رَّجِمَ رَبُّكَ وَلَئِكَ خَلَقَهُمْ﴾
۱۱۸، ۱۱۹- هود، ټینجا گوینگر له نیمامی شافعی (خدا لیتی رازی بیت) له
به رامبهه قسه نه فاماندا چ ده فرموی؟، ده فرموی:

يُخَاطِبُنِي السَّفِيهُ بِكُلِّ قُبْحٍ
فَأَكْرَهُ أَنْ أَكُونَ لَهُ مُجِيبًا
يَزِيدُ سَفَاهَةً وَأَزِيدُ حِلْمًا
كَعُودٍ زَادَهُ الْاِحْرَاقُ طِبًّا

واته: ټینسانې نه فام به هه موو شیوه دواندینکی ناشیرین ده مدوینې، وه
منیش پیمنا خو شه وه لامده وه وهی قسه کانی نه ویم و خویم به یمه ریزی وی!، نه و
هه رچه نده گه مژه بیت و قسه نابه چی زیاتر بکات، نه و امنیش نه رم و نیانی
له به رامبهه زیاتر ده نوینم!، وه کو بخوریک که هه تا زیاتر بسوتی بونی
خو شتر ده بی!...

ټینسانې مسولمانیش هه تا زیاتر به ربه ره کانی بکری، وه هه تا زیاتر رقی
هه لېسینن و ململانیتي له گه لدا بکه و نارچه ته بکه، نه جر و پاداشتی لای
په وهر دگار گه وره تر ده بیت!، بونی خو شتر ده بیت، مسولمان نه گه له سهر
ریځگای راست بیت غه یه ته بکری و به خراپه باسی بکری بو وی قازانجه، وه کو
نیمامی غه زالی فرموی: (وه ختی مسولمانیک خه لکی بی دین زور رقیان لی
بیته وه نه و نه نشانه ی نه ویه که خوا خو شی ده ویت)، چونکه ماقول نیه
ټینسانیک هه موو خه لکی لیتی رازی بن!!، وه کو زور جار گوتومانه، هی

واهیه ده لیت: فلا نه کس پیاوړکی زور چاکه هه موو خه لکی لی رازین! هه رگیز ناکریت ټینسان هه موو خه لکی لی رازی بن!، چونکه خه لکی له دونا دوو تاقمن: تاقمیک خۆشه ویستی خوایه، تاقمیکش دوزمنی خوایه!، ماقولنه تو دوست و دوزمنی خوات هه موو هه لی رازی بن؟!، هیچ ماقول نییه، خو کس له پیغه مبهه بهرتر و چاکتر و پاکتر نه بووه نهی بو دوزمنی هه بوون!.

به لی خۆشه ویسته کاتم، سییه مینیشیان: له کاتی نه خوڅشی و موسیبه تدا پیویست نییه ټینسان توپه بی!، ټینسانه و به لا و ناخوڅشی به سهر دین، خوا نه فهرموئ: ﴿وَلَبَلُّوْكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ ۱۵۵ - البقرة، واته: تاقیتان ده کهینه وه به روښتنی مال و سامان و میوه جات و مندال و...، وه به ترسیتی و برسیتی، موژده بده به خوراگران نهی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام)، نهوانه کی که صهر ده گرن و توپه نابن و ناشکور نابن، ټینسان تاقی ده کریته وه: سه یاره ی وهرده گهریت، یاخود (ده عم) ده کات، زراعتی نه مسال نایه ته بهرهم، قازانچ ناکات له مامه له که ی...، پیویست ناکات قسه یه کی غه له ت بکات یان ناشکور بیت!، خوا نه فهرموئ: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ ۷ - ابراهیم، واته: نه گهر شوکری خوا بکه نه و جار بو تان زیاد ده که یین، هی واش هیه که نه خوڅش ده بیت ناشوکر ده بیت و جاری واهیه ده لی: من له وه تی هاتومه ته ناو نهو خانووه هه نه خوڅشم!، یان له وه تی جیرانی فلا نه که سم هه نه خوڅشم، یان من هه رگیز ساغ نه بووم، خوایه بو من هه نه خوڅشم!، نهو ناشکور یانه ټینسان ی و لی ده که ن خوی پی له خوی توپه بکات!، نه خوڅشی ده سه لاتی خوایه و قهزا و قه ده ری خوایه بو ټینسان خۆشه ویسته کاتم، زانایه ک ده فهرمویت: به لای مزگه وتیکدا تیپه یریم ته ماشام کرد که سیکی سه قهت له وی چاری نییه و دهستی نییه و دوعا ده کات و ده پاریته وه و ده لیت: (خوایه من

زور مه منوغم نهو به لا و موصیبه تانه ی که بو خه لکت ناردوون بو منت نه ناردووه!، سه قه ته و کویره!!، نهو زانایه لیی نزیک ده بیته وه و ده لی: نه وه چییه نهو به لاو موصیبه تانه ی بو خه لک هاتووه و بو تو نه هاتووه بابزائم؟، نهویش ده لی: «الحمد لله الذي مَنَحَنِي لِسَانًا ذَاكِرًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا عَلَى الْبَلَاءِ صَابِرًا»، نه فهرموی: سوپاسی نهو خوییه ده کهم که زمانیکه داومه تی ههردهم له زیکر و یادی خوا دایه کاتیک به لایه کم به سر هاتووه!، سوپاسی نهو خوییه ده کهم که دلکی داومه تی دل به کم هه میسه سوپاسی خوی کردووه!، دلیم قه ناعه تی هه بووه، ناشکور نه بووه بهرامبر به موصیبه ته کان، وه جهسته یه کی داومه تی که له سر به لاو موصیبه ت صهبری گرتووه!، وه ختی که ده ست و چاوم نه ماون جهستم وای نه کردووه که ناشکوریه که به زمان و دلیم بکات!، به لی خو شه ویسته کان: ینسانی مسولمان ده بی له بهرامبر نه خو شیه کاندنا ناشکور نه بی، پاشان فهرموی: نهی نهو موصیبه تانه ی که خه لک هه یه تی له توذا نییه چین؟!، فهرموی: موصیبه ت نه وه نییه ینسان چای کویر بیت، یان نه خو ش ده بیت!، نا...، به لکو نه وانه نیعمه تن نه گهر ینسان له سر دینی خوا بیت، نه گهر ینسان مسولمان بیت نه خو شی نیعمه ته! چونکه صهبری له سر ده گری و له سر صهبریش پاداشتی ده دریته وه، نافرته تیک دیته لای پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) نه خو شی بورانه وه (صرع) ی هه یه و ده بوریته وه، وه له کاتیکشدا که ده بوریته وه خو ی روتده کاته وه و عه وره تی به درده که وئ، ده فهرموی: نهی پیغه مبره ی خوا دوام بو بکه!، پیغه مبر (علیه الصلاة والسلام) ده فهرموی: پیته خو شه دوامات بو بکه که چاک بیته وه یان ناوایی که له سر نه خو شیه که ت به رده وام بیت و خوا به هه شتت بداتی؟، فهرموی: ده مه وئ خوا به هه شتم بداتی به لام ده مه وئ یه که دوام بو بکه ی که له کاتی بورانه وه مدا خو م روت نه که مه وه، پیغه مبریش (علیه الصلاة والسلام) نهو دوغایه ی بو ده کات

که له مهودوا خوی روت نه کاته وه؛ نه گهرنا داوای دوعای چاکبرونه وه له پیغه مېهر ناکات (عليه الصلاة والسلام)، به لئې نهو موصیبه تانه چین که بؤ خه لک هاتووه و بؤ نهو نه خوښه سفته نه هاتووه؟، نه فهرموئ: موصیبه ت نهو نییه ئینسان نه خوښیټ، به لکو موصیبه ت نهو دیه ئینسان چاو و دهست و دلی ساغ بیټ، هه موو به دهنی ساغ بیټ، به لام سجده بؤ خوا نه بات و بی دین بیټ!!، ناگای له خوا نه بیټ، نهو موصیبه تی گهره دیه که ئینسان له دینی بیټ!، نه که له به دهنی، به لئې خوښه ویسته کاتم ئینسان ده بی له بهرامبهر نه خوښه کاند تور نه بی و ناشکور نه بیټ.

ئینجا، له بهرامبهر رای جیاوازا: ده بینی جاری وا هیه بهرامبهره کت رایه کی جیاوازی هیه، لیټی توره مېه!، به تاییه ت ژن و میرد جاری وایه هه موو روژیک ټیکده گیرین له سهر رایه کی جیاوازا، هی وا هیه هه موو روژیک ټیکده گیرئ له گهل خیزانه که ی له بهرته وهی رای جیاوازه، عه جاب نییه!، خو دنیا خهراپ نابئ نه گهر جاریک به قسه ی خیزانه کت بکه ی، یان خیزانه کت به قسه ی تو بکات!، نه گهر یه کیکتان توره بوو ده بی شهو ټریان توره نه بی نه گهرنا ههردوو له مالئې توره بن وه زعی مالئې ده شیوټ!، ئینسان پیویسته جارچار رای خیزانه که ی خوښی وهر بگری، وه به قسه شی بکات، بؤ نه وهی به سهر خویدا نه شکیتته وه و ههست بکات که شهویش خاوه نی را (رئی)یه، وه نه گهر رای خویشی دهربری و له گهل رای تودا جیاواز بوو گالته به رایه که ی مه که!، لیټی توره مېه و چاوپوښی لی بکه، نیمامی شافیی (خودا لیټی رازی بیت) فهرموویه تی: (هه میسه کاتیک که له گهل که سیکدا گفتوگو م کرد بیټ حه زمکردووه حق له سهر زوبانی نهو دهرکه وی)^{۷۹}، ئینسان نابئ شهونده

^{۷۹} «وَدِدْتُ إِذَا نَظَرْتُ أَحَدًا أَنْ يُظْهِرَ اللَّهُ الْحَقَّ عَلَيَّ يَدِّيهِ».

به خیل بیت پتی وای هه ره راست ده کات؛ پتی وای هه ره سو رایه که ی راسته، وه ده بی هه موو خه لک له رایه کانیاندا غه لته بن بهس سو رایه که ی راست بی؛ نیامی شافعی ده فهرموئ: رای خو م پی راسته به لام نیحتیمالی هه یه هه لته ش م، رای به رانبه رده که شم پی هه لته به لام نیحتیمالی راستیشی هه یه، که نه مه خو به که مزانی (تواضع) په یدا ده کات، (مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ) ^{۸۰} واته: هه رکه سی له بهر ره زابوونی خوا خو ی به که م بگریت، خدا - له نیو خه لکیدا - به رزی ده کات.

خالی دووهم: له چ کاتیکیدا پیویسته توره ببن؟

یه که م: له کاتیکیدا که بیړیزی به رامبه ر به خوا (سبحانه وتعالی) و پیغه مبه ر بگریت، هه ر کاتیکی بیړیزی به رامبه ر خوا و پیغه مبه ر کرا له قسه و کرده وده دا پیویسته نیسان توره بیت، چونکه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) بو شه خسی خو ی توره نه بووه؛ نه زیه تیانداده توره نه بووه، به لام له بهر خاتری خوا و له سر دینی خوا ده بی توره بی، نه ها خوا ی په روه ر دگار ده فهرموئ: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ ۱۴۰ - النساء، نه فهرموئ: نه گه ر بیستان گالته به نایه ته کانی خوا کرا، گالته به نیسلام کرا، له گه ل نه و که سانه دامه نیشن؛ وه له گه ل نه و که سانه مه ر و ن که گالته به دینی خوا و نایاتی خوا ده که ن؛ بوچی؟ چونکه: ﴿إِلَيْكُمْ إِذَا مَثَلُهُمْ﴾ ۱۴۰ - النساء، واته: نیو هه وه کو نه وان ده بن نه و کاته،

^{۸۰} «حدثنا أبو معاوية عن الاعمش عن أبي ظبيان عن جرير قال نزلنا الصفاح فاذا نحن برجل نام في ظل شجرة قد كادت الشمس تبلغه قال فقلت للغلام انطلق بهذا النطع فأظله فلما استيقظ إذا هو سلمان قال فأتيته أسلم عليه قال فقال يا جرير تواضع لله فان من تواضع لله رفعه الله يوم القيامة»، مصنف ابن أبي شيبة، كتاب الزهد، كلام عمر بن الخطاب، رقم ۳۴۴۶۱

نابې نينسان تورې نه بې!، وه نه گهر لهو حالاتاندا نهو مه جليسه ي که تييدا گالته به دين ده کړې، گالته به نيسلام و مسولمانان و سوننه تي پيغه مبه ر ده کړې نينسان ليبي تورې نه بې وه کو نهوان هشري ده کړت!!، خوا ده فهرموي: ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ﴾، نيوهش وه کو نهوان حيسابتان بو ده کړې چونکه مه جليستان مه جليسي نه وانه!، وه کوړ و کوږونه وه تان کوړ و کوږونه وه ي نه وانه، له گه ليان دانيشتون کاتيک نهو قسه کوفرانه يان کردوه و لييان جيانه بونه وه.

دووه م: ديفاع کردن له براي مسولمان، وه ختيک که مسولمانيک زولمي
لي د ده کړې پيوسته نينساني مسولمان له سهری تورې بي، بوچي؟، چونکه خوي په روهر دگار ده فهرموي: ﴿لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ ۲۷۹ - البقرة، واته: نه زولم بکن، نه قه بولي زولميش بکن!، نينسان بوخوي زولم ناکا - وه کو مسولمان - به لام نابې قبوليش بکا زولم له خوي بکړت وه زولميش له مسولمانانيش بکړت، له حالي حياتيشدا ده بې ديفاعيان لي بکات وه له حالي مردنيشدا، نه بوجه عفهری مه منصور نه وه ي که به غدادي دروستکرد، زانايه که له مه جليسه که ي دانيشتووه، نه بوجه عفهر ده ليتنه زاناکه: زه همت نه بې نهو قوتوه مه رده که به م بده ري!، نه ویش ده فهرموي: نهو قوتوه مه رده که به ت ناده مي!. ده لي: بو نامده يتي؟، له يه کتري تورې ده بن، ده فهرموي بوي ناتده مي چونکه ده ترسمن نامه يه کی پي بنوسي بهو حوبره که کو مه ليتک مسولمان توشي به لا بکه ي، نه منيش شه ريکی گونا هه که ي تو ده م له روژي قيامت خودا بانگ ده کات: (أَيُّنَ الظُّلْمَةِ وَأَعْوَانُ الظُّلْمَةِ؟)^{۸۱}: کوان زالمه کان و يارمه تيده ري زالمه کان؟، ده ترسيم منيش له يارمه تيده ري زالمه کان له گه ل تو ريز بکريم له روژي قيامت، ده بې ديفاع له مسولمانان بکړي وه نينسان

^{۸۱} الورع، جزء ۱، صفحة ۹۳، تمة جزء الاول من الكتاب.

له سهر مسولمانان تورپه بېي، كچيكي ساليحهى مسولمان له سهردهمى
 عومهرى كورپى خهتابدا باشتريى نمونهيه بو نافرتهانى نيمه وهختيك كه
 داىكي نهو كچه دهيهوي ههندي ئاو بكاته ناو شيرهكهى و بيبا له بازار
 بيفروشيئت بو نهوهى شيرهكهى زياد بى، كچهكه تورپه دهبي و دهلي: دايه نهى
 باشه گويت لى نهبووه نيمامى عومهر فهرمووى گوناوه نينسان غهش بكات،
 ئاو لهناو شير بكات بو فروشتنى بو نهوهى شيرهكه زياد بيت؟! داىكي دهلي:
 كچم خو نيمامى عومهر ليړه نيبه؟، كچهكه دهلي: راسته نيمامى عومهر
 ليړه نيبه بهلام نهدي خوداى نيمامى عومهر ليړه نيبه؟!، نابى شهرم له خوا
 بكهيت؟!، نيمامى عومهر گوئى لهو قسهيه دهبي له دهرهوه و نهو دهرگيه به
 نيشانى دهكات دوايى ديت داخوازي نهو كچه دهكات بو كورهكهى، نهو كچه
 نمونهى تهقوايه، نمونهى نافرتهانى مسولمانه كه تهماشا نهكهى له پيناوى
 خوا تورپه بووه، له پيناوى نهوه كه زولم و غهش و خيانهت له مسولمانان
 نهكرئت، درويان لهگهله نهكرئت!، پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) تورپه بووه لهسهر
 حهقى مسولمانان، روژيكيان هاتوته ناو بازار كومهليكه گه نم دانرابوو يهكيكه
 دهيفروشتن، نهفهرمووى دهستى لهناو گهغهكه راكرد دهستى به تهپرى هاتهوه
 دهري، تهماشاي كرد ژيرهوهى گهغهكه تهپره، فهرمووى: بو نهوگهغه تهپره؟! نهو
 نينسانه فهرمووى: باران لى داوه، پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى: نهى
 بو تهراپهتيهكهت نهخستوته سهرهوه ههتا خهلك بزاني نهوه تهپره؟! نينجا
 فهرمووى: (مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا) ههر كهس غهش بكات ههلهى كردووه و
 لهسهر سوننهت و برپارى نيمه نيبه!، جا خو شهويستهكام نينسان دهبي لهبهر
 خاترى خوا تورپه بېي تهنانهت بو دواى مردنيشيان دهبي لهسهر حهقى
 مسولمانان تورپه بېي، نابى بهخيل بيت و ههر بهرزهوهندي (مصلحة)ى خوئى
 بويت!، روژيكيان پيغهمبر (عليه الصلاة والسلام) يهكيكه له تهنيشتى نوئىژى

ده کرد، گوئی لی بوو که نهو کهسه دوعایه که ده کات پیغه مبه ر زوری پینا خوشبوو!، نهو ینسانه دهیگوت: (اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا وَلَا أَحَدًا)، دهیگوت: خواجه رحم به من و موحه مدهی بکهی و به کهسی تری نه کهی!، پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) فرموی: (لَقَدْ حَجَرْتَ وَاسِعًا)^{۸۲}، فرموی: تو شتیکی زور فراوانت زور گچکه کردوته وه، رهمی خوا نه وندده که مه بهس بهشی من و تو بکات؟!، بزچی نالئی خواجه رحم به هموو مسولمانان بکهیت؟!، جا نابیت ینسان بو دوی مردنیش نه وندده به خیل بیت پئی وایی که به هشت هر ده بی بو نهو بیت!، زور جار ینسان دوعا ده کات له خه لکی: ((خواجه سه ریشی وای بکهی))، یان ((خواجه غه رقی غه زه بی خوتی بکهی))، یان ((توشی جه هه ننه می بکهی))!، نه خیر ده بی که دوعا ده کات بلئی: ((خواجه هیدایه تی فلانه کهس یان فلانه قه ومه بدهی))، پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) قه ومه کهی نه وندده نازاریشاندا کهسانیکی و دکو نه بوله هب و نه بوجه هل و موعه یه ی کوری شوعبه و عاصی کوری وائیل...، وه هموو نهو کافر د نا قولایانه ی قورپه ریش، نه و جاریش ده یه فرموی: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ)^{۸۳}: خواجه له قه ومه کهم خوشبه و هیدایه تیان بده چونکه نه وانه نه زانن!، هر که سیک بزانی تام و چیژی نیسلام چیه و داهاتوو (مُسْتَقْبَلِی) نیسلام چنده زپړینه له دنیا و له قیامت به راستی له نیسلام دپته پیښ، به لام نازانی و ناگای لی نییه بویه نه خوشه.

^{۸۲} «حدثنا أبو الیمان أخبرنا شعیب عن الزهري قال أخبرني أبو سلمة بن عبد الرحمن أن أبا هريرة قال ثم قام رسول الله صلى الله عليه وسلم في صلاة وقمنا معه فقال أعرابي وهو في الصلاة اللهم ارحمني ومحمدا ولا أحدا فلما سلم النبي صلى الله عليه وسلم قال للأعرابي لقد حجرت واسعا يريد رحمة الله»، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب: رحمة الناس والبهايم، رقم الحديث ۵۶۶۴.

^{۸۳} صحيح البخاري، كتاب الانبياء، باب: أم حسبت أن أصحاب الكهف والرقيم، رقم الحديث ۳۲۹۰.

سپیه: له کاتی زولمکردن له هیوان، وهختیک که زولمیک له هیوانیک ده کریت ټینسان ده بی تورپه بی، له سهر دینی خوا تورپه ده بی و، له سهر حقی مسولمانان تودره ده بی و، له سهر حقی هیوانیش ده بی ټینسان تورپه بی، هیوانیش نه گهر مه زلوم بوو ده بی ټینسان له سهری بیتته وهلام، ده دیسی صه حیجی پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) ثافره تیک ده چیتته جهه ننهم، له سهر چی؟، له سهر نه وهی یه ک پشیلهی سجن کردووه ئاو و خواردنی نه داوه تی هه تا مردووه، پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی: له سهر نه وه پشیلهی نه وه ثافره ته ده چیتته جهه ننهم با مسولمانیش بی! ^{۸۶}، له بهر نه وه نه وه هیوانه ش حقی خویه تی، جا هه موو جوړه هیوانیک که زولمی لی بکه ی نه وه گونا هبار ده بی وه له سهر حقی هیوانیش ده بی ټینسان تورپه بی و وه دنگ بی.

خالی سپیه: زیانه کانی تورپه بوونی نابیه جی

ټینسان زورجار له نه نجام (نتیجه)ی تورپه بوون تیده گا که تورپه بوونه که ی چنده زیان (ضرر)ی بووه:

یه که م شت: به هو ی تورپه بوونی ناشرعی و نابیه جی خوا له خوت تورپه ده که یت، چونکه قسه یه که له زوبانت درده چی یان کرده وه یه که نه نجام دده ی، برپاریک دده ی، که خوا پیی ناخو شه و خوا لیّت تورپه ده بی!

دووهم: شهیتانی به خوت دلخو ش ده که ی، چونکه ده بیتته ره فیقی شهیتان به وهی که برپاریکی هه له بده ی، یان قسه یه کی هه له بکه ی.

^{۸۶} المعجم الكبير، صفحة ۳۱۵، جزء ۱۷، باب العين: عقبه بن عامر الجهني يکنی ابا حماد کان ينزل مصر.

سپییه: نیگه رانبوونی بهرامبهرت، نهوهی که له بهرامبهرته له خوتی تورپه ده کهیت!؛ نه گهر پیاوه و نه گهر نافرته، له خوتی تورپه ده کهی و حیق و بوغزت زیاد ده بی له دل و دهروونی خه لکدا.

چواره م: ئینجا نه نجامی خه رابی لی دپشکویتته وه!، جاری واهیه تورپه بوون ده بیته مایه ی برپای هه له وه کو نه وه له کاتی تورپه بووندا په لاماری چه قویه ک یان سیلا حیک ددات و که سیک ده کوژیت!!، ته قیه که ده کا، په لاماری که سیک ددات و لی ددات، یان په لاماری خیزانه کهی نه دات و لی نه دات دواپی په شیمان ده بیته وه بوی!، یان په لاماری مندا له کهی نه دات و نه وهنده ی لیته دات دواپی په شیمان ده بیته وه و نازانی چی بکات له بهر نه وهی له کاتی تورپه بووندا کردوویه تی!، جاری واهیه تورپه بوون نه نجامی خه رابی لی دپشکویتته وه بویه ئینسان ده بی ناگاداریت!!.

خالی چواره م و کوتایی: چاره سهره کانی تورپه بوون چیه؟:

ئینسان چۆن بتوانی تورپه نه بیت؟، وه نه گهر تورپه بوو چی بکات؟، یه که م: جاری نه گهر ئینسان تورپه بوو پیویسته نه گهر به پیوه بیت دابنیشی، تورپه بوونه کهی که م ده بیته وه!، دووهم: پاشان نه گهر ناوی لی نزیک بوو به زووترین کات بچی ده ستنویژ بگری، بوی چی؟، چونکه تورپه بوون له شهیتانه وهیه و شهیتانیش له ناگر دروستکراوه، تو بچو ده ستنویژ بگره به ناو چونکه نهو ناوهش ناگر ده کوژیتته وه!، ده ستنویژ بشو تا ده ستنویژه که ده گری و دیتته وه توژیک دییه وه سهرخوت و تورپه بوونه کهت که م ده بیته وه، **خالی سپییه:** نویژ بکات، دواپی تورپه بوونه کهت ده ستنویژ بگره، وه دوو رکات نویژی (سوننه تی ده ستنویژ) بکه تورپه بوونه کهت نامین!، نه دی نه گهر بمانه وی

چاك بين و تورېبونه كه مان هر نه ميښي، ياخود ئينسانيك هميشه تورېيه و ديهوي نهرم و نيانيي بيتهوه سهره خو:

۱- با قورئان بخويښي!، قورئان شيفاي تيدايه بو همور نه خو شيه كانى ئينسان، ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۸۲- الاسراء، ۲- وهله باره ههنگوښيښ ته فهرموي: ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ﴾ ۶۹- النحل، نايه تي قورئانه، جا ئينسان بتواني به هوي قورئانه وه شيفاي نه خو شيه كه ي خوي بهيښي كه الحمدالله همور مالتيك قورئاني تيدايه! الحمدالله همور خه لك زوربه ي خوينده واره!، نه گهر هه رنا نه تواني گوي له قورئان بگري له جياتي نه وه ي بيخويښي نه گهر خوينده واري نيبه، گوي له قورئان بگري هميشه دلي سه كينه ت و نارامي و نهرم و نياني پتوه ديار دهبي.

خالي چواره م: يه كيك له چاره سهره كان نه وه يه كه خو به كه مگرتن (تواضع) له خويدا بهيښي ته دي، چونكه زوربه ي نهو تورېبونانه جاري وا هيه له خو به زلزانينه وه يه، كه سيك قسه يه كه دهكات پي تخوش نيبه گوي له قسه ي بگري، پتوايه قسه ي تو راسته و له نه نجامي نه ودها تورې دهبي، كه سيك ره خنه ت ليده گري پي تخوش نيبه كه س ره خنه ت لي بگري ت، (الاعجاب بالنفس: سه رسام بوون به خو ت هيه و خو ت له خو ت رازي له نه نجامي نه ودها تورې دهبي، نه خير...، خو به كه مگرتن له خو تدا بهيښه دي تورې نابي!.

خو به كه مگرتن (تواضع) چو ن ديت ه دي؟: به له گه ل دانيش تني هه ژاران ديت ه دي، وه به وه ديت ه دي كه ئينسان ده چي ته مه جليسيك له لاي خواري دابنيشي، خو به كه مزانين به وه ديت ه دي ئينسان كه له گه ل خه لكيك بپروا وه پيشيان نه كه وي له خو را، له لاي سه ره وه دانه نيشي، له پيشه وه ي سه ياره دانه نيشي هميشه، كاري خو به كه مگري بكات له لاي مسولمانان بو نه وه ي

شهيتان رقی بېټته وه چونکه نهو که شخه (کېر) به له شهيتانه وه ديت بو ناو دل و دروونی نينسان!؛ پټويسته نينسان له دروونه وه خوی پي کهم بي، سهير بکات خواي گه وره له چي دروستي کردوه!؛ (تواضع) نهو به که کاتي ههقي بيست و بيني ثيعتيرافي پي بکات و به ههقي بزاني و خه لکي پي کهم نه بي، بويه نه گهر ته ماشاي نمونه يه که بکهين له ژياني نيمامي ماليک (خردا ليني رازي بيت) که موحه مدهي کوري مه هدي زانايه که ده گيرپټه وه و نه فرموي؛ جاريکيان له مه جليسي نيمامي ماليک دانيشتبوم پياويک هاته ژورر سه لامی کرد و نيمامي ماليک له لای خوی داينا و نهو پياوه فرموي؛ نهی نيمام من ريگای شش مانگه ري هاتوم بو لای تو قه ومه کهی من منيان ناردوه پرسياریک له جه نابت بکه م!؛ نيمامي ماليک نيمامي مه دينه ي پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) بوو!؛ فرموي: پرسياره که ت بلتي، پرسياره که ي ليکرد وه لامه که ي نيمامي ماليک هر نهو نده بوو فرموي: نازانم!؛ که نهو وه لامه ي دايه وه، نهو نينسانه وه کو نهو ي سه تلتيک ناوي ساردي پيدا بکه ن ناوي لي هات!!؛ شش مانگه ري هاتوه بو لای نيمامي ماليک که هه ليانېژاردوه به حيساب نهو پرسياره لای نهو وه لامه که ي ده ست ده که وي نهو يش ده فرموي نازانم!؛ زوري پي سه يربوو گوتي: چون پيم ده لتي نازانم، نهی من که گه پرامه وه لای قه ومه که ي خوم چيان پي بليم؟!؛ بليم نيمامي ماليک چي فرموي؟!؛ فرموي پرؤ پييان بلتي: ماليک گوتي نازانم!

نهو نهو په ري خو به که مگرته!!؛ ماموستای وا هديه نه مړو هر پرسياریکی لي بکه وه لامت ده داته وه!؛ برای وامان هديه هر پرسياریکی لي بکه له شهر عدا وه لام نه داته وه!؛ پيويه نه گهر وه لامی هه موو پرسياریک بداته وه نهو هونه ري تي دايه!؛ نهو زيره کی و زاناييه!؛ نه خير نهو به هه لدا چوه، (أجراکم

عَلَى الْفَتَا أَجْرُكُمْ عَلَى النَّارِ^{۸۵} واته: کیتان (جریء) تر بیت له سهر فهتوا
 ئهوه سووره له سهر -توشبون به- ناگر؛ فهتوادان هه وهنته نییه؛ بۆیه ئیمامی
 مالیک فهرمووی: نایزآم، عهیب نییه ئینسان بلێ نایزآم، عهیبیه ئه گهر بزانی
 و وهلام نه داتهوه، یان نه زانی و وهلام بداتهوه؛ یان دکتۆری وا ههیه ده چیته
 لای له وانهیه له نه خوشییه که نه زانیت به لام نالی: نازآم، شتیک دهنوسی له
 کاغزه که و دهیداتی بۆ صهیده لیه و دهرمانیشی ئه داتی؛ یاخود وهستایه که
 ئاله تیک ده بهیته لای با بلێ: نایزآم، و دهستکاری نه کات؛ ئهوه له ئه نجامی
 چیه؟ له ئه نجامی خۆ به زۆر زانییه؛ پێیوایه هه موو شت ده زانی؛ نه خێر...
 ئینسان ده بی خۆ به که مگرتن (تواضع)ی هه بی و له خۆیدا بیهییتیه دی بۆ
 ئهوهی که بهرامبه ریشی خوشی بوئ و رقی لی نه بیته وه که ئه وه نه رم و نیانی
 (حلیم)یهی تیدا بیته دی.

جا ئیمهش نامانه وی درێژه به وتاره که مان بدهین زیاتر به لام پێویسته ئه وه
 تو ره بونهی که زۆر جار له ئیمه دا دروست ده بی له حاله تی شه رعیدا به کاری
 به یئین و له پێناوی خودا تو ره بین، چونکه نا کرئ ئینسان قهت تو ره نه بی
 به لام گرن گ ئه وهیه به هه ق تو ره ببی، ئیمامی شافیعی (خودا لینی رازی بیت)
 ده فهرموئ: (مَنْ اسْتَغْضَبَ وَلَمْ يَغْضَبْ فَهُوَ حِمَارٌ) واته: هه ر که سی تو ره بکرئ
 و تو ره نه بیت ئه وه وه کو گو یدریژ وایه؛ یانی له کاتی ئیهانه به دین، له کاتی
 ئیهانه به مسو لمانان، له کاتی ئیهانه به مه زلومان ئینسان تو ره نه بی ئه وه
 وه کو گو یدریژ وایه؛ وه کو حه یوان وایه که حه یوان تو ره نابی، ئینجا له
 کو تاییدا له خوی پهروه ردگار ده پارێینه وه و ده لێین: یاره بی خوایه هیدایه تمان

^{۸۵} «أخبرنا إبراهيم بن موسى ثنا بن المبارك عن سعيد بن أبي أيوب عن عبيد الله بن أبي جعفر قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أجركم على الفتيا أجركم على النار»، سنن الدارمي، جزء ۱، المقدمة باب الفتيا وما فيه من الشدة.

بدهی بۆ شه وهی بتوانين له کاتي گونجاو و په سهنددا تور په بين، ياره بې خوايه
تور په بوونی ناشه رعيمان تيدا نه هينيه دی، خوايه بانپاريزی له کاتي
تور په بوونی بې شه رعیی، ياره بې خوايه ناخیری عومرمان خیر بکهی، خوايه
له مردووه کافان خو شبيت، خوايه شيفای نه خو شيه کافان بهیني، خوايه
په حمت و بهر ده کتي خو تمان به سهدا پرژيني، خوايه له ژير په حمتی دینه کهی
خوت خو تمان و ميلله ته که مان ناسوده بکهیت، خوايه هه موو مسولمانانی
دوني له دهرده سهری رزگار بکهی، خوايه خو شى و راحت بۆ هه موو مالتکی
مسولمانان بنیری، دهرده سهری و ناخو شى نه مړو له سهر هه موو مسولمانیک
هه لگري له دوني... يا ارحم الراحمين.

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمين

شہرم و شکو

قال رسول الله ﷺ:

(الإيمان بضغّ و سبعون شُعبَةً فأفضلُها قولُ
لا إله إلا الله وأَدناها إمَاطَةُ الأذى عَنِ الطَّرِيقِ
وَالْحَيَاءُ شُعبَةٌ مِنَ الإيمانِ) رواه مسلم.

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ، أُوصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ طَاعَتِهِ وَلُزُومِ أَوَامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِينَ، وَ وَصِيَّةُ اللَّهِ فِيَّ وَفِيكُمْ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

ټيমানدارانی بهرېز، نهی نومتهی پيغه مېهری پيشهوا چه زردتی موچه مهدي ﷺ، سه لامي خواي پهروه ردگار تان ليبي و ميهره باني خوا برژي به سهر نيتمه و هه موو مسولماناني دونيا، ياره ببي خوايه له گونا همان خو شبيت، ياره ببي خوايه ناخيري عومرمان خير كهيت، ياره ببي خوايه ره جهه تي خو مان لي نه گريه وه، خوايه له غهزه ببي خوت بمانپاريزي، خوايه له (شبهات) و (شهوات) بمانپاريزي، نامين...

بهرېزان: ټيमान بناغه و بنچينه ي ئيسلامه تي هه ريه كيک له نينسانه کانه، له ناو ټيमानيشدا به شيويه کي گشتي هه ياو نابروو، شهرف، شهرم و شکو، به شينکي سهره کي ټيमानه، پيغه مېهرمان ﷺ له فهرمووده يه کدا که موسليم و

بوخاری (خوا لیان رازی بیت) ریوایه تی ده کهن فهرمووی: (الایمان بضَع و سبعونَ أو بضَع و ستونَ شُعبَة، فأفضلُها قولُ لا الهَ الا الله، وأدناها إماطةُ الاذی عن الطريق، والحیاءُ شُعبَة من الایمان) ^{۸۶} واته: ئیمان هفتا و نه و نه ده به شه، یان شه ست و نه و نه ده به شه، به رزترین به شی ئیمان بریتییه له (لا الهَ الا الله)، شایه تیدان به وهی هه ر خودا (الله) شایه نی په رسته، نه وه دانپیدا هیئانیکی دهروونی قه ناعه تیکی ئینسان بهو شایه تومانییه وه جیه جیکردنی به رزترین به شی ئیمان، گچکه ترینیشان لادانی درک و ناخوشی و کۆسپیکه له ریگای مسولمانان، به ریگایه کدا ده رۆی به ردیکت ده که ویتته سه ر ریگا، درکیکت ده که ویتته سه ر ریگا، داریکت ده که ویتته سه ر ریگا، له سه ر ریگای مسولمانانی لابه دی، کۆسپیک له سه ر ریگایه له سه ر ریگای مسولمانانی لابه دی، درنده یه ک له سه ر ریگای مسولمانانه لای بده ی نه و دیان گچکه ترین به شی ئیمان!

(والحیاءُ شُعبَة من الایمان): وه هه یاش به شیکه له ئیمان، بۆچی خوای په رو و ردگار له قورنانی په رۆزدا ناماژهی گرنگی به هه یا کردووه له به رامبه ر خودا و پیغه مبه ری خودا ﷺ، وه له به رامبه ر مسولماناندا یه کیان بۆ نه ویت؟!، له به ر گرنگی زۆری، هه ر بۆیه ش پیغه مبه ر له و فهرمووده یه دا باسی به شه کانی تری ئیمان ناکات، به لام نه فهرمووی (هه یا به شیکه له ئیمان!)، یانی هه یا گرنگه بۆیه لیژده ا نه و ی به ته نه ا باسکردووه!، له نیوانی به رزترینان و نزمترینان به شیکی گرنگی باسکردووه که بریتییه له هه یا، بۆیه نه گه ر که سیك هه یای نه بیئت ئیمانیشی ته و او نییه یان نییه!، وه هه و هه ها نه گه ر

^{۸۶} ((حدثنا زهير بن حرب حدثنا جرير عن سهيل عن عبد الله بن دينار عن أبي صالح عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الايمان بضع وسبعون أو بضع وستون شعبة فأفضلها قول لا اله إلا الله وأدناها إماطة الاذی عن الطريق والحیاء شعبة من الایمان))، صحیح مسلم، کتاب الایمان، باب: بیان عدد شعب الایمان، رقم الحديث ۳۵.

که سیک ټیمانی نه بیت حه یاشی نییه!، یا نه گهر حه یاشی هه بی زور که مه!، بزیه ده لټین پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی: حه یا به نیسلامه تییه وه راده وستی، که سیک مسولمان ثافرت بیت یان پیاو خاوه نی حه یا و شهرمه چونکه پابه نده به نیسلامه وه، چونکه له فهرمووده یه کذا که ټیمامی بوخاری و موسلیم ربوایه تی ده کهن فهرمووی: (الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ)^{۸۷} حه یا ههر خیری به دوا دای و خیری پیوه.

حه یا له بهرام بهر خوا یانی سنور نه به زانندن، یانی خه تی سوور نه شکانندن، له نیوان هه لال و هه رام خوی گه وره سنوریکی داناوه، سنوری هه لالت به زانده بؤ هه رام نه وه بی شهرمی و بی حه یایی له بهرام بهر خوادا کراوه (جل جلاله)، حه یا له بهرام بهر پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) بریتییه له ریژگرتن له فهرمووده کانی و شوین پی هه لگرتنی، به جیگا و ری و سونه تدا رویشتنی، ریژ (احترام) له فهرمووده کانی و سونه ته پیروزه کانی و دیفاع لیگردنی، نه وه شهرمه له بهرام بهر پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام)، چونکه خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی ټیماندارینه!، ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ ۲- الحجات، دهنگی خوتان به رزمه که نه وه به سهر دهنگی پیغه مبه ردا (علیه الصلاة والسلام)، ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ ۶۳- النور، بانگی پیغه مبه ر ﷺ مه کهن به و شیوه یی که خوتان بانگی

^{۸۷} ((حدثنا محمد بن المثنی ومحمد بن بشار واللفظ لابن المثنی قال حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة عن قتادة قال سمعت أبا السوار يحدث أنه سمع عمران بن حصين يحدث عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال الحياء لا يأتي لا بغير فقال بشير بن كعب إنه مكتوب في الحكمة أن منه وقارا ومنه سكينه فقال عمران أحدثك عن رسول الله صلى الله عليه وسلم وتحديثي عن صحفكم))، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب الحياء، رقم الحديث ۵۷۶۶.

یه کتری ده کهن، وه ریژگرتن له قسه ی پیغه مبه ر و له فهرمووده کانی و جیبه جینکردنیان نه وه شهرم و حه یایه بهرامبه ر به پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام).

وه شهرم بهرامبه ر نیماند ارانیش یانی ریژگرتن له نیماند اران، یانی پاراستنی مافی نیماند اران، یه کیک شهرم له که سیك ده کات ریژی ده گری، نه گهر باوکه ریژی ده گری، حه یای بهرامبه ر باوک یانی ریژگرتنی، حه یای بهرامبه ر دایک یانی پاراستنی مافه کان (حقوق) ی، ریژ و حورمه تی جیران یانی حه یای بهرامبه ری، حه یای بهرامبه ر مسولمانان یانی پاراستنی ماف و پاراستنی ریژ و حورمه ت و شان و شکویان.

خوشه ویسته کان، حه یای ئینسان ئینسانی له گوناهان ده پاریزیټ:

چهنده ئینسان به حه یای بیت نه وه نده ئینسان له گوناهان پاریزی زاوه، حه زره تی یوسف که وړه ترین نمونه یه بو نیمه که کاتی خوی خیزانه که ی عه زیزی میسر داوای گوناهیکی لیکرد به لام یوسف (علیه الصلاة والسلام) فهرموی ﴿رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ ۳۳- یوسف، خوابه سجنم زور پیخوشتره له و دی که نه وانه داوام لی ده کهن، نافره ته که گوتی: یان ده بی سجنی بکه م یان ده بی به قسم بکاو شتی خراب بکات، به لام حه زرتی یوسف له شهرمی خودا له بهر حه یای له بهرامبه ر خوا سجنه که ی هه لېژاردوه، (حه سنی به صری) زانای تابعین (خوایی رازی بئ)، لییان پرسسی بو نه وه نده زاهیدی و دونیات پی که مه؟، فهرمووی له بهر چهنده شتیکه، یه کیان له وانه (عَلِمْتُ أَنَّ اللَّهَ يَرَانِي حِينَ الْمَعْصِيَةِ): ده زانم له کاتی گونا هکردندا خوا ده مبینی بویه شهرم کرد گونا هم نه کرد، ئینسانیک نه گهر شهرم له خوا بکات گونا ه ناکات، به تاییه ت که هر خوی و خوابه تی و که س نایبینیت، نه و کاته باشتین حه یای له بهرامبه ر

خواى خويدا ته نجامداوه، بويې پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) له فەرموده يه کي صه حيحدا باسى شوو هوت که سانه ده کات که له ژير سيېهرى خوادا به شيويه ک که خوى دوزانې روژى قيامه تي راده وه ست، نه فەر موئ يه کيان له وانه: (رَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ قَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ) ^{۸۸} واته: پياويک که نافرته تيکي خاوهن جواني و شکو داواي گوناھي ليېکات، داواي رابواردني ليېکات له گه ليدا وه شو پياوه خوى و خواى خويته تي و که سي تريان له گه ل نيه، به لام ده لي: نه ي نافرته من له خوا نه ترسم! له شهرمي خوا ده ست لهو نافرته نادات، شهرم و شکو و حيا لهو حاله تانه دا گرنگه که تنه خوت و خواى شهرم له خوا ده که يت و له گوناھان ده گه ريته وه.

خوا نه فەر موئ به ثيمانداران بلې: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ ۲۹- النور، واته: چاويان له ناستي نافرته نامه حره مدا بگرنه وه ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ ۳۰- النور، به ثيمانداره نافرته کان و خوشکاني مسولمانيش بلې چاويان له بهرامېهر پياواني نامه حره مدا بگرنه وه نه زهر نه کهن!، نه زهر بو پياوان و نافرته تان هر نه زهره، له بهر خاتري خوا شهرم ده کا و حياي هيه نه زهر ناکات، شو چاوديري (مراقبه) نيلاهييه که وا له نينسان ده کات خوى توشي گوناھ نه کات و له گوناھان بگرېته وه، له هه مانکاتيشدا بې شهرمي و بې حياي نينسان راده کيشيت بو گوناھ، چونکه له حه دي سي

^{۸۸} «حدثنا مسدد حدثنا يحيى عن عبيد الله قال حدثني خبيب بن عبد الرحمن عن حفص بن عاصم عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال سبعة يظلهم الله تعالى في ظله يوم لا ظل إلا ظله إمام عدل وشاب نشأ في عبادة الله ورجل قلبه معلق في المساجد ورجلان تحابا في الله اجتماعا عليه وتفرقا عليه ورجل دعتة امرأة ذات منصب وجمال فقال إني أخاف الله ورجل تصدق بصدقة فأخفاها حتى لا تعلم شاله ما تنفق يمينه ورجل ذكر الله خاليا ففاضت عيناه»، صحيح البخاري، كتاب الزكاة، باب: الصدقة باليمين، رقم الحديث ۱۳۵۷.

صه حیچی پټغه مبهردا هاتووه که نیمامی بوخاری ریوایه تی ده کات،
نه فهرموئ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسَ مِنْ كَلَامِ النُّبُوَّةِ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ فَاصْنَعْ
مَا شِئْتَ»^{۸۹}: نه گهر که سیڼک حه یای به خو نه بیټ هه رچی ده کات با بیکات!
یانی که سیڼک حه یای نه بیټ له هیچ ناگه رپټه وه!، بویه حه یا زه خیره یه کی
گه وره یه بؤ ئینسانی نیماندار!.

حه یا زور ناسکه، نه گهر یه کیڼک حه یای نه بیټ پټی ده لټن حه یای پرژاوه، کورد
دهسته واژه یه کی زور جوانی هه یه ده لټی: «(حه یا ده رژی، سومعه ده شکي)»!
سومعه ی ئینسان به نرخه نه گهر شکا به زده مت چاک ده بیټه وه، به لام هر له
حه یا نه هودنره، شتی شکاو ده کړی چاکبرکړټه وه نه ما شتی پرژاو
کونا کرټه وه!، ناو نه گهر پرژا کونا کرټه وه، ده گوتری «(حه یا ده رژی)» یانی حه یا
نه گهر پرژا کونا کرټه وه جارټکی تر، نه گهر ئینسان حه یای چوو ئافردت بیټ
یان پیاو ناوی ده چټه سهر لق و پویه دار و له هه موو شوینان ناوی ده رژی،
حه یا زور به نرخه!!، حه یا زه خیره و سهرمایه یه بؤ ئینسان، بویه زور ناسکه و
پټویسته بیپارټیزین...

بویه ده لټن حه یا چونکه به شټکی نه ساسیه له نیمان، نه گهر ده مانه وی
نیمانان سه لامه تبی با حه یامان سه لامه ت بیټ، به رامبه ر به خوا، به رامبه ر
به پټغه مبه ری خوا (عليه الصلاة والسلام)، وه به رامبه ر نیماندارانیش، به تاییه ت بؤ
ئافره تان که به داخه وه نه مړو ئافره تان به پیلان و چه واشه کاری دوژمنانی

^{۸۹} «حراش حدثنا أبو مسعود عقبة قال قال النبي صلى الله عليه وسلم إن مما أدرک الناس من
کلام النبوة إذا لم تستحي فافعل ما شئت، حدثنا آدم حدثنا شعبة عن منصور قال سمعت ربعي بن
حراش يحدث عن أبي مسعود قال النبي صلى الله عليه وسلم إن مما أدرک الناس من کلام النبوة
إذا لم تستحي فاصنع ما شئت»، صحیح البخاری، کتاب الانبیاء، باب: أم حسبت أن أصحاب
الکھف، رقم الحدیث ۳۲۹۶.

ئیسلا م هر له روژناواوه هه تا زور شوینی دیکه ی دنیا زوریک له نافرته تان
 حه یایان پړاوه!، بونه ته مایه ی شه رمه زاری ئومه تان، ریزم بو خوشکانی
 مسولمان نه ما نافرته تان به راستی زوریکیان حه یایان پړاوه له سه رده می
 خو ماندا به تایبه تی زیاتر شولیان لی هه لکی شواوه، دوژمنانی ئیسلا م له
 روژناواوه به دیاری ئاپرووی نافرته تانمان بو ده بن و بومان ده نیرنه وه جلویه رگی
 رووت وه جلویه رگی که له ئیسلا م و مسولمانان ناوه شیته وه بو ولاتی
 مسولمانانی ده نیرن بو نه وه ی که ئاپرووی مسولمانان بچیت و نافرته تانیش بی
 حه یا و بی شهرم بن، جاری به رووتی نافرته تانمان بو عه رز ده که ن له سینه ما و
 مه سرده و قومارخانه و مه یخانه و له یالی شه وانه که مه شروباتی تی دا
 ده خوریتته وه!، جاری له ناهه نگ و گورانی و هه لپه رکی و سه ما و سه یرانه وه
 که ته ماشای روژناوا (عرب) و نه وروپا ده که ین به تایبه تی و به دیاری لیان
 وهرده گرین، جاری بهو جلویه رگه نامو و غه ریب و سه رسوره یننه رانه که له
 دهره وه بومان دیت!!، که نازانین چ ده ستیک نهو جلویه رگه مان بو ده دوریت و
 بومان ده نیریت؟!، که به داخه وه روژانه ته ماشای بازاره کان ده کریت چ
 جلویه رگیکی نوی هاتوه بو نه وه ی نافرته تانی کوردیش پیاده ی بکه ن و له بهری
 بکه ن، هر له کابووه بگره هه تا ستریز و کولون و ته نوره و هه رچی که
 قوماشی خارچییه له ته نگی و له ته نکی که به دیاری بو ئیمه دیت و ئیمه ش
 لیان وهرده گرین و ده یکه ینه کالآ به بالای خو ماندا، وا ده زانین خه لاتمان
 ده که ن!، وا ده زانین پی شکه و تنمان له وه دایه که نافرته تانمان له هه موو
 جلویه رگی که دا ته قلیدی روژناوا بکه ن!، بازارگانی به نافرته تی مسولمان
 ده کریت!، چه واشه ی مسولمانان ده کریت بو سه رلی شتواندنی گه نجه کان.

بهراستی نه مړو مسولمان نازانې چوڼ به بازاره کانی کوردستاندا پروات؟!،
 ده بې مسولمان چاوی نرم بکات له جياتی نه ووی نافرته چاوی نرم بکات!،
 د بې پیاوی مسولمان ريگايه ک بدوژيته وه پيدا تپه پر بې نه گهرنا نافرته تان
 شان له شانی نه دهن له بازاره کاند!، ته ماشای بازاره کانی خو مان ده که ی
 خه ریکه ده گاته بازاره کانی نه وروپا!!، چ شتيک وایکرد بازاره کانی نیمه ی کورد
 وای لييت له گم بازاره کانی نه وروپا له مه سه له ی به ره لایي نافرته مونافه سه
 بکات؟!، هه نديک خه لکی به هه له حالي خوشمان پيوايه که نه و جلوه رگه
 غه ريب نيه بؤ کورد و نه وه پيشکه و تنه!!، به لام لومه ی جلوه رگی مسولمانان
 ده کات، زهم و زه مکاری حجابی مسولمانان ده کات، حجاب و سه پوښی
 نافرته تانی مسولمان ده پيژيني و ناشيرينان ده کات گوايه نه و حجاب و
 جلوه رگه له ولاتانی بيگانه وه هاتوو (مستورد) ه بؤ کوردستان!!، ته نانه ت له
 قوتابخانه کانيشدا هه ندي ماموستا به داخه وه له چک له سه ری قوتابی ده که نه وه
 (که له راستيدا بينراوه!) به بيانوی نه وه که گوايه که م گوی له دهنگی
 ماموستا ده يت له بهر نه ووی گوی داپوښيوه!!، نه وه که ی پاساو (مبرر) ه که
 شياوه به پيژنيته وه له بهر نه ووی که گوايه گوی لی نيه!!، بؤچی سه رزمیری نه و
 نافرته تانه ناکه ن که له قوتابخانه کاندایه که م و دووهم و سييه م دهن بزائن کامه له
 نافرته تان زيره کترن نه وانه ی که داپوښراو (مُحَبَّة) ن يان نه وانه ی که سافيره ن؟!.

نیمه پيمانوايه نه و حجاب ه وده کو دين ميلله تی کورد و ه ريگرتووه نه ک وده کو
 عادات و ته قاليد!، نه و ه يه ((عوزر له قه باحه تی گه و ره تر))، ده لې نه وه
 بيگانه يه! به لام کابؤ و کؤلون و ستریز و نه وانه ی پې بيگانه نيه؟!، وه ک بلتي
 ديفاع له کابؤ يه که ده کات پيوايه که ميراتی داپيره يه تی بؤی به جیماوه!!،
 توخوا پيم بلين که ی کابؤ جلوه رگی داپيره مان سووه؟!، که ی داپيره و پور و
 دايکمان له رابردوودا ناوی کابؤ و کؤلون و ستریز و تنوره يان زانیوه؟!، که ی

جلوبه رگی دایکان و داپیره کامان ئاوابوون؟! یاخود چاروکه یان به سهر سهر داوه؟! نه گهر نه وه دیفاعه له جلوبه رگی کوردی نه وه جلوبه رگی کوردی نییه و جلوبه رگی روژناوا و بیگانه یه، نه و روژناوایه ی که کوردستانی پارچه پارچه کرد له سالی ۱۹۱۶ز له ریکه و تننامهی سایکس بیکو!!، نه و روژناوایه هر روژناوای پیشووه!، به لام نیمه ده بی بزاین چی به که لکمان دیت؟! هه تا کوردستان به گوند و شار و دیتاته وه به حوجره و ماموستا و فقهی و عادات و تهقالیدی. مسولمانانه وه پابه ندبووه نه و جلوبه رگ و بی هیاییه ی نه وروپای نه ناسیوه!، نیستا به هو ی ته له فیزیون و سه ته لایت و سه فهری خاریج و هاتنه وه و رویشتن و نه و چاولیکه رییه ی که هیه خه لک گه یشتوته نه و ناسته له سواری نه خلاقا لاسایی روژناوا بکریته وه ههرچی له وی هیه لیردش له ناو ماله کاندای پیاده بکریت!!، به راستی نه وه جیگای داخه!..

جاران نه گهر نافرته تیک له کولانیکدا رویشتبایه پیاوینکی هاتبا سهر ریگا نه و نافرته سهری خوی به کونه دیواریکه وه دهنای و نه ده رویشتن هه تا پیاوه که تیده په ری!!، نیستا نه گهر پیاویک و نافرته تیک به رامبه ریه کتری بی ن ده بی پیاوه که سهری خوی نزم بکات نه ک نافرته که!!، شهرمی لی ناکات!!، جاران نه گهر کومه له نافرته تیک له سهر ریگایه یان له بهر ده رگایه ک بونایه، نه گهر کومه له پیاویک یان پیاویک به ویدا رویشتبایه نافرته که کان ده چونه وه ژووره وه ده یانگوت: نه وه پیاو به نیره دا هاتن بابچینه ژووره وه!، به لام نیستا نه ک هه ز ناچنه ژووره وه به لکو به سهری کوته وه داده نیشن له ته وقی سهره وه تا به ری پینان ته ماشای ده که ن و ده بی پیاوه که سهری خوی نزم بکات به شهرمه وه هه تا تیده په ریټ!.

نه و شته بۆ پیچه وانه بویه وه؟!، خو نافرته که کان ههر کوردن، پیاوه کانیش ههر کوردن، نافرته تان و خوشکامان، کچان و خیزانه کامان نه و عادات و تهقالیده یان

له کوی وهرگرت؟، کئی بهرپرسياره لئی؟، نایا باوک و دایک و برا و خوشک و خیزانه کان و هه موو و هه خزمانه ی که سهرپه رشتی که چه کان و ثافره ته کانیاں ده کهن بهرپرسيار نین لئی؟، پتغه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) ريگای به پیاوان نه داوه له سهر ريگاوبان و بهر ده رگا دابنیشن چ جای ثافره تان؟!، که نه مورو هه موو کولانیک ثافره تانی تیدا داده نیشن، فرمووی (عليه الصلاة والسلام): (إياکم والجلوس فی الطُّرقات)؛^{۹۰} ناگاردارتان ده که موه له سهر ريگا دامه نیشن، به پیاوانی فرموو!!، (قالوا مالنا بدّ یارسول الله نَتَحَدَّثُ فیها): فرموویان: چارمان نییه نهی پتغه مبه ری خوا ئیشمان له سهر ريگاوبانه، فرمووی: (فإذا أبیتُم إلا المجلس فأعطوا الطريق حَقَّها): نه گهر هر دانیشن له سهر ريگا حه قی ريگا بدن، فرموویان: (وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ یارسول الله) حه قی ريگا چیه؟، فرمووی: (غَضُّ البَصَرِ وَكَفُّ الاذی وَرَدُّ السَّلامِ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ): چاوت بگریه وه له بهرامبه هر ثافره تیک که بهویدا دیت، وه لامی هر سه لامیک بدیه وه که لیت ده کريت، نه گهر خهراپه یه کت بینی بیگوری، وه فرمان به چاکه بکهیت، وه ده ستیشت پیاریزی له ته زیهت و ئازاری هر مسولمانیک که بهو ريگایه دا دیت، نه گهر بو پیاوان دروست نه بیت چون بو ثافره تان دروسته که له سهر ريگاوبان و کولانه کان دابنیشن، یان ثافرهت پیاسه ی بازار بکات به بی پرسی میرده که ی، یان که کچی ماله وه به بی پرسی باوکه که ی، ده چیت بو بازار و پیاسه یه که ده کات و ده گه ریته وه ماله وه!، یان له ماله وه نه گهر میوانیک دیت سهری خوی داده پوشتیت به لام که ده چیت بازار

^{۹۰} ((حدثنا معاذ بن فضالة حدثنا أبو عمر حفص بن ميسرة عن زيد بن أسلم عن عطاء بن يسار عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال إياکم والجلوس على الطرقات فقالوا ما لنا بد إنما هي مجالسنا نتحدث فيها قال فإذا أبیتُم إلا المجلس فأعطوا الطريق حَقَّها قالوا وما حق الطريق قال غَضُّ البصر وكَفُّ الاذی ورد السَّلام وأمر بالمعروف ونهي عن المنکر))، صحيح البخاري، كتاب المظالم، باب: أثنية الدور والجلوس فيها، رقم الحديث ۲۳۳۳.

له چکه که ی فرې د ه دات گوايه: وهک بلېی بؤ خه لکی بازار نه زهر نییه به لام بؤ میوانه که نه زهره!، سهر نه و ديه که نه گهر میوانیک دیت دوو ده رگایان له سهر خوی داده خات!، به لام دوايي که ده چیت بازاره وه پتی ناسایه نه گهر نیو سه عاتیک له گه ل که سیک قسه ی بکات!، یان له و دوکانه بؤ نه و دوکان ده یان مامه له (مُعَامَلَة) بکات که پتویستیش نییه!.

نه زهر هر نه زهره!، چ پیاوړیک بیکات نه زهره وه چ نافرته ټیکش بیکات هر نه زهره، هوکاره که یشی هه ردو وکیانن به تاییه تی نافرته که که خوی که مته رخم (مُقَصِّر) له وهی که به و شیویه خوی عهرز ده کات له بازاره کاند، به لام مخابن وه نه سف بؤ نه و باوک و برایانه ی که خویان به مسولمان ده زانن به لام کچه کانیان وه خوشکه کانیان و نافرته کانیان له بازار ده سورپنه وه قاچ و قولیان رووته، جینگای داخه زورمان همن نه هلی مزگه وتیشن، حاجیه و نه هلی مزگه و ته، صوفیه و نه هلی مزگه و ته، پیاوی مسولمانه و نه هلی جومعه و جه ماعه ته، به لام له وه ناپیچیته وه که کچه که ی چو ن ده روات بؤ سه فر؟، به چ جلویه رگیک ده روات؟، روژیک له روژان بانگی نه کردو وه: کچه که م تو چ جلویه رگیک ده کری؟، به چ جلویه رگیک سه فرده که ی؟، نایا بون له خو ت ده ده ی یان له خو ت ناده ی؟، که له کاتیکدا پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) ده فرموی: (أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ ثُمَّ خَرَجَتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَفِي زَانِيَةٍ)^{۱۱} نه فرموی: هر نافرته ټیک خوی بوغوش بکات بؤ ده ره وه به لای کو مه لیک خه لکدا تیپه رپت بؤ نه وه ی بونی بکه ن نه وه زینای کردو وه!، توشی زینای چاو بوون نه و خه لکه به هو ی نه و نافرته وه، بونیان کردو وه، شه هو ه تی

^{۱۱} «(أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ خَزِيمَةَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ عَنْ ثَابِتِ بْنِ عَمْرَةَ الْخُنْفِيِّ عَنْ غَنِيمِ بْنِ قَيْسٍ عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ فَمَرَّتْ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَفِي زَانِيَةٍ)»، صحيح ابن حبان، رقم الحديث ۴۴۲۴.

ئو خه لکه، ئو پياو و گه نجانه ده جولینې، له بهرنه وه ئو گونا هه کي ليی
هوکاره؟، باوک و براکان دايکه کان ليی هوکارن که ناپېچنه وه کچه کانپان که
دهرؤن بؤ مونسه بات، ئهري ئو مونسه به ته شهرعيه يان شهرعي نيه،
بوکيک ده گوازنه وه شايه ره شبه له کيک که کچه که ي ويل ده کات و ده روات نازاني
چ ده کات له وي و ده ستی چهند که سان ده گريت؟.

به راستی جیگای ته سه فه!، نه گهر ليشی پيرسی له وانه يه بلې: کاکه جا
دهسته لآتم نيه، کچی منه و به قسم ناکات، زور عه يبه بؤ پياويک که
کچه که ي به قسه ي نه کات، پياو ده بي کچه که ي به قسه ي بکات!، ده بي
خيزانه که ي به قسه ي بکات و بؤ شورینی حه رام نه هيلی پروات، وه له
هه مانکاتيشدا باوکان و دايکان پاساو (مير) يان بؤ ده هيننه وه گوايه: کاکه خو
کاتی خوئی نیمه ش هه ر گه نج بووين و مندال بوين، ده با نه وانيش چهند روژيک و
چهند ساليک قوناغی گه نجايه تی بينن!، ئينساني مسولمان نابي ئو قسه يه
بکات، چونکه له هه ر نه زه ريکدا ئو باوک و دايکه گونا هبارن!، وه له هه ر
قسه يه کی ناشه رعی که له گهل ثافره تيک يان پياويکی نامه حره مدا ده يکن، له
هه ر هه لس و که و تيکدا که له گهل پياواندا راده وه ستيت، له هه ر بؤنيکدا که
خه لکيک بؤنی ده کات، ئو عه تر و بؤنانه ي که ئيستا په يدا بوون به تايبه تی ئو
بؤنانه ي که له دووره وه بؤنی ده روا و هه ستی پيده کريت، جیگای خزيه تی باوکان
و برايان دايکان له و بابته دا زور به خوډا بچنه وه.

ثافره تی خه راپ فيتنه يه که بؤ ثومه تی مسولمان!، پيغه مبه ر (عليه الصلا
والسلام) فه رموي (مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةٌ أَضُرُّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ) ^{٩٢}: هيچ

^{٩٢} «حدثنا آدم حدثنا شعبة عن سليمان التيمي قال سمعت أبا عثمان النهدي عن أسامة بن زيد رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ما تركت بعدي فتنة أضرب على الرجال من النساء»، صحيح البخاري، كتاب النكاح، باب: ما يتقى من شؤم المرأة، رقم ٤٨٠٨.

فیتنه یه که له دواى من جینه ماوه له ئافره تی خه راپ گه وره تر بیټ له سهر پیاوان!، به لّام دهشفه رموی: (الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِهَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ): دنیا خوښی یه و باشرین خوښی له دنیا نافره تیکی سالیحه یه!، ریزمان بؤ هه موو ئافره تانی سالیحه و مسولمان، به لّام پیویسته خو مان بپاریزین له دهسیسه و پیلانی دوژمنان که دهیانه وی خوشکه کاغان و خیزانه کاغان و کچه کاغان، نافره ته کاغان تهقلیدی روژناوا بکه و وهریانبگیږن، به راستی نه وهش زیاتر سهره نجامی بی پهره درده ییه که له کاتی خویدا باوکان و دایکان گرنگیان به کچ و کوره کانی خو یانینان نه داوه، کور نه مړو پیی شهرم نییه دهستی خوشکه که ی خو ی دهگری دهرات، دهیداته دهستی چهند که سانیک و شای پیده کات وه له سهیران و گهشت و گوزاردا هه لیده په ریټیت!، نه گهر حه یا هه بیټ ده بی به خویدا بچیته وه!، زور عه یبه یه کیڅ خوشکه که ی خو ی ته سلیمی خه لکی ییځانه بکات!، زور عه یبه مالی وا هه یه له شاردا خه لکی ده چیته مالیان به ئاشکرا به لّام دهنگی ناکات نه وه پیی ده کوتریت (دیوس)، که (دیوس) ناچیته به ههشت!، (دیوس) نه و که سهیه بوخوی بی شهرعی له مالی خویدا ببینیټ به لّام نه هی لی نه کات و بی دهنگی لیبکات و چاوپوښی لیبکات، نه وه چ مسولمانه تییه که؟!.

پهره درده ی مال و مندالمان ناکهین، هه تا کاتیڅ گه وره ده بن بوخویان حه یاو شهرمیان نابیت توشی گوناو ده بن به تایبهت نافره تان ههستیان ناسکه، نافره ت ههستی ناسکه کاتیڅ له مندالییه وه پهره درده نابیت به پهره درده یه کی نیسلامی و نیسلام نانا سیټ که گه وره ش ده بیټ بوخوی هه لسوکه وت ده کات نازانی چون هه لّس و که وت ده کات، له حه قیقه تی نیسلام شاره زا نییه، بویه زور جار ده گاته سنووری خو کوشتن!!، خو سوتان دن که نه مړو باوه له ناو نافره تاندا

به داخه وه نه وه ده لیم: نه گهر نافرستان بزنان سهره نجامی خو سوتان دنیان له دواړوژ چیه، هر گیز په نا نابه نه بهر خو سوتان د و خو کوشتن!!، که هو کار ټکی سهره کیشیان باوکان و دایکان و میړدکان و برایه کانیان چ له وکاته وه که په روره دیان نه کردوون چ له وکاته وه که پاسو (مېر) دروست ده کهن بؤ نه وهی خو یان بسوتینن یان خو یان بکوژن، بؤ نه و نافرستانه دوزه خیان پی خوشتره له دنیا!!، مه گهر پیغه مېر (علیه الصلاة والسلام) نه یفه رموه: هر ټینسان ټک له دنیا به چی خو ی بکوژیت له دوزه خیشدا به و شیوه به رده وام خو ی ده کوژیته وه!!^{۹۳}، نه گهر خو ی له شاخ فری بدات نه وه به رده وام له دوزه خدا خو ی له شاخ فریده داته خواره وه!، نه گهر خو ی به چه قو بکوژیت نه وه به رده وام له دوزه به چه قو خو ی ده کوژیت!، نه گهر خو ی به ناگر بسوتینن نه وه به رده وام له دوزه خدا خو ی به ناگر ده سوتینن و ناگر له خو ی به رده دات!، نه گهر خو ی به رده هر بکوژیت به رده وام له دوزه خدا رده هر ده خوات!، نه وه حه قیقه ټکی موله قه ده بی نافرستان هه موویان نه وه بزنان، نه وهی خو ی ده سوتینن نه وه خو ی توشی جهه ننهم ده کات، نه و ناگره ی که خوی گه وره ناماده ی کردووه، چونکه خو کوشتن قه ټلیکه، باوکان و دایکان و براکانیش هو یان له و قه ټله دا هیه، هو کارن نه گهر که مته رخمیان کردییت له په روره وده و پیگه یان دنی نافرستان، هی کچه کانیان وه هی کوره کانیان، وه له دروست کردنی پاسو (مېر) بؤ نه و نافرستانه ی که خو یان ده کوژن، بویه نه گهر حه یا نه بییت ده گاته نه و سنوره که ټینسان شهرم له خوا نه کات و خو ی توشی کوشتنیش بکات.

^{۹۳} «حدثنا محمد بن بشار حدثنا عثمان بن عمر حدثنا علي بن المبارك عن يحيى بن أبي كثير عن أبي قلابة أن ثابت بن الضحاك وكان من أصحاب الشجرة حدثه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من حلف على الاسلام فهو كما قال وليس على بن آدم نذر فيما لا يملك ومن قتل نفسه بشيء في الدنيا عذب به يوم القيامة ومن لعن مؤمنا فهو كقتله ومن قذف مؤمنا بكفر فهو كقتله»، صحيح البخاري، كتاب الادب، باب: ما ينهى من السباب واللعن، رقم الحديث ۵۷۰۰.

جاران ئافره تان زور به ده گمن د دیانویرا یاخود شهرمیان ده کرد له بهرامبهر باوکه کانیان، مامیان، خالیان و ناوی پیاده کی خویان دینا به نه وعیتک، یان هر به (میرد) ناویان نه ددبرد؛ دهیانگوت (پیاده کم) یان دهیانگوت (نهو، فلانه کهس)!!، به لام نه مړو به ئاشکرا زوریک له ئافره تی بی ئابروو داوای په وابوونی زینا ده کات؛ نهو ئافره تانه هر نه وهی کوردن خو کهسی تر نه هاتوه له کوردستاندا ژیا بیت، نهو ئافره تانه هر نه وهی کوردن نه مړو له بازاره کانی خومان دهیانبین؛ گه شتو ته نهو ناسته که ئافره تان به ئاشکرا داوای زینا بکه ن!!.

هرموون بلاو کراوه کی کومه ئیک ئافره تی بی ئابروو که نویسیوانه: ((بو نازادی ئافره تان))، نهو ددقانه ی که تیدا هیه هه مووی دژایه تی کردنه به قورئان و ئیسلام و به خوا و به پیغمبر ﷺ، نهو ئافره تانه له کوئ هاتون خو کوردن، هر کچی نهو و کچه زای نهو و کوره زای نهو!!.

له یه کی که له برکه (فقره) کانیدا سه بارت به ماره یی ده لی: (دانانی هر نرخیک بهرامبهر به زه واجی هر دوو که سی که له ژیر هر ناوی که دا بیت قه ده غیه)!!، نابی ماره یی و ماره کردن هه بیت؛ بچی؟، بو نه وهی به ناسانی دهستی نهو بگری و پاشان چهند روژیک پی بچیت دهستی نهو به ردات و دهستی یه کی که تر بگری؛ نه گهر به پاره بیت نهو پاره یی هه موو جار بو کونا کریت نهو نهو دیان ته لاق بدا و نهو دیان ماره بکات و ماره یی نهو نهو نهو بدات؛ ئیسلامه تی چنده نرخ ی بو ئافره تان داناه؛ ده بی ماره یی ته قدیم بکات کاتیک ده چیت بو داخوازی ئافره تی که نهو ئاوا به لاش به سوک و ساده یی ته ماشای ئافره ت بگری، ئایا نهو ریژی ئافره ته که ماره یی نه بیت؟، یان نهو ریژی ته تی که نهو ئافره ته به بی ماره یی بچیته دهر له مال و یه کی که بیات!!.

لە بېرگىيەكى تردا دەلىت (ژن و پىياو ئازاد و يەكسانن لە جىابوونەۋەدا)، يانى ئەو ئافرىدە لەگەل پىياۋكەدا ھىچ فەرقىيان نىيە لە بابەتى جىابوونەۋەدا! ھەر رۇژىك پىياۋكە ھەزى لىبىت دەلى ئافرىدە بېرۇ، ھەر كاتىك ئافرىدەكەش ھەزى لىبىت دەلى مېردەكە تەلاقم دايت و پەيوەندىت بە منەۋە نىيە!، يانى مەسەلە تەلاق رۇلى نەمىنى و ھەر ناۋىشى نەمىنى كە ھەر باسىشى نەكردوۋە!، لە يەككىكى تر دەلىت: (مومارەسەى جىنس -ۋاتە زىنا- ھىچ جۆرە سزايەكى لەسەر نىيە!)، باۋكىك، دايكىك، برايكە كەس بۇى نىيە بەو كۆرە بلى كە زىناى لەگەل كچەكەيان كىردوۋە بۇ وات كىرد؟، بۇ دەستى كچەكەمانت گىرتوۋە لەناۋ باخ، لەناۋ دائىرە و قوتابجانە لە لەيالى شەۋانە، لە كۆى لە كۆى...، كەس بۇى نىيە!!، ئەۋە بەراستى دەرگاي فىتنە و فەسادە بۇ مىللەتى كورد دەرگىتەۋە، ئەۋە دۇايەتى مىللەتى كوردە نەك دىسۇزايەتى بۇ مىللەتى كورد و پىشكەۋتن بۇ ئافرىدە!.

لە بېرگىيەكى تردا -ماددەى چىل و دوۋەم- دەلىت: (ژنان لە پۇشىنى جلوبەرگ و خۇ ئارايشتىكردندا ئازادان، ھەر جۆرە دەخالەت كىردىك لەۋ مافەدا سزاي لەسەرە)، يانى ئافرىدەتان چى جۆرە جلوبەرگىك لەبەر دەكەن و تەقلىدى چى ۋىلايتىك دەكەن ئازادان و كەس بۇى نىيە دەست بختە رىگايان!!، لە راستىدا ئەۋە ھاندانى ھەموو ئافرىدەتەنە كە بە قەسەى باۋك و دايك و عورف و عاداتى خۇشيان نەكەن چى جاي ئىسلامەتى.

پاشان دەلى: (ھەر جۆرە رىگىيەك لە تىكەلاۋبونى ژن و پىياو لە مەكتەب و شۆينە گىشتىيەكاندا سزاي لەسەرە)، نابى رىگىيە ھەبى لەۋى ئافرىدە و پىياو تىكەلاۋ بن و دەبى سەرەخۇبى ھەبىت!!، بەراستى ئەۋانە جىگاي ئەۋەن كە ئىنسان بىرى لى بىكەتەۋە بۇچى؟!، ئافرىدە بۇچى ۋا بەو شۆيە بەبى پەردە و

بەرپاشكاوى، بەبى شەرمانە و بى ئاپروانە ئەمپۇ داواى بەرەلایىيەك بکات نەك
 ھەر لە ئىسلام ناوەشىتەوہ بەلکو لە عورف و عادات و تەقالىدى كوردەوارى
 خۆمان ناوەشىتەوہ!، ھەتا گوتىوانە: (بۆچى پىاو بۆى ھەيە چوار ژنان بەيئىنى
 بەلام ژن بۆى نىيە چوار مێردان بکات؟!، فەرپىان چىيە؟)، چونكە ھەر لە
 سەرەتاوہ نوسىويانە ((قانونى يەكسانى ژن و پىاو))، پىمانوايە پىاو پىاوہ و
 ئافرەتیش ئافرەتە، پىاو وەزىفەى خۆى ھەيە و ئافرەتیش وەزىفەى خۆى ھەيە،
 پىاو تەحەمولى وەزىفەى ئافرەت ناكات و ئافرەتیش تەحەمولى وەزىفەى پىاو
 ناكات!، توخوا كئى لە مسوئلمانان چ كوردىكى بە شەرەف با مسوئلمانىش
 نەبىت رازىيە بىجگە لە خۆى خىزانەكەى سئ مێردى ترى ھەبن؟!، كئى رازىيە
 بەوہ؟، بۆ ئافرەتى كورد ئەمپۇ ئەو قسەيە بکات بە ئاشكرا لەناو شارەكانى
 خۆماندا؟!، بەراستى قسورەكەى دەگەرپتەوہ بۆ ھەموو لایەكمان، جا پىماويە
 كە ئەوانە وردە وردە بۆيان شل دەكرىت بۆيە دەگەنە ئەو ئاستەكە ئەو قسانە
 بکەن بۆ ئەودى ھەيا و ئاپرووى مىللەتى كوردیش بىەن، چونكە ئەوہ لێرد
 تەرجمەش دەكرىت و دەچىتەوہ و لاتانىش، وە پىمانوايە مىللەتى كورد
 مسوئلمانە و ئەودى سەلاحەددىنى ئەبويىيە و ئەودى دەيان و سەدان زانای
 بەناوبانگە كە لە كوردستاندا پىگەيشتوہ و خزمەتى ئىسلامى كردوہ و
 مزگەوتەكانى لە ھەموو گوند و دىھاتەكانىدا شاھىدن و كورزاوہكانى ھەمووى
 بە شەھىد لە قەلەم دەدات و دەيان و سەدان ھەزار بەناو ئەنفالى ھەيە و
 شەھىد و قوربانى داوہ لە پىناوى خزمەتى دىن و ولات و رزگارکردنى
 ولاتەكەى، كەچى ئەمپۇ ئاوا ناشرىن بكرىت بەراستى جىگای داخە كە ئەوہ
 بەرپرسيارىيەتيە كە لەسەر شانى ھەموو لایەكمانە .

بۆيە لە كۆتايىدا دەلێم پىويستە ئىمە بۆخۆمان ھەيا و ئاپروومان زياد
 بکەين، تەماشای عوسمانى كورپى عەففان بکەين خەلىفەى سىيەمى

پېغەمبەرى خوا (عليه الصلاة والسلام) لى ۋەختىكىدا كە عائىشە دەگىپتەۋە دەفەرمۇي: رۇزىكىيان پېغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) جلوبەرگە كانىم بۆ شۆردىۋو، كراسىكى بەسەر خۇيدا ھەللىكشاپوۋ لى سەرۋوى چۆكىيەۋە گۆشتەكەى بستىك دىاربوۋ نەدەگەيشتە سەرچۆكى، ئەفەرمۇي: باۋكىم واتە ئەبوۋبەركى صدىق ھات ئىجازەى ۋەرگىرت ۋ پېغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) ئىجازەى داۋ ھاتە ژوۋرەۋە سەرچۆكەكەى دانەدايەۋە ۋ دايىنەپۇشى، عومەرى كۆرى خەتتاب ھات ھەروا، عوسمانى كۆرى عەففان لى دەرگايدا يەكسەر پېغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) سەرچۆكى خۇي داپۇشىيەۋە! عائىشە (خوالىي رازىيى) زۆرى سەرسورما دواى ئەۋەى كە ئەۋان رۇيشتن لى پېغەمبەرى پىرسى ئەمە بۆچى؟، فەرمۇي: ئەى عائىشە عوسمان پىۋىكى زۆر بەھىيا ۋ بە شەرمە، ئەگەر سەرچۆكى خۇم دانەدايەۋە نەدەھاتە ژوۋرى!، بەۋ عىبارەتە فەرمۇي: (أَفَلَا أَسْتَحِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ؟) : من چۆن شەرم لى كەسىك نەكەم كە مەللىكەتەكانى خوا شەرمى لى دەكەن؟!، حەيائى نىمامى عوسمان ناۋا بوۋە!، حەيائە بەرامبەر پېغەمبەر (عليه الصلاة والسلام) حەيائە بەرامبەر خوا شەرمى لى خوا كىردوۋە، با ئافىرەتەكانان ۋ خوشكەكانان ۋ خىزانەكانان تەماشائى خىزانى فىرەۋن بىكەن لى سەردەمى ھەزىرەتى موسا كە كاتىك لەژىر دەستى زولم ۋ ستەمى فىرەۋن ۋ فىرەۋنىيەكاندا! دوعاى دەكىرد ۋ دەپارايەۋە لى خوا، فەرمۇي: ﴿رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ ۱۱ - التحريم، لى كۆتايى سۈرەتى (التَّحْرِيم) لى قورئانى پىرۇزدا، واتە: خۋايە لەلاى خۇت لى بەھەشت خانوۋىكىم بۆ ئامادە بىكە، (بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ): مالىك لى بەھەشت!، خىزانى فىرەۋن لەچى كەم بوۋ داۋاي بەھەشت دەكات ئەگەر مەسەلە خۇشى ۋ راھەت ۋ خۇشگۈزەرانى دونىا بوايە؟!، لى مالى فىرەۋندا ھەموو شتىك ھەيە! بەلام پىي خۇش نىيە لەبەرئەۋەى شەرم لى خوا دەكات خۇي لى گوناھ ۋ تاۋان

پاراستوو و خوی ده پاریزیت، دهلی: ((رَبِّ اِنَّ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ)): له لای
خوت له به هشت ماییکم بو ناماده بکه، ((وَلَجَّيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ)):
په روه دگرم رزگرم بکه له فیرعه ون وه له کرده و کانیشی، ((وَلَجَّيْ مِنْ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ)): له گه لی سته مکاریش که گه لی فیرعه ونه رزگرم بکه هیت، ده بی
نافره تی مسولمانیش ناوا بلیت نه که ته سلیمی ویست (إرادة) بی شه رع
میرده که ی بی و هختی که بو شوینیکی بی شه رع دوبات و ده گایه که
هست و ویستی نه بی - ته شبیهی ریزی نافره نه بی - وه دوی ده که ویت و
نیراده که ی له دهستی که سینک ده نیت که بو شوینی شوبوهات و شه هوات و
غهرقی گونا و تاوان رایده کیشتی، بویه ده لیم نافره تانیش ده بی خاوه نی
نیراده ی خویان بن، مهرج نییه ههرشتیک که برا که ی پی کوت ده بی جیه جی
بکات!، ههرشتیک که میرده که ی پی کوت که بی شه رعیش بوو ده بی
جیه جی بکات، خوی په روه دگرم له به قسه کردنی دایک و باو کیشدا قهیدی
داناوه چ جای به قسه کردنی براو کهس و کاری تر!!، نه قهرموی ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ
عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ۱۵ - لقمان، نه گهر داوایان
لی کردی شهریک بو من بریاردی نابی به قسه یان بکه ی بو دایک و باوک، داوی
بی شه رع یان لی کردی به قسه یان مه که، (لا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِيْ مَعْصِيَةِ
الْخَالِقِ)^{۹۴}: هیچ که سینک نابی له بی نه مری خوادا به قسه ی هیچ که سینک بکات
جا ههر که سینک بیت!!، نینسانی مسولمان دهیه ویت له سهر ریگای شه رع
پروات، دهیه وی قیامه تی هه بیت، نه گهر کار و وه زیفه که ی له مال هود بیت،
له ناو کومه لیک مسولمان بیت، له دائیره بیت، نه گهر زانی کیشه له کار و

^{۹۴} «(قال حمزة وسمعت أبا الحسن الدارقطني يقول كان يتقى لسان تمام قال أبو الحسن والصواب ان الوركاني حدث بهذا الاسناد عن عمران بن حصين ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)»، مسند إمام أحمد، جزء ۱، صفحة ۱۳۱، رقم الحديث ۱۰۹۵

وه زيفه كهيدا ههيه له رووي شهرعييه وه (فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ)، نابي گوږپرايه لي برا گه وره كه ي خو ي يان سه رپه رشتياري خو ي بکات له بابته كه دا .

جا له خوي پوره ردگار ده پارينه وه ده لئين ياره ببي خوايه حهيا و شكو و شهرمان بو زياد بكه ي بو خو مان و مال و مندا لمان، بو كچه كان و كوره كان، بو خيزانه كانمان، خوايه بو خزم و كهس و نه ته وه ي كورد (يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ)، ياره ببي خوايه ميلله تي كورد له ژير سايه ي نيسلام و شهرم و شكوي نيسلامدا بپاري زي، ياره ببي خوايه حهيا و شهرم و نابرووي دايكان و خوشكاني ميلله تي كورد له هر كوي هن ليړه يان له خارج بپاري زي، ياره ببي خوايه عاقبيه تي عومرمان خير بكه ي، خوايه له ده سيسه و پيلاني دوژمناني نيسلام و دوژمناني ميلله تي كورد بمانپاري زي، ياره ببي خوايه له پيلاني زهيزاني كوفر بمانپاري زي، خوايه مسولمانان له هر كوي هن سهريان مخه ي، خوايه رزگاريان بكه ي له ژير نيري سته مكاران و زالمان، ياره ببي خوايه له خو مان و مال و مندا لمان خو ش بيت، هيدا به تمان بده ي بو نه وه ي عه دي راسته قينه ي تو بين .

أَمِينَ، أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمين

مردن

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ
أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ۱۸۵ - آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَغِيْنُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرٍ اَنْفُسَنَا
وسیئات اَعْمَالِنَا، مِنْ يَهْدِيْهِ اللّٰهُ فَلَا مِضِلَّ لَهٗ، وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهٗ...،
نَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ، وَنَشْهَدُ اَنْ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهٗ
وَرَسُوْلَهٗ... هَذَا الرَّسُوْلُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّى الْاِمَانَةَ، وَنَصَحَ الْاُمَّةَ وَكَشَفَ
الْغُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَتَرَكْنَا عَلٰى الْمِحْجَةِ الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا،
لَا يَزِيْغُ عَنْهَا اِلَّا هَالِكٌ، صَلَوةُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ صَلَاةٌ
وَسَلَامًا اِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ، اَمَّا بَعْدُ عِبَادَ اللّٰهِ اَوْصِيْكُمْ وَنَفْسِيْ اَوَّلًا بِتَقْوٰى اللّٰهِ
وَطَاعَتِهٖ وَكُلُوْمِ اَوَامِرِهٖ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهٖ فَاِنَّ التَّقْوٰى شَعَارُ الْمُؤْمِنِيْنَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِيْنَ،
وَوَصِيَّةُ اللّٰهِ سُبْحٰنَهٗ وَتَعَالٰى فِيْ وَفِي النَّاسِ اُجْمَعِيْنَ، قَالَ اللّٰهُ (سُبْحٰنَهٗ وَتَعَالٰى) فِي
كِتَابِهٖ الْحَكِيْمِ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَنِسَاءً
وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِي تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا﴾ ١- النساء.

ثیماندارانی بهرېز، نهی نوممه تی موحه ممد ﷺ، دلسوزانی خودا و پیغه مبهری
خودا (علیه الصلاة والسلام)، سهلامی خوی پهروردگار تان له سهرې، ره حمت و
میهره بانی خوا برېزې به سهر نیمه و هه موو مسولمانانی دونیا له م روژه
پیروزه دا، بهرېزان دیاره نیمه ی مسولمان به پیتی قورئان و سوننه تی
پیغه مبهرمان (علیه الصلاة والسلام) له وه حالیی بووین که دونیا تاقیگه یه بو
ئینسان و شوینی تاقیکردنه وه یه، نهو چهند سالتی که ئینسان له دونیا دا

به سهری د هبات له تاقیگه (مختبر) یکدایه، دواى ئه و تاقیکړنه وه و ئیمتیحانه ئه و ئینسانه دنیا به جیده هیلی! کوچ دکات بهره و قوناغیکی تر که قوناغی بهرزه خه، پاشان له دواى قوناغی بهرزه خ (که ناو گوږه) بهره و قوناغی مه حشر، دوايیش له ویتوه بهره و بههشت خوا بانداتی وه یان بهره و دوزه خوا بمانپاریږی! وه ئینسان له دنیا دا تاقیکراوه ته وه به کومه لیک مه رج ئه و مه رجانه ی که خواى گه وړه له سهر ئینسان دایناون له قورئانی پیروژدا هه موویان باسکراون، به گشتی خواى گه وړه پیمان ده فرموی: من بیه رستی!، فرمان بهریم بکه ن... ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ۵۶ - الذاریات، نه فرموی: ئینسان و جنوکم ته نها بؤ په رسترانی خوم دروستکردوون، حکمهت له دروستکردنی ئینسان و جنوکم رابواردن نییه له دنیا به لکو ته کلیفیکیان له سهر شانه که بریتیه له عبادتکردن بؤ خوا (خوا به رستی)، هرچی دروستکراوه ته سبیحاتی خوا دکات: ﴿وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ ۴۴ - الاسراء، ئه و کومه له مه رج به خواى گه وړه له ئیسلامدا له سهر ئیمه ی داناوه زامنی بههشت، که سیك دیه وئ بچیته بههشت با ئه و مه رجانه ی که خوا دایناوه له قورئانی پیروژ جیه جیان بکات ده چی بؤ بههشت و خوا لیتی رازی ده بی!، ده ستونیوژیک ده شوی مه رجیکه بؤ نویژکردن، نویژکردن کاتیک دروسته که ده ستونیوژت هه بی، بههشتیش کاتیک پیته درئ که عبادتت کرد بی بؤ خوا!، عبادتتکردن و پارانه وه له خوا و کرنوش بردن و سه جده بردن بؤ خوا و هرگرتنی ته وجیهاتی رب العالمین، رویشتن له سهر بهرنامه ی خوا و ده ستگرتن پییه وه مه رجن بؤ ته وه ی ئینسان بچیته بههشت!، ته وه یه ک، دووه م: کومه لیک موسیبهت و به لا بؤ ئینسانه کان دین له دنیا دا ئه و موسیبه تانه ش هه موویان تاقیکړنه وه، وه ک برسیتی، تینوویتی، هه وراز و نشیو، سه رما و گه رما، ترس، رویشتنی مال و سهروهت

و سامان، رویشتنی منډال و نهولاد و خوښه ویستان، نهوانه هه مووی تاقیکردنه وېن!، یه کیڅک لهو موسیبه تانه نه مړو وده کو تاقیکردنه وېه باس ده که ین که بریتییه له موسیبه تی مردن، مردن له قورئاندا، مردن له روانگه ی ئینسانی مسولمانه وېه چوڼ ته ماشا ده کړی؟، دیاره جیځای خوښه تی که له سهر نهو بابه ته به قوولتی بدوین به لام نه وېنده ی که له فورسه تدا بی له وتاری نه مړو دا عه رزی ده که م سئ خالڼ: خالی یه که م حقه تی مردن له قورئاندا، خالی دوو م مردن کاتیکی دیاریکراوی هه یه، سییه م: نایا به راکردن و خوشاردنه وې ئینسان له مردن نه جمل دوا ده که وې؟.

نهو مردنه ی که واقعیکه و ئینکار ناکړی، نه مړو زور که س له ترسی مردن خو ی تروشی حه رام کردو وې، مو عامه له ی حه لال ناکات نه وېه برسی بیی و مال و منډال ی هه ژار بیی!، نه وېه دوا ی مردنی نهو مال و منډال ی له برسان برن، مردن وای کردو وېه که ئینسان ترسنوک و بی غیره تی بی، موسیبه تی مردن وای کردو وېه نینسان حه ق نه لئ و بیشاریته وېه، موسیبه تی مردن موسیبه تی کی گه ورده ی، زور جار ئینسانی له ری لاده دات هه له بهر نه وېه که مردن دواخت و تروشی مردن نه بی، پیویایه که مردن به ده ست خوښه تی نازانی مردن ده سته لات ی نهو نییه!.

نه گهر له سهر خالی یه که م هه ندیک به کورتی برزین ((حقیقه تی مردن له قورئاندا)) به وېه ده ست پیده که ین که خوی گه وره ده فرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ۱۸۵ - آل عمران، واته: هه موو گیانله بهر ی که نه بی بری، نهو بریاری خویه (جل جلاله)، هه وېه چوڼ بریاری خویه: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ ۱۸۳ - البقرة، واته: روژووتان له سهر فهرزکراوه، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ ۱۷۸ - البقرة، واته: تو له سه ندنه وېه تان له سهر فهرزکراوه، ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ ۲۱۶ - البقرة، جهنگ له پیتاوی

خو، ﴿فَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ ۱۰۳- النساء، واته: نوږت له سهر نيمانداران فهرزکراوه و کاتيکی ديارېکراوی بو دانراوه، ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ ۴۳- البقرة ...، نهوانه همووی نه مری خودان ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ ۱۸۵- آل عمران، همووه نه فسيک دهې بېرې، برپاری خوايه (جل جلاله)، جا نينساني مسولمان له دوو لايه نه وه باوهړې به مردن ههيه:

يه که ميان، به چاوی خوی دهيېنې، دووه مينيشيان، ثايه تيکه له قورئان!، به لام نينساني کافر هر له بهر نه وه ي به چاوی خوی دهيېنې باوهړې به مردن ههيه نه گهرنا نه که له بهر نه وه يه ثايه تيکه له قورئان و دواي مردن زيندووه دهيېته وه و حيسابی له گه ل ده کړې و به هشت و جه هه نه م چاوهړې دده کن!، به لې مردن حه قيقه تيکه: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ۲۶، ۲۷- الرحمن، واته: هر چي له سهر زهوييه روژيک دې ناميېنې تنهها خودا دده ميېنې (جل جلاله)، نهو روژهي که تنهها خوا دده ميېنې دده رموي: ﴿لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۱۶- غافر، دده رموي: مولک و دهسته لاتي دونيا، دهسته لاتي کهون هي کييه؟، کهس نييه وه لام بداته وه هر بوخوی دده رموي: (لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ) دهسته لات دهسته لاتي خودايه!، دهسته لاتي (رب العالمين)، ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ غَيْرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ۴۸- ابراهيم، واته: روژيک دې نهو نه رزه به دل دهې خوا دهېگورې به نه رزيکی تر، ناسمانه کانيش ده گوردرين...، نهو وه زعه ي که ئيستا له دونيادا ئيمه دهيېنين ناوا ناميېنېته وه، فلانه کهسه به که يفي خوی نينسانه کان بجه وسينېته وه و فلانه کهسه ش هتا ده مري هر بجه وسيندرېته وه و فلانه گه له مه زلوم بيت و فلانيش زالم بيت و فلانه ده ولته ته ناوا و فيسار بنه مال نه ناوې!!، نه خير نهو دونيايه ي که نه مړ دابه شکراوه و بست به بست

خه لکی شه پری له سهر ده کات و نه م پاونکار ییه ی که نه مړؤ له دونیادا ده کرئ ناوا نامینئ!، روژیک دئ نهو زه وییه ته خت ده بی!.

خو شه ویسته کانم، بویه خوای په روه ردگار ده فهرموی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ ۱۸۵- آل عمران، هه موو نه فسیک ده بی مردن بچیژئ، بو ده فهرموی ((بچیژئ))!، چونکه چه شتن له حالی حیات دایه، نینسان که ده مرئ یه کجاری کو تایی نایه!، خو نه گهر نینسان به مردن کو تایی بهاتایه نهی نهو ماندو بوونه بچی بوو؟! کافره کان له روژی قیامت ده لین: ﴿يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ ۲۷- الحاقه، خو زگه که ده مردین جاریکی تر زیندوو نه ده بوینه وه!، به لام دواى مردن یه کسهر قوناغی تر ده ستیپیده کات که قوناغی ناو گوړ (به رزه خ) ه، نینسان که مردیش روحه که جوړه په یوه نندیه کی له گهل لاشه که ی له گوړدا ده بی جا نه گهر مسولمان بی نهوا قه بره که ی بو ده بیته باغیک له باغه کانی به هشت و نه گهر موجریم و گونا هبار و زالم و کافر و بیباوه ریش بی نهوا قه بره که ی بو ده بیته چالیک له چاله ناگرینه کانی دوزه خ!، وده کو پیغه مبه رمان فهرموی (عليه الصلاة والسلام): (القَبْرُ إمَّا رَوْضَةٌ مِنْ رِیَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّیْرَانِ)^{۹۵} واته: قهر یان باغیکه له باغه کانی به هشت یان چالیکه له چاله کانی دوزه خ!، هه موو نینسانیکش ده بی یه کیک لهو دووانه بچیژئ!.

مردن جیگای خو یه تی هه موو که س لیى بترسئ به لام نینسانی مسولمان ده بی چاک بزانی که دواى مردن قوناغه کانی تر دینه پیش خو ی بو ناماده ده کات، به نو نیسرائیلییه کان خو یان پییان وا بوو که ژیانى دواړوژ (قیامت) ههر بو نهوانه به لام له گهل نه وه شدا زور له مردن ده ترسان!، خوای گه وره

^{۹۵} سنن الترمذی، کتاب صفة القيامة والرنائق والورع صفة أواني الخوض، باب السنة، رقم الحديث ۲۴۶۰

ده فرموی: ﴿قُلْ إِنْ كَأَنْتَ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَيْتَ﴾ ۹۴ - البقرة، واته: ئه ی به نوئیسرائیل نه گهر پیتانوایه ژیانى دواړوژ ههر هى ئیویه و به ههشت ههر هى ئیویه و بو کس نییه ئه ی بو ته مه نئای مردنې ناکه ن؟!، خو ژیانى دنیا نه ونده خوښ نییه، نه گهر ئینسان یه قینى وا بې ده چیتته به ههشت نه و دنیا یه جیگای خوښگوزهرانى نییه چونکه ههر له مندالییه وه ئینسان له موعاناتدایه هه تا ده مرئ، کاتیک که منداله شعور به ژیان ناکات، کاتې گه نجه کیښه ی ژنه پئنانى هه یه دواى کیښه ی مالدانان و دامه زراندى هه یه، پاشان کیښه ی کوړ و کچ و مال و سهرودت و سامان و خزم و کس و عه شيردت و قه ومى هه یه، پاشان پيش پېرېوونى کیښه ی زوړى به سهردا دى و موسیبه تى زوړى بو دیتته پيشى چاوى زه عیف ده بې و گوډچکه ی زه عیف ده بیت و کارى بو ناروات و دلې زه عیف ده بې!!، دنیا هه مووی مهینه تى (مَشَقَّةٌ)، بویه خواى گه وړه ده فرموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ ۴ - البلد، ئینسانان دروست کړدوه له مهینه تیدا ده ژى، به لى خوښه ویسته کاتم: خواى گه وړه فرموی ئه ی به نوئیسرائیل بو داواى مردنې ناکه ن نه گهر قیامت ههر هى ئیویه، ﴿فَتَمْنُوا الْوَيْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۹۴ - البقرة، واته: ته مه نئای مردنې بکه ن نه گهر راستگوڼ و راست نه کهن له قسه که تاندا، به لام خوا ده زانې که نه وان شتیا ن بو دواى مردنې ناماده نه کړدوه و خوږان حازر نه کړدوه بو مه حکمه ی ئیلاهی له روژى قیامت بویه خواى په روهر دگار ههر خوی ده فرموی: ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ ۹۵ - البقرة، به هیچ شتویه ک داواى مردنې ناکه ن له بهر نه وه ی کړده وه ی خه را بیا ن به رېکړدوه له پيش خوږاندا، ئینسانیک نه گهر گونا هه بار بى زوړ ده ترسې له بهر نه وه ی مه حکمه که ی قورسه، له بهر نه وه ی حیسابه که ی قورسه، باوه رې به قورئان هه یه به لام که مته رځه میی کړدوه له

جېبه جېکړدنه کې، باوهرې به وه همیه: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۷، ۸ - الزلزله، میسقاله زهره په که له خوی پهرود دگار ون نابې له چاکه و خراپه، باوهرې به وه همیه به لام خوی بۆ ناماده نه کړدووه و خوی له خراپه نه پاراستووه بویه له مه حکمه مهی روژی قیامت دهرسې، جا همیه له ئیماننه کې دهرسې هه شیه ئیمانی نیه و که مته رخه مهی کړدووه و بویه زیاتر دهرسې! نه که هر ته مه ننای مردنې ناکه نه به لکو: ﴿وَلْتَجِدْنَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ۹۶ - البقرة، به لکو له هه موو که س زیاتر داکوکی له سهر ژيانی دنیا ده که نه وه نه وانه ش که موشریکن، ته ماشا بکه نه ئیستاش جوله که حهریستین که سن له سهر ژيان، له پیناوی دروست کړدنی ده وله تیکی جوله که چیان کړدوود!، پیاوه ریش سپی و به ته مه نه کامان چاکیان وه بریدې که کاتی خوی جوله که له کوردستانی ئیمه شدا هه بوون وه ختی که له سالی ۱۹۱۷ز به وه عدی به لفرې که نه وکاته وه زیری خارجی بهریتانیا بوو و دعدیدا به جوله که که ده وله تیکیان بۆ دروست بکات له سالی ۱۹۴۷ز یشدا بریاری نه و ده وله ته درا له و ساله وه هه تا ئیستا ته ماشا نه که نه جوله که له هه موو ولاتانی جیهان کو ده بنه وه له یه که ده ولت که ده ولته خویشیان نییه! چونکه فه له ستین شوینی ئیراهیمه، شوینی زه که ریا و یه حیا و حهره ته موسا و موحه مده ده (علیه الصلاة والسلام) شوینی مه په مه... نه وان که هاتوون بۆ نه وئ ویستوویانه له ناوه راستی نه رزی مسولمانان شوینیک داگیر بکه نه!، ته ماشا بکه نه له هه موو دنیا جوله که بۆ نه و شوینه دئ چونکه سورن له سهر دروست کړدنی ژيان و ده ستلای دنیا به پیچه وانهی ولاتانی ترا، خه لکی خومان له ولاتی خوی را ده کا به ره و هه نده ران ده روا ت به لام جوله که له چوارچیوهی دنیا کوده بیتوه ده وله ته که ی خوی داده مهرینې!، ﴿يَوْمَ أَحْذَهُمْ لَوْ يَعْمُرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ

يَعْمَرُ ﴿٩٦﴾ - البقرة، واته: هر يه کيکيان پټی خوښه تهمهني ههزار سال بې!!، بهلام خوا دهفرموئ با ههزار سالیښ تهمهني بې له ناگري دوزخ هر نه جاتی نابې!!، نهو ههزار سالهش هر دهروات، نهگه ر ئینسان تهمهني ههزار سالیښ بیت نهو ههزار ساله هر تهواو دهبي نهگه ههمویشی له خوښیدا رایبواردبی چونکه هه دیسی صه حیچی پیغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) که سیك که له ههمو زده منه کاند له ههمو که سیك زیاتر لهوپهړی خوښیدا رایبواردووه له دنیا روژی قیامت دهیپتنن که کافره یه کجار له جهه ننه میی هله ده کیښن لیی ده پرسن: خوښیت بینوه؟، ده لی: نه خیر هیچ خوښیم نه بینوه!!، که سیکیښ که لهوپهړی ناخوښیدا ژیاوه له دنیا بهلام مسولمانبووه یه کجار به بهه شتی دهسورپتنن لیی ده پرسن: ناخوښیت بینوه؟ ده لی: نه خیر یاره بی هه رگیز ناخوښیم نه بینوه!!، هیچی وه بیر نایی!!، ههزار سال دژی بهلام وه کو خه ویکښ نایه ته وه یادی له روژی قیامت.

به لی خوښه ویسته کاتم: بویه نیمامی عوسمان (ره زای خوی لهر بې) که ده چویه زیاره تی قهر زور ده گریا!!، غولامیکی هه بوو لیی پرسى: نهی نه میری پرواداران خو توه نایه تانه ی له ماله وه دهیاغویینه وه ههمووی نیایتی عه زاب و دوزخ و ترسی روژی قیامته بولوه و گریانته وه ونده نایی وه دپیه سهر قهر نه وه ونده ده گری؟! ففرمووی: چونکه گویم لی بوو له پیغه مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) ففرمووی: نهگه ر ئینسان له عه زابی قهر رزگاری بیی نهوا قوناغی دوی قهر ناسانتره!!، وه نهگه ر ئینسانیش له عه زابی قهر رزگاری نه بې نهوا دوی نهو زور ناخوښتره!! جا له بهر نهو زور له قهر نه ترسم!!، به راستی قوناغی مردن قوناغیکی زور هه ستیاره و هه قی خوښه تی ئینسان له قوناغی دوی مردن بترسی که قوناغی به رزه خ (ناوگوږه)، بویه پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) به سوننه تی داناوه سهر دانی قهرستان بکری بول

پیاوان، بۇ ئافره تان به شیوه کی شهرعیی دروسته به لّام به راستی نهو زیارده تی که نه مرپو ئافره تان ده یکنه بوسه ر گورستانه کان دروست نییه؛ نه گهر ده شیرسن بوجی؟ ده لّین:

یه کهم: له بهر نه وهی که پیاوان و ئافره تان تیکه لاو ده بن له زیارده تی گورستانه کان به تایبه ت له شاره کاند، دوهم: به جلوه رگی ناشه رعی و روت و قوت ده چن سهر دانی گورستانه کان ده کن، سییم: ئافره تی خراپیان تیدایه که پتویسته به به دهنی پاکه وه بچی بۇ نهو شوینه پاکانه که گورستان شاری مردووه کافمانه، شاریکه که نیمه ش به یانی بوی ده چین؛ شاریکه هه ر بۇ نهوانه نییه که به روژ به لایاندا تینه پهرین و وا نه زانین هه ر نهوانی تیدان و نیمه بوی ناروین روژیک دی ته رمه که ی نیمه ش ده بن بۇ لای نهو شاره؛ نهو شاردی که به داخه وه زور به بیپریزی ته ماشای ده کری؛ هه موو حه یوانه کانی ده خریته سه ر، بز و مانگا و گویدریژ و سه گی لینا گه ریته وه، هه موومان ئومه تی موحه مه د ﷺ گونا هبارین له وهی نهو گورستانه مان به ره لا کردووه، نایا که سینک هه ز ده کات ماموستا که ی به زیندوویتی مانگا یان سه گینک به سه ریدا پاز بدات؟، که سینک هه ز ده کات باوکی یان برای یان خیزانی یان دایکی یان کوپ و کچه خو شه ویسته که ی؟...، که س هه ز ناکات، نه ی گورستان شاری نهوان نییه؟ نایا مردووه کافمان نیستا پتیا ناخو ش نییه که ناوا به بیپریزی ته ماشا ده کرین؟، ماموستایانی به پریزی نایینی باسیان کردووه و نهفه رموون که له شه ریه تی نیسلامدا کاتیک که ده چی بۇ زیارده تی گورستان چو ن به زیندوویتی و وه ک چو ن له حالّی حه یاتدا شه رمت لی کردووه لهو که سه ده بی کاتیک که ده چی بوسه ر گوره که ی ناوا به شه رم و ریز و حورمه ته وه بوی بچی؛ نه ک بچی له سه ر گوره که ی پالبدیه وه، پیغه مبهر (علیه الصلاة والسلام) نهفه رموی؛ نهو که سه ی که له سه ر قه بریک دادد نیشی له سه ر په نگر و پولو (پشکون) دابنیشی و بسووتی

باشتره؛ دانيشتن له سهر قهر پازدان به سهر قهبردا ريز و حورمهت نه نواند بؤ
گورستان بهراستي تاوانيکه نه گهر له ديهک بن هموو ديهکه که گوناډباره،
نه گهر شاريک بې هموو شاره که گوناډباره، بويه جاريکي تریش له وتاری
ههيني وتوومه ردها ده کهم که غم بخون له پهرژينکردني گورستانه کامان بؤ
نهوهی گوناډبار نهين.

کاتیک چويه سهر گورستان سهلام بکه، وهکو پيغه مېهر به عايشه
فهرموو: نه گهر چويه سهر گورستان ناوا سهلام بکه (السَّلامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمِ
الْمُؤْمِنِينَ، أَنْتُمْ السَّابِقُونَ، وَنَحْنُ الْلاحِقُونَ، وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، نَسْأَلُ
اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)^{۹۶} سهلامتان ليبي نهی خانووی قهومی نيمانداران، نيوه
پيش نيمه روښتون، نيماش وا بهدوای نيوه دين و ان شاء الله به نيوه
دهگينه وه، داوای سهلامه تي دهکين بؤ نيوه و بؤ خوشان له خوای
پهروهردگار، نه گهر چويه سهر گورستان ناوا بلې چونکه نينسان که دهچيته
سهر گورستان سهردانی خوشهويستي خوی دهکات دهبي بلې: (رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا
وَلَاخَوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا) خوايه له
نيمه خوشبي و له وانهش که له پيش نيمه دا روښتون، وه رق و قينه شمان له
دلدا مهيله که له بهرامېهر نيمانداران له دنيا هه ماني بې، چونکه هرچي
نيمانداره له دنيا دهبي براي يهک بې، وه دهبي به ناخوشي به کدی نارېحه
بي، مسولمانيک له روزه لات ليی دهری يه کيکيان له روزه ناوا
دهچوسيندرتته وه يه کيان له وي مالي دهسووتی و دهر به دهر دهبي... نه گهر
نيمه مسولمان له دلماندا پيمان ناخوش نهبي دياره مسولمانه تيه که مان

^{۹۶} صحيح مسلم، کتاب الطهارة، باب: استحباب إطالة الغرة والتجليل في الوضوء، رقم
الحديث ۲۴۹

ناته و اووه و ئیمانانه که مان به هیژ نییه!!، چونکه یه کیڅ له مهرجه کانی ئیمانی به هیژ و ته و او ته و د یه ئیمانداران به برای خوږی بزانی، خیری ئیمانداران به خیری خوږی و نارېحه تی ئیمانداران به نارېحه تی خوږی بزانی (لا یؤمن أحدکم حتّٰی یحبّٰ لاخیه ما یحبّٰ لنفسیه)^{۹۷}، بویه ئینسان نه گهر که سیکی خوشه ویستی خوږی لسی دېروا و دهمری نارېحه ت دهبی چونکه مردن موسیبه تیکه و واقعیکه دپته پیښ!، ته ماشا بکه ن عومهری کورپی خه تتاب (خو لینی رازی بی) وه ختی که پیغه مبر و هفات ده کات چه نده نارېحه ت دهبی!، صه حابه کانی مه دینه زوړ به یان له مزگه وتدا په لویو یان که وتبوو! عه لی کورپی نه بی تالیب قاچه کانی ثیفلیج بوبوون خوږی پی هه لته نه ستایه ووه و به نه رزه ووه نوسابوون!، عومهری کورپی خه تتاب ده یغه رموو: هر که سیک بللی پیغه مبر و هفات یکر دووه به م شمیره سهری په لده دهم! هه تا نه و کاته ی نه بویه کری صدیق (خو لینی رازی بی) وتاری داو مسولمانانی وشیار کردنه ووه فهرمووی: (من کان یعبد محمداً فإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ)، نه ی صه حابه کان نه ی ئومه تی موحه مده (علیه الصلاة والسلام)، هر که سی پیغه مبر و ده په رست نه و پیغه مبر مرد، و ه هر که سی کیڅ خودای ده په رست خودا هه رماوه!، نیوه ش و موحه مده دیش (علیه الصلاة والسلام) خواتان ده په رست نه و خودایه هه رماوه، ئینجا هه ندی ئاموژگاری عومهری کورپی خه تتابیښی کرد

^{۹۷} «حدثنا محمد بن المثنی وابن بشار قالا حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة قال سمعت قتادة يحدث عن أنس بن مالك عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لا يؤمن أحدکم حتى یحب لاخیه أو قال لجاره ما یحب لنفسه»، صحیح مسلم، کتاب الایمان، باب: الدلیل أن من خصال الایمان أن یحب لاخیه المسلم، رقم الحدیث ۴۵.

(خوا لیتی رازی بن) زیاتر هوشی هاته وده سره خوی وه ټینجا عومهری کوری خه تتاب لهو شوینه دا فهرمووی:

تَقَوُّسَ ظَهْرِي مِنْ فِرَاقِ مُحَمَّدٍ
قَصَارَ قَضَاءِ الْأَرْضِ عِنْدِي مُضِيْقًا
لَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا تَدُومُ لِسَاكِنٍ
لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ فِيهَا مُخَلَّدًا
وَلَوْ دَامَتْ الدُّنْيَا وَدَامَ نَعِيمُهَا
لَمَا مَاتَ فِيهَا سَيِّدُ الرُّسُلِ أَحْمَدًا

واته: پشتم کورېو ته وه له بهر نه وهی فیراقی موحه مدهم هاتوته پيش و ليم جيا بوته وه ﷺ، نهو نه رز و فهزايه پان و بهرينه و نهو ده شتم لی ته سک بوته وه!، نه گهر نهو دونيايه بو کهس بابايه تييدا نيسته جي بيی ده بوايه موحه مدهد (عليه الصلاة والسلام) تيايدا نه مرئ!، نه گهر خویشی دونيا و گوزهرانی دونيا بهرده وام بوايه ده بوو پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) نه مردبا!، خو پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) زور خو شه ویست بووه لای خوا خو شه ویسترین کهسی سهر رووی زهوی بووه له لای خوا!، له هه مانکاتدا له ته مه نی شه ست و سی سالییدا وه فاتی کردووه که ته مه نیکی که مه و ته مه نی نوم ته که یه تی وه کو فهرمووی: ته مه نی نوم ته که م به زوری له نیوان شه ست و هفتادایه بویه خویشی له نیوهندی ثم ته مه نه دا وه فاتی کردووه، جا نا لهو کاته دا عومهری کوری خه تتاب نه صیحه تی خوی ده کات، ده فهرمووی:

(تَجَرَّدَ مِنَ الدُّنْيَا فَإِنَّكَ إِنَّمَا خَرَجْتَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَنْتَ مَجْرَدًا)^{۹۸} واته: نهی عومره خۆت رووت بکه لهو دونیایه چونکه روژتیک دئ تو به پرووتی لهو دونیایه دهچته دهر!

خالی دووه: مردن کاتیکی دیاریکراوی بو دانراوه، نیمه دهبی چاک بزانی که مردن وهختیکی دیاریکراوی ههیه نه پاش دهکات و نه پیشیش دهکات!، خوا ته حدیدی کردووه ههروه کو فهرمووی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا﴾ ۱۴۵- آل عمران، واته: هیچ نهفسیک بوئ نییه برئ به ئیزنی خودا نه بی!، نوسراویکه و کاتیکی دیاریکراوی بو دانراوه، ئینسان زۆرجار ههز دهکات برئ به لام مردن به دهستی خواجه، زۆر نه خۆش ههز دهکهن برن به لام نه جه لیان نه هاتووه!، زۆر کهس له شهردا چه نندین گوللهی بهرده کهوئ ناشمرئ له بهر نه و دی نه جه لی نه هاتووه!، زۆر ئینسانی نه خۆش ههیه دهچی سهفه ری ههز دهکات دهلی: ان شاء الله لهوئ دواي تهوبه کردن دهمرم به لام نه خیر نه جهل به دهستی خواجه، هی وا ههیه لهوئ دهمرئ یاخود له ریگا دهمرئ هی واش ههیه دهگه ریته وه ماله وه ئینجا دهمرئ!، هی وا ههیه به پیری دهمرئ هی وا ههیه به گهنجی دهمرئ، هی وا ههیه خوا هوکاری بو دروست دهکات سه یاره ی وهرده گهرئ، له ناودا دهخنکی، کاره با دهیگرئ...، هی واش ههیه هیچ هوکاری دیار نین، دهبینی کهسیک دوتنی ساغ بوو کهچی نه مرپۆ دهلین فلانه کهس مردووه!، نه ری نه خۆش بوو؟ نه خیر ساغ و سه لامهت بوو!، دوتنی کریکار و جوتیار بوو، له ئیش و کهسابه تدا بوو کهچی نه مرپۆ دهلین مردووه!، دوتنی ناوی له قائیمه ی زیندووان بوو به لام نه مرپۆ ناوی له قائیمه ی مردووانه!، دوتنی له سه ره ئهرز بوو به لام نه مرپۆ له ژیر ئهرزه!، جاری وا ههیه ئینسان

^{۹۸} تاریخ دمشق، باب: عمر عبدالعزیز، جزء ۴۵، صفحه ۲۱۰

هوکارى رووکەشى بۆ دروست نابې خواى گهوره نه گهر نه جەلى هينا نيت کاتى
 تهواوبوو، نهو لوقمه نانەى که نه جەلى پى هاتبوو تهواو، نهو ههوايه و نهو
 ناود و... به شه کهى وى له دونيا تهواوبوو!، بۆيه خواى گهوره دهفه رموى:
 ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ ۱۱ - المنافقون، (لن) له زمانى عهره بى
 واتا (هه رگيز نابى)، هه رگيز خواى په روه رداگار نه جەلى هيچ که سى دواناخات
 کاتيک که نه جەلى هات، ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
 لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ ۴۹ -
 يونس، هه موو ئوممه تيک نه جەلى کى هه يه، وه هه موو که سيک نه جەلى کى و
 کاتيکى تاييه تى بۆ مردنى ديارى کراوه نه سه عاتيک دوا ده که وى و
 نه سه عاتيکيش پيش ده که وى نه جەلى!، (ساعة) يانى ماو ديه ک، نه ماو ديه ک
 پيش ده که وى و نه ماو ديه کيش دوا ده که وى!، نه ده قيقه يه ک خوا مؤله تى
 ده دات دواى نه جەلى نه ده قيقه يه کيش ديه پيشيش، بۆيه کاتى به ئيمامى
 نه حمه دى کورى حه نهل دهفه رموى: خوا عومرت دريژ بکات، زور پى ناخوش
 ده بى و تورپ ده بى!، نهفه رموى: (ذالك شيء مفروع منه) نهو شتيکه خوا
 بريويه تيه وه عومر دريژ نابيت!، نهو دوعا يه قه بوول نابى تو به يه کى بلى:
 خوا عومرت دريژ بکات!، ده کرى بلى: خوا عومرت پر له به ره که ت بکات،
 خوا عومرت پان و به رين و فراوان بکات، به لام عومر دريژ نابى، عومرى پر
 له به ره که ت نه و ديه ئينسان له عومرى که مي دا خزمه تى زور بکات و زورى به
 عومريه وه دياربى، زاناي پايه به رزى واهه بووه له ته مه نى (۳۰) سى سالى
 چه ندين ته نليفاتى کردووه و چه ندين کتیبى نوسيوه!، خزمه تى زورى به
 ميلله ته کهى کردووه، هه ر له ته مه نى سى سالىدا وه فاتيشى کردووه!، هى واش
 هه يه ته مه نى (۵۰) په نجا ساله و هيچى به عومريه وه ديار نيه!، به ره که ت

نډه ديه نينسان زور نيش بکات و نيشی زوری دیار بی له تهمه نیدا نه گهرنا تهمه ن دريژ نابیت!

خوای په روه ردگار ده فرموی: ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ ۳۴- لقمان، واته: هيچ که سي نازاني به يانی چ کارنک ده کات، زور نينسان هه يه نه مړو بريار نه دات به يانی نه و کاره نه کات که چي دوايي شهو ليی هه لده و هشيته وه، ياخود به يانی وه زعيکی دپته پيش و ليی هه لده و هشيته وه له بهرته وهی خوا ده زاني به يانی نيتمه له چ وه زعيکا ده بن، ﴿وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ ۳۴- لقمان، واته: هيچ نه فسينک نازاني له کوئ ده مړی!، بويه پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فرموی: (إِذَا قَضَى اللَّهُ لِعَبْدٍ أَنْ يَمُوتَ بِأَرْضٍ جَعَلَ لَهُ إِلَيْهَا حَاجَةً)^{۹۹}، واته: نه گهر خدا ويستی عه بدیکی خوای له شوي نیک مړی و ده کا نيشیکی نه و عه بدی بکه وپته نه و شويته و ده بی بجی و له وئ مړی! زور جار که به کیک سه ياره ی لی و ه رده گهری و خزمیکی دهمری یان مائی د دوستی، له فلان شويته به رده ديته وه و دده وئ و دهمری، یان دیواری به سه ردا ده روخی یان له ناودا ده خنکی... ده لئ نه گهر وای نه کردبا و نه دده بو!، نه وه تهنه ده رگا کردنه وهی شه يتانه بو بابه ته که چونکه پيغه مبه ر فرموی: (فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)^{۱۰۰} واته: مه لئ نه گهر وام

^{۹۹} «حدثنا أحمد بن منيع وعلي بن حجر المعنى واحد قال حدثنا إسماعيل بن إبراهيم عن أيوب عن أبي المليلح بن أسامة عن أبي عزة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إذا قضى الله لعبد أن يموت بأرض جعل له إليها حاجة أو قال بها حاجة»، سنن الترمذي، كتاب القدر، باب: أن النفس يموت حيثما كتب لها، رقم الحديث ۲۱۴۷.

^{۱۰۰} «حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة وابن غير قال حدثنا عبد الله بن إدريس عن ربيعة بن عثمان عن محمد بن يحيى بن حبان عن الأعرج عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم المؤمن القوي خير وأحب إلي الله من المؤمن الضعيف وفي كل خير احرص على ما ينفعك واستعن

کردبا وا ده‌بوو، چونکه (نه‌ګر) کرده‌وی شه‌یتان ده‌کاته‌وه!، شه‌وه قسه‌ی نیمان لاواز و مونا‌فیه‌کانه که کاتی خوی شه‌وانه‌ی ده‌چونه جه‌نگ د‌دی‌ان‌ګوت: ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ ۱۵۶- آل عمران، واته: نه‌ګر له‌ګه‌ل ټیمه بان و نه‌چوبانه جه‌نگ له‌ګه‌ل موحه‌مه‌د (عليه الصلاة والسلام) نه‌ده‌مردن و نه‌ده‌کوژران، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يُبُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾ ۱۵۴- آل عمران، نه‌ګر له‌ مائی خوشتان بوونایه مردنتان له‌ مه‌یدانی جهاد و له‌ مه‌یدانی شه‌ر هاتبا حه‌تمن ده‌بوايه بینه شه‌وی به‌لام دیاره شه‌هلتن له‌وی نه‌هاتبوو بویه نه‌هاتنه شه‌وی!!، ټینسان ناتوانی پیچه‌وانه‌ی شه‌له‌لی بچولیته‌وه.

خوشه‌ویسته‌کام، خالی سیبهم و کوتایی: نایا خوشاردنه‌وه و راکردن له‌ مردن شه‌هل دوا ده‌خات؟، بی‌ګومان نه‌خیر! چونکه شه‌و نایه‌تانه‌ی که پیشتر خویندماننه‌وه ګوتان شه‌هل وه‌ختی‌کی تایبه‌تی بو دانراوه نه‌پیش ده‌که‌وی نه‌ دواش ده‌که‌وی، نمونه‌مان زورن له‌ قورنایی پیروژدا خوی ګه‌وره بو‌مان ده‌ګیریته‌وه که زور که‌س ویستویه‌تی خوی له‌ مردن بشاریته‌وه و له‌ مردن را بکات به‌لام که‌لکی نه‌بووه!، کاتی خوی ص‌حابه‌کان داوایان‌کرد جهاد فه‌رز بکری خوا فه‌رزی‌کرد به‌لام که فه‌رز‌کرا ګوتیان: خوايه بوچی که‌می‌ک له‌سه‌رمان رانه‌ده‌ه‌ستای دوايی فه‌رزت کردبا؟! ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ۷۷- النساء، واته: وه‌ختی که جه‌نګیان له‌سه‌ر فه‌رز‌کرا ګوتیان: په‌روه‌ردګارا بوچی جه‌نگت له‌سه‌ر فه‌رز‌کردین؟ خوژګه بری‌کی

= بالله ولا تعجز وإن أصابك شيء فلا تقل لو أني فعلت كان كذا وكذا ولكن قل قدر الله وما شاء فعل فإن لو تفتح عمل الشيطان»، صحیح مسلم، کتاب القدر، باب: في الامر بالقوة وترك العجز، رقم الحديث ۲۶۶۴.

دیکهت دواډه خستين!؛ دياره هه موويان نهو خوزگه يان نه بوو به لکو خه لکيکيان وایانگوتووه، خوا فهرمووی: ﴿قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَى﴾
 ۷۷- النساء، نهی موحه ممد (عليه الصلاة والسلام) پييان بلتي: نه گهر نه وان له ترسی مردنيانه و له ترسی نهويه که ژيانی دونيايان له دهسته دهچی ژيانی دونيا خوځگوزدرانيه کی که مه، قیامت باشته بو نهو که سانهی که له خوا نه ترس!؛ نه وانهی که مسولمانی راسته قینه و له دونيا به ره و ليقای خوا سه فهری خويان ده کهن نه که به ره و شوینیکي ناخوش!؛ ده چنه لای خوځه ويستی خويان که ((رب العالمين))، ده چنه لای خوځه ويستی خويان که موحه ممد ﷺ، خوی گه وره ده زانی نهو دورو وانه چيان له دلدايه و له مرن ده ترسن بويه فهرمووی: ﴿أَيُّنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ ۷۸- النساء، واته: له ههر کوييه که بن مردن ده تانگاتسي با له کوشک و ته لاری پته ویش دابن!؛ ((بورج)) يانی قهلا، يانی شوین و بالاخانه و بينايه ی بهرز، ئينسان له ههر کوي بيته نه گهر مردنی له سر نوسرابي له کات و شوینیکدا به چ شيويه که که خوا بو دانوده حتمه نه ده بی بچيته نهو شوينه و بهوشيوهش که خوی پهره ردگار دياریکردوه بمري.

له جهنگي نه حزاب هندی له دل نه خوځه کان گوتيان: ﴿إِنْ يَبُوءْنَا عَوْرَةً﴾
 ۱۳- الاحزاب، گوتيان: نهی پيغه مبهري خوا نه گهر ئيجازه مان بدهی بچينه وه مالتی به راستی مالمان هه مووی لهو گوړه يه و بهرله يه و که سی له لا نييه و خيزانمان به ته نهايه و ده ترسين و...، خوا فهرمووی: ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ واته: درو ده کهن نه وانه مالتيان لهو گوړه نييه، نه وانه ته نها ده يانه وي فیرار بکه له جهنگ له ترسی مردن!؛ خوا فهرمووی: ﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ ۱۶- الاحزاب، واته: نهی موحه ممد (عليه الصلاة والسلام) پييان بلتي: نهو فیرار کردنه تان هيچ سوودی نييه

نه گهر ټیوه له ترسی مردن یان له ترسی کوشتن را بکهن! ﴿وَإِذَا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ۱۶- الاحزاب، جا که واپو نه گهر ټینسان فیرار بکات و خو بشارتته وده له مردنې ناتوانې، خوا نه فهرموئ: ﴿لَنْ يَنْفَعَكُمْ﴾ واته: ههرگیز نهو خوشاردنه وده په سوودتان پیناگه یه نې، جا هی واهیه سه فهر ده کات له شویټیکه وه بو شویټیکې تر یان له ولاتیکه وه بو ولاتیکې تر له ترسی مردن، هی واهیه نه مړو لهو گونده دانانیشې ده چټه نهو گونده له ترسی مردن و له ترسی کټشه، هی واهیه ناچټه جهنگ له ترسی مردن که چی نازانې مردنې له شویټیک بو نوسراود که نهو بوخوئ ههست ناکات!، له بهرنه وه خوی پهره وردگار بریویه تییه وده.

عالمیک ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْجَبْنَ لَا يُوَخِّرُ الْاجَلَ كَمَا أَنَّ الشَّجَاعَةَ لَا يَعَجِّلُ الْاجَلَ﴾ واته: ترسنوکی نه جهل دواناخات ههرو دکو چوڼ جورئت و نازایه تی و لټها تروی نه جهلی ناهینټه پیش!!، یانی نه به ترسنوکی نه جهل دوا ده که وئ وده نه به غیردت و نازایه تی و شه هامه تیش نه جهل پیشده که وئ، نه وانه ی که له جهنگدان و نه وانه ی که له ماله وهن نه گهر بلئ له وئ زیاتر مردن نزیکه نه جهلیان له کوئ هاتبې هه له وئ ده مړئ، بویه خوی پهره وردگار فهرموئ: ﴿قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ﴾ ۸- الجمعة، واته: نهو مردنې که ټیوه له بهری را ده کهن حه تمه دټه پیستان و یه خه تان ده گری!

له کوټاییدا نهو نایه ته ی خوی پهره وردگار عه رز ده که ین که خوی پهره وردگار له سورده تی (الزمر) ده فهرموئ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ﴾ ۵۴- الزمر، واته: نه ی ټیماندارینه ټیوه بگه رټنه وه لای خوا، وه ته سلیمی نه مری خوا بن، مسولمان بن و خوټان یه کلابکه نه وه ته نها بو خوا (جل جلاله)، پیش

نوهی له ناکاو عهزایکتان بو بیت پاشان کهس ناتوانی سهرتاخت؛ نه گهر
 عهزاب هات تهر و وشک بهیه کهوه ده گریته وه! با لهو عهزابه بترسین که خوی
 گه ورده وه کو دهرده سهریه که لیمانده گری چ به هوی گوناھی خو مان که تهوبه مان
 لی نه کردووه، وه چ به هوی گوناھی خه لکی که له ناوی دانیش تووین و
 نه هی له خهراپه (منکر) ناکهین؛ چونکه کاتیک تهر و وشک بهیه کهوه
 ده سووتی که گونا و تاوان ببینری و نه هی لی نه کری، وده کو له پشدا و تراود:
 (إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ الْعَامَّةَ بِذَنْبِ الْخَاصَّةِ وَلَكِنْ إِذَا عَمِلَ الْمُنْكَرُ جَهَاراً كُلَّهُمْ)^{۱۱}
 واته: خوی گه ورده خه لکی به گشتی به گوناھی چهند که سیکی ناسوتینی و
 عهزاب نادات هه تا وای لی دئ هه موویان گونا هو خراپه ی به ناشکرا ده کهن و
 چاوپوشی لی ده کری! وهختی که گونا زور بینرا له ناو خه لک و چاوپوشی لیکرا
 نهو کاته با هه موو خه لک بترسی تووشی عهزایی خوی گه ورده بسی!!، چونکه
 خوا فهرمووی: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ۲۵ - الانفال، واته: له فیتنه یه که خوتان بیاریزن که تهنها
 تووشی زالمه کانتان نابی، نه گهر بی ئیوهش ده گریته وه!.

جا با له مردن بترسین که موسیبه تیکه و دیت، کاتیکی دیاریکراوی بو
 دانراوه ئیمه نایزاین، با هه موومان بتوانین له سهر ریگای خودا (جل جلاله)
 به رده وام بین و نیستیقامه تمان ببی صهرمان له سهر به لا و موسیبه ته کان و
 ناخوشیه کان ژبانی دنیا بسی بو نه وهی کاتی که مردن هات به مسولمانی
 برین، ئینسانیش نازانی له کوئی ده مرئی و چوئن ده مرئی و به چی ده مرئی!!.

^{۱۱} «وحدثني مالك عن إسماعيل بن أبي حكيم انه سمع عمر بن عبد العزيز يقول كان يقال ان الله تبارك وتعالى لا يعذب العامة بذنب الخاصة ولكن إذا عمل المنكر جهارا كلهم»، الموطأ، كتاب الكلام، باب: ما جاء في عذاب العامة بعذاب الخاصة، رقم ۱۷۹۹

له خوای په روږدگار ده پارینه وه و ده لئین: یارهبی خواجه له کاتیکدا مردغان
 بۆ بیښی که مسولمانین، خواجه به مسولمانی بمانژیښتی، به مسولمانی بمانژیښتی
 یارب العالمین، یارهبی خواجه عاقیبه تی عومرمان خیر بکهی، یارهبی خواجه
 خاتیمه ی کرده کافان خیر بکهی، یارهبی خواجه له سهرمه رگدا به
 مسولمانی بمانژیښتی، یارهبی خواجه له سهرمه رگدا هاوکاریمان بکهی بۆ
 نه وهی بتوانین به مسولمانی بمرین، خواجه له سهرمه رگدا بمانپاریزی له زه لله ی
 شهیتان و شهیتان فیلمان لی نه کات یارب العالمین، یارهبی خواجه راگیربون
 (تثبیت) به قسه کافان ببه خشی له سهرمه رگدا وه له ناو قه بردا بۆ نه وهی
 بتوانین و ده لامی مه لانیکه ته کان بدهینه وه، یارهبی خواجه له خومان و مال و
 مندا لمان خو شبیت، یارهبی خواجه له مردووه کافان خو شبیت، خواجه شیفای
 نه خوشیه کافان بۆ بهیښی، یارهبی خواجه هاوکاریمان بکهی و دل و دهر و وغان
 ساغ بکهیه وه بۆ نه وهی بتوانین به دلکی پر له ئیمان و ئیخلاصه وه پیشوازی
 مانگی رهمه زانی پیروز بکهین، یارهبی خواجه لیت ده پارینه وه که مانگی
 رهمه زانی نه مسالمان بۆ بکهی به ناشتی و خوشگوزهرانی بۆ هه موو
 مسولمانانی دونیا، یارهبی خواجه دهره سهری و زولم و ته حه ددای زالمان و
 ستمکاران و بیباوه ران له هرکوښه که هیه له دنیا له مانگی رهمه زاندا
 له سهر مسولمانان هه لگری، خواجه مانگی رهمه زانان بۆ بکهی به دهرگای خیر
 و بهرکه ت بۆ هه موو مسولمانانی دنیا.

نامین

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَانِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
 غَفَّارًا، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبُّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) آمين

ژیانی نیوگور

قال رسول الله ﷺ:

(القَبْرُ إمَّا رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفَرِ النَّيرانِ)

رواه الترمذي

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَ
سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، نَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدَهُ
وَرَسُولَهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَزِدْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ،
صَلَاةً وَسَلَاماً إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، أَمَا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ، أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ
وَلُزُومِ أَوْامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِينَ، وَوَصِيَّةُ
اللَّهِ فِي وَفِيكُمْ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ - آل عمران.

بهريزان و خوښه ويستان: نه مړېش خوای گوره موله تی داین روژيکی تر به
چاوی خویمان له ژيانی دونیا بينین و ههستی پي بکهین، شوکر و سوياس بو
خوای پوره دگار که له خزمه تی مانگی ره مه زانی پيرو زدا به روژوين و له
مالي خوا نامادهين، له وتاری نه مړوماندا باسی قوناغه کانی ژيانی ټينسان و
سهره تاي دهسپيکردنی ژيانی ټينسان هدر له ناو سکی دايکيه وه تا دهگاته
خزمهت خدا (جل جلاله) به پي توانا قسه ی له سهر دهکين، نه مړې به پشتيواني
خوای گوره دهچينه سهر ژيانی «(به رزه خ)» ژيانی گوړستان...

دوای نه وهی ټينسانه کان له دونيادا نه و دونيايهی که کومه ټيک کاره سات و
به سهره تاي زورگه وړدی تيدا ده بينی، نه و ټينسانه ی ژيان به سهرده با له و

دونيایه به چەند روژيک يان چەند مانگيک يا چەند ساليک و دوايى به جيى
ديلى و کوچ دکات!، به لآم بهرهو کوي؟!، بهرهو شاريکى تر، بهرهو ژيانىکى
تر، بهرهو ناوه دانيه کى تر...

خۆشه ويستان: له ژيانى خۆماندا دهيينى زۆر شوين که به لايدا تېده پېرين
ده ليين ((شهوه گورستانه))!!

((شهوانه هه مووى قه برن))!، له ناو شهو گورستانه دا ده يان يينى، زۆرمان
پيناخوش و زۆرمان پى سهر و عه جاييه که له ناو شهو گورستانه دا مي يين و
ماوه يه که دابنيشين!.. بير بکه ينه وه له لاي شهو مردووانه، له لاي شهو شاره
هه نديک ئيسراحت بکه يين، يان بيرىک له حالى خۆمان و شهو مردوانه وه شهو
شاره که پيى ده گوتري ((گورستان)) بکه ينه وه!، روژانه و مانگانه ده يان که س و
سه دان که س به ده ستى خۆمان به رى ده که يين بۆ شهو شوينه که پيى ده ليين
((گورستان))!!، به لآم بير له وه ناکه ينه وه که روژيک ديت خه لکيکيش ئيمه
به رى دکات بۆ شهو شوينه!، شهوه پيى ده گوتري ((گورستان))! شاريکه،
ناوه دانيه که، عاله ميکه بيجگه لهو شار و ناوه دانيه ي ئيمه!، روژيک ديت
ئيمه ش شهو گورستانه ده يينى خۆشه ويستان!.

پيغه مبه ر ﷺ که زياره تى قه بره ستانى ده کرد ده يفه رموو: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ
قَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ، أَنْتُمْ السَّابِقُونَ وَنَحْنُ الْآخِرُونَ، وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ،
نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ)، فه رموى: سه لامى خواتان ليبيت شهى ناوه داني
ئيمانداران!، شهى شارى ئيمانداران، ئيوه روشتتون و ئيمه ش به دواتانه وه يين،
خوا هه ز بکات روژيک ديت ئيمه ش بتانگه ينه وه ئيوه، وه داواى ليخوشبوون و
سه لامه تى بۆ ئيوه و خۆمان ده که يين له خواى گه وره (جل جلاله).

روژيک ديت ئيمه ش به رى ده کريى بۆ شهو گورستانه که ئيستا به ترسه وه
ته ماشاى ده که يين!، شهو زۆر که س ناتوانى له وى مي يتيته وه!، به جيگاي خۆمانى

نازىنىڭ، خوارىنى لى ئاخۇنىڭ، قەسەي خۇشمان بۇ نايى لەسەر ئەو قەبرىستانە،
خۇمان ۋا دەزىنى غەرىبىن لەسەر ئەو گۆرستانە، گۆرستان بە شىئىكى نامۇ
لەناۋ ئاۋەدانىدا تەماشىا دەكرى، ۋە زۆر جارىش بەداخەۋە بەبى رىزى تەماشىا
دەكرى...! لەگەل ئەۋەشدا عالەمىكە ۋ ئاۋەدانىكە ۋ شارىكى سەربەخۇيە!!..
سەدان ۋ ھەزاران ئىنسانى بەرپىزى تىدا نىۋراۋە ۋ پىۋىستە رىزى بگىرى.

ئەو ژيانەي ئىمە لەگەل ئەۋرئانەدا چەندە فەرقى ھەيە، بەرزەخ بەو مانايە
ھاتوۋە ۋەكو زانايان دەفەرموون (ھاجز)، يانى پەردە، ژيانى بەرزەخ، ژيانى
قەبر، پەردەيەكە لە بەينى ژيانى دۇنيا ۋ ژيانى دۋارۋۇز، جا دەبى ئىمە بەۋىدا
ھەر تىپەر بىن كاتىك دەچىن بۇ خىزمەت خودا (جل جلاله)، بۇيە با ھەلۋەستەيەك
بەكەين، با تۆزىك دىقەت دەين، بە روھىكى پىر لە ئىمان ۋ ئىسلامەۋە با
بەچىنە ناۋ قەبرىكان، با بەچىنە ناۋ گۆرستان، بزىن ئىمانداران چۆن پىشۋازىيان
لى دەكرى ۋ دۋرئانەي ئىسلامىش چۆن پىشۋازىيان لى دەكرى؟!، بزىن
پاداشتى نىمانداران چىيە؟، بزىن سزا ۋ ناپەھەتەك كە بۇ بى باۋەرانىش
دانراۋە لە گۆرستاندا چىيە؟!

**بەپىزان خۇشەۋىستان: ژيانى گۆرستان لەگەل ژيانى ئىمەدا
زۆر فەرقى ھەيە!:**

- ژيانى ئىمە لەسەر زەۋىيە، بەلام ژيانى ئەۋانە لەزىر خاكە!
- ژيانى ئىمە فراۋانە، خانۋىكەمان ھەبى زۆر فراۋانە ۋ تىدا ھاتوچۇ دەكەين،
بەلام قەبرى تەنگ زۆر زۆر ناپەھەتە ۋ ناتوانى خۆتى تىدا ۋەرگىپى بەو
زاھىرەي كە ئىنسان بۇ خۇي تەماشىا دەكا!
- ژيانى خۇمان كارەباي ھەيە ۋ روناكى تىدايە، بەلام ئەۋى ئەگەر خوا بۇمان
روناك نەكاتەۋە تارىكە!.

- ژيانی ئيره مان به ناماده بونی خزم و کس و خوشه ويستانه، به لام نهوی ته نيايه!
 - ژيانی ئيره مان به خپاراستنه له درنده و له مار و دووېشک و له هه موو
 گيانله بهره درنده کان و زهره رمه نده کان، که چی لهوی گوشتان ده خريته
 بهرده ستي دووېشک و مار و جيرانمان لهوی نه گهر خوا (جل جلاله)
 نه مانپاريزی!

- ژيانی ئيره پره له ناوهدانیی زيندوو و کار و کاسبی و قسه و گفتوگو و
 هاتوچو و سهردان، به لام نهوی نهو نه ماوه!، له گهل خزم و که ست دابراوی،
 به تنها ماوېته ود!

- ژيانی ئيره بو زستان صوېا و به تانی و دوشه کت هيه به لام لهوی له
 زستانيشدا همر خاک و خول راده خه ی! و له هاوینيشدا نه موبه پريد و نه
 پانکه ت هيه و لهوی هه روا به وشيويهی که ده يیني جلیکی سپی بو ت
 ده کړی و ده تخه نه خواری بو ناو نهو گوره!!، بو ناو نهو قه بره، ته ماشا
 ده که ی تنها خاکيکی رهق و روت و دوو مه تر خولت له سمر سینگى ده که ن،
 که نازانی عاقبه ت به ره و کوييه و خزمه کانت به په لهن هه تا ده گه پړنه وه
 لهوی و ده گه پړنه وه سهر کار و کاسبی خو یان و هه رتا چه ند روژيکی که م
 ئینسان مردوه که ی وه بیره!، نه گهر ئینسانتيک له کاتی مردندا له هه موو
 روژنامه و بلاو کراوه کانی عالم ناوی بنوسری، به لام هه ر چه ند روژيکه و
 دوايی ده سړيته وه و که سيش باسی ناکات!، جا با بو خومان حيسابیک
 بکه ين که ده چين بو نهو شوېنه!

خوشه ويستان: باسما نکرده له وتاريکدا گوتمان ئینسان که روح ته سليم ده کا
 مه لانيکه ت ديت (مَلِكُ الْمَوْت) روحی ئینسان ده کيشی، چو ن ئینسان لهو
 حاله ته دا شه يتان ده يه وی زه فري پييبات؟، باسما نکرده که شه يتان خو ی ديتي ته
 سهر شکلی دايکی و باوکی، به لام خوا ی گه وره نه وانه ی که مسولمانن

قهسکه یان راده گړی، ناخیر وشه یان (لا اله الا الله) ده بی که له سهری دهمرن!، خوا هاوکاریان ده کات (جل جلاله)، وه دواي نهودی که نهو مه لایکه تانه دین بؤ روحکیشانی ئینسان، نهوانه ی ئیماندارن مه لایکه تی جوان و به سهر و سیمای جوان و بؤنی خو شه وه دین بؤ روحکیشانی!، نهودی که مسولمان بی، نهودی که ئیماندار بی، مه لایکه تی نورانی دین بؤ روحکیشانی، کفنی سپیان پییه و بؤنی خو شیان پییه، به لام به پیچه وانه وه ئینسانی بی دین، ئینسانی بی ئیمان و گونا هبار وه ختی که روحی ده کیشن بؤ خوی زور روحه که ی به ناره حه تی ته سلیم ده کات!، زور نازاری پتوه ده بی نی!، له گه ل نه و شدا مه لایکه تی رهش و مه لایکه تی نا شیرین له بهر چاوی نهو ئینسانه دین کاتی که بؤنی ناخو شیان پییه که روحی نهو ئینسانه ده کیشن.

وه ختی که ئینسان دهمری پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: (وه ختی که ده بی نه بؤ گورستان سی شتی دوا ده که ویت، وه کو ده فهرموی (يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثًا: فَيَرْجِعُ اِثْنَانِ وَيَبْقَى مَعَهُ وَاحِدٌ، يَتَّبِعُهُ اَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ فَيَرْجِعُ اَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ)^{۱۰۲}، ده فهرموی وه ختی که ئینسان دهمری بؤ سهر گورستان به رپی ده که ن و خه لک له گه لی ده روا، سی شت له گه لی ده رپون: مالی له گه لی ده روا، خزم و که سی له گه ل ده روا، کار و کرده وهی خوشی له گه لی ده روا، دوانیان ده گه رپنه وه یه کیان له گه لی ده می نی ته وه، نهودی له گه لی ده می نی ته وه ته نها کار و کرده وهی خوی ته جا خوی و کرده وهی خوی، نه گه ر خوا ره می پی نه کات ده بی به کرده وهی خوی محاسه به بکری مال و خزم و که سی هه مووی

^{۱۰۲} «حدثنا الحميدي حدثنا سفيان حدثنا عبد الله بن أبي بكر بن عمرو بن حزم سمع أنس بن مالك يقول قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يتبع الميت ثلاثة فيرجع اثنان ويبقى معه واحد يتبعه أهله وماله وعمله فيرجع أهله وماله ويبقى عمله»، صحيح البخاري، كتاب الرقاق، باب سكرات الموت، رقم الحديث ۶۱۴۹.

ده گه پرتوه، نه وهی به سهاره هاتوه له گه لیدا نه گهر به تانی و لیتفه و دوشه کی هاتوه له گه لیدا، نه گهر دار جه نازه که یه له گه لئی هاتوه، نه گهر هر وه سیله یه کی ماددیه له گه لئی هاتوه، یان نه وه ته خزم و کهس و خوشه ویستانی له گه لئی هاتوون له سهر گورستان ده گه پرتنه وه بهر وه مالی خویان و خوی و کرده وه که ی به جی ده میتنی له و شوینه!.

نه و کاته ی که نه و جه نازه یه بهر ی ده کر ی بؤ سهر گورستان پیغه مبر ده فرموی (علیه الصلاة والسلام): نه و جه نازه یه هاوار ده کاو بانگ ده کات بی نه وهی ټینسانه کان بییستان و نه وان له سهر شانی خویانیان داناوه، نه و - مردووه ی- که ټیماندار بی و مسولمان بی ده ټیت: (قَدُّمُونِي.. قَدُّمُونِي)^{۱۰۳}: نزیکم بکه نه وه و بمبهن، بمبهن... چونکه ده زانی بؤ شوینیک ی زور خوش ده چیت!، نه و کاته ی که مه لانی که ت روحیان کی شاوه ده زانی بؤ شوینیک ی خوش ده چی، موژده یان پیداوه، به لام به پیچه وانه وه نه گهر ټینسانی تاوانبار و گونا هبار بوو هاوار ده کا و ده لی: (أَيْنَ تَذْهَبُونَ يَا؟) بؤ کویم ده بن بؤ کویم ده بن؟، هاوار ده کات!!.

له و حاله ته دا پیغه مبر ﷺ ده فرموی: نه گهر ټینسانه کان نه وانه ی جه نازه یان هه لگرتووه، بیان بیستبایه نه و هاوار و ده نگه ی نه و مردووه، هه مرویان جه نازه که یان فریده دا له سهر شانی خویان و بلاو ده بن و کهس نه یده زانی کی وه ده چن؟!، به لام هه موو زینده وهریک گوئی له هاتو هاواری نه و مردووه یه ته نها ټینسانه کان له گه ل جنوک نه بی نه ویر هه مروی گوئی له هاتو هاواری نه و مردووه یه که له سهر شانی خویانیان داناوه، له مالی خوی ده بی نه ده ره وه و بؤ سهر قه برانی ده بن، خوشه ویستان: له گه ل نه وهی که نه و ټینسانانه مردووه که

^{۱۰۳} صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب: کلام المیت علی الجنائز، رقم الحدیث ۱۳۱۴.

به جیدیلن له سهر گورستان مه لانيکه تی (نکیر و منکر) دینه سهری، بو شهوی
 پرسپاری لی بکن، نو کاته ی که نو مه لانيکه ته دین پرسپاری لی ده کهن
 نه گهر نیماندار بی شه مردووه زور چاک ده توانی وه لام بداته وه، نه گهر
 نیمانداریش نه بی به راستی خوی نازانی چ ده لی و توشی سزا و نارپه حه تییه کانی
 سه ختی به رزه خ ده بی!، وه ختی که پرسپاری لی ده کهن یه که م پرسپاریان
 نه وه یه، لی دهرسن (من ربک؟): په روه ردگارت کی بو؟، کی دهرست له
 دنیا؟ کړنوشت بو کی دهرد؟، شهوی که نیمانداره ده لی: په روه ردگارم (الله)
 بو، سه جدهم بو نو ده برد، کړنوشم بو شه ده برد، عیباده تی شهوم ده کرد،
 نه هلی مزگهوت بو، شهوی که به چاکی زانیوه و شهوی که له دنیا دا چاکه ی
 کردوه، هه مووی له خه یال و دیته پیش چای خوی گه وره وا ده کات وه لامی
 مه لانيکه ته کان ده داته وه، لی دهرسن (ما دینک؟): دینه که چ بو؟، نه ویش
 ده لی: دینم نیسلام بو، لی دهرسن شه پیاوه ی که هاتبو بو لای نیوه که
 موحه مده بو ﷺ چون هه لسو که وت له گهل کرد؟، نه ویش ده فهرموئ شهوه
 پیغه مبه ره و پیشه وام بوو غرونه و نیمامم بوو، به دوا ی سوننه ت و
 رینمونه کانی که وتم.

به لام دیاره شهوی که پیاوی گونا هبار و بیباوه و کافر و مولید بی، موشریک
 بی، که مه لانيکه ته کان پرسپاری لی ده کهن زور به نارپه حه تی وه لام ده دهنه وه و
 نازان وه لامی بو دابین، وه ختی که لیان دهرسن خودات کی بو؟، هه ده لی ت
 نازانم!، وه ختی که لی دهرسن دینه که چ بو؟، هه ده لی نازانم!، وه ختی که
 لی دهرسن شه پیاوه ی که بولات نیرابو له دنیا که به پیغه مبه ره هاتبو (علیه
 الصلاة والسلام) چون هه لسو که وت له گهل کرد؟ به چیت زانی، رات چون بو له سهری؟،
 نه ویش هه ده لی نازانم!، نو کاته دیاره سزای تاییه تی بو داده نی دوا ی شهوی
 که خوی په روه ردگار نه مر ده کات به مه لانيکه ته کان.

خوښه ویستان: به راستی تاقیکردنه وې به رزه خ، تاقیکردنه وې ناو قه بر زور زور سه خته!، نه گهر له تاقیکردنه وې د ونيادا نيټه له قاعه ي ټيټيچاندا داده نيشين خه لکمان له ده ور به رده، نازاديه کمان هيه به بر ده کهينه وده، يا پرسياړيکمان هيه به تهرکي ده کهين، به لام له راستيدا له وې نه وده نييه، له وې به بې نه وې که تهرکي تېدا بې دې وده لامې پرسياړه کان بده وده، به و شي وې که پرسياړت لي ده کهن به پي پيويست وده به په له ش دې پرسياړه کان وده لام بده وده، جا نه گهر خوا زويانان سه لامه ت نه کا له وې به راستي زور زور خه تهرده!، بويه ټيماي عوسمان (خوا ليتي رازيبي) روژنيکان له سه ر قه برهستان له سه ر قه بريک راهه ستابوو زور گريا ريشي سپي هه موو تهر بوو، غولامنيکي هه بوو ناوي (هاني ۴) بوو ليتي پرسي گوتي: يا نيمام بوجي نه ودهنده له سه ر قه برهستان ده گري؟!، بو وده ختيک که نايه ته کاني به هه شت و جه هه ننه ده خو ندر يته وده به سه رتدا له ماله وده نه ودهنده ناگري؟!، به لام له سه ر قه برهستان نه ودهنده ده گري!، فه رموي له به ر نه وې که گويم لي به پيغه مبه ر ﷺ فه رموي (إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنْ نَجَا مِنْهُ فَمَا بَعْدَ أَيْسَرُ وَإِنْ لَمْ يَنْجُوا فَمَا بَعْدُ أَشَدُّ) ۱۴، فه رموي: له به ر نه وې گويم له پيغه مبه ر بوو ﷺ فه رموي: قه بر يه که مين مه نزلگاي دواړوژه، جا نه گهر له وې نينسان نه جاتي بوو له و ټيټيچانه له دواي نه وده هه رچي د يته پيشي له دواړوژ و له حيساباتي قيامه ت نه وده ناسانتره!، به لام نه گهر له وې ناجيخ نه بوو نه وې له دواي نه وده دي زور

۱۴ «(حدثنا هناد حدثنا يحيى بن معين حدثنا هشام بن يوسف حدثني عبد الله بن بدير أنه سمع هاننا مولى عثمان قال سمع عثمان إذا وقف على قبر بكى حتى يبل لحيته فقليل له تذكر الجنة والنار فلا تبكي وتبكي من هذا فقال إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إن القبر أول منازل الآخرة فإن نجا منه فما بعده أيسر منه وإن لم ينج منه فما بعده أشد منه قال وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم ما رأيت منظرا قط إلا القبر أفظع منه»، سنن الترمذي، كتاب الزهد، باب: ذكر الموت، رقم الحديث ۲۳۰۸.

ناخوشر و نارېحه تړه!، جا له راستیدا ئیمتیحانیکی قورسه بویه نیمامی عوسمان (خوای لئی رازیی) لهو حالته دا گریاوه چونکه ده زانی حقیقه تی عه زابی قهبر و حقیقه تی نهو شوینه و ئیمتیحانه کھی چونه، بویه نهو ونده بوۍ گریاوه!، به لام نیمه بیر ناکهینه وه له وهی که نهو شوینه چاوه ریمان ده کات!، نازانین له کوۍ ده مرین؟، به چی ده مرین؟، چۆن ده مرین؟، چۆن ده مانېن بۆ گوړستان؟!، هر یه کی کمان له چ گوړستانیک ده نیژرین؟!، دیاره نهو نازانین!، بیریشی لینا کهینه وه، بویه پیغه مېهر ﷺ فهرموۍ: برۆن زیاره تی قهبرهستان بکهن بیر بکه نه وه بۆ نهو دی مردنتان بیتنه وه یاد، له سهر قهبرهستان دانیشن دوعا بۆ مردووه کان بکهن، بیر بکه نه وه له خوتان که دین بۆ نهوۍ، دیاره نه گهر نیمامی عوسمان یه کیکی ناوا، زاتیکی پر له حه یا و نه دهب و شهرم ناوا برسی و بگریۍ که یه کی که له (عَشْرَةُ الْمُبَشَّرَةِ)، خوای په روه ردگار هر له دنیا و دعدی به هه شتی پيداود!، نهو عوسمانه ی که رۆژیکیان ویستی بجیتنه خزمهت پیغه مېهر ﷺ، و دختیک که عایشه ده گپرتنه وه (خوا لئی رازیی) ده فهرموۍ: بینیم نه بو به کری صدیق نیجازه ی وهر گرت له پیغه مېهر (علیه الصلاة والسلام) پیغه مېهر دانیشتبوو جلیم بۆ شوشتبوو، تۆزیک له رانی دیار بو به رووتی، - ده فهرموۍ - نیجازه ی نه بو به کری داو هاته ژوروه وه شوینه کھی دانه پوشته وه، دواپی نیمامی عومهر دواۍ کرد بیتنه ژوروه نیجازه ی وهر گرت نهویشیان چویه ژوروه وه هر شوینه کھی دانه پوشته وه، ده فهرموۍ نیمامی عوسمان له دهر گیدا یه کسهر شوینه کھی داپوشته وه و فهرموۍ وهره ژوروه یه عوسمان!، عایشه ده فهرموۍ زور سهرم سورما: بۆ دهبۍ بۆ نیمامی عوسمان نهو شوینه دابداته وه که سهرچوکیه تی بۆ نهو انیتری دانه داوه؟!، و دختیک که پرسپاری له پیغه مېهر ﷺ کرد، پیغه مېهر فهرموۍ: (أَلَا أَسْتَحِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحِي مِنْهُ

الملائكة؟^{۱۰۰} فرموی: چوں شهرم نه کم له که سیك که مه لایکه تی خوا شهرمی لی ده کهن؟!.

نهو عوسمانه که مه لایکه تی خوا شهرمی لی کردوه، نهو نده به حیا و به نه دهب بووه، پیغه مېهر ﷺ فرموی: به حیاترین کهس له نومه تی من نیمامی عوسمانه!، فرموی نه گهر دامنه داباوه نه دهاته ژوروه!، نهو عوسمانه ناوا ده گریی له سهر قهر له بهر نه وهی که ده زانی چ نیمتی حایتی هیه، ده زانی چ عه زایکی له دوايه نهو قهره!.

به لی خو شه ویستان: کابرای زالم وهختی که پرسیاره کانی لی ده کری هر به (لا أدري) وه لام نه داته وه له ناو قهر، نازانی چوں وه لامیک بو پرسیاره کانی دابنی؟!، چونکه له دونیادا بری لی نه کردوته وه بللی خوام (الله) به و ده پیهرستم و کرپنوشی بو ده بهم و قورئانیک که ناردویه تی ده ستوریکه و ده بخوینمه وه و عه مه لی پی ده کم، بویه له وکاته شه وه نایه ته خه یالی، خوی گه وره (جل جلاله) ده فرموی: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ ۲۷- إبراهيم، واته: خوا نیمانداران

^{۱۰۰} «حدثنا يحيى بن يحيى ويحيى بن أيوب وقتيبة وابن حجر قال يحيى بن يحيى أخبرنا وقال الآخرون حدثنا إسماعيل يعنون بن جعفر عن محمد بن أبي حرملة عن عطاء وسليمان ابني يسار وأبي سلمة بن عبدالرحمن أن عائشة قالت ثم كان رسول الله صلى الله عليه وسلم مضطجعا في بيتي كاشفا عن فخذه أو ساقه فاستأذن أبو بكر فأذن له وهو على تلك الحال فتحدث ثم استأذن عمر فأذن له وهو كذلك فتحدث ثم استأذن عثمان والحاصل رسول الله صلى الله عليه وسلم وسوى ثيابه قال محمد ولا أقول ذلك في يوم واحد فدخل فتحدث فلما خرج قالت عائشة دخل أبو بكر فلم تهتش له ولم تباله ثم دخل عمر فلم تهتش له ولم تباله ثم دخل عثمان فجلست وسويت ثيابك فقال ألا أستحي من رجل تستحي منه الملائكة»، صحيح مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب: من فضائل عثمان بن عفان (رحمى الله عنه).

دامه زراو دهکا به وتهی چه سپاو که {لا اله الا الله} یه له ژیانی دنیاو دواړوژدا ، وهسته مکارانیش گومرا دهکات.

خوښه ویستان: هه موو نینساننیکیش که دهچته ناو گوږ بیگومان گوږه وشار ده درې، گوږه وشار نهو دیه که قهبره که ویک ده که ویته وه و بهراسوی چه پی دهچته لای راست و لای راستی دهچته لای چهپ، وهکو پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: تنها شههید نه بی که نینسانی شههید له پیناوی خوادا جهنگا بیت له پیناوی نیسلامدا شههید بو بی و کوژرابی نهو گوږه وشاری له سر نییه!، وهختیک که له پیغه مبه ریان پرسیار کرد ﷺ بوچی شههید گوږه وشاری له سر نییه؟ فهرمووی: (كَفَى بِبَارِقَةِ السُّيُوفِ عَلَى رَأْسِهِ فِتْنَةً) ^{۱۰۶} فهرمووی: بریسکه ی شمشیرانی له سر سهری بهس بووه بو نازاری، نهو هاتنی بریسکه ی شمشیران له سهری که له مهیدانی جهاد و قیتالدا هه بووه نهو له جیاتی گوږه وشاره که به تی و خوا ریژی لیډه نی.

نهو کاته ی که نهو نینسانه دهچی بو گوږستان دیاره وهختی که نینسانه کان ده گه ریښه وه مه لایکه ته کان پرسپاری لی ده کهن و ورده ورده ده یانه وی بهرزی بکه نه وه بو خزمهت خوا (جل جلاله)، ده یانه وی روحه که ی بهن بو ناسمان، مه لایکه ته کان روحی نهو نینسانه هه لډه گرن نه گهر نیماندار بوو ورده ورده ده روا بو پیښه وه مه لایکه ته کان ده زانن که نهو روحیکی نیمانداره و هاتوه بو لایان، هر کاتیک له ناسمانه کان به سهر ده که وی دوعای بو ده کری و ناسمانی بو ده کری ته وه!، به لام کاتیک که ده گاته نهو شوینه ی خوا مه به سستی به تی خوی

^{۱۰۶} أخرنا إبراهيم بن الحسن قالا حدثنا حجاج عن ليث بن سعد عن معاوية بن صالح أن صفوان بن عمرو حدثه عن راشد بن سعد عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم ثم أن رجلا قال يا رسول الله ما بال المؤمنين يفتنون في قبورهم إلا الشهيد قال كفى ببارقة السيوف على رأسه فتنة. سنن النسائي، كتاب الجنائز، باب الشهيد، رقم الحديث ۲۰۵۲

په وروږدگار نیستی قبالې دهکا و به مه لایکه ته کانی ده فرموی: نه و عه بده ی من ببه نه وه بؤ شوینی خوی چونکه وه عدم داوه هر له ویوه دروستیان بکه مه وه وه ختیک که قیامت دادیت، به لام شوینیکی زور خوشی بؤ ناماده بکه، قه بره کی زور بؤ فراوان (واسع) که ن و راجه ن، وه له هه موو ناز و نیعمه تیک بؤی پرازی نه وه!، دیاره وه کو پیغه مبه ر ﷺ فه رموی (القبر إِمَّا رَوْضَةٌ مِنْ رِیَاضِ الْجَنَّةِ، أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّیْرِ) فه رموی: قه بر یان باغیکه له باغه کانی به هشت یان شیویکه له شیوه کانی جهه نه م، ((خوا بمانپاریزی))، پیغه مبه ر ﷺ کاتیک که نه و فه رمووده ی فه رمووه دیاره بؤ نه وه یه که نینسان عیبه دی لی وهر بگری، یه عنی عه زابی جهه نه م له قه بریشدا نینسان ده یچیژی!، وه خوشی به هشتیش نینسان له قه بریشدا ده یبینی و ده یچیژی!.

نه گهر به هشتی بوو نه وه به شیک له نیعمه ته کانی به هشت ده یبینی، روژانه به یانیا ن و نیواران نینسان له قه بردا نه گهر نیماندار بوو به هشت ده یبینی، شوینی خوی ده یبینی و له زده تیش له ناز و نیعمه تی دهکا، به لام نه گهر نینسانی کافر بوو نه ویش به پیچه وانه وه هه موو عه زابه کانی دوزخ ده یبینی، شوینی خویشی له دوزخ ده یبینی هه موو روژیک، پاشانیش سزایه کان نازاری پی ده گه یه نی!، دیاره پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی: نه و قه بره بؤ نینسانی مسولمان به رین ده بی به قه دهر نه وه ی که چاو ده یبینی!!!.

نه و هه موو سزا و نازاره ی که نینسانی گونا بهار له قه بردا پیی ده گات و ده یبینی هه موو گیانله به ریک ده ییستی، ته نانه ت نه و کاته ی که مه لایکه ته کان پرسیا ری لی ده که ن نازانی و لام بداته وه له حه دیسیکدا پیغه مبه ر ﷺ ده فرموی که گورزیکی لی ده دن، که نه زیه تیکی پی ده گه یه نن هه موو زینده وهره کانی سهر رووی زه وی ده ییستن ته نها نینسان و جنوکه نه بی!!، هه موو حه یواناتیش گوئی له ده نگی هه موو نه و عه زابه ی ناو قه بره

ههيه تهنه جنوكه و ئينسان ئاگاي لى نيه و نازانى، دهنه پيغه مبه ر ﷺ
روژيكيان له سهر قهبرىك راوهستا بوو قسهى ده كردن، ئيمامى عومهر (خوا لى
رازىيى) فهرمووى: (يا رسول الله) ئايا گوڭيان ليه ئهوانه؟ ئه دى ئهوانه
نهمردوون؟، فهرمووى: ئهى عومهر ئهوانه زياتر له تو گوڭيان ليه، يه عنى
ئوهندهى كه ئهوان گوڭيان ليه ئهوانده تو گوڭ لى نيه، بهلام ئهوانه نازان
و ناتوان وهلام بدهنوه له بهرته وهى مردوون، ته ناتهت مردووه كان گوڭيان له
دهنكى نعلى ئينسانى زيندوه كه به سهر ياندا تيده پهرى و هاتوچو دهكات.

خوشه ويستان: ئه بوو هورهيره دهگيرتته وه (خوا لى رازىيى) پيغه مبه ر ﷺ
روژيكيان له سهر قهبرىك راوهستا بوو فهرمووى: (مايأتى على هذا القبر يوم إلا
وهو يُنادي بصوتٍ ذَلِقَ طَلْقُ يَابَنِي أَدَمَ نَسِيْتَنِي، يَابَنِي أَدَمَ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنِّي بَيْتِ
الْوَحْدَةِ وَبَيْتِ الْغُرْبَةِ وَبَيْتِ الْوَحْشَةِ وَبَيْتِ الدُّودِ وَبَيْتِ الضُّيْقِ، إِلَّا مَنْ وَسَعَنِي
اللَّهُ لَهُ) ^{١٠٧} پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) كه له سهر قهبره كه راوهستا بوو
فهرمووى: هه موو روژيك كه به سهر ئه قهبردا ديت -دياره مبه ستي هه موو
قهبرىكه-، ئه قهبره هاوار دهكات لهو روژدها، دهلى: ئهى بهنى ئادهم منت له
ياد چوه، ئهى بهنى ئادهم ئايا نهترانى ئهمن مالى تو مه كه مالى ته نهام؟!،
كه تو به ته نه دى بو ئيره، به ته نه له ناو مندا دهى، ئايا تو نهترانيوه كه
من مالى غه ربى و غوربه تى تو مه و روژيك دى تو دى بو ئيره؟!، نهترانى
كه من مالىكى پر ترس و كرمم بو تو؟!، بىرى ليناكه يه وه دى بو ئيره،
نهترانيوه كه مالىكى تهنگى تو مه و روژيك دى بو ئيره و ماله فراوانه كهت
بهجى دىلى، مه گهر ئه كه سه نه بيت كه خوى گه وره ره جى پيده كا و ئه

^{١٠٧} سنن الترمذى، كتاب صفة القيامة والرنائق والورع صفة أواني الخوض، باب السنة، رقم

ماله ی بۆ بهرین ده کات، نه گهرنا ماله که به راستی تنگه!، نهو قهبره هاوار ده کا هه موو روژیک بۆ نهو ئینسانانه ی که له سهر روی زه ویدا له سهر نهو خاکه ده ژین، به لام دیاره ئینسانه کان گوئیان لی نییه و ههر به خه یالیشیاندا نایه!!.

روژیک تر پیغه مبه ر ﷺ له سهر قهبریک وهستا بوو دهنگیک ی له قهبره که بیست و پرسیاری کرد نهو قهبره هی کییه و چۆن مردوو؟، گوئیان نهوه له زه منه ی جاهیلیه تدا مردوو، به مسوئلمانی نه مردوو، فه رمووی (لولا أن لا تدافنوا لدعوت الله عز وجل أن یسمعکم من عذاب القبر)^{۱۰۸}، فه رمووی: نه گهر له بهر نهوه نه بویه که ههر مردوو ناشارنه وه، دو عام ده کرد و له خوا ده پارامه وه که گوئیان له عه زابی کهسانی ناو قهبر ببویه!، به لام نه گهر گوئیان له عه زابی کهسانی ناو قهبر ببویه کهس مردووی نه ده شارده وه و کهس نه ده ویرا بچیه لای گوستان!، له راستیدا بویه ئینسان نازانی عه زابی ناو قهبر چۆنه؟!، حساب و کیتاب و ئیمتیحان چۆنه؟!، بۆ نه وه ی لیړه وه حیسابی بۆ بکات و تاقیکردنه وه که گرنگی بمینی!، نه گهر ئینسان بزانی له ناو قهبر چ رووده ات؟!، نهو کاته تاقیکردنه وه که نیجایی نابیت و زۆر گرنگی بۆ دانانیین له دونیا!، هونه ر نه وه یه تۆ نه تبینیوه کاری بۆ بکهیت نه که بینیت نهو کاته

^{۱۰۸} «أبي سعيد الخدري عن زيد بن ثابت قال أبو سعيد ولم أشهد من النبي صلى الله عليه وسلم ولكن حدثني زيد بن ثابت قال ثم بينما النبي صلى الله عليه وسلم لبني النجار على بغلة له ونحن معه إذ حادته به فكادت لتلقيه وإذا أقبر ستة أو خمسة أو أربعة قال كذا كان يقول الجري فقال من يعرف أصحاب هذه الاقبر فقال رجل أنا قال فمتى مات هؤلاء قال ماتوا في الاشراك فقال إن هذه الامة تبتلى في قبورها فلولا أن لا تدافنوا لدعوت الله أن يسمعكم من عذاب القبر الذي أسع منه ثم أقبل علينا بوجهه فقال تعوذوا بالله من عذاب النار قالوا نعوذ بالله من عذاب النار فقال تعوذوا بالله من عذاب القبر قالوا نعوذ بالله من عذاب القبر قال تعوذوا بالله من الفتنة ما ظهر منها وما بطن قالوا نعوذ بالله من الفتنة ما ظهر منها وما بطن قال تعوذوا بالله من فتنة الدجال قالوا نعوذ بالله من فتنة الدجال»، صحيح مسلم، كتاب الجنة وصفة نعيمهما، باب: عرض مقعد الميت الجنة أو النار، رقم الحديث ۲۸۶۸.

به چاوی ناچار حیسابی بۆ بکهیت؛ خو شه ویستاتم: دیاره عه زابی گۆریش
یه کیکه له عه زابه کانی جهه نهم، وه به شیکه لهو عه زابه بۆیه پتویسته زۆر
وریا بین و خۆمان بپاریزین بۆ ئه و دی که ئه و عه زابانه ی که له قه بریشدا
(گوناهباران و تاوانباران)ی مردوووه کان ده بیستن، ئیمه هه ر له ئیستاه له
ژیانی خۆماندا خویانی لێ بپاریزین...

ئهو عه زابانه ی که زیاتر مردوو پییه وه ناره حهت ده بیئت:

یه کیکیان، که پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) فه رموویه تی: خو پاک
نه کردنه ویه له میز، پاشان ئه ویه که وه کو فه رمووی: قسه هیئان و بردن له
به یینی ئه و کهس و ئه و کهس یا ئه و کۆمه ل و ئه و کۆمه ل بۆ تیکبه ردانی
خه لکی، یان بۆ ناره حه تکردن و ناشرینکردنی خه لکی، غه بیهت و درۆ و
بوهتان، ئه وانه به راستی زۆرتینی عه زابی قه برن؛ که پیغه مبه ر (علیه الصلاة
والسلام) له سه ر قه بریک راوه ستا بوو فه رمووی^{۱۰۹}: ئه و مردوو به دوو سیفه تان
عه زاب ده دریت که گرنگی پێ نه داوه، یه کیکیان خو نه پاراستنه له پشکه میز
و له تاره تگرتن زۆر گرنگی نه داوه، نه ویتیشیان له قسه هیئان و بردن، جا
وه کو گوتمان عه زابی قه بر به شیکه له عه زابی جهه نهم، کاتیک که پیغه مبه ر

^{۱۰۹} «حدثنا عثمان قال حدثنا جرير عن منصور عن مجاهد عن بن عباس قال سم مر النبي صلى
الله عليه وسلم بمناظ من حيطان المدينة أو مكة إنسانين يعذبان في قبورهما فقال النبي صلى الله
عليه وسلم يعذبان وما يعذبان في كبير ثم قال بلى كان أحدهما لا يستتر من بوله وكان الآخر يمشي
بالنميمة ثم دعا بجريدة فكسرها كسرتين فوضع على كل قبر منهما كسرة فقبل له يا رسول الله لم
فعلت هذا قال لعله أن يخفف عنهما ما لم تيبسا أو إلى أن ييبسا باب ما جاء في غسل البول وقال
النبي صلى الله عليه وسلم لصاحب القبر كان لا يستتر من بوله ولم يذكر سوى بول الناس»، صحيح
البخاري، كتاب الوضوء، باب: من الكبائر أن لا يستتر من بوله، رقم الحديث ۲۱۳.

(عليه الصلاة والسلام) له شهوي ئيسراډا به ههشت و جهه ننه مي بيني، (دده فرموي) كه سانيكي بيني له جهه ننه مډا له ناو رووباري خویندا مه له يان ده كړد!، نه و ئينسانه له ناو رووباره كډا خوی نقوم ده كړد و دهاته دده وه، رووباره كډه ش هه مووي خوین بو، كه سيكيش له دده وه رووباره كه راوه ستا بو، بهردي خپ و گوره دي به دهسته وه بو جار جار بوی دده اويشت و دده اويشته ناو گهرووي نه و ئينسانه و قوتي دده، پرسياري كړد و فرموي: نه وانه كيڼ و چ كه سن؟، نه و مه لانيكه ته ي كه له گه ليدا بوو فرموي: نه وانه نه و كه سانه كه ريبايان خواردووه له دونيا، حاليان نه وديه كه له دواړوډا وده له ناو قه بریشدا نه و سزايه به چاوي خويان دهبين و ههستي پي ده كهن، كه سانيكي تري بيني مه لانيكه ته عه زاب له جهه ننه مډا قولايان پييه له ناو دهميان ده كهن و دهمه كهيان راده كيښن بډ پشته وه و هه لي دده زرين و شه قی ده كهن!، له ولاشه وه بډ لای راست و له ولاشه وه بډ لای چه پ!!، پرسياري كړد نه وانه چين؟، فرموي: نه وانه نه و كه سانه كه درو و بوهتان و غه بيه تيان كړدووه!، نه وانه ي كه زوبانيان له خير نه گيپاوه، نه وه به دده مي خويان نه و سزايه دهبيننه وه، جا خوا بمانيارتيږي!.

نه وانه به راستي عه زاب كيڼ بډ كه سانيك كه كړده وه خراپ ده كهن كه ئيمه خوشان دهبانين حه رامن، دهبانين ریا حه رامه، دهبانين درو حه رامه، غه بيه ت حه رامه، قسه هيټان و بردن حه رامه، جاسوسي حه رامه، دهبانين نه زهر و بهرله لایي ثافره ت حه رامه، دهبانين نه گهر ئينسان ناگاداريږي كه له مالايدا خه راپه و بيته خلاقى هديه، يا كچي يان خوشكي يان برای يان كوري بيته دهب و بيته خلاقه و نه سيحه تي ناكات، نه وه حه رامه و دهبیته (ديوس)، كه پيغه مبر ﷺ فرموي: ديوس ناچيته به ههشت، فه زمويان ديوس كييه؟، فرموي نه و كه سديه كه بزاني له ماله كيدا فاحيشه و بي شه رعي ده كړي

به لام نهویش چاوپوشي لي بکات، به راستي پيوسته نيمه زور وريا بين، نهوې که بو مردووش ده چيت دواي مردني وه کو پيغه مبر ﷺ فهرمووي: سي شت نينسان ئيستيفادهي لي ده کات، (إذا مات الانسان انقطع عمله إلا من ثلاثة، إلا من صدقة جارية، أو علم ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له) فهرمووي: نينسان که مرد تنها سي شت سوودي پي ده گه يه نيټ: (صدقة جارية) واته خير يکي کردي، نهو خير ده ورده وام خه لک ئيستيفادهي لي بکات له شوي نيک که به چي هيتووه، نه گهر مزگهوتيکي کردووه، نه گهر فهرشي له مزگهوت راخستووه، نه گهر سه د ديناري به ناله تيک داوه که خر مه تي مسولماناني پي ده کريت، وه فهرمووي نهو ويريان نهو يه که مندالي صالح له پاش به جيماييت، نه گهر کور بيت نه گهر کچ بيت، وه ههروه ها خزم و کهس وه هه موو مسولمانانيش (دياره به قياس له ودها که زانايان ده فهرموون) که دوعا بو مردوو ددکن نهو هوشياني پي ده گات، نهو ويري شيان فهرمووي: نه گهر عيلم يکي به جي هيتيبت و خه لک ئيستيفادهي لي بکات، نه گهر کيتاب و نوسراويکه، نه گهر موازه ريه که، نه گهر قسه يه کي خير، له دواي نهو هه رچند خه لک ئيستيفادهي لي بکات، نهو هه موو خيرانه بو وي ده گه رينه وه به بي نهوې خير لهو که سانهي که ده يکن کهم بکريته وه!!، جا پيوسته خو مان زور ناگاداريين نهو روزه مان له پيش چاو بي، که روژيک ديت ده ماخه نه ناو تابوته وه، ده ماخه نه ناو داره بازده، ده مان بن بو ناو گورستان و لهو يش به

((حدثنا يحيى بن أيوب وقتيبة يعني بن سعيد وابن حجر قالوا حدثنا إسماعيل هو بن جعفر عن العلاء عن أبيه عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال إذا مات الانسان انقطع عنه عمله إلا من ثلاثة إلا من صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له))، مسند إمام أحمد، جزء ٢، صفحة ٣٧٢، رقم الحديث ٨٨٣١.

تهنها جیمان دهیلن، جا خۆمان و کردهوی خۆمان تهگر خوای گهوره
ره حمان پی نه کات به راستی ده وتین.

رؤیکیان پیغمبر ﷺ فرموی: (لَنْ يُدْخِلَ أَحَدٌ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ) ^{۱۱۱}، واته: هیچ
کسینک کردهوی نایاته به هشت!، یه کیک له صه حاییه کان هه لساوه
فرموی: (وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟)، فرموی: نه توش نهی پیغمبره خوا؟!،
فرموی (وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعَمَّذَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ) واته: منیش به کردهوی خۆم
ناچمه به هشت مهگر خوای گهوره به ره همتی خۆی دامپوشی!، مانای وایه
ننسان ده بی هه موو ته ماح و چاوه روانیه کی ره همتی له خوای پهروه ردگار وه
بی که خوا ره می پی بکات، نه گه رنا عه مه لی نینسان هه چهنده زور بیت هه
که مه!، چونکه نینسان هه چهنده کار بکا و ماندوو بیت هه قهرزاری (رَبُّ
الْعَالَمِينَ) ه.

له خوای پهروه ردگار ده پارینه وه و ده لئین: یاره بی خوایه ناخیری عومرمان
خیر کهیت، یاره بی خوایه گۆرستانان بۆ روناک بکهیت، خوایه قهبره کانان بۆ
فراوان و روناک بکهیت، خوایه وه لامی پرسیاری مه لاتی که ته کانان بۆ ناسان
بکهیت، خوایه زوبانان چه سپاو (ثابت) بکهیت له و کاته دا، خوایه تۆمان له یاد
نه چیت له و کاته دا و وه بیرمان بیت (یا رَبَّ الْعَالَمِينَ)، خوایه هیدایه تی مال و
مندالمان بدهیت، یاره بی خوایه شیفای نه خوشی مسولمانه کان بینی، خوایه
له گوناھی هه موو لایه کمان خوشبیت، خوایه گیرای مسولمانه کان به ره لدا
بکهیت، خوایه بزربوی مسولمانان بگیړیه وه، خوایه مسولمانان له هه موو
شوینیک سهر خهی، خوایه مسولمانان سهر خهی به سهر دوژمناناندا، خوایه

^{۱۱۱} صحیح مسلم، کتاب صفات المنافقین، باب: لن یدخل أحد الجنة بعمله، رقم الحديث ۲۸۱۶.

دوژمنانیاں بتوقینى، زه لزه له ی زهویان له ژیر پی بکهیت یارېبى، یارېبى
خوايه هه موو مسولمانان له دونیا له هه موو ناخوشی و نارېحه تیه ک یاریزى و
سهریان بجه ی (یا رب العالمین).

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَكُمْ وَ لِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

به ههشت و نيعمه ته کانی

﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ۱۳۳ - آل عمران

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَشْكُرُهُ وَنَسْتَغِيثُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَنَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، شَهَادَةٌ تُنْجِي قَائِلَهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ
إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَتَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، هَذَا
الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَنَصَحَ الْأُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
وَتَرَكْنَا عَلَى الْحُجَّةِ الْبَيضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يَزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَوَاتُ اللَّهِ
وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ، أُوصِيكُمْ وَنَفْسِي بِتَقْوَى
اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، فَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ، قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى فِي كِتَابِهِ الْحَكِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا
اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ١ - النساء.

ثيماندارانی بهرېز، شونځکه وتوانی پيغه مبهري پيشه و امان موحه مهدي ﷺ،
سهلام و رهجه تي خواي پهروهر دگار برژي به سر نيوه و هه موو مسولماناني
دونيا، له خواي پهروهر دگار دپار پيښه وه لهم روژه پير زده دا و ده ليين: يارې ببي
خوايه روژووه کاغان لي قه بول بکه ي، يارې ببي خوايه نويزه کاغان لي قه بول
بکه ي، يارې ببي خوايه هه موو عياده ته کاغان لي قه بول بکه ي، خوايه گه پرانه وه
و ته وبه ي مانگي ره مه زانان لي قه بول بکه ي.

خو شه ويسته کانم، يه کيک له نيشانه کانی گه وره يي مانگي ره مه زان وهک
پيغه مبهري مان موحه مهدي ﷺ ده فرموي: (إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتُحْتَأَبْوَابُ

الْجَنَّةِ^{۱۱۲} واته: نه گهر رده زان هات دهرگا کانی به ههشت ده کرینه وه و ده کرینه سهر پشت، بۆ کئی؟ بۆ عه بده کانی خوا، بۆ نه وهی به رهو خوا بېن و له مانگی رده زاندا په شیمان بېنه وه له گونا هه کان و تهوبه بکه، ته ماشای به ههشت بکه و نازونیمه تی به ههشت بهیننه بهرچاوی خوین، ههروه کو چۆن دهرگا کانی دۆزه خ داده خرین!، ههروه کو چۆن دهرگا کانی ئاسمانه کان ده کرینه وه، جا به ههشت چۆنه و نازونیمه ته کانی چین و چۆن؟ وه به ههشتیه کان چۆن و چ ده کهن؟، با له وتاری نه مېرؤ بچینه خزمه تی نهو به ههشتهی خوی په روهردگار، له ژیر روشنایی نایه ته کانی قورئانی پیروژ، وه له ژیر روشنایی فهرمووده پیروژه کانی پیغمبر ﷺ، به لکو خوی په روهردگار خۆشه ویستی خوی وه خۆشه ویستی نهو به ههشته بخاته ناو دلّه کانان، زیاتر وامن لی بکات به رهو نازونیمه تی نهو به ههشته ههول بدهین، نهو خۆشیه ههتا ههتاییه له قیس خۆمان نه دهین، نهو ژیانهی دنیا ههلمان نه فریوتی و فیلمان لی نه کات، نهو نیمه ته گه ورهیه مان له دهست بدات!، پینج و دوو روژیکی دنیا ژیانیکی ههتا ههتاییمان له دهست نه دات!!.

خۆشه ویسته کانم، به ههشت چۆنه؟

نه گهر که سیک له دنیا دا به هه موو ههول و توانیه وه، به هه موو شیوازیکی هه نده سییه وه، باشتین بینایه دروست بکات!، وه باشتین باخچه و میوه جات له دهووبه ری نهو بینایه دروست بکات!، باشتین زراعت و باشتین کانیو و باشتین رووباری سهرزه وی و باشتین خزمهت و خزمهتکار و جوانترین ئافرهت و باشتین دهست لالت و چاکترین پاره و سامانی له ژیر دهستدا بیت!!، نهو

^{۱۱۲} الكتاب المصنف في الاحاديث والاثار، كتاب الصيام، باب: ما ذكر في فضل الصحابة وثوابه، صفحة ۲۷۱، رقم الحديث ۸۸۶۹

شوینه رازاودیه له دونیادا دروست بکات!، ښجا ناتوانی بلای: شویښکم دروست کردووه که میځ وه بههشت دهچی!!!، دیاره بههشتی بهرین نایه ته حساب و بهراورد (مُقَارَنَة ی) دنیا!، بههشتی بهرین بههشتی خوایه، خوی پروهردگار نازونیمه تی وای داناوه له بههشتدا وه کو فهرمووی: (مَالَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ) واته: نه چاو بینویه تی!، نه گوچی که بیستویه تی!، نه به خه یال و خه ونیش به سهر دلای هیچ که سیځدا هاتوه!!، خو شه ویسته کانم، خوی پروهردگار له سوږده تی (الزُّمَر) دا دده فرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ ۷۳- الزمر، دده فرموی: له مهیدانی مه حشر دوی نه و دی حساب له گهل عه بده کان کرا، نه وانه ی مسولمان و خواپه رست بوون شه هاده و کتیبه که یان به ددهستی راست و درگرته وه، نه وانه ی که کافر بوون و (ساقِط) بوون کتیبه که یان به ددهسته چه پ و درگرته وه، دوی نه و دی که جهه ننه مییه کان به ردو دوزدهخ به ریځران. وده بههشتیه کان به ردو بههشت به ریځران، دوی نه و دی هه موو ښسانه کان و جنو که کان به سهر پردی (صراط) دا ردت بوون، نه و دی جهه ننه می بوو که و ته خواره وده و نه و دی بههشتی بوو په ریپه وده نه و بهر، خوی پروهردگار دده فرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ نا له وئی نه وانه ی خواپه رست و له خواترس و پاریز کاربوون وه کو وده د پردیه کرښ به ره و بههشت، بهر له و دی بگه نه لای دهرگا کانی بههشت دهرگا کانیان بو کر اونه ته وه: ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾، وه ختیک که ده گه نه نه شوینه مه لانیکه ته کان پیشوازیان ده کمن: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾: (مه لانیکه ته کان و دهرگا وانه کانی بههشت) پیان ده لاین: سلامٌ عَلَیْکُمْ سه لامی خواتان لیبت، به خیرین!، بو (دارُ السَّلام) هاتوون چونکه بههشت (دارُ السَّلام: خانوی ناشتی) یه، خانوویک که هه رگیز شه ری تیدا

نییه!، نو سسلامی مه لایکه ته کانیان ناراسته ده کړیت، پاش نه و دی ده چنه ژوره وه ښجا سسلامی خوی پوره رد گاریان ناراسته ده کړی: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَجِيمٍ﴾ ۵۸- یس، واته: سسلام فرموده یه که له لایه ن خواوه، خوا پیان ده فرموی سلامتان لیبت به خیرین، وه پاش نه و دی دین بڅو شیان له ناو به هشتدا هر ه مرویان سلاو (تجیه) چا کوچونیه که یان هر سسلامه: ﴿تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ ۲۳- ابراهیم، سسلام له به هشتدا له یه کتری ده کمن و: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ ۲۵، ۲۶- الواقعة، هیچ قسه ی پروپوچ (لغوی) تیدا نییه و نایستن، ه مروی هر سسلام له یه کتر کړنه و خوشه ویستیه!

به لئ ښجا نو کاته ی که به هشتیه کان چونه به هشت وه دوزه خیه کان چونه دوزه خ خوی پوره ردگار نه مر ده کات ده فرموی مردن بهینن!، پیغه مبر ﷺ نه فرموی: نو مردنه له نیوانی به هشت و دوزه خدا سهری ده برن!، مردن سهر ده پردی یانی مردن نه ما و رویش!، مه لایکه ته کان ده فرمون (خلود بلا موت، حیا بلا موت)^{۱۱۳}: نه ی به هشتیه کان نه وه ژیان به سهری بهرن بهی مردن، وه به دوزه خیه کانیش ده لئ (خلود و حیا بلا موت): نه وه ژیانکی خوتانه بهی مردن هتا هتایه، خوی گه وړه ده باره ی نینسانی کافر نه فرموی: ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ ۷۴- طه، واته: نه دهرن و کوتایان پی بی، نه زیندووشن تیدا واته له بهر نازار و سزای دوزه خ هر چنده زیندوون به لام تام و چیر له زیندووبون ناکه ن و وه زیندوون به ن وان!، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ۶۵- الاحزاب: به نه به دی تیدا ده میننه وه، جا خوشه ویسته کاتم:

^{۱۱۳} حلیه الاولیاء، جزء ۸، صفحه ۸۴ للمؤلف أبو نعییم أحمد بن عبدالله الصبہانی، دار الکتاب العربی - بیروت، الطبعة الرابعة، ۱۴۰۵ هجری.

ناوه کانی بههشت: «دارُ السَّلام»^{۱۱۴}، جَنَاتُ النَّعِيمِ^{۱۱۵}، فِرْدَوْس^{۱۱۶} دارُالمَقَام^{۱۱۷}، المَقَامُ الامین^{۱۱۸}، مَقْعَدُ صِدْق^{۱۱۹}، جَنَاتُ الْخُلْد^{۱۲۰}، جَنَاتُ عَدْن^{۱۲۱} تهوانه هه مووی ناوه کانی بههشتن.

خوښه ویسته کاتم، دیاره نیمه ناتوانین بههشت ودهسف بکهین وهک شهوهی عهقل و ههست و شعوری خویمان بهینیتته بهرچاوی خووی بهلام هندیك له ژیر روښنایی نایه ته کان و فهرمووده کانی پیغه مبهه عليه السلام که میك له نازونیعمه ته کانی بهینینه بهرچاوی خویمان بو شهوهی نیمه ناگادارین و شهو نیعمه تانه مان له بهرچاوی بیت.

بههشت چهند درگای ههیه؟: پیغه مبهه عليه السلام شهفرمووی: (إِنَّ لِلْجَنَّةِ ثَمَانِيَةَ أَبْوَابٍ)^{۱۲۲} واته: بههشت ههشت درگای ههیه، دوزخ ههوت درگای ههیه بهلام بههشت ههشت درگای ههیه، درگا کانی چهنده گه ورهن؟ پیغه مبهه عليه السلام شهفرمووی له فهرمووده کدا: (مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ فِي الْجَنَّةِ كَمَسِيرَةِ أَرْبَعِينَ سَنَةً)^{۱۲۳} دهفرمووی: له نیوانی هدر لاچیویه کی درگایه کی بههشت بو

^{۱۱۴} «لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُمْ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» ۱۲۷- الانعام.

«إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ» ۸- لقمان.

^{۱۱۶} «الَّذِينَ يَرْتُكُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» ۱۱- المؤمنون.

^{۱۱۷} «الَّذِي أَخْلَقْنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نُصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ» ۳۵- فاطر.

^{۱۱۸} «إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ» ۵۱- الدخان.

^{۱۱۹} «فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَنَرٍ» ۵۵- القمر.

^{۱۲۰} «قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا» ۱۵- الفرقان.

^{۱۲۱} «جَنَاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى» ۷۶- طه.

^{۱۲۲} مسند إمام أحمد، جزء ۴، صفحة ۳۸۶، رقم الحديث ۱۹۴۵۶.

^{۱۲۳} «وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم انه قال ما بين مصراعين في الجنة كمسيرة أربعين سنة»

مسند إمام أحمد، جزء ۴، صفحة ۱۷۴، رقم الحديث ۱۷۶۱۱.

نہویتی ریان (فراوانی دەرگاگان) ریگای چل سال رییه!، نهوهنده دەرگاگانى بههشت گورهن چونکه بههشته که زور گورهیه!، ههشت دەرگای ههیه!، بهائی خوشه وسته کاتم نهوه دەرگاگانى بههشته.

نهو بههشته چهنده گورهیه؟! جیگای چهنده ها کهسی تیدا دهیته وه ههر له ناده مه وه ههتا خاتم وه ههتا کوتاهه مین کهس که له سهر نهو دونیایه دا دهژی...!، جارئ پیش هه موو شتیك با بزاین که یه کهم کهس که دەرگای بههشت ده کاته وه پیغه مبه مان موحه مده ﷺ!، وه کو دهرموی: (أنا أَوَّلُ مَنْ يَقْرَعُ بَابَ الْجَنَّةِ)^{۱۲۴} واته: من یه کهم کهسم له دەرگای بههشت ده دم!، (أما إنك يا أبا بكر أولُ من يدخلُ الجنةَ مِنْ أُمَّتِي)^{۱۲۵} نه فرموی: نهی نه بو به کر تو یه کهم کهسی له نومه تی من له دەرگای بههشت ده چیه ژوره وه دواى پیغه مبه ران!، نهوه نازونیه مته تی دەرگاگانى بههشته جارئ هیشتا نه چوینه ژوره وه!، با له دەرگای بههشت بجینه ژوره وه ته ماشا بکهین به لام بهرله وهی که نیمه ته ماشای نازونیه مته کان بکهین بانوه بزاین که نایا کللی دەرگای بههشت چیه؟، وه کو پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ

^{۱۲۴} «وحدثنا أبو كريب محمد بن العلاء حدثنا معاوية بن هشام عن سفيان عن مختار بن فلفل عن أنس بن مالك قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أنا أكثر الأنبياء تبعاً يوم القيامة وأنا أول من يقرع باب الجنة»، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: قول النبي أنا أول الناس يشفع في الجنة، صفحة ۱۴۱، رقم الحديث ۳۳۱.

^{۱۲۵} «وحدثنا هناد بن السري عن عبد الرحمن بن محمد الحاربي عن عبد السلام بن حرب عن أبي خالد الدالاني عن أبي خالد مولى آل جعدة عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم أتاني جبريل فأخذ بيدي فأراني باب الجنة الذي تدخل منه أمتي فقال أبو بكر يا رسول الله وددت أنني كنت معك حتى أنظر إليه فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم أما إنك يا أبا بكر أول من يدخل الجنة من أمتي»، سنن أبي داود، كتاب السنة، باب: في الخلفاء، رقم الحديث ۴۶۵۲، صفحة ۶۹۸

إلا الله^{۱۲۶} واته: کليلی دهرگای بههشت بریتیه له شاهیدیدان که هیچ پهرستراو نین شایه نی پهرستن بی جگه له (الله)، وتنی (لا إله إلا الله) کليلی بههشته، نهوانی که له دنیادا گوتویانه (لا إله إلا الله) نهوانه دهچن بو بههشت، نهوانی که قهناعتیان به (لا إله إلا الله) ههبروه، نهوانی له پیناویدا ژیاون و مردوون، نهوانی بو خزمهتی (لا إله إلا الله) ههولیانداوه، نهوانی که زمانیان به ویردی (لا إله إلا الله) پاراوبووه، نهوانی که له کاتی ساغی و نهخوشی و دهولمهندی و فقیریدا (لا إله إلا الله) یان له بیر نهچووه، بهلام ده بی نهوه بزاین که (لا إله إلا الله) دهرگای بههشت دهکاتهوه و نهوانی که نهیانگوتوه (لا إله إلا الله)، وه ثیعتیقادیان پیی نهبووه، خزمهتی دینیان نه کردووه نهوانه ناتوانن بچنه نهو بههشته چونکه نهو کلیله یان پی نه بیث ناتوانن بچنه ژوروده!، به لیخ خوشه ویسته کانه نهو بههشته چهنده گهورده!، خوی پهرورده گار دده فرموی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ ۱۳۳- آل عمران، واته: تالوکه بکهن بو لیخوشبوونی (مغفرة) لای خوا وه بههشتیک که بهرینییه کهی به قهدر ناسمانه کان و زهویی، نیسه له وتاریکی رابردوودا باسی بهرینیایی ناسمانه کانمان کرد، نهو ناسمانانهی که وه کو زانایان نیستا بو یان روون بوتهوه^{۱۲۷}، ده لیخ: پینج سه د

^{۱۲۶} صحیح البخاری، کتاب الجنائز، باب: فی الجنائز ومن کان آخر کلامه لا اله الا الله.

^{۱۲۷} زانایانی گمروونناس ده لیخ: لانی کم به سه دان ملیون که هکه شان که ریژه کهی له سه رووی ۲۰۰ ملیونهوه داده نیتن لهم برنهوردها هیه، تیره ی چقی که هکه شانیش به نزیک کراوه یی ده کاته ۱۰ (ملیون ملیون ملیون) کم، بو وینه سه دیمی (المرأة المتسللة) نزیکه ی ۲۰۰۰۰۰۰ (دوو ملیون) سالی رووناکي له که هکه شانی نیتموه دووره، له کاتیکدا که یه سالی رووناکي ده کاته ۶ ملیون ملیون میل، وه که هکه شانی خوشمان ۳۰ مليار نه ستره ی تیډابه!، وه به ریژه کهی و فراوانه که دووسه ملیون سالی رووناکي ده ویت تا به دهوړی خویدا ده خولیتموه!، کومه لهی خور که خور رو تو هه ساره کهی و مانگه کانی ده گرتیموه به شیکه لهم که هکه شانه گوره یه و تیره کهی (دواتره هزار ملیون) کم ده بیت و ۳۰ هزار سالی رووناکي له =

هه زار مه جهرپړه (که هکه شان) له ناسمانه کاندې هدی، هه مه جهرپړه به مه لایین و ملیار نه ستیردی تیدا هدی، نه ستیردی و هدی چه نندجار لهو زه ویی هی نیمه گه وره تره، نه ستیردی ره ونه قدری و هدی تیشکی به پړویه که لهو کاته وهی خوا دروستی کردوه هه تا نیستاش تیشکه که هی نه گه یشتووه به نیمه!!!، نه وه هه ناسمانی دونه یایه ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ﴾ ۵- الملک، نهی هه حوت ناسمانه کان؟!، جا به رینایی به هشت به قه در هه موو ناسمانه کان و زه ویی ده بی دریا یی که هی چو ن بی؟!.

به لئ نه وه گه وره یی به هشت، نینجا هه زه تی موسا پرسیاری کرد له خوی پروه ردگار و فرموی: یار به بی گه وره ترین شوینی به هشت و نازونیمه تی به هشت کامه یه؟، وه نرم ترین شوینی به هشت یا خود له خوارترین پله ی به هشت کامه یه؟، خوی پروه ردگار وه لامی دایه وه که له به هشتا نازونیمه تی و شوینی و ناماده کراوه که کهس نه بیینیوه، چاو نه بیینیوه، گو یچکه نه بییستووه، به خه ون و خه یالیش به سه ر دلئ هیچ که سیکا نه هاتووه، خوا له قورنندا ده فرموی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ ۱۷- السجدة، واته: هیچ نه نفسیک نازانی چی بو ناماده کراوه، نه ونده نازونیمه تی گه وره ناماده کراوه هیچ که سی نازانی، نینجا فرموی: (أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ): ناماده مکړدوه بو عه بده صالحه کانی خو م نازونیمه تی و که نه چاو بیینیوی ته، وه نه گو ی بیستووی ته، نه به دلئ هیچ که سی شدا هاتووه،

= چه تی که هکه شانه که وه دووره، خوړیش ۱۵۰ (سه دو په نجا ملیون) کم له زه ویی که تیدا ده ژین دووره.

پروانه: - (خواناسی ناین نیمان) م. علی باپیر لا ۱۳۳ و ۱۳۴ و ۱۴۱.

- (داستانی نیمان) شیخ ندیم الجسر لا ۳۳۳ و ۳۳۴.

- (السماء في القرآن الكريم) زغلول النجار/ نجم المجات، ص ۲۸۶.

فهرمووی شه دی نزمترینیان کوئیه؟، فهرمووی: نزمترینیان -وه کو له
فهرموودهیه کی پیغه مبه ر ﷺ هاتوه که ئیمامی موسلیم ربوایه تی ده کات-:
کو تاهه مین کهس که له جهه نهم دیتته دهر دوه، دیاره شه وهی که ئیماندار بی
به لام گوناھی کرد بن ده چیتته جهه نهم نه گهر خوا ره حمی پینه کات و عه فووی
نه کات، به نه ندازه ی گونا هه کانی له جهه نهم مدا ده سوتی ئینجا دیتته دهری و
ده چیتته به ههشت، وه کو پیغه مبه ر ده فره موئ: (أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَكَانَ فِي قَلْبِهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا يِزَنُ ذَرَّةً) ^{۱۲۸} واته: له ناگری جهه نهم می دیتته
دهری که سیك که باوه ری به خوا هه بووی به قه دهر میسقاله زه ره یهك!، جا
چهند سال له جهه نهم میدا ده مینیتته وه شه وه خوا ده زانی!، به لام ناخیر جار
دیتته دهری مادام کافر نه بووه چونکه کافر به شه دی له جهه نهم می
ده مینیتته وه، به لام ئیماندار دیتته دهری روژیک له روژان، کو تاهه مین کهس له
شه هلی به ههشت که له جهه نهم دیتته دهر دوه به ردو به ههشت دهر و ^{۱۲۹} هه موو

^{۱۲۸} «حدثنا محمود بن غيلان حدثنا أبو داود حدثنا شعبة وهشام عن قتادة عن أنس أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال يخرج من النار وقال شعبة أخرجوا من النار من قال لا إله إلا الله وكان في قلبه من الخير ما يزن شعيرة أخرجوا من النار من قال لا إله إلا الله وكان في قلبه من الخير ما يزن برة أخرجوا من النار من قال لا إله إلا الله وكان في قلبه من الخير ما يزن ذرة وقال شعبة ما يزن ذرة مخففة وفي الباب عن جابر وأبي سعيد وعمران بن حصين»، سنن الترمذي، كتاب البر والصلة، باب: ما جاء في الكبر، رقم الحديث ۱۹۹۹

^{۱۲۹} «حدثنا عثمان بن أبي شيبة وإسحاق بن إبراهيم الحنظلي كلاهما عن جرير قال عثمان حدثنا جرير عن منصور عن إبراهيم عن عبيدة عن عبد الله بن مسعود قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إني لأعلم آخر أهل النار خروجاً منها وآخر أهل الجنة دخولاً الجنة رجل يخرج من النار حبوا يقول الله تبارك وتعالى له اذهب فادخل الجنة فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى فيرجع فيقول يا رب وجدتها ملأى فيقول الله تبارك وتعالى له اذهب فادخل الجنة قال فيأتيها فيخيل إليه أنها ملأى فيرجع فيقول يا رب وجدتها ملأى فيقول الله له اذهب فادخل الجنة فإن لك مثل الدنيا وعشرة أمثالها أو إن لك عشرة أمثال الدنيا قال فيقول أتسخر بي أو أتضحك بي وأنت الملك قال لقد رأيت رسول الله صلى الله عليه وسلم ضحك حتى بدت نواجذه قال فكان يقال ذاك أدنى أهل الجنة منزلة»، صحيح مسلم، كتاب الايمان، باب: أدنى أهل الجنة منزلة، رقم الحديث ۳۱۱، صفحة ۱۳۵.

لاشه ی رزیوه و رهش بووه، خوای گه وړه کانی او یکی پیشان ددهات، نهو
 نینسانه ده لیت: یارېه بی نیجازه م بده لهو کانی او نهو بخومه وده و خوم بشوم...
 خوا دده فرموی: ثایا نه گهر بییه نهو شوینه داوای شوینی تر ناکه ی؟، نهویش
 دده فرموی یارېه بی وه عد بیت داوای هیچ شوینی تر ناکه م!، دیته سهر نهو
 کانی او نهو دده خواته وده و خوی ده شوات لاشه ی چاک ده بیت وده، نهو جار خوای
 گه وړه داریکی سهوز و به سیبهری پیشان ددهات نهو کهسه دده فرموی: خوايه
 گیان نیجازه م بده بیم له ژیر سیبهری نهو داره نیسپراحت بکه م!، خوا
 دده فرموی: نهی عه بدی من نهی وهدت نه دابوو؟! داوای شوینیکی تر ناکه ی
 بته نیمه نهو؟، ده لی: یارېه بی وده بی داوای هیچ شوینی تر ناکه م بهس بمبه
 ژیر نهو داره!، ده چیته ژیر نهو داره دوايي نیسپراحت دهکات و خوای گه وړه
 باخچه یه کی نشان ددهات میوه جاتی هیه!، نهو کهسه ده لی: نهی خوايه
 ریگام بده زور برسیمه بچه ناو نهو باخچه یه، خوای گه وړه دده فرموی: ثایا
 داوای شوینیکی تر ناکه ی نه گهر بچیته نهو؟، نهویش ده لی: نه خیر یارېه بی!
 نینجا خوای گه وړه به هه شتی نشان ددهات نهویش ده لی: خوايه گیان بمخه ناو
 به هه شت!، نهو نینسانه خوژگه و ثاوات (طموح)ی هیه و خوای
 په وړه ردگاریش ته بیعه تی عه بدی خوی دهناسی، پیش نهو دی بچیته ناو
 به هه شت خوا پیتی دده فرموی: نهی عه بدی من دونیا چهنده گه وړه بوو!!
 ناتهوئ به قه در دونیاو دوو نهو ندهش له به هه شتدا بتده می؟!، نهویش
 دده فرموی (یارېی ائتستهيء بی؟): نهی خوايه گیان گالته م پیده که ی؟!،
 وانه زانی بهشی نهو له به هه شت نه ماوه و هه موی ته وزیع کراوه!، نینجا خوای
 په وړه ردگار دده فرموی: وهره نهو ندهی دنیا و دوو نهو ندهی دنیا با بو تو
 بیت!، نهو نازونیعه تی خوايه بو کو تاهه مین کهس که دی بو به هه شت!!،
 ده بی نه وانه ی که له سه ره تادا چوون بو به هه شت نازونیعه ته که یان چون بی؟!،
 جا نهو گه وړه بی به هه شته که گوتمان به قه در ناسمانه کان و زه وییه بویه

عه جاییب نییه که گچکه ترین شوینی به قه دهر نه وه بی که دهیداته نه وه عه بدهی خوئی!.

خۆشه ویسته کانی خوّم، با ته ماشای به ههشت بکهین!، خاکه که ی به ههشت:

وه کو پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) نه فهرموئی: خاکه که ی به ههشت له میسکه!، نیمامی بوخاری ریوایهت ده کات له فهرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ فهرموئی: من چووم بۆ به ههشت ته ماشام کرد خاک و خۆله که ی میسکه (وَإِذَا تُرِئِبْهَا مِسْكٌ) ^{۱۳۰}، که واته نه رزی به ههشت له میسکه که بۆنی له هه موو شتیخ خۆشتره و میسکی به هه شتیش له گه ل میسکی دونیا قیاس ناکرئ له بۆن و پاکیدا!.

به ئی خۆشه ویسته کانم، رووباره کانی به ههشت: خوی پهروه ردگار ده فهرموئی: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ ۱۵- محمد: نه وه به هه شته ی که وه عد دراوه به له خوا ترسان، ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ ۱۵- محمد: چند رووباریکی تیدایه له ئاو که ئاوه که خراپ و ناخۆش نییه و ئاو یکی صاف و سازگار!!، ﴿وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾ ۱۵- محمد: چند رووباریکی له شیر که تامی نه گۆراوه و ناگۆرئ، شیر ی سپی و سازگار و پاک و خاوئ!!، ﴿وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ﴾ ۱۵- محمد: چند رووبار له خه مری پاکی به له زهت بۆ به هه شتییه کان، له و ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾ ^{۱۳۱} ی که خوی پهروه ردگار ناماده ی کردوه وه نه ک وه که نه وه شه رابه پیسه ی که له دونیادا ئینسان دروستی ده کات!، ده بی

^{۱۳۰} الابانة لابن بطه، إبانة عن شريعة الفرقة الناجية ومجانبة الفرق المذمومة، تحقيق دكتور عثمان عبدالله آدم، جزء ۳، صفحة ۸۲، دار الراية- الرياض، الطبعة الثانية، ۱۴۱۸ هجري.

^{۱۳۱} وه کر خوی پهروه ردگار (سبحانه وتعالی) ده فهرموئی: «وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا» ۲۱- الانسان.

نہو ﴿شَرَابًا طَهُورًا﴾^{۱۳۱} که خوی پورو درگار دروستی کرد و ده له بهه شتدا چوَن بی؟!، جا نه که رووباریک (وَأَنْهَارٌ) چهند رووبار!!، ﴿وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى﴾^{۱۳۲} ۱۵- محمد: -چواردهمین جوَری رووبار- چهند رووباریک له ههنگوینه!، ههنگوینی پاکبراو، ههنگوینی که ههنگوینی صافه...، نهوهی که ټینسان له دنیا دا خوار دویو ته ټی نمونهی ههنگوینه بهلام ههنگوینی بههشت زور بهلهزه تیره و خوشیه کهی به خه یالی ټینساندا نایه؟!.

خوشه ویسته کانم، رووباری کهوسه: هه موومان رووبار و کانیای، کهوسه رمان بیستووه!، خوی پورو درگار نه فرموی ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾^{۱۳۳} - الکوثر: ټیمه کهوسه رمان داوه به تو نهی موحه محمد ﷺ، ده بی چوَن بی؟! پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده فرموی: (الْكَوْثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَافَتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، وَمَجْرَاهُ عَلَى الدَّرِّ وَالْيَاقُوتِ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ وَأَبْيَضُ مِنَ الثَّلْجِ)^{۱۳۴} ټیمامی (ترمذی) ربوایه تی کرد و ده نهو فرمود ده، نه فرموی: کهوسه رووباریکه له بههشت لیتاره کانی له زیرن!، ناوه راسته کهی له یاقوت و مهرجانه له مرواریه!، خو له کهی نهو رووباره بوغوشتر و پاکتره له میسک!، ناوه کهی شیرینتره له ههنگوین!، سپی تره له بهفر!، جا ده بی نهو رووباره چوَن بی؟!، نهو رووبارهی که پیغه مبهه ﷺ لهسه سهر و چاوه کهی دانه نیشتی، نوممه ته کهی ریز دهن و دین ناوی لی دهخونه و، هه یانه به دهستی خوی ناو ده خواته وه، هه یانه به دهستی پیغه مبهه ﷺ ناو ده خواته وه!، یاره بی خوی لهو کهسانه مان حیساب بکهی که به دهستی پیغه مبهه ﷺ ناو دهخونه وه لهسه رهوزی کهوسه (يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ).

^{۱۳۱} «حدثنا هناد حدثنا محمد بن فضيل عن عطاء بن السائب عن محارب بن دثار عن عبد الله بن عمر قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الكوثر نهر في الجنة حافته من ذهب ومجراه على الدر والياقوت تربته أطيب من المسك وماؤه أحلى من العسل وأبيض من الثلج قال هذا حديث حسن»، سنن الترمذی، کتاب تفسیر القرآن، باب: سورة الکوثر، رقم الحدیث ۳۳۶۱.

درهخت و باغه کانی بههشت: خوی پروهردگار ددهرموی ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ ۲۷- الواقعة، نهفهرموی: هاوهلن و براده رانی دهسته راست، نهوانه ی که بهدهسته راسته وه کتیبیان وه رگرتوته وه و به دهسته راسته وه بهرپیکراون بۆ بههشت، (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) کین؟ هاوهلانی دهسته راست دین بۆ بههشت: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ﴾ ۲۸، ۳۰- الواقعة، نهفهرموی: دین له ژیر سیبهری داری بی درکاوی و نهرومیان، داری جوان و قهشنگ و رازاوه ئیسراحت نهکن!، له ژیر سیبهری دارموی بههیشوو!، نهك نهو موزدی که نیمه له دنیا دهخوین بهلکو موزی تایهت، ﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾: که هیشویان هاتوته خواره وه!، خوی پروهردگار نامادهیکردوه، ﴿وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ﴾: وه سیبهری بهردهوام!، هرگیز سیبهری بههشت نابیت!!، له فهرمودهیه کدا هاتوه که پیغمبر (عليه الصلاة والسلام) فهرموی: خوی گوره داری وای نامادهکردوه له بههشتدا نهگر سده سال سوار له ژیر سیبهری بروات هیشتا تهواو نابی!!، بویه خوی پروهردگار ددهرموی: ﴿أَكُلْهَا دَائِمًا وَظِلَّهَا﴾ ۳۵- الرعد: خوارنده کی همیشه بهردهوامه و سیبهره که شی همیشه بهردهوامه.

به لئ خوشه ویسته کانم، میوه ی بههشت: میوه کانی بههشت بهیه کدهچن بهلام هموویان تامیان جیاوازه!، خوی پروهردگار ددهرموی ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا﴾ ۲۵- البقرة، واته: هرکاتی که بههشتیه کان میوهیه کیان بۆ هات دهلین: نهو میوهیه نهو بوو که پیش نیستا خواردمان، وهختیک که تماشای دهکن هر نهویه که تازه خواردوویانه بهلام که تامی دهکن دهزانن که نهو میوهیه کی تره!، نهوه ی که خوی گوره نامادهیکردوه له میوه کانی بههشت له ژمار ناین!!، ﴿وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ ۲۰- الواقعة: نهو میوه جاته ی که

خویان هه لیده بژیرن له وهی که حزیان لیی بیت، ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ ۲۱- الواقعة: گوشتی تهیر له وهی ئیشتیهای ده کهن؛ له دونیادا ئینسان زور حزی له گوشتی تهیره!!، له بهرئوه خوی پوره دگار به تهنها له قورئانی پیروز باسی گوشتی تهیری کردوه له بههشت؛ (وَلَحْمِ طَيْرٍ)؛ ئینجا چ تهیریکیش؟ (مِمَّا يَشْتَهُونَ)؛ لهو تهیرانهی که خویان حزیان لییه تی!.

به لئی خوشه ویسته کانم، ئینجا قهسره کانی بههشت: خوی
په روه دگار و پیغه مبه ره که ی (عليه الصلاة والسلام) باسی بینایه ی بههشتان بو ده کهن، خوا له قورئان ده فرموی: ﴿عُرِفَ مَنْ قَوْفَهَا عُرِفَ مَبْنِيَّةٌ﴾ ۲۰- الزمر: غورپه له سهر غورپه، واته بینایه ی چند قات له سهر یه!!، پیغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) نه فرموی: (يَرَى مِنْ ظَاهِرِهَا بَاطِنَهَا وَمِنْ بَاطِنِهَا ظَاهِرَهَا) نه فرموی: له ژوروی بی دهریت لی دیاره وه له دهری بیت ژوروریت لی دیاره، ئاوايه.. وه نه بی له ناو ژوروره که دانیشیتیت و هتا نیته دهره وه دهریت لی دیار نه بی، له ژوروره دهریت لی دیاره وه له دهره وه ناو ژورورده که لی دیار، نه وه نازونیمه تی بههشته!!.

خوشه ویسته کانم: چند روobar که له ژیر قهسره کانه وه دیت:
﴿جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ۵۷- النساء، روobar به لای قهسره کانه وه و له ژیر باخچه کاند!!، به شیوه یه کی بهرز خوی پوره دگار رازاندویه تییه وه، ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ ۲۲- الحاقة: بههشته کان زور بهرز!!، ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ ۲۳- الحاقة: میوه جاته که بو خوی دیت بهرده ست، پیویست به وه ناکات حبل له خوت بههستی و بهیته سهر داره که، یاخود پلیکانه ی بو دانبیت و بهیبه سهر داره که، به لکو هر کاتی ئیشتیهات کرد: ﴿قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ﴾ ۲۳- الحاقة: میوه جاته که بو خوی دیت بهرده ست و نزیکه ده ست،

ئینجا مه لانیکه ته کانیش ده فهرمون: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ ۲۴ - الحاقه، واته: بخون و بخونه وه عافیتی گیانتان بی، نه وه پاداشتی نهو کرده وه و ماندوو بونه یه که له دنیا کردو تانه.

حورییه کانی به هه شت: خوا نه فهرموی: ﴿وَحُورٌ عَيْنٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ ۲۲، ۲۳ - الواقعة، واته: حوری چاوگهش وه کو مرواری ناو سه ده ف وایه، شاراو ده!!، کهس نه بیینیون هیتشتا ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ ۷۲ - الرحمن، واته: نهو حوریانه له ناو خیمه کان و شوینی تاییه تی دان نه زهری هیچ کهسیان نه کردو وه و هیچ کهس چاوی پی نه که وتوون!، ﴿لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾ ۷۴ - الرحمن: نهو حوریانه ی که دین بو لایان نه کهس چاوی پیان که وتووه، نه کهس نه زهری نه وانه ی کردو وه و نه که سیش دهستی لیداون نه نینس و نه جن!، به لئی خو شه ویسته کانم: پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: (لِلرَّجُلِ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ زَوْجَتَانِ مِنْ حُورٍ الْعَيْنِ)^{۱۳۳} واته: هر پیاویک که ده چیتته به هه شت دوو حوری ده درینئی (علی کل واحد سبعون حلة) واته: نهو حورییه چاو گه شانه هر یه کیکیان هفتا جلی له بهردایه!، (یری مخ ساقهما من وراء الثیاب) واته: له سر نهو هفتا جله ناوه رۆکی ئیسکی قاجه کانیان تیدا دیاره!، یانی نهو جلانه نه بونه ته مانعی نه وه ی که ناوه رۆکی نهو نافرته ی تیدا دیاربی!، نهو حورییه جوان و چاوگه شانه ی که خوی په روه ردگار ناماده ی کردوون بو میرده کانیان پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ناوا وه سفیان ده کات!!.

خزمه تکاره کانی به هه شت: ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ﴾ ۱۷، ۱۸ - الواقعة، هر کهسی بیجگه له قهسر و

^{۱۳۳} ((عن محمد بن سيرين عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال للرجل من أهل الجنة زوجتان من حور العين على كل واحدة سبعون حلة يرى مخ ساقها من وراء الثياب))، مسند إمام أحمد، جزء ۲، صفحة ۳۴۵، رقم الحديث ۸۵۲۳.

باغ و رووباره کان، بېجگه له نازونیمه ته کان به گشتی، بېجگه له خوارده مه نییه کان و خوړیه کان و نافره تانی تر...، خزمه تکارانی زوړیان له ژیر ده ستن، نهو مندالانه ی که خزمه تیان ده کهن له بهه شتدا، ﴿وَلَدَانِ مُخْلَدُونَ﴾: نهو مندالانه ی که همیشه ده مینن و نامرن و لهوئ به نه به دی خزمه تیان ده کهن!، له خزمه تی نهو بهه شتیانه دان، ﴿بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾: خزمه تیان ده کهن به هم موو خوارده نو و خواردنیك، (كأس) یان پییه و بهرده و ام له ده ورو به ریان ده گه رین و دین و ده چن، له کاتیکدا که بهه شتییه کان: ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رُقْرُقٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾^{۱۳۱} - ۷۶ - الرحمن.

به لئ دواى نه و دی که به هم موو نیمه ته کان شاد دهن خواى گه وړه ده فرموئ: نهی عه بده کانی من، نهی بهه شتییه کان چی دیکه تان دهوئ؟! نهوان ده لئین: یار به بی جا چ ماوه بمانده یتي؟! لهو هم موو نیمه ته زیاتر چیتر؟!، چاومان تیر بوو، هم موو شتمان ودرگرتووه، قهسرمان دهوئ! خواردن و خواردنه و ده مان دهوئ! رووبار و کانیمان دهوئ! باخچه و بیستانمان دهوئ! میوه جاتمان دهوئ! خوړیمان دهوئ! نافره تی ترمان دهوئ! خزمه تکارمان دهوئ!.. هم موو شتمان هیه!!، چ ماوه بمانده یتي یارب العالمین.

نینجا خواى په روه ردگار په رده ی نیوانی خوئ و عه بده کانی لانه دات و هم موو عه بده کان ته ماشای رب العالمین ده کهن!!، پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) نه فرموئ: که نهو حیجاب به نیوان خودا و عه بده کان لاده چی له بهه شتدا نهو عه بدانه ته ماشای رب العالمین ده کهن هر گیز لیى تیر نابن و چاوی لی وهر ناگیتن!، وه کو خواى په روه ردگار ده فرموئ: ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾^{۲۲}، ۲۳ - القيامة، واته: له روژی قیامه تدا هیئندیک

^{۱۳۱} واته: شانیان داداوه له سر پستی سهوزباوی جوان و دوشه کی نایاب و رازاوه.

ده موچاوی گه شدار و رازاوه همن ته ماشای شهو خوايهی خوځيان ده کهن له بهه شتدا، وه کو پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده فرموي: (إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ فِي الْجَنَّةِ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ)^{۱۳۵} ثاماره ی بۆ مانگی چوارده کرد و فرموي: ئیوه هه مووتان خوا ده بین له بهه شتدا وه کو سهیری مانگی چوارده ده کهن!

به لئی خو شه ویسته کانم، دواي شهو به بزانی بهه شتییه کان چۆن و چ ده کهن؟ پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) له وه سفی بهه شتییه کان له فرموده ده کدا شه فرموي: (أَبْنَاءُ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ هُمْ عَلَى خَلْقِ آدَمَ)^{۱۳۶} واته: نهوانه له ته مه نی سی و سی سالی دان!، وه نهوانه له سهه شیوازی هه زرده تی (ناده م)، (سِتُونَ ذِرَاعًا): هه زرده تی ناده م شه ست باسک درېزه!، هه زرده تی ناده م که چۆن خواي په ورو درگار خه لقی کردوه و کاتی خوی له سهه دونیای داناوه، هه موو ئینسانه کان ده گه پینه وه سهه شهو شیواز و ته مه نه به پیاو و ثافره ته وه!، (في عرض سبعة أذرع): ههوت باسکیش شهو ئینسانه ته ستور و پانه!، ده بی شهو ئینسانه چۆن بی له بهه شتدا؟!، وه شهو بهه شته نیعمه ته کانی چهنده

«حدثنا الحميدي قال حدثنا مروان بن معاوية قال حدثنا إسماعيل عن قيس عن جرير قال ثم كنا ثم النبي صلى الله عليه وسلم فنظر إلى القمر ليلة يعني البدر فقال إنكم سترون ربكم كما ترون هذا القمر لا تضامون في رؤيته فإن استطعتم أن لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس وقبل غروبها فافعلوا ثم قرأ وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل الغروب قال إسماعيل افعلوا لا تفوتكم»، صحيح البخاري، كتاب مراقبت الصلاة، باب: فضل صلاة الفجر، رقم الحديث ۵۴۷.

^{۱۳۶} «حدثنا محمد بن طاهر بن خالد بن أبي الدميك قال حدثنا عبيد الله بن محمد ابن عائشة التيمي قال حدثنا حماد بن سلمة عن علي بن زيد عن سعيد بن المسيب عن أبي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يدخل أهل الجنة الجنة جرذا بيضا جعادا كحلا مكحلين أبناء ثلاث وثلاثين وهم على خلق آدم صلى الله عليه وسلم ستون ذراعاً في سبع أذرع»، معجم الاوسط، جزء ۵، صفحة ۳۱۸، رقم الحديث ۵۴۲۲.

گه وره بن؟!، نه گهر ټینسان وا گه وره بې دهبې قهسره که ی چنده گه وره بې؟! وه دهبې نازونېعمه ته کانی دیکه ی چنده گه وره بن؟!.

به لئې خوشه ویسته کانه، جوانی نه و پیاوانه: که هه میسه گه بن، هه میسه له تهمه نی سی و سئ سالی دان و هه رگیز پیر نابن!، پیغه مبه ر فهرمووی (لا تُطْفِئُ شَبَابَهُ): گه نجایه تیان هه رگیز ناروات!، به لئې نافرته تانیش هه میسه کچن، چنده نه و پیاوه له گهل نه و نافرته ی کؤ بیته وه هه میسه کچه!، وه کو خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً﴾ ۳۵ - الواقعة؛ واته: نیمه نه وانه مان دروست کردوه به دروست کردن، ﴿فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا﴾ ۳۶ - الواقعة، واته: نه وانه مان کردوه به کچ!، چنده نه و نافرته ته و نه و پیاوه رانه بویرن نه و نافرته هه ر کچه!.

به لئې خوشه ویسته کانه، پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له وه سفی پیاوانی به هه شتدا نه فهرموئ: (لَوْ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَتَحَقَّقُ فَبَدَأَ سَوَارَهُ لَطَمَسَ ضَوْءَ ضَوْءِ الشَّمْسِ كَمَا تَطْمَسُ الشَّمْسُ ضَوْءَ النُّجُومِ) ^{۱۳۷} نه و هه دیسه ټیما می ته به رانی ریوایه تی کردوه، نه فهرموئ: نه گهر یه ک پیاوی به هه شت بیت خوی پیشانی دنیای بدات و یه ک بازنه ی - که دیاره پیاوانیش له به هه شتدا بازنه یان هه یه -، نه و بازنه ی که له دهستی دایه پیشانی دنیای بدات نه و رووناکی تیشکی خور ده کوژنیته وه هه روه کو چوڼ خور رووناکی نه سستیره کانی تر ده کوژنیته وه!!، نه و فهرمووده ی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)!!.

^{۱۳۷} «حدثنا عبد الله حدثني أبي ثنا حسن ثنا بن لهيعة ثنا يزيد بن أبي حبيب عن داود بن عامر بن سعد بن أبي وقاص عن أبيه عن جده عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لو أن ما يقل ظفر ما في الجنة بدا لتزخرفت له ما بين خوافق السماوات والأرض ولو أن رجلا من أهل الجنة يتحقق فبدأ سواره لطمس ضوء ضوء الشمس كما تطمس الشمس ضوء النجوم»، مسند إمام أحمد، جزء ۱، صفحة ۱۶۹، رقم الحديث ۱۴۴۹

نافره ته کانی چوڼن؟ دواړی پیغمبر د فهرموئ: (لَوَأَنَّ امْرَأَةً مِّنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَطَّلَعَتْ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ لَأَضَاعَتْ مَا بَيْنَهُمَا) واته: نه گهر نافره تیک له نه هلی به هشت بیت خوی پیشانی دنیا بدات نهوا هموو دنیا روناک ده کاته وه له روژه لاتوه بو روژ تاوا!!، (وَلَنَصِفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِّنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا) واته: نهو چاروک (سهرپوش) هی که به سهریبه تی له به هشتدا له دنیا و هرچی تیدایه باشته!!، جا به خوشکانی به پریم ده لیم: موژده تان لیبت نهی خوشکانی به پریم کهوا نیوه له بهر خاتری خوا، وه پاشان له بهر خاتری به هشت، له بهر خاتری گیشتن بهو نیعمه ته گه ورانه سهرپوش تان پوشیوه، حهیا و حیشمه تی خوتان پاراستوه، ته قواتان په یداکردوه و به مسولمانی ژیاون و به مسولمانی مردوون.

خوای په روه ردگار د فهرموئ: نه وانه به نه به دی بهو شیویه له به هشتدا ده میننه وه، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ۶۵ - الاحزاب، نهو ئینسانه له به هشتدا نه گهر پیاو بی یان ژن قهت پر نابی!!، همیشه جوانه رووخشه، همیشه نه وانه له خورازانده وه دان، موویان لینایه، نینوکیان نایه، هرگیز میز و پیسای ناکه ن، هرگیز تف ناکه نه سهر زهوی و به لغمه میان نییه، نه وانه هرگیز نه خوش نابن، ماندو نابن، هرگیز توشی سهر ئیشه و سک ئیشه نابن، گوئیچکه و چاویان زه عیف نابی، ده ستیان ناله رزی، ناشیرین نابن، هرگیز پیوستیایان به دکتور و دهرمان نییه، وه هرگیز زه عیف نابن، برسی و تینوو نابن، غه مبار نابن، تیژ نابن له به هشتدا، وه روژ به روژ جوانتر ده بن!!.

پیغمبر (علیه الصلاة والسلام) نه فهرموئ: به هشتیبه کان دین یه کتری ده بینن، بازار پیک هیه له به هشتدا که به هشتیبه کان هموو روژانی جومعه، واته روژیک له روژه کانی به هشتدا، دین له بازار پی به هشتدا یه کتری ده بینن و

چاک و چوڼی ده کهن، باوک کور دهبینې و کور باوک دهبینې، نه حوالی یه کتری ده پرسن، نازونیمه تی یه کتری بؤ یه کتر باس ده کهن، به لئی خوشه ویسته کاتم به هه مان شیوه نافرته تانیش دین له گهل نافرته تانی تر تیکه لاو ده بن، دواپی که ده گه پینه وه بؤ مائی خویان پیاوه کان ته ماشا نه کهن ژنه کانیان هر جوان بوون؛ ژنه کان ته ماشا نه کهن پیاوه کانیان زیاتر جوان بوون که گه پانه وه له بازاره که دا، جا به رده وام روژ به روژ نه وانه جوانتر ده بن، وه هر گیز دلیان له یه کتری نائیشی چونکه خوی پوره ردگار ده فهرموئ: ﴿وَلَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا﴾ ٤٧ - الحجر، هه موو حیق و بوغز و حسه دمان له دلدا دهره ینان، إِخْوَانًا: نه وانه وه کو برا ده ژین.

نا له وئ له و نازونیمه تانه به خوشی و به نه به دی تیدا به خته وهر ده بن، له و کاته دا که هه مرویان له به هه شتدا رانه بویرن هی وا هه یه بیرده کاته وه و ده لئ: نای نه من برادر یکم هه بوو له دونیادا له خهراپه ده گه را بزائم حال و وه زعی چونه، خوی پوره ردگار له به رنه وهی که وه عدی داوه هه رچی بتانه وئ له به هه شتدا بؤ تانی ده کهن، نهو ینسانه داوا ده کات و ده لئ: خویه گیان ریگام بده با برادره کهی خؤم بیینم له جه هه ننه مزائم وه زعی چونه؟، نایا له کوئی جه هه ننه مه؟، خوی پوره ردگار پیشانی نه دات، ﴿فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ ٥٥ - الصافات، یه کسر جه هه ننه می پیشان نه دات، ته ماشا نه کات برادره کهی وا له ناوه راستی جه هه ننه مدایه؛ که ته ماشای ده کات نهو که سهی که له جه هه ننه مه هاواری بؤ ده کات و ده لئ: ﴿وَكَاذَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ ٥٠ - الاعراف، واته: ده لئین نهی به هه شتییه کان توخوا له و ناوهی له لاتانه هه ندیکمان بؤ بنیرن، لهو رزقهی که له لاتانه هه ندیکمان بؤ بنیرن، هاوکاریمان بکه ن.، نه وانیش وه لامیان نه وه یه ده لئین: ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾: ده لئین خوی

گهوره نهوانهۍ حېرام کړدوود له سهر کافره کان، نهوه ئيود نه تانده زاني؟
 نه تانده زاني ئيمه دئينه نهو نازونيمه ته؟، خواي پهره وهر دگار نهو نيعمه ته مان
 پي دبه خشې؟، خواي گهوره نهو نازونيمه تهۍ به ئيمه به خشى و عدى خوۍ
 راست بوو له گهل ئيمه، نايا خواي گهوره نهو و عدهۍ به ئيوهۍ دابوو راستى
 کرد له گهلان؟، يه کيکيش له جهه ننه ميبه کان راست ده بيته وه و ده لئى به لئى،
 نهوهۍ که خوا و عدى به ئيمه دا بوو له جهه ننه م هاته دى!، نا له وي له عننه
 له زالمه کان ده کهن.

به لئى خوشه ويسته کانم، نا نهو به هه شته بو کييه؟ ﴿نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ
 لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا﴾ ۸۳- القصص، ده فهرموي: نهو
 به هه شته ده يده ينه که سانيک که له زهويدا (خو به زلان نين: تَكْبُرُ) يان نه بوود،
 خويان به زل نه زانيود، له بهرام بهر خوا (تَكْبُرُ) يان لينه داوه، له بهرام بهر دين،
 له بهرام بهر مسولمانان، وه خويان به رتيوار و موسافير هاتوته بهر چاو، وَلَا
 فَسَادًا: وده فساديان بلاونه کړدوته وه، ده ستيان پيس نه بوود، چاو و ددم و
 لاقيان پيس نه بووه، ههوا و ناره زوويان له دلدا پيس نه بووه، نه هلى فساد
 نه بوون و نه هلى صه لاح بوون، به لئى به هه شته بو نهوانه يه ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾
 ۸۳- القصص، سهره نجام و عاقبه تي چاک بو له خوا ترسانه، ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي
 وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ ۳۵- الرعد، نهو به هه شته وده دراوه به کي؟، وَعِدَ الْمُتَّقُونَ:
 به له خواترسان و پاريز کاران.

جا له خواي په روه دگار ده پارينه وه به حورمه تي مانگي ره مه زاني پيروز،
 ده لئين ياره ببي خودايه نهو به هه شته مان به نسيب بکهۍ، ياره ببي خوايه
 خومان و مال و مندالمان بهو به هه شته شاد بکهۍ، خومان و دايک و باوکمان
 بهو به هه شته شاد بکهۍ، خومان و دهرودراوسي مان بهو به هه شته شاد بکهۍ،
 خومان و هه موو هاوهل و براده ره کاغان بهو به هه شته شاد بکهۍ، خوايه خومان

و هموو مسولماناني دونيا بهو بههشته شاد بکهي، يارهبي خوايه له
 هوزي کهوسهر ناومان بدهيتي، يارهبي خوايه بهدهستي پيغه مبر ﷺ ناومان
 بدهيتي، خوايه له گهل پيغه مبر موحه محمد ﷺ حشرمان بکهي، خوايه له گهل
 پيغه مبراندا کومان بکيه وه، يارهبي خوايه داواي فيرده وست لي^{۱۳۸} ده کين يا
 رب العالمين، يارهبي خوايه ههروه کو چون پيغه مبر ﷺ فهرمووي : نه گهر
 داواي بههشتتان کرد داواي فيرده وس بکهن!، يارهبي خوايه بو حورمه تي ناوه
 پيروه کاني خوت ليت ده پارينه وه لهو روژه پيروه دا و ده لين: يارهبي خوايه
 بههشتي فيرده وسمان بهنسيب بکهي، يارهبي خوايه فيرده وسمان بهنسيب
 بکهي، يارهبي خوايه (فردوس الاعلى) مان بهنسيب بکهي، يارهبي خوايه له
 خومان و له هموو مسولمانان خوشبخت، يارهبي خوايه شيفاي
 نه خوشييه کامان بهيتي، خوايه له مردوه کامان خوشبخت، يارهبي خوايه حالي
 نيمه و هموو مسولماناني دونيا چاره سهر بکهي، يارهبي خوايه ميلله ته
 مسولمانه که مان له ددر و به لا و ناردحيتي بپاريزي، يارهبي خوايه له فیتنه
 و ناشووي زه مانه بمانپاريزي، يارهبي خوايه نيمه ي مسولمان و هموو
 مسولماناني دونيا لهو که سانه حيساب بکهي که له روژي قيامه تدا و له
 بههشتي بهريندا مه لانيکه ته کان پيان ده لين: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا
 أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ ۲۴ - الحاقة: بخون و بخونه وه نوشي گيانتان بي، نهو

^{۱۳۸} «حدثنا إبراهيم بن المنذر حدثني محمد بن فليح قال حدثني أبي حدثني هلال عن عطاء بن
 يسار عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ثم من آمن بالله ورسوله وأقام الصلاة
 وصام رمضان كان حقا على الله أن يدخله الجنة هاجر في سبيل الله أو جلس في أرضه التي ولد
 فيها قالوا يا رسول الله أفلا ننبئ الناس بذلك قال إن في الجنة مائة درجة أعدها الله للمجاهدين
 في سبيله كل درجتين ما بينهما كما بين السماء والأرض فإذا سألت الله فسلوه الفردوس فإنه
 أوسط الجنة وأعلى الجنة وفوقه عرش الرحمن ومنه تفجر أنهار الجنة»، صحيح البخاري، كتاب
 الجهاد والسير، باب: درجات المجاهدين في سبيل الله، رقم الحديث ۲۶۳۷.

کولېزيریک له وتاره کانی شههید ماموستا عبدالله قهسری

پداشته بهوۍ ماندووبونه که تانه له دنیا، یارېبی خواجه لهو که سانه مان
حیساب بکهی که نه و دیان پی ده گوتری، یارېبی خواجه عاقیبه تی عومر مان
خیر بکهی، به مسولمانی بمانژیینی و به مسولمانی بمانژیینی، به خهراپه ی
خومان نه کهی، خواجه بهرېهی خوت له گه لمان بکهی.

نامین

أَقُولُ قَوْلِي هَذَا وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ كَانَ
غَفَّاراً، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

(رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)

آمین

دوزه خ و ناخوشییه کانی

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا
كُلَّمَا تَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ ۵۶ - النساء

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ..، وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَنَشْهَدُ أَنَّ سَيِّدَنَا وَنَبِيَّنَا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.. هَذَا الرَّسُولُ الَّذِي بَلَغَ الرِّسَالَةَ وَأَدَّى الْأَمَانَةَ وَتَصَحَّ الْأَمَّةَ وَكُشِفَ الْغُمَّةَ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَتَرَكْنَا عَلَى الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كُنْهَارُهَا، لَا يُزِيغُ عَنْهَا إِلَّا هَالِكٌ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ، صَلَاةً وَسَلَامًا إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، أَمَّا بَعْدُ يَا عِبَادَ اللَّهِ أُوصِيكُمْ وَنَفْسِي أَوَّلًا بِتَقْوَى اللَّهِ وَطَاعَتِهِ، وَلُزُومِ أَوَامِرِهِ وَكَثْرَةِ مَخَافَتِهِ، فَإِنَّ التَّقْوَى شِعَارُ الْمُؤْمِنِينَ، وَدِثَارُ الْمُتَّقِينَ، وَوَصِيَّةُ اللَّهِ فِيَّ وَفِيكُمْ وَفِي النَّاسِ أَجْمَعِينَ. أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ١٠٢ - آل عمران.

مسولمانانی بهرپر و خوښه و یت، نهی شوینکه وتوانی موحه مدهی پیښه و ا، له وتاریکی رابردوودا ودهدی نهوه مان به جهنابتاندا که له وتاریکی داهاتوودا باسی ژبانی دوزخ پکهین، هندی که له دیمه نه کانی بهرزه خ و هاتنی قیامه تان پیښتر باسکرد بوو...، باسکردنی دوزخ مابوو بو ټیوهی بهرپر که نه مړو له خرمهت بهرپر تاندا دهچینه خرمهت قورثانی پیروز بو بینینی هندی که مه شههه له مه شاهیدی ژبانی دوزخ خیه کان و حال و حیسابی نهو که سانهی که له روژی قیامهت بریاری دوزخ خیال بو دهرده کریت، بو نهوهی بزاین نهو دوزخ (جهنم) هی که خوی گه وره نامادهی کردووه بو نهو که سانهی

سه پېچي ده کهن له دونيا چونه و چ سزايه کي ثاماده کردووه، وه بؤ نه وهی بزاین حالی نهو دوزه خیانه ی که له روژی قیامت دوی نه وهی که برپاریان بؤ نه دریت که بچن بؤ دوزه خ چونه و هاوار هاواریان بؤ مه لایکه ته کان و ده رگاوانه کانی دوزه خ چونه و چ ده کهن؟!.

خوښه ویسته کانم، بویه پتویسته نیمه دوزه خ بهینینه بهرچای خو مان چونکه هر که سیک لهو ژيانه ی دنیا دا به پتی فهرموده پیروزه کانی (رب العالمین) و فهرموده پیروزه کانی پیغه مبهری پیشه و امان ﷺ هه لسو کهوت نه نویی، وه په پرهوی له فهرموده کانی خوا و پیغه مبهر نه کات، دیاره شوینی نهو دوزه خ هیه که له قورثانی پیروزدا به ته نکید و عده ی به گونا هباران و کافره کان و مونا فیه کان و زالمه کان دراوه...!، پتویسته نیمه نهو دوزه خ بهینینه بهرچای خو مان بؤ نه وهی هر له دنیا دا خو مان ی لی بپاریژین، نه وه کو خوا نه خواسته له روژی قیامت بهر نهو حساب و قائمه و لیسته بکهوین که خوی پهره ردگار به هو ی مه لایکه ته کانه وه کومه ل کومه ل بهرینان ده کهن بهره و دوزه خ، خوا بمانپاریژی لهو روژدها، وه خه جالته نه بین له مهیدانی مه حشر، وه بهرئ نه کریین بؤ دوزه خ، خوی گه وره لهو تاقمه مان حساب بکات که بهریده کریین بؤ بهه شتی بهرین، وه خوی گه وره بمانپاریژی لهو تاقمانه ی که بهریده کریین بؤ دوزه خ.

خوښه ویسته کانم، هر له وکاته وه که له مهیدانی مه حشر خه لکیک بؤ بهه شت بهرئ ده کرئ خه لکیکیش بؤ دوزه خ بهریده کرئ، نه وهی که بؤ بهه شت بهریده کرئ مه لایکه ته کان پیشوازیان لی ده کهن هه روه کو له خوتبه یه کی رابردوودا باس مان کرد، بهه مان شیوه نه وانه ی که کیتابه که یان و شه هاده که یان به دهسته چه په وه یان له پشته وه وهرده گرنه وه، نه وانه تاقم تاقم،

کومهل کومهل بهرو دوزخ بهریده کرین، وه مه لایکه ته کان و دهرگاوانه کانی دوزخ پیشوازیان لی ده کهن به لام چ پیشوازیه ک!!، گوینگرن له فهرمودهی خوا (جل جلاله) له کوتایی سوره تی (الزمر) دهرموی: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ * قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ۷۱، ۷۲- الزمر، به لئ لهو روزه دا دوی شه وهی شه هاده که وهرده گرنه وه، کافره کان کومهل کومهل بهرو دوزخ بهریده کرین!، خوا (جل جلاله) شه رموئ (وسیق الذین کفروا): نه وانهی که بیروان بهریده کرین و دهردرین (إلى جهنم زمراً): به کومهل دهردرین بو دوزخ، ههر به لای چه په وه، نه وانهی که کافر بوون به خوا، نه وانهی که شوینکه وهی دینی خوا نه بوون له دنیا، نه وانهی که دینی خویان به راست نه زانیوه، نه وانهی که ناحه زایه تی دینی خویان کردووه، نه وانهی که دینی خویان پاشگوئ خستووه... نه وانه بهریده کرین بو دوزخ!، (حتی إذا جاؤوها): هتا که ده گنه بهر دهرگای دوزخ (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا): راسته وخو و کتوپر دهرگا کانی دوزخ ده کرینه وه!، که دهرگای دوزخ خیال لی ده کریته وه زور سه رسام و نارپه حهت ده بن، قورئاغوینه بهرپزه کان: نه گهر سه رنجتاندابی له قورئانیدا پیش شه نایه ته باسی شه که سانه ده کات که بهرو به ههشت بهریده کرین!، که خوا شه رموئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ ۷۳- الزمر، واته: نه وانهی به ههشتین پؤل پؤل بهرو به ههشتی بهریده کرین، هتا که ده گنه لای دهرگا کانی به ههشت دهرگایان لیکراوه ته وه، به لام له بارهی نه وانهی دوزخ دهرموی: که ده گنه لای دهرگای دوزخ خئی یه کسهر دهرگا کانیان لی ده کریته وه!، جیاوازیه که لی ره دا (واو) یکه، له بارهی

به هه شتيه کان ده فهرموئ: (وَفْتَحَتْ أَبْوَابَهَا) له باره ی دۆزه خیيان ده فهرموئ: (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا) به یی واوا، مانای ئه وه یه ئه وانیه که ده چن بۆ به هه شت هه ر له دووره وه ده رگایان بۆ کراوه ته وه (وَفْتَحَتْ) یانی کراوه ته وه له پیشت، هه ر له وکاته ی که به ره وه به هه شت به رپډه کرین ده رگاکانیان لی کراوه ته وه و هه ر له دووره وه به هه شت ده بینن بۆ ئه وه ی له دووره وه خو شحال بن، به لام ئه وانیه ی دۆزه خ نازانن که به سه ر شتیکی زۆر زۆر تر سناکدا ده که ون، تا ده گنه به رده رگای دۆزه خ راسته وخۆ ده رگای دۆزه خیان لی ده کریتته وه بۆ ئه وه ی ترسیان زۆر بی!، بۆ ئه وه ی راسته وخۆ به سه ر ترسیکدا بکه ون له ویش نازار و ئه شکه نجه بینن هه ر له وکاته وه که شه هاده که یان پی دراوه نازار و ئه شکه نجه یان ده سته پی ده کات هه تا ده گنه ناو دۆزه خ!!.

به لئ خو شه ویسته کانم، (حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا) ناشفه رموئ: (فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا)، به لکو ده فهرموئ (أَبْوَابُهَا)، (أَبْوَاب): جه معی (باب)ه، یانی ده رگاکانی دۆزه خ ده کریتته وه، خوی گه وه له قورئان ده فهرموئ: ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ﴾ ٤٤ - الحجر، واته: بۆ دۆزه خ حه وت ده رگا هیه، وه هه ر ده رگایه که له وه ده رگایانه ی دۆزه خ کۆمه لئکی تایبه ت تییدا ده چنه ژووره وه!، (مُنافِقِينَ) له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، کافره کان له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی ریا بازن له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی که خو به زلزان (مُتَكَبِّرِينَ) له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی که سته مکار (ظَالِمِينَ) له وه ده رگایه ی ده چنه ژووره وه، ئه وانیه ی حه راخوړ و ریا خوړ و مالی یه تیم خوړن له وه ده رگایه ده چنه ژووره وه... هتد، نا له وکاته دا که ده گنه ده رگای دۆزه خ ده رگه وانه کان پی شوازیان لی ده که ن به لام چ پی شوازییه که!!، کۆمه لئیک مه لانی که ت راوه ستاون، خوی گه وه ده فهرموئ: ﴿عَلَيْهَا سَبْعَةُ عَشْرَ﴾ ٣٠ - المدثر، واته: نۆزده مه لانی که ت به سه ر دۆزه خه وه راوه ستاون، به لام چ

مه لائیکه تیک؟!!!، ﴿غَلَاظُ شِدَادٍ﴾ ۶- التحريم، واته: زور به هیژ و توند!!، نهو مه لائیکه تانه راو دستاون که خوی پوره دگار پیان دغه رموی (زبانیه)، نهوانه ی که خه لکی لیده خوړن و پالده ددن بؤ دوزه خ، وه نهوانه ش که بؤ دوزه خې بهرئ ده کرین وهکو مالآتئ وه پیش خؤ ده خرین و بهرئ ده کرین!، به لام نهوانه ی به هه شتی وهکو وه فدا، نهها خوی گه وړه دغه رموی: ﴿يَوْمَ نُخْشِرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ ۸۵- مریم، نهوانه ی که نه هلی به هه شتن وهکو وه فدا ده چنه خزمه تی خوا، ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾ وه فدا جلویه رگی پاکی له بهردایه که ده چته لای کومه لیک پیاو یان سه روک (رئیس) یک چؤن به ئیحتیرامه وه پیشوازی لیده کری و نهو وه فده خوی بؤ نخؤش ده کات که بهر پیکوپینکی بهر پنگادا ده روات نهوانیش پیشوازی لیده کمن، ئاوا نهو وه فده ی که ده روات بؤ به هه شت پیشوازی لیده کری!، ﴿الْمُتَّقِينَ: پاریزکاران﴾ ده چن بؤ لای پوره دگاری خویان به وه فدا، وهکو وه فدا ریزیان لیده گری ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا﴾، به لام ﴿وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرْدًا﴾ ۸۶- مریم: نهوانه ی که دوزه خین واته کافر و موجریم بوون و له دونیادا تاوانیان کردووه به هو ی مه لائیکه ته کانه وه لی ده خوړدرین، وه پیشخؤ ده درین، پالیان پیوه دهنین به تینویتی و برسیتی، به ناخوشحالی و ئیشونازاره وه لی ده خوړدرین به ره و دوزه خ، که ده گه نه ده رگای دوزه خ مه لائیکه ته کان پیانده لین: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُولُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ ۷۱- الزمر، نایا پیغه مبه رانتان بؤ نه هاتن له خؤتان له دنیا؟، که نایه ته کانی خویان به سه ردا ده خویندنه وه، دینی خواتان پی نه گه یشت و بؤتان روون نه کرایه وه؟، پیغه مبه رانتان بؤ نه هاتن نایاتی خواتان بؤ بخویننه وه؟، له دینی خوا حالیتان بکه، له هم رۆژه تر سناکهش بتانترسیئن، بؤیان روون نه کردنه وه؟، نهوانیش ده لین ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾: به لئ.. ماموستا و پیغه مبه رمان بؤمان هاتن و دینی خوامان بؤ روونکرایه وه، به لام بریاری خوا له سه ر نهو

که سانه ی که کافرن هاته جی که خوا له دونیا وه عدی به کافره کان دابوو،
وه عدی به دوژمنانی دینی خوی دابوو که دهبی نیوه سزاتان دوزخ بیت، نهوه
سزاکه یه و نیستا هاته دی!!!.

خوای گه وره له نایه ټیکی تر له سوړه تی (المَلِك) ده فهرموئ: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ
نَذِيرٌ﴾ ۸- المَلِك، دهرگه وانه کان پییان ده لّین نایا ترسینه رتان بونه هات له
دونیا تا بتانترسیئ له م روژه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ۹- المَلِك، واته: گوتیان به لّی
ترسینه رمان بونه هات به لام گوتمان نیوه راست ناکهن، خوا نهوه ی نه نار دووه که
نیوه دهیلّین!، نهوه ی نیوه دهیلّین دینیک نییه که خوا دهیه وئ، نیوه له زوبانی
خوستان هه لّتانه ستووه، ناوا وه لامی پیغه مبه رانیان -که ماموستایان-
داوه ته وه، یاخود وه لامی شوینکه وتوانی پیغه مبه رانیان داوه ته وه، وه که چوّن
نیستا خه لکیک هه یه ده لّی: کاکه نهوه ی نیوه هیناو تانه دینیک نییه!، یان
برایه که.. ماموستایه که باسی نیسلام ده کات به سهیر و سه موره دیته
به رچاوی هه ندی خه لک پیوايه که دینیک نیوی هیناوه چونکه حه فیه ته
دینه که باس ده کات ناوا له ویش ده لّین: ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
۹- المَلِك، له وکاته دا له مهیدانی مه حشر کاتیک له بهر دهرگای دوزخ
راوه ستاون ده لّین: نیته گوتمان نیوه راست ناکهن نه ی پیغه مبه ران و
شوینکه وته ی پیغه مبه ران، نهوه ی که نیوه دهیلّین خوا نهوه ی نه گوته وه!، جا
له وکاته دا په شیمان ده بنه وه و ده لّین: ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي
أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ۱۰- المَلِك، نه گهر گوپرایه لّیمان بکر دایه له دنیا، نه گهر
عه قلمان هه بوايه و ټیگه یشتباین نهوا له برادرانی نهو روژه ره شه نه ده بوین!
﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ۱۱- المَلِك، له وکاته دا نیعتیراف
به گوناوی خویان ده که ن!.

به لئې خوښه ویسته کاتم: که دهربدرینه دهرگای دوزخ ئا لهوئ ته ماشا
 نه کهن پردی (الصَّراط) دانراوه! پیغه مبه رمان ﷺ ده فرموئ: پردی
 (الصَّراط) له نیوان نه ملا و نه ولای دوزخ داده نرئ، که له فرموده کدا
 هاتوه ده فرموئ^{۱۳۹}: له شمشیر تیرتره و له موو باریکتره بؤ ئهو که سانه ی که
 تاوانبار و سته مکار و کافر و مونافیقن!!!، خوا ی گه وړه نه و که سانه
 رزگارد کات له سهر پستی پردی (الصَّراط) که مسولمانی راسته قینه بوون و
 شوین دینه که ی خوا که وتوون و تنها بؤ ئهو ژیاون که بویان ده بیته پرد و
 مهیدانیک و بهرین دهبی، بویه پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فرموئ: نه و
 پرده راده خری له سهر دوزخ، وه من و نوممه تی من یه که م که سانیکی که بهویدا
 ده پهرینه وه... وه دهبی هموو که س بجیته سوئ جهه ننه م و چاوی پیی
 بکهوئ و به سهریدا پروات، وه که خوا ی گه وړه ده فرموئ ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا
 كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ ۷۱- مریم، واته: هیچ که سی نییه له
 نینسانه کان هر دهبی بچنه سوئ جهه ننه م، عبدالله ی کوری ردواحه نه و
 کاته ی که کرا به قیاده ی جهیش پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ناردی بؤ یه کیکی
 له غه زایه کان وه ختیک که ودرئ ده که وت له گه ل له شکری مسولمانان گریا،
 صه حابیه کان لییان پرسى: نه ی عبدالله بؤ ده گری، نه وه له ترسانه؟، فرموئ:
 وه لاهی بؤ نه وه نییه له ترسی شهر یان مردن بی بگریم... به لکو نه و نایه ته م
 وه بیر هاته وه که خوا ی گه وړه ده فرموئ ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ

^{۱۳۹} ((...)) قال فينظوي عليهم ويرمي بهم في غمرات ولجهنم جسر أدق من الشعر واحد من السيف
 عليه كلاليب وحسك ياخذون من شاء الله والناس عليه كالطرف والبرق وكالريح وكأجاويد الخيل
 والركاب والملائكة يقولون رب سلم رب سلم فتاج مسلم ومخدوش مسلم ومكور في النار على
 وجهه))، مسند إمام أحمد، جزء ٦، صفحة ١١٠، رقم الحديث ٢٤٨٣٧

حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١- مريم، هېچ که سيک نيه له نيود همر دهبی به سهر نهو شونهدا پروات و ببيني، برپارېکي حتميه له لای خوا، جا خوا بمانپارېزي له وکاته دا که به سهر پردی (الصراط) دا تېده پېرين، يار دېبی خوايه رزگارمان بکهي و لاقمان چاک بچه قيني، خوايه رزگارمان بکهي و نه که وينه خوار له سهر نهو پرده، پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) نه فهر موي: له وکاته دا مه لايکه ته کان هه موويان راوهدستان و دوعا ده کن، پيغه مېهران هه موويان دوعا ده کن د فهر موي: (اللهم سلم سلم) خوايه سه لامه تيان بکهي.. خوايه سه لامه تيان بکهي نهو که سانه ي که موسلمانن و به سهر يدا ته پېر نه وه، وده هه مو مه لايکه ته کانيش د پاري نه وه، نينجا پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) نه فهر موي: همر يه که ي به جورېک به سهر يدا ته پېر نه وه، هي وا هه يه وه کو بروسک (برق) به سهر يدا ته پېر نه وه نه و دنده خيرا يه له بهر نيخلاصي بو خوا، له بهر چاکه کاني و به نديا هه تيبه راسته قينه که ي بو خوا، هي وا هه يه وه کو ته سپ سوارېک، هي وا هه يه وه کو به پياده روشتني کي نازا که بهرېگادا دېروا... هتد، ورده ورده بهو شيويه به سهر يدا د پېر نه وه!

به لي خو شه ويسته کانم، دواي ته وه ي نهو که سه ي که ده که ويته خواره وه ده که ويته ناو دوزه خ نه وانه ي که موسلمانن راسته قينه ن ناوا راست دېرون و همر يه کيک به شيوه خيرا يه که د پېر نه وه، به لام نه وانه ي که گونا هبارن جار جار شه پولي ناگر دېروات و ليان د هات به لام ده که پېر نه وه و شه پولي ناگر خويان لينادات، همر بويه له ویش د ترسي و به ملا و نه ولا ده که ويته و ده که ويته خواره وه و هه لده ستي ته وه و ناوا به جوړه عزايېک ورده ورده هه تا خوي گوره ردهم به نه وانه ده کات که گونا هبارن، وه نه وانه ي که خيره کانيان زور تره له گونا هه کانيان... بهو شيويه د پېر نه وه، وه نه وانه ي که له خواترس (مُتَقِي) رزگاريان دهبی وه نه وانه ي که کافر و سته مکارن له ويدا ده ميننه وه و ده که ونه